MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80461-20

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

RENAULD, EMILE

TITLE:

LEXIQUE CHOISI DE PSELLOS

PLACE:

PARIS

DATE:

1920

Master Negative #

92-80461-20

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

881P95
DR

Renauld, Émile,
Lexique choisi de Psellos; contribution a la lexicographie byzantine; thèse...par Émile Renauld... Paris, Picard, 1920.
xxvii,160 p. 25½ cm.

Bibliographie: p.xvii-xxvii
Supplementary thesis, Paris.
Bound with: Renauld, Émile, Étude de la langue et du style de Michel Psellos... 1920.

20188

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 11x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 2/22/92 INITIALS TM
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM

Association for Information and Image Management
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

LEXIQUE CHOISI
DE PSELLOS

CONTRIBUTION A LA LEXICOGRAPHIE BYZANTINE

LEXIQUE CHOISI
DE PSELLOS

CONTRIBUTION A LA LEXICOGRAPHIE BYZANTINE

THÈSE COMPLÉMENTAIRE POUR LE DOCTORAT ÈS-LETTRES

PRÉSENTÉE

A LA FACULTÉ DES LETTRES DE L'UNIVERSITÉ DE PARIS

PAR

ÉMILE RENAULD

AGRÉGÉ DE L'UNIVERSITÉ
PROFESSEUR AU LYCÉE CONDORCET

PARIS
LIBRAIRIE AUGUSTE PICARD
82, RUE BONAPARTE, 82

1920

A MON MAÎTRE

Monsieur HENRI GŒLZER

Professeur à la Faculté des Lettres de Paris.

Hommage de respectueuse gratitude.

AVANT-PROPOS

En dehors de l'*Index graecitatis*, d'une médiocre utilité pratique (1), que C.-N. Sathas a ajouté à sa deuxième édition de la *Chronographie* (pp. 284-384), il n'existe pas de lexique spécial du célèbre écrivain byzantin Michel Psellos.

Bien plus, tous les mots qui ne nous sont connus que par ce fécond polygraphe sont loin de figurer dans les grands lexiques.

Tout d'abord, en raison de la date de publication des ouvrages principaux de Psellos (*Chronographie* et *Oraisons funèbres*, 1874 ; *Discours* et *Lettres*, 1876 ; *Acte d'accusation*, 1904, etc.), bon nombre de mots particuliers à l'auteur n'ont pu être répertoriés dans le *Thesaurus*-Didot (1831-1865) et dans le *Lexicon* de Sophoclès (1re éd., 1870) (2).

Du Cange a connu, en publication ou en manuscrit, quelques opuscules de Psellos, comme le Λεξικὸν ἰατρικόν, le *De lapidum virtutibus*, la Σύνοψις τῶν νόμων, le *Poème grammatical*, etc., et il a consigné dans son *Glossarium mediae et infimae graecitatis* une certaine quantité de vocables tirés de ces ouvrages. Mais son recensement est très incomplet, ainsi que le prouvent dans notre *Lexique* et dans nos *Indices des mots latins* et *des mots*

(1) C'est le moins qu'en puisse dire une critique indulgente. En fait, il y règne la plus grande confusion. Cf. les *Besprechungen* de Ed. Kurtz dans *B. Z.*, IX (1900), pp. 514 sqq.

(2) Sophoclès n'a pas utilisé lesdits ouvrages dans la nouvelle édition de son *Greek Lexicon* (1904).

rares (1) les nombreux mots signalés comme absents des grands lexiques.

La collaboration de Boissonade (2) a apporté à la refonte du *Thesaurus* d'Henri Estienne, commencée par Didot en 1831, la contribution d'un nombre assez important de termes extraits des opuscules publiés par le savant philologue dans les tomes I et III de ses *Anecdota Graeca* (1829-1831) et dans les volumes intitulés Ψελλός (1838) et *Tzetzès* (1851). A ce point de vue, le *Thesaurus*-Didot fournit à la lexicographie de Psellos un précieux appoint.

Sophoclès, qui a dépouillé le Πόνημα ἰατρικόν et le Λεξικὸν ἰατρικόν édités par Boissonade dans ses *Anecdota Graeca*, I, (cf. *supra*) et les ouvrages réunis par Migne dans le tome CXXII de la *Patrologie grecque-latine* (1864) (3), a bien enrichi son *Greek Lexicon* d'un certain nombre de mots empruntés à notre auteur; malheureusement, il ne paraît pas avoir porté également son attention sur tous les opuscules qui figurent dans cette dernière publication (4).

Koumanoudis n'a pas étudié les ouvrages de Psellos parus dans les tomes CXIV et CXXII de la *Patrologie grecque*. Du moins, il ne cite pas un seul des mots que l'on y rencontre. D'autre part, quelque soin qu'il ait apporté au dépouillement des œuvres maîtresses de l'auteur (*Chronographie, Oraisons funèbres, Discours* et *Lettres*, d'après éd. Sathas; *Poème*

(1) Cf. aussi nos opuscules *Quelques termes médicaux de Psellos*, dans *R. E. G.*, XXII (1909), pp. 251-256, et *Les mots latins dans la Synopsis legum et le De legum nominibus de Psellos*, dans *Mémoires de l'Acad. des Sciences de Toulouse*, Xe série, t. VIII (1908), pp. 77-96.

(2) Signalons aussi celle de F. Osann, dont l'*Auctarium lexicorum graecorum* (Darmstadt, 1834) fait connaître quelques termes médicaux non attestés avant Psellos.

(3) *Greek Lexicon, Authors referred*, p. xv, *s. v. Psellos*. Sophoclès ne fait pas mention du tome III des *Anecdota Graeca* de Boissonade, où est édité le *Poème grammatical*, ni du tome CXIV de la *Patrologie grecque-latine* de Migne, qui contient l'*Éloge* et l'*Office de Siméon Métaphraste*.

(4) Ainsi, il ne mentionne aucun des mots des traités *De anima* et *In Psychogoniam Platonis* (cf. ἄπροσπος, 1084 C; γενεσιουργικός, 1084 C; etc.). De la *Synopsis legum*, il ne porte aucun des mots des pages 931-937 et 940-951; des *Lettres*, il recueille μαΐστωρ et δημαίτητος, mais il oublie ἐκμέσως, que consigne Koumanoudis; des *Oracles chaldaïques*, il néglige ἀνεννοήτως, σχετικῶς, etc., et les références qu'il donne de ζωναῖος, πτεροροῦησις sont inexactes.

médical, d'après éd. Ideler), il a négligé de consigner dans sa Συναγωγὴ λέξεων ἀθησαυρίστων un nombre assez considérable de vocables (1).

Quant à Herwerden, il a enregistré dans la deuxième édition de son *Lexicon suppletorium* la demi-douzaine de néologismes signalés par Leo Sternbach dans son édition du *Poème de l'Invective* (1903) (2).

Etablir un *Lexique de Michel Psellos*, utile non seulement à l'étude de cet écrivain mais encore à l'histoire de la grécité byzantine, tel est le but que nous nous sommes proposé.

*

Ce *Lexique* avait reçu en juillet 1914 sa mise au point définitive (3) et nous nous préparions à en commencer l'impression, quand la mobilisation générale, nous appelant sous les drapeaux, nous empêcha de donner suite à nos projets.

En attendant que les circonstances nous permettent d'en entreprendre la publication, nous avons cru devoir, dans l'intérêt des études byzantines, en faire d'ores et déjà un extrait, que nous soumettons au jugement des hellénistes sous le titre de *Lexique choisi de Psellos. Contribution à la lexicographie byzantine*.

Ce *Lexique choisi* étant une réduction du précédent, il ne sera pas hors de propos de fournir au lecteur quelques indications sur notre ouvrage primitif, sur les principes qui ont dirigé notre étude du vocabulaire de Psellos et sur la méthode d'exposition que nous avons adoptée.

Ces principes sont, d'une manière générale, ceux qui ont guidé W. Schmid dans son analyse de la langue des *Atticistes* (4), avec cette différence qu'au lieu de distribuer nos mots en une demi-douzaine de lexiques spéciaux coordonnés par un *Wortregister*, disposition qui oblige le lecteur à des recherches mul-

(1) Voyez dans notre *Lexique* et dans nos *Indices* les mots signalés comme ne figurant pas dans les grands lexiques.

(2) Ainsi ἀργυρολέσχης, βδέλλιον, γλωττοκρότος, ἡπατοκτόνος.

(3) Il comporte près de 1500 pages de manuscrit, soit environ 30.000 mots.

(4) W. Schmid, *Der Atticismus*, etc. Cf. notre *Bibliographie*, § 4.

tiples et non toujours couronnées de succès (1), nous avons dressé :

I. Un **Lexique alphabétique général**, groupant sous chaque vocable toutes les notions susceptibles d'éclairer et d'intéresser le lecteur : références du mot ; sens du mot, appuyé de la justification nécessaire; source et couleur du mot, précisées par l'indication des écrivains qui en ont fait usage avant Psellos ; construction du mot : emplois syntaxiques particuliers, etc.

II. Une série d'**Indices graecitatis**, répartissant, sous les rubriques suivantes, les mots étudiés dans le *Lexique* :

A. Mots du grec classique.

- a. *Mots des prosateurs attiques.*
- b. *Mots des poètes et mots dialectaux.*

B. Mots du grec postclassique.

- a. *Mots de l'usage général des écrivains postclassiques.*
- b. *Mots techniques.*
  - α. *Grammaire et rhétorique.*
  - β. *Médecine et histoire naturelle.*
- c. *Mots étrangers.*

C. Mots du grec byzantin.

- a. *Mots de l'usage général des écrivains byzantins.*
- b. *Mots étrangers.*
  - α. *Mots latins.*
  - β. *Mots hébreux*, etc.
- c. *Mots vulgaires.*

D. Néologismes.

- a. *Mots non attestés avant Psellos.*
- b. *Mots employés par Psellos sous une forme nouvelle.*
- c. *Mots employés par Psellos avec une signification nouvelle.*
- d. *Mots employés par Psellos avec une syntaxe nouvelle.*

E. Appendice.

Mots donnés comme rares par Psellos.

Telle se présente, dans ses grandes lignes, la charpente de

(1) Avant tout, nous nous sommes attaché à donner à notre *Lexique* un caractère d'utilité pratique. Tous les renseignements nécessaires ont été mis à la portée du lecteur, sous la forme à la fois la plus concise et la plus claire qu'il nous a été possible.

notre étude du vocabulaire de Psellos. Pénétrons dans le détail de la mise en œuvre.

I. **Lexique**. — 1. *Références et sens des mots.* — Un lexicographe qui se contente de produire purement et simplement la référence d'un mot sans en apporter la *traduction*, ne rend à qui le consulte qu'un service médiocre (1). Désireux de faciliter aux lettrés la lecture de notre auteur, nous nous sommes appliqué à fournir sous chaque mot, avec la justification nécessaire, l'indication du sens. Notre effort de version — est-il besoin de le dire? — s'est exercé avec une attention toute spéciale sur les mots non attestés avant Psellos, ou que notre auteur a été le premier à employer avec un sens particulier.

2. *Source et couleur des mots.* — Nous conformant au précédent de W. Schmid (2) et de Fr. Zorell (3), et cela pour ne pas rééditer les grands lexiques et charger démesurément nos colonnes, nous avons signalé sous chaque mot, autant que possible dans l'ordre chronologique (4), les noms des écrivains qui l'ont employé, sans faire mention des passages où il se rencontre. Les abréviations entre crochets : Thes. Soph. Koum. Her. Zor. Schm., etc. (5), intercalées dans nos articles, renvoient au lexique porteur des références (6). Toutefois, nous avons con-

(1) Ainsi fait Koumanoudis, dont la Συναγωγή, présente, à ce point de vue, une lacune regrettable.

(2) *Op. cit.*

(3) *Novi Testamenti Lexicon Graecum.* Cf. notre *Bibliographie*, § 4.

(4) Tel est aussi l'ordre adopté par Sophoclès. Sur ce point, le *Thesaurus* laisse à désirer.

(5) Entre toutes, les abréviations Zor. et Schm. (pour le mot signalé par Schm., le lecteur est prié de se référer au *Wortregister* de l'*Atticismus* de Schmid) intéresseront le philologue désireux de comparer l'usage de Psellos à celui du *Nouveau Testament* et à celui des *Atticistes*.

(6) Cf. notre *Bibliographie*, § 4. En principe, tout mot, forme ou sens, non accompagné du signe Θ, figure au *Thesaurus* ; non marqué de Σ, dans le *Lexicon* de Sophoclès. L'absence de l'un ou l'autre de ces signes rend inutile un renvoi formel au lexique correspondant. Nous n'avons fait ce renvoi que dans les cas indispensables, quand, par ex., la mention Soph. est nécessaire à la détermination de la couleur postclassique du mot. De même, nous n'avons invité le lecteur à se référer à Du Cange, Osann et autres lexicographes utilisés dans le *Thesaurus*-Didot, que lorsque le mot allégué ne se trouve pas dans le *Thesaurus*. Par contre, nous avons renvoyé chaque fois qu'il l'a fallu aux lexiques postérieurs au *Thesaurus* et au *Lexicon* de Sophoclès (*Lexiques* de Koumanoudis, Herwerden, Zorell, etc.), ainsi qu'aux écrits spéciaux (*Thesaurus ecclesiasticus* de Suicer, *Lexiques* de Triantaphyllidès, Miller, etc.).

signé expressément la source dans le cas particulier des citations ou réminiscences. *Dater le mot étudié*, telle a été une de nos préoccupations maîtresses. Ainsi avons-nous pris soin de déterminer son usage par le nom du plus ancien auteur chez qui il se rencontre, si c'est un mot de la langue commune ou byzantine ; par le nom des principaux écrivains qui l'ont utilisé, si c'est un mot classique, mais d'un emploi restreint (1) ; par la simple mention de class., si c'est un mot du domaine général des représentants de l'époque classique, orateurs et historiens, autant que philosophes, poètes, etc.

3. *Constructions des mots*. — Sous chaque mot, nous avons pris soin de noter, en les appuyant de la justification nécessaire, les constructions syntaxiques dans lesquelles il est employé par notre auteur (2). Un astérisque désigne spécialement à l'attention du lecteur celles qui ne sont pas portées dans les lexiques, et dont Psellos paraît avoir fait usage pour la première fois.

II. Indices graecitatis. — *Observation générale*. — Après la *période* qu'on peut appeler *classique*, qui, pour les uns, s'étend jusqu'en l'an 300 avant Jésus-Christ, et, pour les autres, seulement jusqu'à 330, tout ce que l'on peut établir avec sûreté, c'est une *période postclassique*, comprenant ce qu'on a appelé les périodes *hellénistique* et *gréco-romaine*, puis, après une sorte de période intermédiaire constituée par la grécité des *sophistes*, la *période* proprement *byzantine*, qui prend fin à la prise de Constantinople par les Turcs (3).

Pour la répartition de nos mots en *Indices graecitatis*, nous avons donc donné aux termes *classique*, *postclassique* et *byzantin* le sens le plus large, faisant rentrer d'une part, dans la dénomination *classique*, les mots communs dans la langue

(1) Tel est, par exemple, le cas de certains mots employés par Platon, mais dont les orateurs semblent avoir écarté l'usage.

(2) On sait avec quel soin le *Thesaurus* enregistre les constructions qui accompagnent les verbes, substantifs, adjectifs et adverbes. Par contre, Sophocles et Koumanoudis — lacune regrettable ! — n'indiquent ces constructions que d'une manière très exceptionnelle.

(3) Toutes ces divisions sont, du reste, assez vagues, surtout quand il est question de mots pris en eux-mêmes, et dont il n'est pas toujours possible de déterminer avec précision la date d'entrée dans la langue.

depuis Homère jusqu'à Aristote exclusivement, que ces mots aient été employés par la généralité des prosateurs et poètes classiques ou seulement par tel écrivain classique isolé ; d'autre part, dans la dénomination *postclassique*, les mots qui ont fait leur entrée dans la langue à partir d'Aristote inclusivement (1) ; enfin, dans la dénomination *byzantine*, les mots qui ont vu le jour à partir de l'an 330 après Jésus-Christ, date du transfert du siège impérial à Byzance par Constantin le Grand.

Ainsi, comme dans l'*Atticismus* de Schmid, l'inscription d'un terme dans telle ou telle catégorie ne signifie pas avec une rigueur absolue que ledit terme est du ressort exclusif de la rubrique sous laquelle il se trouve catalogué ; il indique seulement que, dans son histoire, le mot a revêtu en gros le caractère qui lui a été attribué dans notre classement (2).

Ici se pose une question préjudicielle. Cette décomposition du vocabulaire de Psellos en *Indices* spéciaux prouve-t-elle qu'il ait existé chez l'écrivain le sentiment très net d'une différence d'origine et d'emploi entre *tous* les termes dont il a fait usage ? Évidemment non. Mais Psellos — et cette constatation n'est pas sans importance — avait des vieux auteurs une trop pleine intelligence pour ne pas se rendre compte de l'effet de précision ou de couleur que devait introduire dans la phrase l'emploi de tel vocable emprunté à l'usage d'un écrivain déterminé. Et le nombre est, en effet, considérable des passages où se reconnaît le souvenir d'un modèle dont Psellos s'est ingénié, dans sa prose d'art, à imiter le vocabulaire et les procédés stylistiques (3). Notre distribution des mots en *Indices graecitatis* a donc eu surtout pour objet de satisfaire la curiosité du lecteur en lui présentant, comme dans un graphique, la proportion des éléments de la langue de Psellos, et, en même temps, de

(1) On sait que Sophocles n'ouvre l'accès de son *Lexicon* qu'aux mots qui ont fait leur apparition dans la langue à partir de Polybe et de la *Septante*. Exceptionnellement, il a enregistré, en les faisant précéder d'un astérisque, quelques mots de l'époque classique employés d'une façon digne de remarque par les écrivains postclassiques ou byzantins.

(2) C'est ainsi que tel mot de couleur poétique a pu tomber de la plume de certains prosateurs attiques, et que tel vocable d'un caractère technique a pu être, en même temps, un mot de l'usage courant.

(3) Cf. notre *Étude sur la langue et le style de Psellos. Le Vocabulaire*, p. 453 sqq.

l'instruire, par une preuve tangible, de l'abondance et de la variété de l'écrivain.

A. Mots du grec classique. — Pour l'établissement de notre *Index des mots du grec classique*, nous avons estimé nécessaire de répartir en deux sections les *mots de l'usage des prosateurs* et les *mots de l'usage des poètes* (1).

Certes, à partir des *Atticistes*, la distinction, si nettement marquée à l'époque classique, entre le vocabulaire des prosateurs et celui des poètes, avait cessé d'exister dans la langue, et tous les écrivains en prose, désireux de donner à leur style de la variété et de la couleur, avaient pris l'habitude de puiser à pleine main dans le domaine varié des vocables poétiques (2). Chez Psellos, qui avait une connaissance approfondie des poètes, notamment d'Homère, des Tragiques et de Ménandre (3), les termes de ce genre sont assez nombreux et leur détermination est d'une importance fondamentale pour qui veut pénétrer dans le secret du goût et des habitudes de style de l'auteur (4).

B. Mots du grec postclassique. — Nous avons, sous ce titre, établi un groupement unique des mots des périodes macédonienne, alexandrine, romaine et hellénistique (5). Toutefois, en

(1) Sans toutefois pousser, comme W. Schmid, nos divisions jusqu'à la minutie, en distribuant en des catégories particulières les mots empruntés au vocabulaire de prosateurs et de poètes isolés. Cette subdivision, avantageuse pour l'étude des *Atticistes*, qui se sont cantonnés dans l'imitation d'un groupe très restreint d'écrivains classiques, ne nous a pas paru indispensable à l'analyse de la langue d'un auteur qui a porté ses emprunts sur un nombre de modèles infiniment plus étendu, et dont il n'est pas toujours possible, surtout dans le cas de mots isolés, de déterminer la source avec précision.

(2) Par *mots poétiques*, nous entendons les mots dont l'usage ne nous est attesté que par les œuvres des poètes, et qui ne se trouvent qu'exceptionnellement dans la prose. Sur la question, cf. A. Meillet, *Aperçu d'une histoire de la langue grecque* (Paris, Hachette, 1913), 2e part., chap. II, *Vocabulaire de la poésie grecque*, p. 136 sqq.

(3) Cf. notre *Étude de la langue de Psellos. Formation intellectuelle de Psellos*, p. 419 sqq.

(4) Dans l'élaboration de notre *Index des mots poétiques et dialectaux*, les ouvrages de M.-A. Kreling, *De usu poeticorum et dialecticorum vocabulorum apud scriptores graecos seriores* (Trajecti ad Rhenum, 1886), et de W. Schmid, *Der Atticismus*, etc., sans oublier le *Dictionnaire grec-français* de Chassang, nous ont été d'un précieux secours. Le lecteur sait que la publication du *Dictionnaire poétique* de Planche (Paris, 1848) est malheureusement restée en suspens *s. v.* αἴρεω.

(5) En raison de leur importance au point de vue de l'histoire de la langue, les mots de cette catégorie qui relèvent plus spécialement de l'usage des écrivains

raison des emprunts très précis faits par notre auteur aux ouvrages des grammairiens et des rhéteurs d'une part, des médecins et des naturalistes d'autre part, nous avons jugé utile de constituer un sous-groupe des *mots techniques*. Ainsi avons-nous dressé :

α. Un *Index des mots de grammaire et de rhétorique*, relevant de l'usage particulier de Denys le Thrace, Hermogène et autres écrivains résumés ou commentés par Psellos dans le *Poème grammatical*, le *Poème sur la Rhétorique* et ouvrages similaires.

β. Un *Index des mots de médecine et d'histoire naturelle*, fournis par des traités comme le Λεξικὸν ἰατρικόν, le Πόνημα ἰατρικόν, le *De Lapidum virtutibus*, etc., abrégés des œuvres d'Hippocrate, Théophraste, Dioscoride ou Galien.

Comme, d'autre part, dès l'époque romaine un certain nombre de mots latins (1) commencent à envahir la langue grecque (2), la nécessité s'imposait de consigner en un *Index* particulier les *mots latins* qu'on relève dans notre auteur (3).

C. Mots du grec byzantin. — Sophoclès (4) répartit les écrivains byzantins antérieurs à 1099 (5) en deux catégories,

ecclésiastiques ont été marqués du signe ✠. De même, sont expressément notés du signe × les mots dont la paternité remonte aux représentants de la *seconde sophistique*.

(1) Ainsi des noms de fonctions et de dignités, comme δικτάτωρ, πραίτωρ, κῆνσος, τεννᾶτον, Αὔγουστος, Καῖσαρ, πατρίκιος, πρῖμος, etc., de poids et de monnaies, comme ἀσσάριον, δινάριον, ἡμιούγγιον, λίτρα, μόδιος, νοῦμμος, etc., de mois de l'année, comme Ἀπρίλλιος, Δεκέμβριος, Ἰούνιος, Μάρτιος, Νοέμβριος, Φεβρουάριος, etc., de lieux, comme μάκελλον, παλάτιον, etc., d'instruments, comme φραγέλιον, etc., et surtout des termes militaires et administratifs, comme λεγέων, δεκανός, βοῦλλα, τριβουνάλιον, τάκιτον, etc., sans parler des noms propres, dont l'usage est illimité. Sur la question, cf. L. Lafoscade, *Influence du latin sur le grec*, et J. Psichari, *Les mots latins dans Théophile et les Novelles*, dans *Ét. de philol. néo-grec. publ. par J. Psichari* [Bibl. de l'Éc. des H. Ét., 92e fasc.], Paris, 1892.

(2) Surtout sous la plume d'historiens comme Polybe, Diodore de Sicile, Denys d'Halicarnasse, Plutarque, etc. De son côté, le *Nouveau Testament* ne se montre pas réfractaire à cette invasion.

(3) Pour la commodité de la consultation, nous avons cru devoir fondre cet *Index* dans celui, dont il sera parlé plus loin, des mots latins introduits dans la langue grecque à l'époque byzantine. Toutefois, le signe particulier *p* distingue des autres mots ceux dont l'invasion s'est effectuée aux époques romaine et hellénistique.

(4) *Greek Lexicon*, *Introduction*, p. 17 sqq.

(5) Date de la prise de Jérusalem par les croisés. Quelque vingt ans après la mort de Psellos (1078).

période byzantine 1 et période byzantine 2 (ou période médiévale), dont la ligne de démarcation est tracée par l'année 622 (1). Il ne nous a pas paru avantageux de sectionner ainsi notre *Index des mots byzantins* (2). En dehors du cas très spécial des vocables d'origine vulgaire, une telle distinction, en effet, est d'une utilité médiocre. Elle est d'ailleurs très arbitraire. Parmi les mots, en effet, qui ont fait leur entrée dans la langue à partir des Pères de l'Eglise, il en est beaucoup qu'il est impossible, dans l'état actuel de nos connaissances, de cataloguer avec sûreté. Sans parler des lexicographes, qui ne produisent pas toujours leurs sources, combien est-il d'écrivains, tels les scoliastes, dont la date demeure enveloppée d'obscurité!

Sous-groupe. — 1° *Mots étrangers.* — Détaché de l'*Index* des mots d'origine proprement grecque, un *Index des mots étrangers* s'imposait en raison de son incontestable importance historique et philologique.

α. Viennent d'abord des *mots latins*. L'invasion des mots latins dans la langue grecque, qui a commencé (cf. *supra*, p. IX) à l'époque romaine, a poursuivi son action à l'époque byzantine (3). Mais, cette fois, elle semble se limiter au domaine de la chancellerie et de la jurisprudence (4). Les mots de ce genre qui se présentent sous la plume de notre auteur sont, pour la plupart, des noms de fonctions et de dignités, empruntés par la cour de Byzance à celle de Rome et habillés à la grecque avec plus ou moins d'habileté, et des termes juridiques transcrits en grec d'une façon plus ou moins grossière par Théophile (5).

(1) Date de la première année de l'hégire.

(2) Comme dans notre *Index des mots postclassiques*, nous avons, ici encore, marqué du signe ✠ les mots qui relèvent plus spécialement de l'usage des écrivains ecclésiastiques. Constatons d'ailleurs avec Sophoclès (*Introd.*, p. 9, col. A) que si le vocabulaire ecclésiastique a continué de recevoir des mots nouveaux jusqu'à une date avancée, le plus grand nombre des termes théologiques furent introduits dans la langue avant la fin du ve siècle.

(3) Nous rappelons que, pour la commodité de la consultation (cf. *supra*, p. IX, n. 3), nous avons réuni en un seul *Index* tous les mots d'origine latine, en marquant du signe *p* ceux qui ont fait leur entrée dans la langue antérieurement à l'époque byzantine.

(4) Cf. L. Lafoscade, *op. cit.*, p. 131 sqq.

(5) Cf. J. Psichari, *op. cit.*, p. 159 sqq.

Léon le Sage et autres rédacteurs de *Novelles*, résumés par Psellos dans la *Synopsis legum* et le *De legum nominibus* (1).

β. Ensuite, paraissent des *mots de provenance hébraïque, arabe, teutonique*, etc., du reste peu abondants, qui se sont glissés dans la langue grecque à la faveur des relations entre Byzance et les pays voisins (2).

2° *Mots vulgaires.* — Chez un écrivain aussi cultivé que Psellos et aussi soucieux du beau langage, le lecteur ne peut s'attendre à rencontrer de nombreux vulgarismes. Notre auteur, en effet, n'utilise ces mots que dans des conditions très particulières, lorsque, par exemple, la langue parlée de son temps lui en impose l'emploi dans la désignation d'objets usuels, ou lorsqu'il rapporte des locutions populaires (3).

D. Néologismes de Psellos. — a. *Mots non attestés avant Psellos.* — Parmi les mots dont la paternité paraît devoir être attribuée à Psellos, nous avons catalogué tout d'abord les vocables non attestés avant notre auteur, et ensuite ceux qui n'ont encore été relevés que chez des écrivains anonymes ou de date tout à fait incertaine (4). Nous n'insisterons pas sur

(1) Cf. notre opuscule *Les mots latins dans la Synopsis legum*, etc. Comme le verra le lecteur, ces mots latins se présentent sous des aspects assez divers. En dehors des vocables qui, dans leur passage au grec, ont subi une modification appréciable, comme ἀδιτεύω, δεπορτατεύω, δεφενδεύω, ληγατεύω, τραδιτεύω, οὐσουκαπιτεύεσθαι, ὑποτιτλόω, νοξάλιος, οὐτίλιος, περσονάλιος, ποινάλιος, σπεκιάλιος, etc., il en est qui sont restés à l'état de transcription pure et simple, comme λεγισάκτιο, νοβάτιο, πετίτζιο, φάκτον, φάκτουμ, etc., sans parler de locutions comme ἀδ ἐξιδένδουμ, ἐξ λέγε, etc. Ces transcriptions pourraient ne pas figurer dans un lexique grec, et, de fait, si Sophoclès (après Du Cange) se montre accueillant à quelques-unes d'entre elles, le *Thesaurus* les repousse impitoyablement. Nous avons jugé utile de les consigner dans notre *Lexique*, et, partant, dans notre *Index des mots latins*, pour la raison que si quelques-unes se présentent uniquement dans la forme d'un grossier décalque, il en est qui se rencontrent aussi sous un vêtement de coupe plus hellénique, comme λεγισακτίων, νοβατίων, πετιτίων, sans parler de mots comme λέγατος, qui apparaissent sous forme de doublets (λεγάτου, -ῳ, -ων, en regard de λεγατόρουμ). Le lecteur retrouvera à l'*Index des mots byzantins* les mots latins autres que les termes juridiques devenus d'usage courant à l'époque byzantine, ainsi les noms de fonctions publiques et de dignités, comme ἀπηκρῆτις, νοβιλίσσιμος, βεττάρχης, νοτάριος, etc. Ces mots ont été, à l'*Index des mots latins*, marqués du signe ⁝.

(2) Cf. Sophoclès, *Greek Lexicon*, *Introd.*, p. 30 sq.

(3) Encore faut-il remarquer qu'une bonne part des vocables relevés dans notre *Index des mots vulgaires* provient d'œuvres faussement attribuées à Psellos. Ces mots ont été mis entre crochets [ ].

(4) Ces derniers mots sont suivis d'un point d'interrogation. Ainsi avons-nous

l'importance de cet *Index*. Notre relevé enrichit la lexicographie byzantine de l'apport d'un millier de mots, dont une bonne moitié ne figure dans aucun des grands lexiques jusqu'ici publiés (1).

b. c. *Mots employés par Psellos sous une forme nouvelle* ou *avec une signification nouvelle*. — L'observation qui précède s'applique aussi à notre *Index des mots employés par Psellos sous une forme nouvelle* (2) et à celui des *mots employés avec une signification nouvelle*. L'importante contribution que nous apportons, sur ce double point encore, à l'histoire de la langue, sera, sans nul doute, favorablement accueillie des byzantinistes.

d. *Mots employés par Psellos avec une syntaxe nouvelle*. — Ici, nous appellerons l'attention du lecteur sur un point essentiel. Notre *Index des mots employés par Psellos avec une syntaxe nouvelle* rapporte toutes les constructions que, dans notre *Lexique*, nous avons notées d'un astérisque. En dehors du cas spécial des mots non attestés avant notre auteur (les tours syntaxiques qui les affectent relèvent alors nécessairement de l'usage de l'écrivain), ce signe ne signifie pas, avec une rigueur absolue, que la construction en cause soit irrévocablement imputable à Psellos, qu'elle soit, dans toute la force du terme, un néologisme. Parmi les tours signalés, un bon nombre ont une allure trop conforme aux lois de la langue (tel est le cas de substantifs construits avec la même préposition que le verbe dont ils dérivent) pour n'avoir pas été, une fois ou l'autre,

naturellement imputé à notre auteur les mots qui ne nous sont connus que par Psellos ou par des écrivains postérieurs à Psellos, tel Suidas, qui le cite plusieurs fois dans son *Lexicon* (cf. *infra*, p. XIII, n. 2). De même, nous lui avons attribué les mots portés au *Thesaurus* sans référence précise.

(1) Nous n'avons pas jugé à propos de reprodnire dans notre *Index des mots non attestés avant Psellos* les transcriptions néologiques de mots latins (marquées d'un * dans notre *Index des mots latins*), pour la raison que ces vocables ne se rencontrent que dans une catégorie d'écrits tout à fait spéciale et qu'ils ne relèvent pas, à proprement parler, de l'usage de notre auteur.

(2) Dans cet *Index* se trouvent répertoriés les mots employés sous une forme grammaticale nouvelle (phonétique, genre, nombre, voix, déclinaison, conjugaison), les formes orthographiques dues à de simples variantes d'écriture (ainsi, dans les vers politiques, ᾱ pour ᾱ, ε pour η, ῑ pour ῑ, ο pour ω, ῡ pour ῡ et inversement) étant délibérément laissées de côté. Pour toutes les formes néologiques qui ont déjà fait dans notre *Étude sur la langue et le style de Psellos* l'objet d'une observation spéciale, nous avons renvoyé le lecteur à ladite *Étude*.

utilisés par des écrivains antérieurs à notre auteur. La présence d'un astérisque à leur côté spécifie seulement que les constructions en cause ne sont pas portées dans les grands lexiques, notamment dans le *Thesaurus*. Dans l'état actuel de la lexicographie, il ne nous a pas été possible d'en attribuer, pas plus que d'en refuser péremptoirement la paternité à notre auteur. En attendant qu'une critique plus autorisée que la nôtre prononce avec certitude sur leur date d'entrée dans la langue, nous avons estimé utile de les mentionner expressément. Le nombre en est considérable, et les philologues ne nous tiendront pas rigueur, même si leurs souvenirs littéraires leur permettent parfois de référer à un écrivain autre que Psellos telle construction qualifiée nouvelle, d'avoir établi un relevé dont la longueur même ne laisse pas de présenter quelque intérêt (1).

E. Mots donnés comme rares par Psellos. — En *Appendice* aux *Indices* précédents, où se décompose en ses éléments principaux le vocabulaire de notre auteur, nous avons cru devoir dresser un inventaire des termes que, dans ses écrits lexicologiques, Psellos explique comme difficiles ou peu employés de son temps. Cet *Index des mots donnés comme rares par Psellos* enregistre donc, sur les indications mêmes de l'auteur (*Lexique médical*, 1 sqq., ἀσυνήθη ταῦτα τῶν νοσημάτων καὶ ἑτέρων ὑποκειμένων ὀνόματα, et *Poème médical*, 266 sqq., μάθε καὶ χρῆσιν, δέσποτα, σπανίων ὀνομάτων), un certain nombre de vocables. Ce sont, pour la plupart, des termes techniques de médecine, connus seulement des professionnels, ou des termes de l'usage des comiques, sans doute mal compris du public simplement lettré du XIe siècle. Cet *Index* offre donc un intérêt de curiosité assez piquant, d'autant que, dans le fait, un bon nombre de ces mots donnés comme rares par Psellos ne nous sont connus que par notre auteur, et le lecteur ne nous saura pas mauvais gré d'en avoir établi le répertoire alphabétique (2).

(1) La plupart de ces constructions ont été étudiées en leur lieu et place dans notre *Étude sur la langue et le style de Psellos*, à laquelle nous avons à l'occasion renvoyé le lecteur.

(2) Ces mots ont été, dans notre *Lexique*, marqué du signe spécial ⁂. Pour en éclairer le sens, nous avons eu soin de reproduire les gloses mêmes de Psellos. Quelques-unes de ces gloses ont été reprises mot pour mot par les lexicographes postérieurs, comme Suidas, qui cite plusieurs fois notre auteur (cf. γέρδιος, *s. v.*

Telle est donc l'économie de notre *Lexique de Psellos* et de ses *Indices* complémentaires.

*

Le travail que nous présentons aujourd'hui aux hellénistes n'est, avons-nous dit plus haut (p. III), qu'une réduction de ce grand *Lexique*. Désireux d'apporter sans plus de retard notre contribution à la lexicographie byzantine, nous avons, de notre *Lexique de Psellos*, extrait tous les mots datant de l'époque byzantine. En conséquence, notre *Lexique choisi de Psellos* reproduit, de notre premier ouvrage et des *Indices* qui le complètent :

A. *Tous les mots du grec byzantin* : mots de l'usage général des écrivains byzantins ; mots étrangers (latins et autres) et mots vulgaires ;

B. *Les néologismes de Psellos* : mots non attestés avant Psellos ; mots employés sous une forme nouvelle ; mots employés avec une signification nouvelle ; mots employés avec une syntaxe nouvelle ;

C. *Des mots donnés comme rares par Psellos*, tous ceux qui ne sont attestés que par Psellos ou par d'autres écrivains byzantins.

Ainsi constitué, notre *Lexique choisi de Psellos* fournit à la lexicographie byzantine l'apport d'environ 2300 mots, dont un millier, avons-nous dit (1), ne sont connus que par notre auteur.

En considération de cet apport et de notre bonne volonté, le philologue, sans doute, excusera la mutilation, que nous espérons temporaire, apportée à notre ouvrage primitif.

*

L'objet et la méthode de notre étude étant ainsi exposés, il nous reste à donner au lecteur quelques indications sur certains points d'ordre secondaire, abréviations, signes, etc.

γηώρας; δέτρον; ἡγητορία, *s. v.* ἡγήτορες, etc.), Zonaras, et l'auteur anonyme du *Lexique* publié par Miller dans l'*Annuaire de l'Association*, etc., t. VIII.

(1) Exactement 1149, non compris les transcriptions latines.

Formes titres des articles. — Bien que Psellos n'ait employé, suivant la tradition de l'école, que les formes contractes des verbes, substantifs et adjectifs, nous avons, dans les rubriques de nos articles, porté les mots simultanément sous la double forme non contracte et contracte. Cette notation nous a permis de caractériser clairement (ainsi pour les alternances byzantines de formes en -άω, -έω, -όω) la déclinaison et la conjugaison des mots.

Crochets. — Les mots qui n'appartiennent pas en propre à Psellos (tels ceux de Jean d'Euchaïta, dont quelques œuvres ont été imprimées parmi celles de notre auteur) (1) ont été mis entre crochets.

Sont, de même, placées entre crochets les abréviations Thes. Soph. Koum. Her. Zor., etc. (cf. *supra*, p. V), qui renvoient au lexique à consulter.

Abréviations. — Les abréviations en romaine des noms d'auteurs que nous avons adoptées sont celles que fournissent les grands Lexiques grecs (*Thesaurus*-Didot, *Lexicon* de Sophoclès, etc.), dont la pratique est familière aux hellénistes.

Conjointement aux abréviations en italique qui renvoient aux ouvrages de Psellos (cf. notre *Bibliographie*, § 1), celles que nous avons employées dans le corps de nos articles, comme *Tr.* (*Transitif*), *Intr.* (*Intransitif*), *Act.* (*Actif*), *Moy.* (*Moyen*), *Pass.* (*Passif*), etc., sont également de pratique courante. Point n'est besoin d'en dresser ici l'inventaire complet.

Signes. — Les signes que nous avons utilisés sont les suivants :

1° au *Lexique* :

Ψ, placé à côté des abréviations Thes. Soph. Koum. Her., etc., signifie que le lexique auquel est renvoyé le lecteur mentionne Psellos parmi les auteurs allégués.

§ désigne un mot ou sens porté par le *Thesaurus* sans référence d'auteur.

Θ désigne les mots, formes ou sens absents du *Thesaurus*.

Σ désigne les mots, formes ou sens absents du *Lexicon* de Sophoclès.

(1) Dans *Patrologie grecque-latine*, t. CXXII, pp. 907-910, sous le nom de Jean Psellos.

⁝ désigne les mots, formes ou sens absents des grands lexiques.

° désigne les mots, formes ou sens donnés comme rares par Psellos.

* désigne les constructions non attestées avant Psellos.

2° aux *Indices* :

* signale un mot attesté avant Psellos.

✠, à l'*Index des mots byzantins*, signale un mot spécial à la langue des écrivains ecclésiastiques.

p, à l'*Index des mots latins*, signale un mot de l'époque post-classique.

⁝, à l'*Index des mots latins*, signale un mot qui se trouve dans les ouvrages autres que les écrits juridiques.

*

Un labeur aussi considérable et aussi minutieux que celui de la confection d'un *Lexique* ne s'accomplit pas sans à-coups et sans défaillances et demeure fatalement entaché d'imperfections et d'erreurs. En dépit de nos efforts et de notre attention, il est beaucoup de difficultés que nous n'avons pas été à même de résoudre et, probablement aussi, beaucoup de fautes que nous n'avons pu éviter (1). Veuille le lecteur nous accorder un peu de cette bienveillante indulgence dont les plus doctes lexicographes, comme Osann, n'ont pas dédaigné d'implorer la faveur! Nous n'oublierons pas, pour notre part, que si notre travail est de quelque utilité aux études byzantines, il doit tout son mérite aux précieux conseils et à la direction autorisée de MM. les Professeurs Mondry Beaudouin, Henri Goelzer, Hubert Pernot, Jules Petitjean et Aimé Puech, et nous sommes heureux d'apporter ici à nos savants et dévoués maîtres le témoignage de notre profonde gratitude et de notre respectueuse affection.

(1) Nous ne pouvons que répéter ici l'expression du regret formulé dans l'*Avant-propos* de notre *Étude sur la langue*, etc., *de Psellos* (p. VII) : le défaut d'éditions critiques des œuvres de Psellos a été souvent pour nous une pierre d'achoppement, dont la consultation des manuscrits de Paris (il ne nous a pas été possible encore d'obtenir communication de celui de Florence) ne nous a permis qu'en partie de nettoyer notre chemin.

BIBLIOGRAPHIE

1. Œuvres de Psellos.

Pour l'établissement de notre thèse, nous avons utilisé, dans l'édition la plus autorisée, les ouvrages de Psellos jusqu'ici publiés (1) et, le cas échéant, les manuscrits n° 1182 et n° 1712 du fonds grec de la Bibliothèque Nationale.

La bibliographie des œuvres de l'auteur a été établie d'une façon très complète par K. Krumbacher dans sa *Geschichte der byzantinischen Litteratur*, 2 Aufl., 1897, pp. 441-444. Nous ne faisons que reproduire ici, mais dans l'ordre alphabétique et en la mettant à jour depuis 1897, la notice bibliographique dressée par le savant byzantiniste (2).

Acc. Un discours inédit de Psellos. Accusation du Patriarche

(1) Une partie des œuvres de Psellos est encore inédite. Sauf indication contraire, nous n'avons pas fait état des œuvres dont la paternité lui est refusée par la critique. Ainsi l'Ἰωνιά (cf. K. Krumbacher, *Gesch. der byz. Litt.*, 2e éd., 579), le traité εἰς τὴν Ἀριστοτέλους λογικὴν ἐπιστήμην σύνοψις (cf. Thurot, dans *Rev. archéol.*, X (1864), 267 sq. et *R. crit.*, 1867, fasc. 10 et 27), etc.

(2) Pour les éditions *principes*, le lecteur trouvera d'utiles indications dans Hoffmann, *Lex. bibl.*, Leipzig, 1836, III, 482-486 et dans Brunet, *Manuel du libraire*, Paris, 1860-1878, art. *Michel Psellus*. Cf. aussi Ém. Legrand, *Bibliographie hellénique*, I et II. En principe, nous renvoyons à l'édition critique, et, quand cette dernière fait défaut, à la publication la plus facile à consulter. Pour la commodité des recherches, nous avons jugé bon d'établir notre bibliographie conformément à l'ordre alphabétique des abréviations portées en italiques. Le choix même de ces abréviations a été déterminé par des considérations utilitaires. Pour les écrits publiés à part, comme la *Chronographie*, elles renvoient au titre de l'ouvrage en question. Pour ceux qui sont édités dans différents *Anecdota*, *Annuaires*, *Bibliothèques*, *Mémoires*, *Revues*, *Syllogues*, etc., à l'exception de deux ou trois œuvres particulièrement importantes, comme l'*Acte d'Accusation*, l'*Invective*, le *Poème médical*, etc., qui sont désignées par une rubrique analogue à celle des publications isolées, nos abréviations se réfèrent à la tomaison de la *Revue*, *Bibliothèque*, etc., contenant l'œuvre alléguée.

Michel Cérulaire devant le Synode, éd. L. Bréhier, dans *Revue des Ét. grecq.*, XVI (1903), 375-416, et XVII (1904), 35-76 (1).

A. Gr., I. Πόνημα ἰατρικόν, éd. J.-F. Boissonade, dans *Anecdota graeca*, I, Paris, 1829, 175-232. [Éd. aussi par J.-L. Ideler; cf. *Med.*];

Λεξικὸν ἰατρικόν, 223-241;

Περὶ γεωργικῶν, 242-247.

A. Gr., III. Περὶ γραμματικῆς, éd. J.-F. Boissonade, dans *Anecdota graeca*, III, Paris, 1831, 200-228;

Αἰνίγματα, 429-436. [Éd. aussi par C. Dilthey, dans *Symbolae criticae ad anthologiam graecam ex libris mss. petitae*, Göttingen, 1891, 6-18; cf *Symb. crit.*].

An. Ass., VIII. *Deux lettres inédites de l'empereur Michel VII Ducas Parapinace à Robert Guiscard*, éd. C.-N. Sathas, dans *An. Ass. Ét. grecq.*, VIII (1874), 193-221 (2). [Éd. aussi par V. Vasiljevskij; cf. *Journ. Min. russe*, CLXXXII].

An. Ass., IX. *Sur les commentaires byzantins relatifs aux comédies de Ménandre, aux poèmes d'Homère*, etc. *Michel Psellus, Allégories homériques*, etc., éd. C.-N. Sathas, dans *An. Ass. Ét. grecq.*, IX, 1875, 187-222.

An. Ass., XIII. *XLII Chapitres inédits et complémentaires du recueil de Michel Psellus intitulé* διδασκαλία παντοδαπή, éd. Ch.-Ém. Ruelle, dans *An. Ass. Ét. grecq.*, XIII (1879), 230-278.

Ar. Miss., III. (Trois) *Lettres sur la musique*, éd. Ch.-Ém. Ruelle, *Rapports sur une mission littéraire et philologique en Espagne*, dans *Archives des Missions scientifiques*, III² (1875), 497-504.

Ἀριθ. Τῶν περὶ ἀριθμητικῆς σύνοψις. Edd. Wechelus, *graece*, Paris, 1538; Titenanus, *graece et latine*, Paris, 1545.

B. C. H., I. Πόσα γένη τῶν φιλοσοφουμένων λόγων. *Leçon académique et fragments*, éd. C.-N. Sathas, *Fragments inédits des historiens grecs*, dans *Bulletin de Corr. hell.*, I (1877), 127-133, 201, 204-208, 309-314.

(1) Cette publication a fait l'objet des critiques de St.-N. Dragoumis, Ἀναγνώστου παρατηρήσεις καὶ πρόχειροι διορθώσεις, dans Ἀθηνᾶ, XVIII (1905), 47-53; J. Dräseke, *Psellos und seine Anklageschrift gegen den Patriarchen Michael Kerullarios*, dans *Zeitschr. f. wiss. Theol.*, XLVIII (1905), 194-259 et 362-409; Ed. Kurtz, *Zu Michael Psellos*, dans *Byz. Zeitschr.*, XV (1906), 590-598, et *Ist Psellos so schwer zu übersetzen*, dans *Revue byzantine russe*, XIII (1906), 227-238. Cf. aussi K. K(rumbacher), dans *Byz. Zeitschr.*, XIII (1904), 584.

(2) Avec une traduction française. Sur le texte de ces lettres, cf. W. W(agner), dans *Literarisches Centralblatt für Deutschland*, Leipzig, 1875, XXV, 810 sq. et A. Eberhard, dans *Bursians Jahrb.*, Bd. III (1877), 550 sq.

B. G., IV. Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη (*Bibliotheca graeca medii aevi*), IV, éd. C.-N. Sathas, Athènes-Paris, 1874 (1). Contient:

Βυζαντινὴς ἱστορίας ἑκατονταετηρίς, 3-299 (2);

Ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν πατριάρχην Μιχαὴλ τὸν Κηρουλλάριον, 303-387;

Ἐγκώμιον εἰς τὸν πατριάρχην Κωνσταντῖνον τὸν Λειχούδην, 388-421;

Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Ξιφιλῖνον, 421-462.

B. G., V. Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη (*Bibliotheca graeca medii aevi*), V, éd. C.-N. Sathas, Paris, 1876 (3). Contient, outre un opuscule éd. dans le *Prologue*, Ἑρμηνεία περὶ τῶν τοῦ σώματος μερῶν, p. νϐ' (4):

Ἐπιτάφιοι λόγοι, 3-105: Εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, 3-61; Εἰς τὴν θυγατέρα Στυλιανήν, 62-87; Εἰς Νικήταν μαίστορα τῆς σχολῆς τοῦ ἁγίου Πέτρου, 87-96; Εἰς τὸν πρωτοσύγκελλον καὶ μητροπολίτην Ἐφέσου κῦρ Νικηφόρον, 102-105;

Ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι, 106-167: Πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον, 106-117; Πρὸς τὸν αὐτόν, 117-141; Εἰς Ἰωάννην μητροπολίτην Εὐχαΐτων, 142-167;

Ἀπολογητικοὶ λόγοι, 168-196: Πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ τῆς τοῦ ὑπερτίμου τιμῆς, 168-170; Ὅτε παρητήσατο τὴν τοῦ πρωτοασηκρῆτις ἀξίαν, 171-177; Σατυρικὸν τετράστιχον μοναχοῦ Ἰακώβου κατὰ Ψελλοῦ καὶ Σατυρικὸς κανὼν τοῦ Ψελλοῦ κατὰ Ἰακώβου, 177-181; Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Νομοφύλακος κατὰ τοῦ Ὀφρυδᾶ, 181-196;

Δικαστικά, 197-212: Ἀπόφασις συνταχθεῖσα ὑπὸ Ψελλοῦ, 197-203; Ἀπόφασις κατὰ Ψελλοῦ, 203-212;

Χρυσόβουλλος λόγος, 213-217;

Ἐπιστολαί, 219-523. (208 *Lettres*). [Vingt de ces lettres ont été éditées, avec une version latine, par Fr. Hase. Cf. *Hist. gr.*, I].

Ἑρμηνεῖαι εἰς κοινολεξίας, 525-543 [et 544-570 (5)];

Ἑρμηνεῖαι εἰς δημώδεις δεισιδαιμονίας, 571-578.

Bresl. phil., VII. Ὑποτύπωσις κεφαλαιώδης τῶν παρὰ Χαλδαίοις ἀρχαίων

(1) Sur cette édition, cf. les comptes rendus critiques de Ch.-Ém. R(uelle), dans *An. Ass. Ét. grecq.*, IX (1875), 394-395 et de Ém. Miller, dans *Journ. des Savants*, janvier 1875, 13-29.

(2) Première édition de la *Chronographie*; cf. *Chr.* Elle a suscité un important apparat critique de J. Pantazidès, dans Ἀθήναιον, III, VII et VIII (réimprimé à part sous le titre Διορθώσεις εἰς Μιχαὴλ Ψελλοῦ Χρονογραφίαν. Μέρος α', Athènes, 1879; μέρος β', Athènes, 1883) et de K.-St. K(ontos), dans Ἀθηνᾶ, I (1889), 306, 336, 357-358; 428; VII (1895), 335; dans Ἀθήναιον, VII (1878), 362, et dans *B. C. H.*, IV (1880), 524.

(3) Cf., sur cette édition, l'article critique de Ém. Miller, dans *Journ. des Sav.*, 1876, avril, 249-253 et mai, 261-271.

(4) Opuscule rendu à Psellos par Lambecin et Kollar, *Commentarii Bibl. Vindobon.*, VII, 297.

(5) L'authenticité de ces écrits est contestée.

δογμάτων, éd. G. Kroll, *De Oraculis Chaldaïcis*, dans *Breslauer phil. Abhandl.*, VII[1], Breslau, 1894, 73-76 (1).

B. Z., VII. Πόθεν ἄν τις γνοίη ἑλληνικαῖς ἀποδείξεσιν τὴν κόσμου συντέλειαν, éd. F. Boll, *Psellus und das grosse Jahr*, dans *Byz. Zeitschr.*, VII (1898), 599-602.

B. Z., XX. Λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Πόθον βεστάρχην ἀξιώσαντα αὐτὸν γράψαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος, éd. Aug. Mayer, *Psellos Rede über den rhetorischen Charakter des Gregorios von Nazianz*, dans *Byz. Zeitschr.*, XX (1911), 48-60. [Cf. aussi H.-O. Coxe, dans *Catalogi Codicum mss. bibl. Bodl.*, I, Oxonii, 1853, 743-751.]

Chr. *Chronographie*, 2e édition. *The history of Psellos, edited with critical notes and indices* by Constantine Sathas, dans *Byzantine Texts* de J.-B. Bury, London, 1879 (2).

Cram. A. Gr., I. *Chapitres de la* διδασκαλία παντοδαπή, éd. J.-A. Cramer, dans *Anecdota Graeca e codd. bibl. reg. Paris.*, Oxonii, 1839-1841, I, 335-352. [Réédités par Migne, dans *Patr. gr.*, CXXII; cf. *Patr.*].

Dioph., II. Προσλαμβανόμενα τῆς κατ' ἀριθμητικὴν Αἰγυπτιακῆς μεθόδου τοῦ Ψελλοῦ, éd. P. Tannery, *Diophanti Alexandrini opera*, II, Leipzig, 1895, 37-42.

Epigr. (Trente) *Épigrammes sur les Vertus et les Vices*, éd. Conr. Gesner, à la suite de *Heraclidis Pontici allegoriae in Homeri fabulas de diis*, Bâle, 1544. (Dans le même volume se trouvent trois *Allégories*, rééditées par J.-F. Boissonade; cf. *Tz.*) [Cf. aussi E. Cougny, *Epigrammatum anthologia palatina*, Parisiis, 1890, I, 230].

Herm., XXXIV. Ἐξήγησις τῆς Πλατωνικῆς ἐν τῷ Φαίδρῳ διφορείας τῶν ψυχῶν καὶ στρατείας τῶν θεῶν, éd. A. Jahn, *Michael Psellos über Platons Phaidros*, dans *Hermès*, XXXIV (1899), 316-319.

Hexaem. *Versus politici di Michaele Psello il maggiore Constantinopolitano de Hexaemero*, trovati e pubblicati da Papas Filippo Matranga, Messina, 1881, 26 S, 8, IV-22 pp. (3).

Hist. gr., I. *Vingt lettres de Psellos*, éd. Fr. Hase (avec une version latine), dans *Recueil des historiens des Croisades publiés par les soins de l'Acad. des Inscr. et Belles-lettres. Historiens Grecs*, I, Paris, 1875, *Pars prima*, 1-90. [Rééd. par C.-N. Sathas; cf. *B. G.*, V.]

(1) Traduit en français par A. Chaignet, à la suite des *Œuvres de Damascius le Diadoque. Problèmes et solutions touchant les premiers principes*, etc., III, Paris, 1898, 228-234.

(2) Sur cette édition, cf. les articles critiques de M(ondr)y (Beaudouin), dans *Rev. Crit.*, 18 juin 1900, 489-491; Ed. Kurtz, dans *B. Z.*, IX (1900), 492-515, et XV (1906), 590-591 : Ém. Renauld, *Notes et observations critiques sur la Chronographie de Psellos*, dans *R. E. G.*, XVIII (1905), 224-252.

(3) Nous n'avons pas utilisé cet ouvrage, non inventorié par K. Krumbacher.

Jahns Jahrb., VII. Περὶ ὑετοῦ καὶ ἀστραπῆς καὶ βροντῆς, éd. Lud. Jan, dans *Jahns Jahresbericht, Supplementb.*, VII, Leipzig, 1841, 538-550.

Jahns Jahrb., XI. Μονῳδία εἰς Ἰωάννην τὸν Πατρίκιον, éd. Alb. Jahn, dans *Jahns Jahresbericht, Supplementb.*, XI, Leipzig, 1845, 347-356.

Iamb. *Michaelis Pselli Carmen de Metro iambico (cum commentariolo)*, éd. G. Studemund, dans les *Anecdota varia graeca et latina* de R. Schœll et G. Studemund, 2 vol., Berlin, 1886, II, 198. [Aussi éd. par A. Nauck dans *Mélanges gréco-romains*, St-Pétersbourg, 1859-1866, II, 492-493].

Iliad. Ἰλιάδος παράφρασις, éd. J. Bekker (sans nom d'auteur), dans *Scholia in Homeri Iliadem*, Berlin, 1825-27, 651-811 (1).

Inv. (*Invective contre le Sabbaïte.*) Κατὰ τοῦ Σαββαΐτα. *Ein Schmähgedicht von Michael Psellos*, éd. Leo Sternbach, dans *Wiener Studien*, XXV (1903), 1 Heft, 10-39 (2).

Journ. Min. russe, CLXXXII. *Deux lettres de l'empereur byzantin Michel VII Doucas à Vsevolod Jaroslavič*, éd. V. Vasiljevskij, dans *Journal du Ministère russe*, CLXXXII, cahier de décembre 1875, 270-315. Cf. *An. Ass.*, VIII.

Journ. Min. russe, CCLXII. Λόγος ἐπὶ τῷ ἐν Βλαχέρναις γεγονότι θαύματι, éd. P. Bezobrazov, dans *Journal du Ministère russe*, CCLXII (1889), 72-91.

Journ. Min. russe, CCLXV. *Un contrat de mariage entre Michel VII et Robert Guiscard*, éd. P. Bezobrazov, dans *Journal du Ministère russe*, CCLXV (1889), 23-31.

Math. Mich. Pselli, *Opus in quatuor mathematicas disciplinas arithmethicam, musicam, geometriam et astronomiam, graece*, ed. Arsenius, Venetiae, in-8°, 1532; reed. Parisiis, 1545. [Rééd., avec une version latine de G. Xylander, sous le titre : Mich. Pselli, *Perspicuus liber de quatuor mathematicis scientiis*, Bâle, 1556, et Leyde, 1647].

Med. Πόνημα ἰατρικόν, éd. J.-Fr. Boissonade, dans *Anecdota Graeca*, I, Paris, 1829, 175-232; cf. *A. Gr.*, I (3). [Éd. aussi par J.-L. Ideler; cf. *Phys. et Med.*, I].

Mém. Ac. Um., XV. Στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς τὴν τελευτὴν τῆς Σκληρίνης, éd. Leo Sternbach, dans *Mémoires de l'Académie Umiejętności*, XV, Krakau, 1891, 375-395 (4).

Μετεωρ. Μιχαὴλ Ψελλοῦ περὶ τοῦ τῆς ἀστραπῆς πυρὸς καὶ βροντῆς καὶ

(1) Nous n'avons pas utilisé cet ouvrage, dont l'authenticité est incertaine.

(2) Cf. sur le texte une critique de van Herwerden, dans *Rh. Mus., N. F.*, I, 1904, 144.

(3) C'est cette édition que nous avons surtout utilisée.

(4) Sur cette publication, cf. la critique de Papadopoulos Kerameus, dans *B. Z.* XV (1906), 121-124.

κεραυνῶν, éd. N. Politès, Δημώδεις μετεωρολογικοὶ μῦθοι, dans Παρνασσός, IV, Athènes, 1880, 590-591.

Misc. *Lettres juridiques*, dans *Miscellanea maximam partem critica curaverunt* Fr.-Traug. Friedmann et J.-D.-God. Seebode, II, Wittenberg, 1823, 601-623.

Not. et Extr., XVI. *Fragments de Psellos sur la musique*, éd. A.-J.-H. Vincent, à la suite du traité εἰς τὴν ψυχογονίαν τοῦ Πλάτωνος, dans *Notices et Extraits des Mss.*, etc., XVI, Paris, 1847, 2, 316-343.

Nov. *Pselli De Justiniani Novellis.* Σύντομος διαίρεσις τῶν Νεαρῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, *graece et latine*, éd. A. Berger, Leipzig, 1836.

Par. Περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων, éd. Ant. Westermann, dans Παραδοξογράφοι, Brunsvigae-Londoni, 1839, 143-148 (1).

Patr. (2) *Patrologiae cursus completus, series graeca posterior*, éd. J.-P. Migne, t. CXXII, Paris, 1864, 477-1186. Contient les ouvrages suivants :

I. *Opera theologica* : Ἑρμηνεία κατὰ παράφρασιν τοῦ ᾄσματος τῶν ᾀσμάτων, 537-686;

Διδασκαλία παντοδαπή, 687-784. [Éd. d'après Jo.-A. Fabricius, *Bibliotheca Graeca*, V, Hambourg, 1723, 69-186 (3). Quelques chapitres de cet ouvrage ont été aussi éd. par A. Cramer ; cf. *Cram. A. Gr.*, I.];

Ἐπιλύσεις σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων, 783-810. [Édité aussi par J.-D.-God. Seebode ; *pars* 1, Gotha, 1840; *pars* 2, Wiesbaden, 1857.];

Στίχοι πολιτικοὶ περὶ δόγματος, 811-818 ;

Περὶ ἐνεργείας δαιμόνων, 818-876. [Éd. aussi par J.-Fr. Boissonade, Ψελλός, 1-36 (4) ; cf. *Ps.*];

Τίνα περὶ δαιμόνων δοξάζουσι Ἕλληνες, 875-832. [Aussi dans Boissonade, Ψελλός, 36-43 ; cf. *Ps.*] ;

Περὶ λίθων δυνάμεων, 883-900. [Aussi dans J.-L. Ideler, *Phys. et Med.*, I, 244-247 ; cf. *Phys. et Med.*, I.] ;

Χαρακτῆρες Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ

(1) Sur cette publication, cf. Ém. Miller, dans *Journ. des Sav.*, 1839, 601-608 et 713-720, et Ch.-Ém. Ruelle, dans *Rev. de phil.*, IV (1903), 288.

(2) Sans désignation plus explicite, l'abréviation *Patr.* renvoie au tome CXXII de la *Patrologie grecque-latine* de Migne, *éd. 1864*. (Une réimpression, donnée en 1889 par la librairie Garnier, est désespérément fautive et inutilisable).

(3) Harles n'a pas jugé à propos de retranscrire cet ouvrage dans son édition de la *Bibliotheca graeca* de Fabricius.

(4) Un des rares ouvrages de Psellos qui aient été traduits en français. *Traite par dialogue de l'énergie ou opération des diables, traduit en français du grec* par P. Moreau, Paris, Guil. Chaudière, 1573.

Χρυσοστόμου, τοῦ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, 901-908. [Aussi dans Boissonade, Ψελλός, 124-131 ; cf. *Ps.*] ;

[Τοῦ Ἰωάννου Ψελλοῦ στίχοι εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς ἱεράρχας, 907-910] (1) ;

Μονῳδία εἰς τὴν τῆς ἁγίας Σοφίας σύμπτωσιν, 911-916 ;

Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ θανάτου, 916-920. [Aussi dans Boissonade, Ψελλός, 155-159; cf. *Ps.*];

II. *Opera legalia et canonica* : Περὶ τοῦ Νομοκανόνος, 919-924 ;

Σύνοψις τῶν νόμων, 924-1008 (2) ;

Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν δικῶν, 1008-1022 ;

Περὶ καινῶν δογμάτων καὶ ὅρων τῶν νομικῶν ῥωμαϊστὶ λεγομένων λέξεων, 1023-1030. [Aussi dans Boissonade, Ψελλός, 110-116 ; cf. *Ps.*] ;

Δόξαι περὶ ψυχῆς, 1030-1076 ;

Ὅτι τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς ἐοίκασι ταῖς τῶν οὐρανίων κινήσεσι, 1075-1076 ;

Εἰς τὴν ψυχογονίαν τοῦ Πλάτωνος, 1077-1114. [Réimp. de éd. C.-G. Linder, dans *Comment. acad. Upsaliae*, 1854. Éd. aussi par A.-J.-H. Vincent, dans *Notices et Extraits des Mss.*, etc., XVI, 2, 316-337 ; cf. *Not. et Extr.*] (3) ;

Μαγικὰ λόγια, 1115-1122 ;

Ἐξήγησις εἰς τὰ χαλδαϊκὰ λόγια, 1123-1150 ;

Ἔκθεσις κεφαλαιώδης καὶ σύντομος τῶν παρὰ Χαλδαίοις δογμάτων, 1149-1154 ;

Εἰς τὸν Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου Ποιμάνδρην, 1153-1156. [Aussi dans Boissonade, Ψελλός, 155-156 ; cf. *Ps.*] ;

III. *Opera historica* : Περὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν τόπων καὶ ὀνομάτων, 1155-1160. [Aussi dans Boissonade, Ψελλός, 44-48 ; cf. *Ps.*] ;

Εἰς τὸν χαλκοῦν Ἵππον τὸν ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ, 1161-1162 ;

IV. *Epistolae* : Ἐπιστολαί XII, 1161-1186. [Neuf de ces lettres sont aussi dans Boissonade, Ψελλός, 170-188 ; cf. *Ps.*] (4).

Patr., XXXV. *Epigramma in S. Gregorium Nazianzenum*, éd. J.-P. Migne, *Patrologia*, *series graeca*, XXXV, Paris, 1864, 1, 309.

(1) Ces courtes compositions, attribuées par erreur à Psellos, sont de Jean Euchaïta ; cf. éd. de Lagarde, 9, 14.

(2) D'après l'éd. de Fr. Bosquet, Paris, 1632, reproduite par Meermann, *Thesaurus Juris*, I, La Haye, 1751, p. 36 sqq., avec les notes de Corn. Sieben. Une édition critique et exégétique de cet ouvrage, bien supérieure aux autres (Migne ne paraît pas en avoir eu connaissance), est celle de L.-H. Teucher, Leipzig, 1789. Nous y avons souvent renvoyé le lecteur.

(3) Cette édition n'a pas été utilisée par Migne.

(4) Trois sont aussi dans L.-F. Tafel, *De Thessalonica ejusque agro*, Berlin, 1839, qui les attribue par erreur à Eustathios de Thessalonique.

Patr., CXIV. Ἐγκώμιον εἰς τὸν Μεταφράστην κύριον Συμεῶνα, éd. J.-P. Migne, *Patrologia, series graeca*, CXIV, Paris, 1864, 184-200;

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν Λογοθέτου τοῦ Μεταφράστου, 200-208.

Φιλ. Ἐπίλυσις εἰς τοὺς ἓξ τῆς φιλοσοφίας τρόπους (*Introductio in sex philosophiae modos*) et Σύνοψις τῶν πέντε φωνῶν καὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας (*Compendium quinque vocum et decem praedicamentorum philosophiae*), ed. Jacob. Fouscanus, *graece et latine*, Venetiae, 1532 ; reed. Parisiis, 1541.

Phil., VIII. Περὶ ὠμοπλατοσκοπίας καὶ οἰωνοσκοπίας, éd. R. Hercher, dans *Philologus*, VIII (1853), 166-168. [Cf. aussi éd. N. Politès, dans Παρθενών, 1872, 1095-1097.]

Phil., XVI. Περὶ τῶν ἰδεῶν ἃς ὁ Πλάτων λέγει, éd. C. Linder, dans *Philologus*, XVI (1860), 523-526.

Phys. et Med., I. Πόνημα ἰατρικόν, éd. J.-L. Ideler, dans *Physici et medici graeci minores*, I, Berlin, 1841, 203-243 ; cf. *Med.* ;

Περὶ τῆς τῶν λίθων δυνάμεως, 244-247 ; cf. *Patr.*

Phys. et Med., II. Περὶ λουτροῦ, éd. J.-L. Ideler, dans *Physici et medici graeci minores*, II, Berlin, 1862, 193.

Prod. Περὶ τῶν συνόδων, à la suite de *Cyri Theodori Prodromi epigrammata*, Basileae, 1536.

Ps. Ψελλός. *Psellus. De operatione daemonum. Accedunt inedita opuscula Pselli*, éd. J.-F. Boissonade, Nuremberg, 1838. (Contient 27 opuscules, dont quelques-uns ont été réimp. par Migne ; cf. *Patr.*) (1).

R. E. G., V. Περὶ τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ. *Psellos sur la grande année*, éd. P. Tannery, dans *Revue des Ét. grecq.*, V (1892), 206-211 ;

Περὶ ἀριθμῶν. *Psellos sur les nombres*, 343-347 (2).

R. E. G., XVI et XVII. Cf. *Acc.*

Rhein. Mus., I. Προσλαμβανόμενα εἰς τὴν ῥυθμικὴν ἐπιστήμην, éd. J. Caesar, dans *Rheinisches Museum*, I, *N. F.*, 1842, 620-633. [Rééd. par A. Rossbach et R. Westphal, dans *Metrik der Griechen*, 2e *ed.*, I, Leipzig, 1868, *Supplement*, 18.]

Rhet., III. Περὶ ῥητορικῆς, éd. Ch. Walz, dans *Rhetores Graeci*, III, Stuttgartiae-Cotta, 1834, 687-703.

Rhet., V. Περὶ συνθήκης τῶν τοῦ λόγου μερῶν, éd. Ch. Walz, dans *Rhetores Graeci*, V, Stuttgartiae-Cotta, 1833, 598-601 ;

Σύνοψις τῶν ῥητορικῶν ἰδεῶν, 601-605.

(1) Cf. une correction à un passage de l'*Encomion Cimicis* (91, 14) dans J. Hilberg, *Epistula critica ad Johannem Vahlenum*, Vindobonae, 1877.

(2) Sur cette publication, cf. K(rumbacher), dans *B. Z.*, II (1893), 167.

Riv. fil., XXVI. Ἔκθεσις κεφαλαιώδης καὶ σύντομος τοῦ Ψελλοῦ τῶν παρ' Ἀσσυρίοις δογμάτων, éd. Dom. Bassi, dans *Rivista di filologia e d'istruzione classica*, XXVI (1898), 122-123.

Ryth. Προλαμβανόμενα εἰς τὴν ῥυθμικὴν ἐπιστήμην, éd. Morelli, à la suite des *Éléments rythmiques d'Aristoxène*, Venise, 1785.

Scleraen. Cf. *Mem. Ac. Um.*

Spic. *Pselli senioris* (?) εἰς τοὺς Ἀποστόλους, éd. J.-B. Pitra, dans *Spicilegium solesmense*, IV (1858), 496.

Syll., XVIII. Ψελλὸς ἀνέκδοτος. *Trois textes inédits sur les Psaumes*, éd. Ch.-Ém. Ruelle, dans *Syllogue littéraire de Constantinople*, Σύλλογος εἰκοσιπενταετηρίς, Παράρτημα τοῦ ιη' τόμου, 1886, 603-614.

Symb. crit. *Énigmes*, éd. C. Dilthey, dans *Symbolae criticae ad Anthologiam graecam ex libris mss. petitae*, Göttingen, 1891, 6-18. Cf. *A. Gr.*, III.

Syn. Ἀποκρίσεις συνοπτικαί, éd. C.-Th. Uspenskij, dans le *Synodicon pour la Semaine de l'Orthodoxie* (en russe), Odessa, 1893, 49-56 (1).

Theol. *Pselli* κεφάλαια θεολογικὰ ἕνδεκα, éd. Dositheos, Τόμος ἀγάπης, Jassy, 1698, 490-493.

Tz. *Allegoriae de Tantalo, Sphinge et Circe*, éd. J.-F. Boissonade, à la suite de Tzetzès, *Allegoriae Iliadis*, Paris, 1851, 343-371.

2. Ouvrages spéciaux relatifs a Psellos.

(Voir notre *Étude sur la langue et le style de Psellos*, pp. XVII-XXV).

3. Ouvrages généraux et Monographies intéressant l'Histoire de la langue et de la littérature byzantines.

(Voir notre *Étude sur la langue et le style de Psellos*, pp. XXV-XXIX).

4. Lexicographie.

Principaux ouvrages consultés (2).

[Baill.] M.-A. Bailly, *Dictionnaire grec-français*, 5e éd., Paris, 1906.

(1) Sur cette publication, cf. Ed. Kurtz, dans *B. Z.*, IV (1895), 143-145.

(2) Les ouvrages signalés sont rangés suivant l'ordre alphabétique des références entre crochets que nous avons adoptées.

Dans cette liste, nous n'avons pas cru devoir indiquer les *Anonymes* de Bekker et de Séguier, les *Etymologica* (*Etymologicum Gudianum, Etymologicum Magnum*, etc.) et les *Lexiques* d'Harpocration, Hesychius, Mœris, Photius, Phry-

[Bois.] Ém. Boisacq, *Dictionnaire étymologique de la langue grecque étudiée dans ses rapports avec les langues indo-européennes*, Heidelberg, Paris, 1913 et suiv.

[Cang.] Du Cange, *Glossarium ad scriptores mediae et infimae graecitatis*, 2 vol. Lyon, 1688.

[Curt.] G. Curtius, *Grundzüge der griech. Etymologie*, 5e éd., Leipzig, 1879.

[Hag.] Mart. Hagen, *Lexicon biblicum*, Parisiis, 1905-1911.

[Hep.] A. Hépitès, *Dictionnaire grec-français*, 3 vol., Athènes, 1908-1911.

[Her.] H. van Herwerden, *Lexicon suppletorium et dialecticum*, ed. altera, 2 vol., Lugd. Bat., 1910.

[Koum.] St.-A. Koumanoudis, Συναγωγὴ λέξεων ἀθηναιοφίστων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς λεξικοῖς, Athènes, 1883.

[Koum. N.] — Συναγωγὴ νέων λέξεων ὑπὸ τῶν λογίων πλασθεισῶν, Athènes, 1900.

[Krel.] M.-A. Kreling, *De usu poeticorum et dialecticorum vocabulorum apud scriptores graecos seriores*, Trajecti ad Rhenum, 1886.

[Legr.] Ém. Legrand, *Nouveau dictionnaire grec moderne-français*, Paris, 1882.

[Lidd.-Sc.] H.-G. Liddel et R. Scott, *A Greek-English Lexicon* Oxford, 1883.

[Meurs.] Meursius, *Glossarium graeco-barbarum*, 2e éd., Lugd. Bat., 1614.

[Mey.] Leo Meyer, *Handbuch der griech. Etymologie*, Leipzig, 1901.

[Mill.] Ém. Miller, *Lexiques grecs inédits*, dans *An. Ass.*, VIII (1874), 222-284 ; en partic. *Lexique* IV, 253-284.

[Pape] Pape-Benseler, *Wörterbuch der griech. Eigennamen*, 3. Aufl., 2 vol., Braunschweig, 1884.

[Pass.] Franz Passow, *Handwörterbuch der griech. Sprache*, neubearb. v. Rost u. Palm, Leipzig, 1841-1857.

[Prell.] Prellwitz, *Etymologisches Wörterbuch der griech. Sprache*, 2e éd. Göttingen, 1905.

[Schm.] W. Schmid, *Der Atticismus in seinen Hauptvertretern von*

nichus, Pollux, Suidas, Zonaras, etc., non plus que l'*Auctarium* de Osann et autres répertoires utilisés par le *Thesaurus*-Didot, Sophoclès et Herwerden. Le cas échéant, nous y avons renvoyé expressément le lecteur dans les articles de notre *Lexique*. De même, nous avons jugé superflu de mentionner un certain nombre de dictionnaires estimables comme ceux de Chassang, de Planche (*Dict. du style poétique*, malheureusement inachevé), etc., qui, à l'occasion, nous ont été d'un précieux secours.

Dionysius von Halikarnass bis auf den 2. Philostratus, 4 Bd. und Registerband, Stuttgart, 1887-1896.

[Schmidt] J.-H.-H. Schmidt, *Synonymik der griech. Sprache*, 4 vol., Leipzig, 1876-1886.

[Soph.] E.-A. Sophoclès, *Greek Lexicon of the Roman and Byzantine periods*, 1re éd., Boston, 1870; nouv. éd., New-York-Leipzig, 1904.

[Suic.] Suicerus, *Thesaurus ecclesiasticus e Patribus graecis*, 2 vol., Amsterdam, 1728.

[Som.] A. da Somavera, *Tesoro della lingua greca-volgare ed italiana*, Paris, 1709 (t. II, italien-grec, même date).

[Thes.] H. Stephanus, *Thesaurus graecae linguae*, ed. III, edd. Hase, Sinner, Fix, G. et L. Dindorf, 8 tomi in 9 vol., Paris, Didot, 1831-1865.

[Triant.] C.-C. Triantaphyllidès, *Lexique des mots latins dans Théophile et les Novelles de Justinien*, avec *Remarques préliminaires* de Jean Psichari, dans *Études de philologie néo-grecque* publ. par Jean Psichari (Bibl. de l'École des Hautes-Études, 92e fasc.), Paris, 1892, p. 159-277.

[Zor.] Fr. Zorell, *Novi Testamenti lexicon graecum*, Parisiis, 1911, dans *Cursus Scripturae sacrae*, auctt. R. Cornely, I. Knabenbauer, Fr. de Hummelauer, aliisque soc. Jesu presbyt., pars. prior, t. VII.

LEXIQUE CHOISI DE PSELLOS

A

ἀββᾶς, ᾶ, ὁ. *B. G.*, V, 52, 26, père, abbé. Pallad. Hieron. Athan., etc. (NT. ἀββᾶ [Zor.]). Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 5.

⁑ Ἀβιδαζιοῦ, ἡ. *B. G.*, V, 576, 21, *nom du génie malfaisant* Γιλλώ. Cf. note *Ét. sur ... Psellos*, p. 9.

⁑ Ἀβιζιοῦ, ἡ. *B. G.*, V, 576, 21, et ⁑ Ἀβιζοῦ, ἡ, *B. G.*, V, 577, 8. *l. q.* Ἀβιδαζιοῦ; *q. v.*

⁑ Ἀβιζώ, οῦς, ἡ. *B. G.*, V, 577, 5, et ⁑ Ἀβυζοῦ, ἡ, *B. G.*, V, 575, 14, *génie malfaisant*. Cf. Ἀβιδαζιοῦ et cf. notre *Ét. s. ... Psellos*, pp. 8, 9.

Θ ἀβολιτίων, ονος, ἡ. *Patr.*, 1025 B, abolitio. Pallad. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 10.

ΘΣ ἀγγελίς, ίδος, ἡ. *B. G.*, IV, 459, 22; *An. Ass.*, IX, 216, 23, ange femme. [Koum., Ψ.]

ἄγγουρος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 216, 298 ⁂ -ρος, τὸ μελίπηκτον, gâteau de miel. Hesych. Zon. [Thes., Soph., Ψ.]

⁑ ἀγγύνητος, ον. *Patr.*, 913 C παρείδετε τὸ γεγονὸς ὡς -τον. *Dout.*; *fors. leg.* ἀγένητον, obscur, inconnu.

ἄγγων, ονος, ὁ. *A. Gr.*, III, 215, 290 ⁂ ἄγγονες, τὰ δοράτια, javeline franque. Agath. Etym.M. Etym.G. Eust. Suid. [Soph. -ωνος.]

⁑ ἀγελαιοκομέω-ῶ. *Chr.*, 55, 18, soigner des troupeaux.

Σ ἀγλευκῶς. *Chr.*, 182, 4, sans douceur. Olear ad Philostr. Eust.

Θ ἀγνάτος, ου, ὁ. *Patr.*, 934 B, 935 B, 1025 C, agnatus. Antec. [Soph. -ᾶτος.] Cf. ἀδνάτος.

⁑ ἀγράριος, ον. *Patr.*, 1024 A -ος νόμος, lex agraria.

⁑ ἄγρις, ἡ. *A. Gr.*, III, 216, 297 ⁂ ἄγρις δὲ, ἡ ὀδύνη, douleur cruelle.

Σ ἀγυρτεία, ας, ἡ. *Acc.*, 70, 17 ἡ περὶ τὴν τοιαύτην πραγματείαν ἀ. τοῦ Πορφυρίου, charlatanerie. Hemst. ad Schol. Luc. Suid.

ΘΣ ἀγυρτολέσχης, ὁ. *Inv.*, 94, charlatan lourd. [Her., Ψ.]

⁑ ἀγχεμαχέω-ῶ. *A. Gr.*, III, 214, 270 ⁂ -μαχῶν, ὁ πολεμῶν συστάδην τὸν πλησίον, combattre de près.

ἀγωγή, ῆς, ἡ. *B. G.*, IV, 454, 20, 22; *B. G.*, V, 60, 24, etc.; *Patr.*, 926 B, etc., Σ action en justice. Gloss. jur. [Thes.] ‖ *Synt. part.*, ἀγωγὴν ἔχειν * κατά τινος, *Patr.*, 966 A; * περί τινος, *Patr.*, 965 A, περὶ παραθήκης. ‖ Cf., *au sens de* conduite, *Chr.*, 127, 27; *B. G.*, IV, 415, 31 ὑδάτων. Class. DH. [Soph.]

⁑ ἀδ, *dans* ἀδ ἐξιβένδουμ. *Patr.*, 930 A, 942 A, ad exhibendum.

Σ ἄδεσμος, ον. *Sens partic.*, *Patr.*, 962 B φράσις, ⁑ sans être lié par une conjonction, *v. g.* λῃγατεύω τῷ φίλῳ οἴκους ἀγρούς. ‖ Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 296, 8, *joint à* ἐλεύθερος, sans lien; *Chr.*, 257, 35 φυλακή, sans fers ni prison. Thc. Eur. DH. Plut. Arr., etc.

ΘΣ ἀδέτως. *Patr.*, 962 B, sans être lié par une conjonction; cf. *ibid.*, ἄδεσμος. M. Akom. [Koum.]

ἀδιατύπωτος, ον. *Sens partic.*, *Patr.*, 961 B, ⁑ intestat. ‖ Cf., *au sens de* non façonné, informe, *B. G.*, V., 188, 13; 235, 24; *Patr.*, 725 D, 1133 C. Ocell. DS. Phil.

ἀδιεξόδευτος, ον. *B. G.*, V., 417, 17, sans issue. Bas. Naz. Pseudo-Just. Chrys. Eust.

⁑ Ἀδικία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 575, 17; 576, 22, *nom du génie* Γιλλώ.

Θ ἀδιτεύω. *Patr.*, 933 B, adire haereditatem, hériter. Antec. [Triant.]

Θ ἀδνάτος, ου, ὁ. *Patr.*, 946 B, agnatus. [Soph. — ἄτος; Triant.] Cf. ἀγνάτος.

Σ ἀδοκίμως. *Patr.*, 1021 A, sans mérite. Poll. Thom.M.

Θ ἀδοπτίων (et -ιον), ἡ. *Patr.*, 941 B, adoptio. Antec. [Triant.]

⁑ ἀδουλτέρα, ας, ἡ. *Patr.*, 941 B, femme adultère.

⁑ ἀδουλτερίης, *dans* ἀ. ὄνομα. *Patr.*, 941 B, adulterii nomen.

Θ Ἀδριανούπολις, εως, ἡ. *Chr.*, 135, 27 (cf. 136, 9 ἡ Ἀδριανοῦ ἀκρόπολις), Hadrianopolis. Soz.

Θ ἀδρογατίων (et -ιον), ονος, ἡ. *Patr.*, 941 B, 942 A, adrogatio. Antec. [Triant.]

ΘΣ ἀειπαγής, ές. *Chr.*, 176, 1; 187, 36, fixé pour toujours; fixe, stable. Nic.Chon. [Koum.]

Θ ἀερομαντεία, ας, ἡ. *Patr.*, 881 A, divination par l'inspection de l'air. Isid.Hisp.

⁑ ἀζωναῖος, α, ον. *B. G.*, V, 239, 9, sans ceinture.

ἀζωνικός, ή, όν. *Patr.*, 1152 B, sans ceinture. [Thes., Soph., Ψ.]

⁑ ἀητός, όν. *A. Gr.*, III, 215, 292 ⁑ ἀητόν, τὸ πυρρῶδες, enflammé, brûlant. Cf. Miller, *Lex.*, 254, 24. [Thes. ἄητος, flatibus et ventis expositus. Suidas enim ἄητος dici tradit τὸ καταπνεόμενον, nisi forte scribendum ἀητόν.] (1).

(1) La forme attestée par Psell. s'explique par l'étym. ἄημι, souffler; cf. Hom., *Il.*, XVIII, 410, αἴητος, *épith. d'Héphaistos*. Un ms. porte ἀΰτον, qui se réfère à la même racine; cf. ἀϋτμή, exhalaison, souffle ardent.

ἀθεία, ας, ἡ. *Patr.*, 545 D, 616 C; *Acc.*, 387, 20, athéisme. Naz. Theod.

ἀθέλητος, ον. *Ps.*, 140, 15 * πρός τι, *joint à* ἀνέραστος, sans volonté. Anast.Sin. Nicet. Hesych.

ἀθεμιτογαμέω -ῶ. *Patr.*, 934 A, contracter un mariage criminel. *Mot surtout byz.* Bardesan. *ap.* Eus. Pseudo-Clem. Justinian.

ἀθιγῶς. *Sens part.*, *Chr.*, 253, 24 ⁑ de sorte qu'on ne puisse y toucher; en protégeant contre toute atteinte. ‖ Cf., *au sens de* à l'écart de tout commerce charnel, Athan.

⁑ Αἰγυπτιανή, ἡ. *B. G.*, V, 575, 16, *nom du génie* Γιλλώ.

Σ αἰδεσιμότης, ητος, ἡ. *B. G.*, V, 267, 27 τρόπου, respectabilité. [Thes. § ; Her. ἡ σὴ αἰδ., tua reverentia. Grenf., II, 90, 6 (saec. XI); P. F. 15, 9.]

Σ αἰθεροδρομέω -ῶ. *Au prop.*, *Chr.*, 224, 32, voler dans les airs; *au fig.*, *B. G.*, V, 402, 14 * πρὸς τὸν θεόν, s'envoler. Modest. Nic.Greg.

Σ αἰθεροπτηνοδρόμος, ον. *Patr.*, 553 C ἵππος, qui vole dans les airs. [Thes., Ψ.]

ΘΣ Αἰκατερίνη, ης, ἡ. *B. G.*, V, 356, 25, Catherine. Cram., *A. Gr.*, I, 124, 20. [Pape]

Σ αἱματόμικτος, ον. *Patr.*, 573 C, mêlé de sang. [Thes., Ψ.]

ΘΣ αἱματόπνους, ουν. *Med.*, 1353 οὐσία, force d'impulsion du sang. [Koum., Ψ.]

ΘΣ αἱμόπτυστος, ον. *Med.*, 968, qui crache le sang. [Koum., Ψ.]

Σ αἱμύλως. *B. G.*, V, 482, 20, d'une manière caressante. Suid.

αἱρεσιαρχέω -ῶ. *Sens part.*, *B. G.*, V, 519, 1, ⁑ être chef d'une doctrine philosophique, *en parl. des sceptiques et autres philosophes grecs.* ‖ Cf., *au sens de* être hérésiarque, Bas. Naz. Eust.

⁑ αἰσθάνω. *Act.*, *Patr.*, 737 A αἰσθάνομεν ὧν ἁπτόμεθα, percevoir. *Form. byz.*; *an leg.* αἰσθανόμεθ' ὧν ἁπ.? Cf. notre *Ét. s. ... Psellos*, p. 95.

Σ αἰωνίως. *B. G.*, V, 86, 16; *Patr.*, 697 D, éternellement. Chrys. Olympiod.

ἀκαθήκων, ουσα, ον. *Patr.*, 1025 D διαθήκης -κούσης ἀπὸ τοῦ φόβου, être inopérant. Athan.

⁑ ἀκαλλέστατος, η, ον. *Patr.*, 1172 D, *sp. de* ἀκαλλής, sans beauté. ‖ Cf., *au pos.*, *B. G.*, V, 282, 12; *Patr.*, 1172 D; *Rhet.*, III, 698, 20; *Syll.*, XVIII, 608, 24. Plut. Luc. El. Clem.A.; *au cp.*, -τερος, Plut. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 16.

Σ ἀκαλλιέργητος, ον. *Patr.*, 912 C, où l'on ne célèbre pas l'office divin. Proc.Gaz.

ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 217, 322 ⁑ ὅ τε μὴν ἀ., καὶ ἡ γαστὴρ καὶ πόλις, hérisson (estomac de certains animaux). Hesych., *v°* ἐχῖνοι; Suid., *v°* χοιρογρύλλιος. [Thes., Soph., Ψ.]

Σ ἀκαταπόνητος, ον. *Syll.*, XVIII, 608, 24, *joint à* δύσλυτος, infatigable. Schol.Eschl. Schol.Soph. Schol.Plat. Hesych. Suid., etc.

ἀκατάσειστος, ον. *B. G.*, V, 301, 13, 27; *Acc.*, 401, 33, inébranlable. Did.A. Cyrill.A. Ps.-Dion. Euagr. Hesych. Eust.

ἀκατήχητος, ον. *Acc.*, 407, 33 * τῶν μυστηρίων, non initié à. || Cf., *au sens de* non instruit dans la religion, non catéchisé, Arius *ap.* Epiph. et Theod. Basil. Sel.

ἀκένωτος, ον. *B. G.*, V, 111, 16; *Patr.*, 1176 C, inépuisable. Apollin.

ἀκεραιότης, ητος, ἡ. *B. G.*, V, 503, 24; *Patr.*, 553 B, 665 C, pureté. Macar. Bas. Theoph. Eust.

ἀκοινωνησία, ας, ἡ. *Patr.*, 924 A, excommunication. Carth. Theod. Lector. Leont. [Suicer.] || Cf., *au sens de* non communauté, *B. G.*, V, 29, 12 * πρός τινα. Arstt.

ἀκοντίζω. *Sens part.*, *Chr.*, 131, 20, ‡ lancer; ἀ. πῦρ, lancer le feu grégeois. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 9, 9; *B. G.*, V, 223, 18, lancer un javelot. Cf. ἀκοντιστής et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 75.

ἀκοντιστής, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *Chr.*, 131, 14, ‡ lanceur; οἱ -αὶ τοῦ πυρός, les lanceurs du feu grégeois. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 84, 20, qui lance le trait. Cf. ἀκοντίζω.

‡ ἀκουτέω-ῶ. *Patr.*, 1075 B (vers 15) ὁ μὲν γὰρ ἀκούτησε (*sic*) τῶν ἄνω λόγων, βρύει, faire retentir. *Sed leg.* ἠκούτησε *vel* ἠκούτισε. (Boissonade, *Ps.*, 57, 2, *corr.* ὡς ἤκουσε.) Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 69 sq.

ἀκρίβωσις, εως, ἡ. *Sens part.*, *Med.*, 1105 τὴν φλεγμόνην δὲ τῶν πεπονθότων πόρων, πύρωσιν, ἄλγος, ἀκρίβωσεις καὶ τάσεις, παρατροπὴν νοῦ, ‡ grands efforts. (Cf. Plut., *Alex.*, 16, ἀκριβῶς καὶ μόλις, avec de grands efforts, péniblement.) *Mot postcl.* Jos. Plut. Schol.Ar. [Soph.]

Σ ἀκρόγωνος, ον. *Acc.*, 384, 3 λίθος, angulaire. Naz. Pisid. Nicet. Eust. || Cf. ἀκρογωνιαῖος, *Acc.*, 413, 3; *An. Ass.*, VIII, 212, 27; *B. G.*, V, 543, 4; *Patr.*, 605 D. Spt. NT. [Zor.]

Σ ἀκροχορδόνη, ης, ἡ. *A. Gr.*, I, 236, 13 ⁂; *Med.*, 1273, verrue à queue noire. [Thes., Ψ.]

‡ Ἀκτουάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 96 *tit.*, Actuarius, *n. d'h.*

ΘΣ ἄκτους. *Patr.*, 1025 C, actus; ἄκτοις, *Patr.*, 935 A, actis. Antec. [Triant.]

Θ ἄκτωρ, ωρος, ὁ. *Patr.*, 936 B, 947 A, actor. Antec. [Triant.] Cf. ἐξάκτωρ.

Σ ἀκυβερνησία. ας, ἡ. *B. G.*, V, 126, 27, fait d'être sans pilote. Prodr.

Σ ἀλεκταίνω. *Sens part.*, *A. Gr.*, III, 216, 299 ⁂ τὸ κλαίειν, ἀλεκταίνειν, ‡ pleurer. Cf. Hesych. ἀλεκταίνει · ἰσχύει, γαυριᾷ.

ΘΣ Ἀλέξιος, ου, ὁ. *Chr.*, 101, 11; 186, 19, Alexis, *n. d'h.* Inscrr. [Pape]

‡ ἀλθοφορέω-ῶ. *Jahns Jahrb.*, VII, 543, 4, apporter la guérison; οἱ ἀσθενέστεροι τῶν -ρούντων, les remèdes.

‡ ἀλληλοτόκος, ον. *Ps.*, 85, 16 τὴν ψύλλαν —τόκον ἠρμηνεύσαμεν, qui s'engendrent mutuellement.

‡ ἀλλυπάλληλοι, ων. *Patr.*, 681 B, les uns sur les autres.

‡ Ἀλουσίανος et Ἀλλ—, ου, ὁ. *Chr.*, 63, 30; 64, 1, 7; 65, 24, 28, Alousianos, *prince de Bulgarie*.

‡ ἀλωπεκίτης, ου. *Med.*, 696 -κίτας, ὀφεωνύμους τύπους, types de pelade du genre renard, du genre serpent (alopécie, ophiase).

ἀμαλλεῖον, ου, τό. *A. Gr.*, III, 215, 291 ⁂ ἀ., δεσμὸς μαλλῶν, bandeau. E.M. Eust. [Thes., Soph., Ψ.]

‡ ἀμαστίς, ίδος, ἡ. *B. G.*, V, 504, 8, *sorte de* coupe.

‡ ἀμβλωπῶς. *B. G.*, V, 193, 20 ἔχειν πρός τι, se trouver dans un état d'aveuglement.

ἀμέθεκτος, ον. *B. G.*, V, 78, 13; 86, 22; 251, 1; *Acc.*, 400, 2; *An. Ass.*, XIII, 251, 6 (cf. Procl., *Inst. theol.*, c. 23); *Patr.*, 701 B, 704 B, qui ne participe pas à. Procl. Ps.-Dion. Damasc. || *Avec gén.*, *B. G.*, V, 86, 22; 251, 1. Procl.

ἀμεταγώγητος, ον. *B. G.*, IV, 404, 16; *B. G.*, V, 385, 15, non pesé. Syn. [Her.]

ἀμεσιτεύτως. *B. G.*, V, 397, 23, sans médiation. Athan. Const.Apost. Chrys.

ἀμετάλλητος, ον. *Sens part.*, *B. G.*, IV, 319, 7 τὸ * πρὸς ἅπασαν σχέσιν ἀπαθές τε καὶ -ον, ‡ insensibilité, inertie. || Cf., *au sens de* irrévocable, Pol. [Soph.]

Σ ἀμεταποιήτως. *Chr.*, 69, 23, immuablement. Allat. *Graec. orthod.*

‡ ἀμμίτους. *Patr.*, 942 B (éd. Teucher, v. 486, ἀμβίτους), ambitus.

ἀμολύντως. *B. G.*, V, 67, 25, purement. Epiphan. Clim.

‡ Ἀμορρούς, ἡ. *B. G.*, V, 575, 14; 576, 20, *nom du génie* Γιλλώ. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 9.

‡ ἀμοτάρουμ, *dans* ἱέρουμ ἀμ., *Patr.*, 947 A, rerum amotarum.

ΘΣ ἀμφίδεσμος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 71, 15; 73, 28, lien, bandelette qui fait le tour des cheveux. [Koum., Ψ.]

‡ ἀμφιδοξία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 128, 5, *joint à* διχόνοια, divergence d'opinion.

Σ ἀμφίδρομος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 172, 23, *joint à* περίδρομος (*q. v.*), ‡ où l'on peut se promener des deux côtés; -οι οἶκοι, bâtiments entourés des deux côtés de préaux pour la promenade. || Cf., *au sens de* qui court tout autour; dont on fait le tour en courant, Eschl. Soph. Pol. Phot. [Her.]

ἀμφικνεφής, ές. *Patr.*, 1124 B, obscur tout autour. Syn. [Thes., Soph., Ψ.]. Cf. Boissonade, *Tz.*, p. 158, n. 1.

ἀμφιρρεπής, ές. *Chr.*, 177, 18; 193, 33; *Acc.*, 414, 12, qui penche tantôt d'un côté, tantôt de l'autre; indécis, irrésolu. Naz. Eust.

ἀμφιφάω -ῶ. *Patr.*, 1119 A, 1124 A (*Oracle*), briller autour. Syn. [Thes., Her., Soph., Ψ.]

ἄμφοδος, ον. ⁑ *Adj.*, *Ps.*, 89, 8 ἀ. καὶ βάτιμος, qui a des chemins. || Cf., *subst.*, ἡ ἄμφοδος, *Acc.*, 45, 23, quartier d'une ville. Phil. Gal. Clem.A., etc. ; τὸ ἄμφοδον, Spt. Cleomed., etc. [Soph.]

⁑ ἀναβάκχευσις, εως, ἡ. *Acc.*, 386, 20, transport bachique.

⁑ Ἀναβαρβαλαία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 575, 30, *nom du génie* Γαλλώ.

ἀναγωγικός, ή, όν. *B. G.*, V, 259, 12 ; *Patr.*, 697 C, qui élève. Ps.-Dion. Hierocl. Athan. Aretas, etc.

ἀναγωγικῶς. *Cp.*, -ώτερον, *Patr.*, 609 D, altius. Naz. Ps.-Dion. Jo.Xiphil. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 16.

ἀναδεσμέω -ῶ. *Chr.*, 197, 19, attacher à ; *au pass.*, -νται ταινίαις * τὰς κεφαλάς. Cyrill. Theoph.Nonn. Schol.Eschl. Hesych.

ἀναίμακτος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 964 B -κτα (Teucher ἀναίμακτα) ἐγκλήματα, ⁑ accusation en justice où l'on ne réclame pas de sang. || Cf., *au sens ord.*, *B. G.*, IV, 312, 28 ; *B. G.*, V, 82, 17 ; 108, 12 ; 128, 2, non ensanglanté, non sanglant. Eur. et post. [Soph.]

⁑ ἀναιμάκτως. *B. G.*, V, 346, 27, sans effusion de sang.

ἀναιρέτης, ου. *adj. Inv.*, 142, *gén.*, destructeur de. Bas. Procl. Hesych. Schol.Ar. Eust. Manass.

ἀναιρέτις, ιδος, *adj. fém. Med.*, 5, 118, *gen.*, destructrice de. Const. Porphyr [Soph., Ψ.]

⁑ ἀναισθέω -ῶ. *A. Gr.*, I, 236, 8 σφάκελος, τὸ ἀναισθῆσαν διὰ φλεγμονῆς μέγεθος σῶμα, devenir insensible, être insensibilisé. = ἀναισθητέω. (Cf. ἀναισθής, ἀναίσθητος.)

Σ ἀνακάλυψις, εως, ἡ. *B. G.*, IV, 386, 28, action de découvrir, révélation. [Thes., §.]

ἀνακεκαλυμμένως. *Acc.*, 383, 2 ; 416, 18, sans voile, ouvertement. Stud. Hesych. Schol.Soph. Nicet.Chon. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 88, 388.

Σ ἀνάκτορα, ων, τά. *Chr.*, 16, 7 ; 31, 1 ; 39, 25 ; 42, 15 ; 43, 11 ; 66, 18 ; 69, 2 ; 84, 26 ; 87, 13 ; 139, 19 ; 151, 33 ; 179, 15 ; 204, 18 ; 217, 19 ; 226, 17 ; 238, 25 ; 253, 25, 35 ; *Acc.*, 310, 3 ; 447, 16 ; *B. G.*, V, 221, 17 ; 271, 2, etc., le palais impérial, *à Constantinople*. Hld. Suid. Leo Diac. Greg.Chypr. *ap.* Boissonade. *A. Gr.*, I, etc. || Cf., *au sg.*, τὸ ἀν., *Ps.* 89, 10 ; 168, 1, temple, sanctuaire. Hdt. Tragg., etc.

ἀνακτορικός, ή, όν. *B. G.*, V, 131, 2 ; 138, 16, du prince, de l'empereur. Ephraem. Leo Diac. Vit.Nicol., etc.

ΘΣ ἀνάλατος, ον. *An. Ass.*, IX, 222, 23 πέμματα -τα, gâteaux sans sel. [Cang.]

Θ ἀνάλιος, α, ον. *Patr.*, 945 A, 945 B -ία ἀγωγή, actio annalis. Antec. Justin. Cod. [Triant.]

ΘΣ ἀναλυτέος, ον. *Chr.*, 209, 20 -τέος ὅρος ; *B. G.*, V, 165, 8 -έον τὴν πορείαν. *Vb. du class.* ἀναλύω. [Koum., Ψ.]

Σ ἀνανήχω. *Act.*, *Chr.*, 218, 30 ἐκ πελάγους ἀνανήξας, revenir sur l'eau. Thes, §.]. *Form. byz.* = ἀνανήχομαι ; cf. *Chr.*, 179, 15 ; *B. G.*, V, 247, 30 ; *Patr.*, 777 C. Arstt. Plut. Paus. Cf. notre *Ét. s. ... Psellos*, p. 95.

⁑ ἀναντιρρητικός, ή, όν. *Patr.*, 744 C ἀπόδειξις, qu'on ne peut contredire, incontestable. = ἀναντίρρητος, ον, *B. G.*, V, 460, 16. Pol. NT. Jos. Plut. Symm. [Soph.]

⁑ ἀναντοικοδομέω-ῶ. *Chr.*, 33, 4, bâtir en regard. *Dout.* ; Bury *corr.* ἀντανοικ. ; *q. v.*

⁑ Ἀναξάρχειος, ον. *B. G.*, V, 246, 10 θόλαξ, d'Anaxarque.

Σ ἀνάπνοος, οον. *Patr.*, 1118 A, 1144 C (*Oracle*) ψυχῆς ἐξωστῆρες ἀνάπνοοι (*ms.* ἀνάπνοες ; cf. Kroll, *Bresl. phil.*, VII, 53), qui fait respirer. Zoroastr. Pletho.

Σ ἀνάποσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 382, 3 τῆς ὠκεανιτίδος καταπόσεως ἢ ἀναπόσεως, action de retirer ses eaux, reflux. Olympiod. [Thes. 499 A]. = *class.* ἄμπωτις ; cf. *B. G.*, V, 136, 1 ; 181, 10.

⁑ ἀναπτέρωσις, εως, ἡ. *Patr.*, 681 A, *au fig.*, aile ; τὰ ἔργα τῆς πρὸς με καπόρου ἀγάπης —σις ταύτης ἐστίν, opera ardentis erga me charitatis sunt hujus alae.

ἀνάπτης, ου, ὁ. *Inc.*, 172 δήμων ἀ., qui enflamme. *Souv. de Naz.*, II. 485 C. [Her., Ψ.]

ἀναργυρία, ας, ἡ. *Patr.*, 929 A μέμψις -ίας, fait qu'une dette n'a pas été payée comptant. Antec. Justinian., etc. [Thes., Soph., Ψ.]

Ἀνάργυροι, ων, οἱ. *Chr.*, 57, 19, les Saints Anargyres, Côme et Damien, Philostorg. Sophrns. Const.Porphyr. Jo.Euchaït.

ἀνάργυρος, ον. *Patr.*, 929 A χρέος -ον, dette non payée comptant. *Sens byz.* Aster. Roman.Imper. *Novell.* [Soph., Ψ.]

ΘΣ ἀνάρετος, ον. *B. G.*, V, 427, 24 σοφία (= ἄνευ ἀρετῆς), sans vertu. *Psell. donne ce mot comme un solécisme, une καινὴ ὀνομασία, dont s'est rendu coupable son ennemi Phérébios.* [Koum., Ψ.]

⁑ ἀνάρμονος, ον. *Patr.*, 1084 A, sans harmonie ; ἡ ὕπαρξις ἔχει μεθ' ἑαυτῆς τὸ ἡρμοσμένον πλῆθος, οὐ γάρ ἐστιν ἀπλήθυντος, οὐδέ γε πλῆθος μόνον ἔχουσα, ἀνάρμονον δέ, substantia multitudinem apte compositam cohibet, quippe quae nec expers multitudinis sit, nec multitudinem solam, sed secum ipsam concordem contineat (1).

Σ ἀνασκολοπισμός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 248, 26, supplice du pal. Nyss. Mal.

(1) *Texte corrompu* ; cf. éd. Linder, 14 § 13 « Sic cod. Procl. in Tim. 178 C ἀνάρμοστον. Utrumque religiosum est recipi. Legendum puto ἐνάρμοστον vel ἐνήρμοστον ».

⁑ ἀνατιθέω -ῶ. *Chr.*, 87, 19 ἀνετίθουν σῶστρα θεῷ, suspendre, consacrer. *Form. post. de* ἀνατίθημι. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 64.

ΘΣ ἀνάτλαστις, εως, ἡ. *Med.*, 821 (éd. Ideler) -σεις συμφορῶν, action de supporter. [Koum., Ψ.]

ἀνατύπωσις, εως, ἡ. *Chr.*, 158, 35 (*plur.*); *Patr.*, 725 C, 728 A; *An. Ass.*, XIII, 264, 2, représentation. Naz. Cyrill. Damasc. Phot. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 329.

Σ ἀναχωνεύω. *Chr.*, 26, 18; *Acc.*, 56, 13, 18; 58, 9; *B. G.*, V, 452, 26; 470, 6; *Ps.* 151, 19. *F. post. de* ἀναχώνευμι, relever, amonceler. [Thes., 8.]

ἀναψηλάφησις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 208, 15 ψήφου, discussion. Justinian. Phot. Ann.Comn. Pachym.

ἀνδράδελφος, ου, ὁ. *Symb. crit.*, 6, *quaest.* α', frère du mari, beau-frère. Theoph. Suid. Zon. Eust. Ann.Comn.

Σ ἀνέκφραστος, ον. *Patr.*, 1149 A, inexprimable. Naz. Schol.Eur. Nic. Chumn.

⁑ ἀνεμπίπλημι. *Tz.*, 360, 10 ἄμφω ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου μιγνόμενα καὶ θάτερον θατέρου ἀνεμπιπλάμενα, ne pas remplir.

ἀνένδεκτος, ον. *Patr.*, 569 A, * *gén.*, τῶν πειρασμῶν, Σ inaccessible à. Epiph. Chrys. Eust., etc. [Thes., Ψ.]

ἀνενδότως. *B. G.*, V, 178, 17, 28; 181, 14, 23, sans fléchir. Basil. Ephraem Syr. Cyrill. Stud.

Σ ἀνεννοήτως. *Patr.*, 717 C, 1128 A (*sic leg. pro* ἀνενο-), d'une façon qui échappe à l'intelligence. Niceph.Callist. [Thes., Ψ.]

ἀνεξικακέω -ῶ. *Patr.*, 628 B, être résigné. Eus. Macar. Chrys. Cyrill. A. Phot. Eust.

ἀνεπαισθήτως. *B. G.*, V, 226, 13; *Patr.*, 1040 A, sans rien sentir, insensiblement. Chrys. Hippiatr., etc.

ΘΣ ἀνεπεροθρίαστος, ον. *B. G.*, V, 428, 2, impudent. [Koum., Ψ.]

ἀνεπερώτητος, ον. *Patr.*, 938 B τόκος, non stipulé. Justin. [Thes., Soph., Ψ.]

ἀνεπίλητος, ον. *Sens part.*, *Acc.*, 66, 31 μνήμη; *B. G.*, V, 114, 31, *opp. à* μνήμων, ⁑ qui n'oublie pas; *Syll.*, XVIII, 609, 2 * τῆς τοῦ σαββάτου ἡμέρας. || Cf., *au sens de* inoubliable, Aristeas. Arstnt., etc.

ἀνεπιφώνητος, ον. *Patr.*, 951 B χρόνος, année pendant laquelle aucune réclamation n'a été mise en avant. Phoc. Harmenop. [Thes., Soph., Ψ.]

Σ ἀνερείδω. *Chr.*, 41. 30, appuyer. Aristaen.

⁑ ἀνέρως, ωτος, *adj. Patr.*, 913 D, qui vit sans amour.

⁑ ἀνεψιαδής, οῦς, ὁ. *Chr.*, 4, 2 -δεῖς; 73, 20, 33 -δῶν, neveu. = *class.* -αδοῦς, οῦ, Dem.; *postcl.*-άδης, ου, Jambl. Cf. notre *Ét. s... Psellos*, p. 8.

⁑ ἀνεψίος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 215, 289, neveu. *Accent byz.* || Cf. ἀνεψιός, οῦ, *Chr.*, 1, 6; 2, 33; 54, 23; *B. G.*, V, 269, 18, *même sign. Sens post.* Theod. Mal. Damasc. Nic. Porph. [Soph.]

ΘΣ ἀνήβησις, εως, ἡ. *An. Ass.*, IX, 222, 2, croissance. [Koum., Ψ.]

ΘΣ ἀνηδύντως. *B. G.*, V, 401, 7, sans agrément. [Koum., Ψ.]

⁑ ἀνθελίττω. *An. Ass.*, XIII, 277, 4, tournoyer en sens contraire.

⁑ ἀνθιδρύω. *Chr*, 33, 5, construire en regard.

⁑ ἀνθισμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 676 B τῆς ψυχῆς, floraison, fleur.

Σ ἀνθομολογέω -ῶ. *Act.*, *Chr.*, 237, 32 ἀνθωμολόγησε χάριτας τῷ θεῷ, rendre grâces. *F. byz.* [Thes., 8.]. || Cf., *au moy.*, *tr.*, *Chr.*, 255, 19 χάριτάς τινι; *intr.*, *Chr.*, 79, 32 θεῷ; 119, 13, *m. sign.* Spt. Pol. NT.

Σ ἀνθυποποστέω -ῶ. *Chr.*, 250, 20, revenir sur ses pas contre. Const. Porphyr. Niceph.Bryenn. Const.Basil.

⁑ ἀνθυψηλόω -ῶ. *Moy.*, *Ps.*, 65, 17, *dat.*, se lever en face de; τῷ Δεῖ -οῦται ὁ Ἄρης. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 155.

Θ ἀννόνα, ἡ. *Patr.*, 942 B, annona. Antec. Macar. Gregent. Lyd. Justinian., etc. [Soph., Triant., ἀνῶνα; Her.]

⁑ ἀνομόβλος, ον. *Patr.*, 1064 C, qui n'est pas de même matière.

⁑ ἀνόστεως, ων. *Med.*, 226, sans os. = ἀνόστεος. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 12.

ἀνοχεύς, έως, ὁ. *Patr.*, 1122 A, 1132 C, D (*Oracle expl. par Psell.*), qui supporte; support. Zoroastr. [Soph., Ψ.]

ἀνοχικός, ή, όν. *Patr.*, 1132 D, qui supporte [Thes., Soph., Ψ.]

ἀνταμοιβή, ῆς, ἡ. *B. G.*, V, 315, 10; *Acc.*, 50, 7, *gén.*, compensation. Chrys. Nicet.Eugen. Tzetz.

ἀντανακλάω -ῶ. *Sens part.*, *Chr.*, 143, 28 τὴν σφενδονήν, ⁑ courber de son côté *ou* à son tour (l'arc d'une catapulte). || Cf., *au sens ordin.*, *B. G.*, V, 472, 28; *An. Ass.*, XIII, 277, 3, 16; *Patr.*, 796 A; *Ps.*, 60, 19, réfléchir (la lumière, le son). Spt. Jos. Plut. Sext. [Soph.]

Σ ἀνταναπέμπω. *Ps.*, 59, 27, renvoyer en retour, *en parl. du son.* Planud. [Thes., Ψ.]

Σ ἀνταναελίττω. *Ps.*, 166, 17 τὸν πόδα, poser le pied en arrière en le faisant tourner; retourner son pied en arrière. [Thes., Ψ.]

ΘΣ ἀνταναισάζω. *B. G.*, V, 275, 27 τὸ πρᾶγμα ταῖς ὑπολήψεσι, rendre égal. [Koum., Ψ.]

⁑ ἀνταναοικοδομέω-ῶ. *Chr.*, 33, 4 (*sic corr.* Bury *pro* ἀναντοικ.), bâtir en regard.

ἀνταρσία, ας, ἡ. *Chr.*, 129, 2, rébellion. Gelas. Lyd. Leont. Theoph. Tzetz.

Σ ἀντέλλογος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 212, 11, compensation. Basil. Theoph. Eust. Harmenop.

⁑ ἀντεναγω. *Patr.*, 960 B εἰ δέ τις περιστατικῶς ἀντεναγάγοι τούτῳ, ἐντεῦθεν παραγράφεται τὸν ἀντεναγαγόντα, introduire une action en retour.

ΘΣ ἀντεξευρίσκω. *B. G.*, V., 404, 30, trouver en regard. [Koum., Ψ.]

⁑ ἀντεπαγγέλλω. *B. G.*, V, 467, 28, annoncer en retour.

ΘΣ ἀντεπικλαίω. *Chr.*, 228, 5 τῇ μητρί, se lamenter à son tour sur [Koum., Ψ.]

Σ ἀντεπικλύζω. *B. G.*, V, 385, 15 αὐτὸς ὅλῃ τε -κλύσω πηγῇ, déborder à son tour sur (qqn). Nicet.Eugen.

ΘΣ ἀντεπιπλήττω. *B. G.*, V. 486, 11 —όντων ἀλλήλοις, frapper en retour sur. [Koum., Ψ.]

ΘΣ ἀντεπιφώνημα, ατος, τό. *B. G.*, V, 363, 23 ἔγγραφον, réponse (par lettre) à. [Koum., Ψ.]

ἀντευφημέω-ῶ. *Patr.*, 572 C, louer, acclamer à son tour. Amphil. Syn.

Σ ἀντιβαστάζω. *Chr.*, 148, 33, porter de part et d'autre. Eust.

ΘΣ ἀντιδιάθεσις, εως, ἡ. *B. G.*, V. 242, 2, disposition contraire. [Koum., Ψ.]

ἀντιζυγόω-ῶ. *Ps.*, 65, 28, faire contre-poids, balancer. Naz. [Thes., Ψ.

⁑ ἀντιθέτις, ιδος, *adj. fém. Acc.*, 62, 14 τῆς ἀντιθέτιδος μερίδος, la partie opposée. *Sed* Kurtz *corr.* ἀντιθέτου.

Σ ἀντικάμπτω. *Chr.*, 148, 21 δακτύλους ἀντικαμφθέντας-εἰς εἰσοχάς, doigts recourbés en creux. Philé. Prodrom. Pisid.

ΘΣ ἀντικαταφέρω. *B. G.*, V. 333, 13, faire descendre en regard. [Koum., Ψ.]

Σ ἀντικλάω-ῶ. *Ps.*, 59, 13 φωνῇ ἀντικλᾷ ἑαυτὴν ἐπὶ πάσης ἀντιτυπίας σωμάτων, répercuter. ‖ *Moy.*, *B. G.*, V, 54, 8, * *dat.*, ἀντικίπτων σοι ταῖς εὐθύτησι καὶ —μενος τῷ κανόνι, s'infléchir contre, se briser contre. Naz. Schol Oppian. Philé. [Thes., Ψ.]

Σ ἀντίκρημνος, ον. *Rhet.*, III, 696, 24, *gén.*, ὧν ἕκαστον -ον ἐχθρῶν τινων πανθάνῃ, suspendu en face de, *en parl. des deux membres d'un dilemme*. [Thes., Ψ.]

ἀντίληψις, ὡς, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 174, 6 (*plur.*), ⁑ prise en retour, riposte, *en parl. de lutteurs*. ‖ Cf., *aux sens ordin.*, *Ps.*, 166, 24, action de s'attacher à. Class. ‖ *B. G.*, IV, 388, 19, action de percevoir, perception. DS. Plut. ‖ *B. G.*, V, 257, 25; 378, 9; 489, 8; *Patr.*, 912 A, soutien, défense, secours. Hpc. Xen. NT. Bas. ‖ *Rhet.*, III, 688, 20, réfutation. Hermog. [Soph.]. Cf. notre *Ét. s. .. Psellos*, p. 329.

ἀντιμέτρησις, εως, ἡ. *B. G.*, IV. 380, 1, 4; *B. G.*, V, 212, 16, compensation. Bas. Naz. Caesarius. Niceph.Greg.

ΘΣ ἀντίμετρος, ον. *Chr.*, 31, 2, *gén.*, σκηνὴν πολλῷ τῶν νῦν ἀνακτόρων -ον, dont la mesure répond à; de la même valeur que. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 156.

ἀντιπαθῶς. *B. G.*, V, 478, 27 ἔχειν * πρός τι, avec des sentiments contraires. Anast.Sin. Geop.

⁑ ἀντιπαρακινέω -ῶ. *Chr.*, 51, 17, *intr.*, τῶν δεδογμένων -εκίνει, se

mouvoir contre, marcher contre. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 373.

ἀντιπρυτανεύω. *Ps.*, 94, 12 τὴν ἀντιμισθίαν τῆς τραπέζης, procurer en retour. Caesarius. [Thes., Ψ.]

Σ ἀντίσηκος, ον. *B. G.*, V, 337, 13, qui fait contre-poids, qui compense. Hesych. Const.Porphyr. Eust.

ΘΣ ἀντισκήνιον, ου, τό. *B. G.*, V, 367, 25, espace situé en avant de la scène ; avant-scène ; ποίησον ἐν τῷ δικάζειν αὐτῷ ἀ., « arrange-lui une justice de théâtre. » (Rambaud, *Mich. Psell.*, p. 280.). [Koum., Ψ.]

Σ ἀντισταθμάω -ῶ. *B. G.*, V, 439, 12, *dat.*, contrebalancer. Bas. Nyss. Naz. Eust. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 69.

Θ ἀντισταθμέω -ῶ. *Acc.*, 52, 17, contrebalancer. Bas.

ΘΣ ἀντισυγγράφω. *B. G.*, V, 190, 28, composer à l'encontre. [Koum., Ψ]

ἀντισχηματίζομαι. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 56, 35 τὰς εὐνοίας, ⁑ simuler réciproquement des sentiments de bienveillance. ‖ Cf., *act.*, *au sens de* retourner une figure contre l'adversaire, DH. [Soph.]

ἀντιτρέχω. *B. G.*, IV, 306, 9, *dat.*, courir en sens contraire. Naz. Chrys. P. Sil. Nicet.Chon.

⁑ ἀντιφιλοφροσύνη, ης, ἡ. *B. G.*, V, 459, 24, sentiment de bienveillance réciproque.

Σ ἀντιφωνητής, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *Chr.*, 119, 5; *B. G.*, V, 205, 13, l'Intercesseur, le Sauveur. Ann.Comn. [Thes. 1023 D.]. ‖ Cf., *au sens juridiq. de* répondant, Justinien. [Soph.]

ἀντίχαρις, ιτος, ἡ. *Patr.*, 632 A, reconnaissance. Eus. Alex. Genes. Schol.Eschl. Eust., etc.

ΘΣ ἀντιχέω. *B. G.*, V, 473, 2, verser, répandre en retour. [Koum., Ψ.]

ἀντίχροος -ους, οον-ουν. *Patr.*, 877 A, (nuancé) de couleurs qui contrastent. Naz.

⁑ ἀντιχωρέω -ῶ. *B. G.*, V, 404, 26, *opp. à* χωρέω, s'avancer contre.

⁑ ἀντιψοφέω -ῶ. *B. G.*, V, 463, 24, faire du bruit en retour.

Σ ἀντοφθαλμίζω. *Chr.*, 50, 9, * *dat.*, regarder en face. Greg.Chypr. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 155.

Θ ἀνυμνολογέω-ῶ. *Patr.*, CXIV, 205 D, célébrer par des hymnes. Jos.Hymnogr.

⁑ ἄνωθι. *Chr.*, 161, 18; 171, 23; 246, 13 (cf. *Acc.*, 62, 31) ἄνωθί που; *B. G.*, IV, 430, 16; *B. G.*, V, 22, 3, d'en haut. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 384.

ΘΣ ἀξύγκλυστος, ον. *Chr.*, 254, 7, non battu des vagues. [Koum., Ψ.]

⁑ ἄουτ, *dans* ἄουτ κλάμ. *Patr.*, 946 A, aut clam. ‖ Cf. κλάμ, Plut., II, 269 D. [Soph.]

ἀπαγροικίζομαι. *B. G.*, V, 126, 10, devenir grossier. Naz. Nic.Chumn.

ἀπαγωγή, ῆς, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 86, 15 (*titul.*), ⁑ action de se trans-

porter vers; περὶ τῆς τοῦ ὄχλου -ῆς πρὸς τὴν Αὐγουσταν, au sujet du transport de la foule vers l'Augusta. || Cf., *au sens class.*, *Acc.*, 49, 9; *Patr.*, 912 A, action d'emmener, rapt. Xen. Spt. Luc., etc. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 330.

ΘΣ ἀπαλλοιόω-ῶ. Psell. *cité par* Boissonade *dans* Theoph.Simoc., *Opusc.*, p. 211, rem. 7, -οῦσθαι, rendre autre, détacher de. [Koum., Ψ.]

⁑ ἀπανασώζω. *B. G.*, V, 500, 3. retirer sauf de; délivrer, sauver.

ἀπαντιάζω. *Chr.*, 84, 12, *dat*, s'avancer contre. Procop.

ἀπαράγραπτος, ον. *Patr.*, 588 B μάρτυς, qu'on ne peut rayer, écarter. Ps.-Dion. Rhet. Phot. Eust. Tzetz. [Thes., Ψ.]

Σ ἀπαρακλήτως. *B. G.*, V, 29, 31, inconsolablement. Schol. Ven. Hom. *Il.*, Ψ, 42. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 385.

ἀπαράμιλλος, ον. *Chr.*, 147, 3; 220, 32; *B. G.*, IV, 368, 24; 369, 22; 374, 5; 389, 21; 410, 19; 419, 16; 447, 11; *B. G.*, V, 30, 23; 314, 15; 347, 22; 418, 31; 500, 10; *Patr.*, 905 B, 1169 D; *Patr.*, CXIV, 185 B, etc., contre qui on ne peut lutter; incomparable. Athan. Cedren. Eust., etc. [Thes., Soph., Ψ. *Patr.*]. || *Synt. Avec acc. de rel.*, *B. G.*, IV, 369, 22; 410, 19 τὴν ἀρετήν. LeoDiac.; *avec* * *dat.*, *B. G.*, IV, 305, 20; 339, 27; 389, 21; 419, 16 ῥήτορσιν; *B. G.*, V, 314, 15; * πρός *acc.*, *Chr.*, 147, 3 πρὸς τὸ πένταθλον; *B. G.*, IV, 368, 24 πρὸς πάντας ἅπασιν ἀ.; * εἰς *acc.*, *B. G.*, V, 305, 20 τινι εἰς ἀρετήν; * κατά *acc.*, *B. G.*, V, 500, 10 συγγράμματα κατὰ τὴν ἐξ οὖκ ὄντος γέννησιν —λλα.

⁑ ἀπαραμίλλως. *B. G.*, IV, 353, 13, invinciblement. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 385.

ἀπαραποίητος, ον. *B. G.*, V, 394, 17, non contrefait; sincère. Bas. Cyrill.A. Nicet.Paphl. Porph. Eust.

ἀπαρασάλευτος, ον. *B. G.*, V, 197, 22, non ébranlé. Chrys. Damasc. Porph. Eust. Stud. Zon.

ΘΣ ἀπαρέκκλιτος, ον. *B. G.*, V, 69, 26 τὸ εὐθυτενὲς καὶ -ον, qui n'est pas infléchi; rectiligne. [Koum., Ψ.]

Σ ἀπαριθμητικός, ή, όν. *Rhet.*, V, 603, 10 τὸ -κόν, relatif à l'énumération. Schol.Hermog. Schol.Dem.

⁑ ἀπαριθμίζω. *B. G.*, V, 214, 26 ἀπηριθμίσατο, compter avec soin, énumérer. *Form. byz.* = ἀπαριθμέω-ῶ. *An leg.* -μήσατο? Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 70.

Σ ἀπειρητέον. *Chr.*, 207, 26, qu'il faut rejeter; à quoi on doit renoncer. *Vb. de* ἀπαγορεύω. Nicet.Chon.

⁑ ἀπειρόπλαστος, ον. *B. G.*, V, 106, 17, infini.

⁑ ἀπειρόω-ῶ. *Patr.*, 712 A ψυχὴ ἄνωθεν -ρουμένη [*sic leg. pro* -ρουμένη], qui n'a pas reçu de limites; rendue infinie.

⁑ ἀπεναντιόομαι -οῦμαι. *Chr.*, 62, 25 τοῖς βουλεύμασιν, s'opposer à. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 155, 373.

ΘΣ ἀπεριτκόπως. *B. G.*, V, 541, 2, d'une façon inconsidérée. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 386.

ἀπεσκληκότως. *B. G.*, IV, 450, 6; *B. G.*, V, 221, 8; 411, 3; 453, 22, avec endurcissement. Syn. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 388.

⁑ ἀπλαγίαστος, ον. *Patr.*, 1109 A, τὸ -ον, *opp. à* τὸ πεπλαγιασμένον, qui n'est pas oblique.

⁑ Ἀπλετοῦ, ή. *B. G.*, V, 575, 29, *nom du génie* Γιλλώ. Cf. Ἀδιδαζιοῦ.

⁑ Ἁπλοκόνησος, ου, ή. *B. G.*, V, 423, 12; 487, 18, 26, Haploconèse.

⁑ ἀπόβλυσις, εως, ή. *Med.*, 622 χολῆς, vomissement.

ἀποβλυστάνω. *B. G.*, IV, 382, 1, bouillonner, *en parlant du vin doux*. Procop.

ΘΣ ἀποβουκολητέον. *B. G.*, V, 526, 7 τῷ λόγῳ, qu'il faut mettre à l'écart. *Vb. du class.* ἀποβουκολέω -ῶ. [Koum., Ψ.]

ἀπογινώσκω. *Sens part.*, *Chr.*, 38, 35, ⁑ reconnaître en disant non; μανίαν μὲν κατεγνώκει, ἔρωτας δὲ ἀπεγνώκει, la folie, il la reconnaissait pour vraie (*m. à m.* en disant oui); mais les amours, il ne voulait pas les reconnaître tels. || *Fréq. au sens ord. Chr.*, 4, 12; 22, 27, etc.; cf. éd. Sathas, *Index graecitatis*. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 53.

Σ ἀποθαλαττόω -ῶ. *B. G.*, IV, 305, 26, changer en mer. Eust.

ἀπόθετος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 1156 C (*Ps.*, 44, n. 1) -ον σύγγραμμα, ⁑ traité détaché; ouvrage à part. || Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 231, 13; 497, 27, tenu caché, secret. Plat.

Σ ἀποκαθεύδω. *Sens part.*, *B. G.*, V, 419, 17 πόσον μέρος -εύδουσα τῆς νυκτός; ⁑ s'abstenir de dormir; veiller. || *Class. au sens de* dormir auprès. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 373.

ἀπόκαρσις, εως, ή. *Chr.*, 67, 1; 174, 23, tonsuration. Ps.-Dion. Nic.CP. Balsam. Eust. Stud.

Σ ἀποκαρτερέω -ῶ. *Sens part.*, *Chr.*, 16, 33 * πρὸς ψῦχος, ⁑ être endurant. || Cf., *au sens de* perdre courage, se laisser mourir (de faim), Hpc. Cic. Luc. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 375.

ἀποκεκληρωμένως. *Sens part.*, *Patr.*, 1097 A, *opp. à* ὁλετελῶς, ⁑ separatim. || Cf., *au sens de* temere, Chrys. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos* pp. 88, 388.

ἀποκομιστής, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 309, 15 τῶν γραμμάτων, qui transporte; courrier. Cyrill.A. Theoph.Cont. Ann.Comn. Nicéph.Chumn. etc.

⁑ ἀποκρεμαννόω. *B. C.*, *H.*, I, 130, 5, suspendre. *F. post. de* ἀποκρεμάννυμι. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 67.

ἀποκρυσταλλόω -ῶ. *Chr.*, 222, 6; *Patr.*, 588 A, geler. Achmet. Schol. Hom. [Thes., Ψ.]

ἀποκτάομαι -ῶμαι. *B. G.*, IV, 412, 30 τι θεῷ καὶ πένησι, se dépouiller de (en faveur de). Bas. Naz. Chrys.

ΘΣ ἀπολαιμόω -ῶ. *B. G.*, V, 316, 9 — μωθῆναι, déporter. [Koum., Ψ.]

ἀπολεπαίνω. *Patr.*, 1125 B ἵνα ἀπολεπήναντες εἰς αἰθέρα κουφίσωμεν, débarrasser de son écorce. [Thes., Soph., Ψ.]. *Sed leg.* Schneider ἀπολεπτύνοντες.

ἀπολῃπτικός, ή, όν. *B. G.*, V, 198, 26 ἀπόδειξις ἣν αὐτοῦ -κή τῆς τοῦ πεπραμένου τιμῆς, qui donne quittance reçu d'une dette. Justin Basilic.

Σ ἀπολιγωρέω-ῶ. *B. G.*, IV, 319, 22, négliger. Schol. Thc. Nic. Chon.

Ἀπολλινάριος (*sic leg. pro* -πολι-), ου, ὁ. *B. G.*, V, 444, 9, Apollinaire de Laodicée, *hérésiarque*. Bas. Epiph., etc.

ἀπολυτίκιον, ου, τό. *Patr.*, CXIV, 201 B, verset. Eucholog. Chrys. Const. Porphyr.

⁂ ἀπομείλιξις, εως, ἡ. *Acc.*, 66, 33, *joint à* ἐξιλέωσις, adoucissement.

ἀπομειόω-ῶ. *B. G.*, IV, 391, 14 τί τινος; 412, 4; *De musica* (*ap.* Vincent, *Not. et Extr. des mss.*, XVI. *part.* 2, p. 338, 11), diminuer, supprimer. Alex. Trall Schol. Hom. Antec. Sophrns. [Thes., Ψ.]

⁂ ἀπομερίμνως. *Syll.*, XVIII, 604, 7, sans souci, hardiment. Cf. notre *Ét. sur Psellos*, p. 386.

⁂ ἀπομιγνύω. *Chr.*, 21, 17 ἀπεμίγνυε, mêler. *Sed leg.* Kurtz ἐπεμ.

Σ ἀπομυλίζω. *A. Gr.*, III, 216, 294 ⁂ τὸ δέ γε ἀπεμύλιζε, τὸ κατηυτέλιζέ πως, déprécier, railler. [Thes. ἀπομυλίζω; *i. q.* ἀπομυλλαίνω] (1).

Σ ἀπονάρκέω -ῶ. *Chr.*, 23, 14 πρὸς τὸ τάχος τῶν λεγομένων -κοῦντες, être engourdi. Theoph. Bulg. *Form. byz.* = ἀπονάρκάω-ῶ; cf. *B. G.*, V, 324, 26; 345, 9; *B. G. H.*, I, 133, 26. Plut. Clementin. Eus. Athan. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 69.

⁂ ἀπορρεύγομαι. *Chr.*, 25 25 ἔμελλεν ἀθρόον τὴν ψυχὴν ἀπορρεύξασθαι, il devait laisser échapper tout d'un trait son souffle de vie. *Sed corr.* Kurtz ἀπερεύξασθαι, vomir (2).

⁂ ἀπορρητοτέρως. *Chr.*, 65, 35, plus secrètement. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 16, 387.

ἀπορριζόω -ῶ. *Chr.*, 167, 35; 217, 35 (*fig.*); *B. G.*, V, 368, 9, déraciner. Nyss. Cyrill. A. Alcphr. Apocr., etc.

Σ ἀπορροφάω-ῶ. *B. G.*, V, 181, 13; 573, 7; *Ps.*, 153, 4 νάμασι, déguster, avaler. Pachym. Andron. Pal. = *class.* -έω. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 69.

Σ ἀποσαλπίζω. *B. G.*, V, 417, 25, célébrer à coups de trompette, en tous lieux. Phot.

(1) *An leg.* ἀπεμύκτιζε? dit Boissonade, à qui la corr. ἀπεφαύλιζε, proposée par Pierson (*ad Mœrid.*, 396), paraît quelque peu osée. Nous lirions ἀπεμόθιζε, de ἀπομυθίζω (ἀπό étant pris au sens déprécatif; cf. Hom., *Il.*, IX. 109 ἀπομυθέομαι déconsidérer), parler en mal; déprécier en paroles.

(2) Nous avons nous-même, *Not. et obs. crit.*, *s. l.*, à côté de ἀπερεύξασθαι, proposé la lecture ἀπορρήξασθαι (de ἀπορρήγνυμι).

Σ ἀποσκεπάζω. *B. G.*, IV, 411, 25, découvrir. Jo. Mon. Jo. Clim. Geop. Const. Porphyr., etc.

Σ ἀποσκληρόω-ῶ. *B. G.*, V, 188, 3, durcir. Chrys.

Σ ἀποσπιθηρισμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 741 D, 749 C, étincelle. Hesych. Suid.

⁂ ἀποστάσιος, ον. *B. G.*, IV, 345, 3, *au cp.*, ἐν τοῖς -ωτέροις, qui fait défection; séditieux. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 16.

Σ ἀποστοχάζομαι. *B. G.*, V, 465, 15, *gén.*, s'écarter de. Athanas.

Σ ἀποστρόφως. *Chr.*, 35, 24 ⁂ πρὸς τὴν κοινωνίαν ἔχειν, en s'éloignant avec horreur de. [Thes. In libro *De Cometis*. ex cod. Laur. annotavit Osann.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 157, 386.

ἀποστρώννυμι. *Chr.*, 149, 5, étendre en dehors; *Chr.*, 172, 13; *Acc.*, 53, 19; 61. 3, renverser. Genes. Hesych.

⁂ ἀποταριχεύω. *B. G.*, V, 78, 27 πόνοις κατατηχθεῖσα καὶ οἷον -χευθεῖσα, consumer, exténuer.

ἀποτέμνω. *Sens part.*, *Chr.*, 2, 30 ἐκ πρώτης ἡλικίας ἀποτέτμητο, ⁂ castrer; 76, 19 ἀποτετμημένος, ⁂ eunuque. Cf. *Chr.*, 89, 9 ἀ (τινὰ) τῶν παιδογόνων μορίων. ‖ *Fréq. au sens ordin.*, *Chr.*, 25, 7; 109, 4, etc., retrancher en coupant, couper. Cf. éd. Sathas, *Index graecitatis*. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 44.

Σ ἀποτευκτέω -ῶ. *Ps.*, 62, 26 τοῦτο ἀντὶ τῶν ἀποτευκτουμένων ἀπόχρη, ne pas obtenir. [Thes. *I. q.* ἀτευκτέω. Photius. Lobeck *ad Phryn.*, p. 395; Boissonade *ad Psell.*, p. 288].

⁂ ἀποτυμπάνισις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 248, 27, bastonnade. = -νισμός.

Σ ἀποφλέω-ῶ. *B. G.*, V, 395, 15 -λῆσαι χρέος; 428, 27 -ωφλήκασι ἀργύριον; 440, 7 χρέος -ώφληται, s'acquitter d'une dette; payer, solder. Tzetz. Prodrom. [Thes. Koum.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 373 (1).

⁂ ἀποφορτίζω. *Act.*, *Chr.*, 113, 18 τοῦτον τῆς συμφορᾶς -τίζουσα, le soulageant de son malheur. ‖ *Acc.*, 398, 5 ὀδυνήσει τὴν ἀποφορτίσασαν μήτραν, il causera des douleurs à la mère qui met bas. ‖ Cf., *au moy.*, *Chr.*, 83, 17, 22; 220, 20 ἄχθος; *B. G.*, V, 500, 15, se décharger de, se soulager de. Phil. NT. Jos. Poll. Ath. Syn, etc. [Soph. Her.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 95.

⁂ ἀποφάσιστος, ον. *Acc.*, 57, 26 παρανομία, manifeste, significatif. *Sed eg.* Kurtz ἀπροφάσιστος, sans prétexte; cf. *Chr.*, 130, 3.

ἀπραγμάτευτος, ον. *Rhet.*, V, 600, 8, qui ne fait pas d'effort, *en parl. de la langue dans la prononciation de certaines lettres*. Naz. [Soph.]. ‖ Cf., *au sens de* qui se fait sans effort, facile, *Chr.*, 151, 31; 156, 12;

(1) Koum., qui ne cite pas Psellos, fait remarquer que dans les passages de Tzetzès et de Prodrome allégués par Thes. (cf. aussi *Act. patriarch.*, éd. Miel. et Mül., I, σ. 105, 106, et *Act. et dipl. gr.*, σ. 209). le sens est bien ἀποτίω τὴν ὀφειλήν, et non *debeo*, comme traduit Thes.

233, 30 πόλεμος; *subst.*, τὸ ἀπρ. τῆς γνώμης, *Chr.*, 153, 27, facilité d'esprit. Muson. *ap.* Stob. Pol. DS. Aristeas. Naz. Eust., etc.

ἀπρόϊτος, ον. *Chr.*, 20, 25; 84, 7; *B. G.*, V, 33, 16; *Patr.*, 681 A, qui ne sort pas; reclus, prisonnier; τὸ ἀπρ., *B. G.*, V, 366, 21. Chrys. Ephr. Damasc. Clim. Eust.

‡ ἀπρολόγητος, ον. *Rhet.*, V, 601, 17 λέξις ἀ. καὶ κοινή, sans préparation, sans recherche.

ἀπροσαύδητος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 912 C, (église) ‡ où l'on ne chante plus les louanges de Dieu. || Cf., *au sens de* à qui l'on ne parle pas, Arstt. Plut. [Soph.]

Σ ἀπροσποίητος, ον. *B. G.*, V, 325, 11 χάρις, non feint; naturel. Tzetz.

‡ ἄπροσπος, ον. *Patr.*, 1084 C ἀκήρατα δὲ οὐκέτι λέγων, ἀντὶ τοῦ ἄπροσπα καὶ ἀκλινῆ καὶ ἀμείλικτα, necdum tamen eas sinceras appellans, non informes [difficiles], immobiles, implacabiles. *An leg.* ἀπρόσωπα? Cf. not. éd Linder, p. 20, 16.

Σ ἀπροστίμητος, ον. *Patr.*, 1013 B, impuni. [Thes., Ψ.]

ἀπροσφόρως. *B. G.*, V, 200, 31, d'accès difficile; peu commodément. Martyr.S.Clem. Tzetz. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 386.

ἀπροσφώνητος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 912 C, (église) ‡ où l'on n'invoque plus Dieu. || Cf., *au sens de* à qui l'on n'adresse plus la parole, Cic. Plut. Eust. [Soph.]

Σ ἄπτιστις, ιδος, *adj. fém. A. Gr.*, I, 238, 13 ‡ κριθαὶ ἀπτίστιδες, αἱ μὴ δεόμεναι πτίσεως, non pilé. [Thes., Ψ.]

‡ ἀραγέω-ῶ. *Jahns Jahrb.*, VII, 549, 19 πρὸς ἀλλήλους ἀντιτυποῦντες ἀραγοῦσιν, s'entre-choquer avec bruit, claquer. = ἀράσσω.

‡ ἀρασμός, οῦ, ὁ. *Jahns Jarhb.*, VII, 542, 1, *joint à* γρυλλισμός; 548, 19; 549, 19, bruit d'un choc, claquement. = ἀραγμός.

Σ ἀραχνίος, ον. *B. G.*, V, 571, 14 -νίοις νήμασιν, d'araignée. Tzetz. [Thes., *s. v.* ἀραχναῖος].

Θ ἀβιτράριος, α, ον. *Patr.*, 932 A, 942 A, 945 A, arbitrarius. Antec. [Triant.]

‡ ἀργυρόδετος, ον. *B. G.*, V, 445, 21, attaché avec de l'argent. *Anal. de* χρυσόδετος.

Σ ἀργυρολαμπέω-ῶ. *Patr.*, 560 B, briller comme de l'argent. [Thes., Ψ.]

Θ Ἄργυρος, ου, ὁ. *Chr.*, 247, 5, Argyre, *famille byz.* Const.Porph.

‡ ἀργυρωνήτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 510, 13 -νήταις (*sic leg. pro* -νίταις) ὡς ἰσοπολίταις χρᾶσθαι, esclave. *An leg.* -νήτοις?

‡ ἀρδανόω-ῶ. *A. Gr.*, III, 219, 350 ‡ ἠρδανωμένος, ὁ λέπρος. *Sed leg.* ἠρδαλωμένος (ἀρδαλόω-ῶ, tacher, souiller); cf. Suid., *s. v.*, et cf. Miller, *Lex.*, 265, 277.

Σ ἀρδεύω. *Sens part., au moy.*, *Patr.*, 616 B ‡ puiser; δι' ὧν -ονται ψυχαὶ πιστῶν τὴν σωτηρίαν, e quibus animae fidelium salutem hauriunt. || Cf. *act.*, *au sens ordin.*, *B. G.*, IV, 307, 19; *B. G.*, V, 111, 23; 452, 14, arroser. Eschl. Arstt. Th. Pol.

ἀρειανίζω. *Acc.*, 385, 23, être arien, arianiser. Naz. Epiph. Socr. Jo. Damasc. Phot., etc.

Ἀρειανός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 567, 2, arien. Athan. Bas., etc.

‡ ἄρθρωδος, ον. *Med.*, 1323 -ώδους πόνους, douleurs d'articulations. *An leg.* ἀρθρώδεις?

‡ Ἀριανή, ἡ. *B. G.*, V, 576, 22, *nom du génie* Γαλλώ. Cf. Ἀβιδαζιοῦ.

‡ ἄρνις, ἡ. *B. G.*, V, 75, 29 νέα καὶ ἁπαλή, agnelle. *Mais le contexte exige* ὄρνις.

ἀρραβών, ῶνος, ὁ. *B. G.*, V, 221, 22; 319, 9, 22, 27; 320, 12; 323, 29, cérémonie de fiançailles. Leo, *Novell.* Hesych. Euchol., etc. || Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 212, 19, arrhes.

‡ ἀρραγῶς. *Chr.*, 188, 20, d'une façon ferme, solide. || *Cf.* -έστερον, *Chr.*, 84, 25. Mai, *Nov. Coll. Vat.*, IV, 76. [Thes.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 16, 386.

Σ ἀρρενόφρων, ον. *Patr.*, 564 A τρόποις, qui a l'esprit, les sentiments d'un homme. Const. Manass.

ἄρρευστος, ον. *B. G.*, V, 86, 21, qui ne s'écoule pas. Naz. Did.A. Damasc. Pisid.

Σ ἀρρεύστωσις, εως, ἡ. *Acc.*, 71, 6 τοῦ μολύβδου, action d'ôter de la fluidité, *opération chimique spéciale au plomb, pour le durcir.* [Thes., Ψ.]. Cf. ἀτρίστωσις.

Σ ἀρρητοτρόπως. *Patr.*, 656 A, d'une manière mystérieuse, indicible. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

‡ ἀρρητοτύπως. *Patr.*, 573 B, d'une manière mystérieuse. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

Σ Ἀρσένιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 577, 7, Arsène, *n. d'h.* Phot. [Pape]

ἀρχαιρεσιάζω. *Sens part.*, *Chr.*, 153, 20; 180, 20; 211, 24; 244, 6; *B. G.*, IV, 357, 22, ‡ nommer des magistrats, des dignitaires. || *Chr.*, 137, 7, ‡ faire un choix (parmi), * *gén.*, τῶν ἐν τέλει καὶ τῆς πρώτης βουλῆς ἅπας ἀρχαιρεσιάσας. || *Class. au sens de* s'assembler pour élire des magistrats; se porter candidat à une charge. Is. Pol. DH. Plut., etc. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 148.

ἀρχετυπία, ας, ἡ. *B. G.*, IV, 306, 13; *B. G.*, V, 18, 27, archétype, forme originale. Ps.-Dion. Eust.

ἀρχιεράρχης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 336, 25 θεοῦ, patriarche, évêque. Ant. Mon. Cod. *ap.* Lambec.

ἀρχιερατεύω. *B. G.*, IV, 373, 20; 446, 14; *Patr.*, 816 B, Σ être

patriarche. Vit. Nil. Jun. [Thes.]. || Cf., *au sens de* être grand pontife. Spt. Jos. [Soph.]

ἀρχιερατικός, ή, όν. *B. G.*, IV, 324, 14; 350, 20; 353, 24, 31; 354, 7; 380, 17; 419, 6; *B. G.*, V, 154, 30; 296, 24; 374, 6; *An. Ass.*, VIII, 212, 7, de patriarche, d'évêque, épiscopal. Syn. Theodoret. Eustrat. Phot., etc.

ἀρχιερεύς, έως, ὁ. *Chr.*, 70, 20; 192, 30 μέγας; 221, 20; 227, 27 τῆς Θεοῦ Σοφίας; 236, 35; *B. G.*, IV, 412, 2; *B. G.*, V, 511, 11, 15; *Acc.*, 73, 21; *Patr.*, 816 C, 957 A, patriarche. Athan. Naz. Nyss. Soz., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 8.

ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ. *Chr.*, 21, 3; 221, 5, 25; *B. G.*, IV, 353, 15; 367, 31; 411, 31; 448, 10; 449, 8, etc.: *Acc.*, 65, 25; 73, 31, etc., patriarcat. Cyrill. Eustrat. Tzetz.

ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 469, 9, archimandrite. Acac. *et* Paul. *ap.* Epiph. Pallad. Nil. Ephes. Isid. Cyrill., etc.

Ἄρχοντες, οἱ. *Chr.*, 189, 9, Θ les Chefs *des soldats feudataires*. Simoc. Scyl.

⁂ ἀρωμάτισμα, ατος, τό. *Patr.*, 629 A, parfum.

Θ ἀσηκρήτης, ου, ὁ, et ἀσηκρῆτις, *indécl.*, ὁ. *B. G.*, V, 248, 4, 22, 28; 251, 12; 252, 1; 253, 17 (*leg.* -κρήτας *pro* -κρίτας), a secretis, secrétaire. Procl. Theoph. Porph. Codin. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 10

Σ ἀσημοποιία, ας, ἡ. *Acc.*, 71, 1, fabrication chimique de l'argent. [Thes., Ψ.]

ἀσκέω-ῶ. *Chr.*, 59, 26; *B. G.*, V, 181, 18 ἄσκησιν, mener la vie ascétique. Athan., etc. || Cf., *au sens class.*, exercer (un art), *Chr.*, 225, 24 τέχνην. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 145.

ἄσκησις, εως, ἡ. *Chr.*, 60, 10; *B. G.*, V, 180, 23; 181, 16, 17, 18, 19, etc., discipline religieuse ascétisme. *Sens surtout byz.* Iren. Eus. Athan. Bas. Theophan., etc. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 45, 11; *B. G.*, V, 491, 28, exercice, pratique (de l'éloquence).

ἀσκητήριον, ου, τό. *Chr.*, 57, 26; 59, 33; 217, 18, 22; 218, 20; *B. G.*, IV, 416, 3; *B. G.*, V, 33, 17; 37, 24; 44, 27, lieu d'exercice et de méditation, cellule, monastère. Athan. Bas. Naz. Pallad., etc.

ἀσκητικός, ή, όν. *B. G.*, IV, 339, 8; 340, 5; 353, 24 βίος; *B. G.*, V, 177, 16; 181, 17 ἄσκησις, etc., d'ascète, ascétique. Bas. Amphil. Socr. Theod. Joann. Mosch. Eust., etc.

Σ ἀσκητικῶς. *B. G.*, V, 181, 17 ἀσκεῖν, d'une façon ascétique: Bas. Theodoret.

ἀσματικῶς. *Patr.*, 617 D, sous forme de cantique, *en parl. du Cantique des Cantiques*. Stud. Eust. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

ἀσματογράφος, ου. *Patr.*, 661 B τῆς προφητικῆς -γράφου βίβλου, de

l'auteur du Cantique des Cantiques. Stud. Tzetz. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 331.

ἀσπόρως. *Patr.*, 644 D ἐκ Παρθένου τεχθείς; 656 B, 660 D, sans être ensemencé, *en parl. de Jésus-Christ*. Jo. Mon. Jo. Damasc. Sophrns., etc. [Thes., Ψ.] Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

ἀστατέω-ῶ. *Empl. part.*, *B. G.*, V, 18, 28 ⁂ τὸ ἀστατοῦν τῆς ψυχῆς, agitation. *Mot. d'aill. post.* NT. Anth. Bas. Caesarius. Naz. Nyss., etc. [Soph. Zor.]

ἄστικτος, ον. *Syll.*, XVIII, 605, 11 ὀβελός, non piqué de points, *signe critique* — . Schol. Heph. Anon., *De Mus.* Cf. λιμνίσκος, ὑπολιμνίσκος.

ἀστόργως. *Chr.*, 134, 31, hostilement. Athan. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 386.

ἀστραπηβόλος, ον. *Patr.*, 1075 B, qui lance des éclairs. Jo. Euchaït. Eust. Philé. Eum. [Thes., Ψ.]

Σ ἄστυ, ἄστεως, τό. *Sens part.*, *Chr.*, 57, 19; 62, 26; 66, 11; 74, 27; 127, 30; 141, 33; 225, 8; 235, 31, etc., la Ville par excellence, ⁂ Constantinople. || Cf. DH. DC., etc., *pour désigner Rome*. [Thes.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 7, 8.

Σ ἀσύγκρουστος, ον. *Rhet.*, III, 700, 30; *Rhet.*, V, 604, 17 συνθήκη, qui s'accorde mal. [Thes., Ψ.]

ἀσύλληπτος, ον. *Sens part.*, τὸ -ον, *B. G.*, V, 328, 2, ⁂ drogue empêchant la conception. Cf., *au sens de* stérile. *B. G.*, V, 324, 23; τὸ -ον, *An. Ass.*, XIII, 268, 11, stérilité. Diosc. [Soph.]

⁂ ἀσυστρεφής, ές. *B. Z.*, XX, 53, 207, qui n'est pas resserré en un bloc; qui manque de concision.

Σ ἄσχετος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 108, 17 ἡ ἄσχ. * πρὸς τὰ σώματα νόησις; *Patr.*, 1101 B * πρὸς τὰς ἄλλας, ⁂ qui est sans rapport avec. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 194, 9; *B. G.*, V, 508, 17, irresistible; *B. G.*, V, 436, 26 τὸ -ον τῆς λογικῆς ἐργασίας, la force irrésistible. || *Au sens byz.*, *Patr.*, 712 A τοὺς νοῦς τοὺς ἐγκοσμίους καὶ τοὺς ἀσχέτους, privé de corps. Procl. Ps.-Dion. [Thes.]

⁂ ἀσωματικός, ή, όν. *Patr.*, 689 A, *opp. à* σωματικός, sans corps, incorporel.

⁂ ἀσωματοασώματος, ον. *B. G.*, V, 132, 19 χρῆμα παράλογον καὶ -ον. *Sed leg.* ⁂ ἀσωματοσώματον (*vel* ⁂ σωματοασώματον), à la fois corporel et incorporel.

ἀσώματοι, ων, οἱ. *Ps.*, 90, 19, les anges. Agath. Const. Apost. Just. Bas. Theod. Eust. || Cf. *adj.*, *au sens class.*, *B. G.*, V, 534, 19; *B. Z.*, XX, 48, 28; *Patr.*, 1052 D, *opp. à* ἐνσώματος; 1057 D, sans corps, incorporel; *B. G.*, V, 536, 20 (cf. *Ps.*, 166, 22, 23) οὐσία; 540, 15 ἰδέα; *Patr.*, 1141 B, ὕπαρξις, incorporel, abstrait; *au neut.*

subst., τὸ ἀ., *B. G.*, V, 536, 27; τὰ ἀ., *Inv.*, 240; *Chr.*, 108, 14 τῶν -ἄτων θεωρία, la théorie des choses abstraites. Plat. Arstt. Plut. Luc. Philstr.

ἀσωμάτως. *Patr.*, 697 D, 817 A, 1141 B, d'une manière incorporelle. Euseb. Athan. Naz. Nyss. Max.Conf., etc.

ΘΣ ἀτελευτησία, ας, ἡ. *B. G.*, IV, 460, 28 οὐρανοῦ, fait d'être sans fin. [Koum., Ψ.]

Σ ἀτιμουργός, όν. *Patr.*, 943 B, 955 A ἀγωγή, qui frappe d'infamie, infamant. [Thes., Ψ.]

Σ ἀτμίζω. *Sens part.*, *Ps.*, 90, 9 μεταβάλλομεν αὐτῇ (pour elle) τὰς τροφάς, χυλοποιοῦντες, ἐξαιματοῦντες, ἀτμίζοντες, ⁂ transformer en vapeur. || Cf., *au sens de* jeter une vapeur, *B. G.*, IV, 404, 14. Xen. Arstt. Th. Plut. Philstr.

⁂ ἀτρίστωσις (*sic leg. pro* ἀστριτ.), εως, ἡ. *Acc.*, 71, 7, action d'ôter de la flexibilité, *opération chimique spéciale à l'étain, pour le durcir.* Cf. ἀρρεύστωσις.

Σ αὔλειος, ου, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 197, 21 τοῦ κρατοῦντος, ⁂ tente. || Cf., *au sens de* porte de la cour, porte d'entrée, Pol. Phil. Plut. Luc. Syn. || *Adj.*, *Chr.*, 69, 24 εἴσοδος; *Acc.*, 69, 33; *B. G.*, V, 37, 29. Class.

αὔλιος, ου, ⁂ ἡ. *Phil.*, VIII, 167, 21 παρεξίουσι τὴν αὔλιον κόραξ καὶ κορώνη βοήσαντες προσημαίνουσι, étable, bergerie. *An leg.* τὸ αὔλιον? || *Adj. class.* Eur. Men. A.Rh.; *subst. class.*, τὸ αὔλιον, *B. G.*, V, 492, 13.

⁂ αὐταλλάττω. *Patr.*, 952 A (vers 780) τῶν -μένων. *Sed leg.* Teucher τῶν ἀνταλλαττομένων, res permutatae.

⁂ αὐτάνθρωπος, ου, ὁ. *Patr.*, 705 C, ipse homo.

⁂ αὐτεκαλέω-ῶ. *Patr.*, 958 A (vers 953) -λεῖν οὐ δύναται περὶ ἀναργυρίας, non potest excipere de non numerata pecunia. *Scrib.* Teucher ἀντεγκαλεῖν.

⁂ αὐτεξουσιάζω. *B. C. H.*, I, 207 τινί, avoir autorité sur.

αὐτοαρετή, ῆς, ἡ. *Patr.*, 720 D, la vertu en soi, la vertu même. Athan. Bas. Epiphan.

αὐτόδικος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 936 B ἀγνώσσων αὐτοδίκων, ignorant de son propre droit. [Thes., Ψ.]. || Cf., *au sens de* qui a sa juridiction propre, Thc. Jos. [Soph. Her.]

ΘΣ αὐτοενέργεια, ας, ἡ. *Patr.*, 1057 D -γειαί εἰσιν ἤδη ὄντα καθαρὰ ἄνευ ὕλης, force en action spontanée, activité, *opp. à* δύναμις, force en puissance. Phot. [Koum.]

ΘΣ αὐτοέπαρσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 567, 13, action de se grandir soi-même; orgueil. [Koum., Ψ.]

Σ αὐτοκρατέω-ῶ. *Chr.*, 101, 17 ἐν τοῖς πράγματι, exercer le pouvoir souverain. Eust. Pachym.

⁂ αὐτολογία, ας, ἡ. *B. G.*, IV, 461, 13, la parole même; la parole de Dieu.

Σ αὐτονόητος, ον. *Patr.*, 1149 A (3 fois), intelligible en soi. Tzetz. [Thes., Ψ.]

⁂ αὐτόντες, οἱ. *Patr.*, 969 B (*v.* 1295) εἰ δ' ἀποθνήσκων ἔχοι τις τινὰς τῶν αὐτόντων, si quis moriens aliquos ascendentium habeat. *Scrib.* Teucher ἀναβάντων.

Σ αὐτοπύθιος, ον. *Ps.*, 144, 15, qui sert par soi-même de pythie, qui prédit de soi-même, *en parl. du trépied de Delphes.* [Thes., Ψ.]

αὐτόσκευος, ον. *Chr.*, 29, 33, sans préparation. Arstnt. Syn. Nicet.

ΘΣ αὐτοφάνεια, ας, ἡ. *Patr.*, 836 B, C, apparition spontanée (de fantômes). [Koum., Ψ.]

Σ αὐτοφανῶς. *B. G.*, IV, 453, 6, qui apparaît en personne. Doroth. Syncell. Nov. Alexii Comn. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

αὐτοχειροτόνητος, ον. *Acc.*, 43, 20 βασιλεία, élu par son propre suffrage. Bas. Chrys. Jo.Damasc. Nicet.Byz. Eust.

Σ ἀφαρμόσσω. *Acc.*, 53, 17 τοὺς λίθους, désajuster. Theodoret.

ἀφέλεια, ας, ἡ. *Sens part.*, *Ps.*, 72, 22 τῆς φωνῆς; 73, 1 τῆς προφορᾶς, ⁂ douceur de la voix, de la prononciation. || Cf., *au sens ordin.*, *Chr.*, 140, 4 στρατηγική; *Rhet.*, III, 699, 1 τῆς λέξεως, simplicité. Pol. DS. Plut. Hermog. Clem.A., etc. [Soph.]

⁂ ἀφήβης. *B. G.*, V, 459, 19 ἄρτι ἀ. γενόμενος, qui a passé l'âge de l'adolescence. *Sed leg.* ἀφ' ἥβης.

⁂ ἀφθεγκτότατος, η, ον. *B. C. H.*, I, 207, 8, *sp. de* ἄφθεγκτος, qui ne parle pas, silencieux. || Cf., *au pos.*, *Patr.*, 1122 A (*Oracle*); 1149 A. B. Eschl. Soph. Anth. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 16.

ἀφορίζω. *Acc.*, 67, 10, écarter (de la communion des fidèles); excommunier. Canon 43 Apost. Nyss. Eus.Alex. Nicet. Tzetz., etc. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 177, 17; *Patr.*, 716 B ἐν τέσσαρσι τὴν ψυχήν; *B. G.*, V, 475, 30, diviser, délimiter: *Chr.*, 75, 35; 245, 23, 26; *Ps.*, 89, 10 εἰ τινι, assigner, désigner. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 165.

ἀφορκισμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 857 C, 869 A, exorcisme. Euchol. [Thes., Ψ.]

Σ ἀφυπνώσσω. *Ps.*, 132, 19, dormir. Schol. Pd. Theod. Prodrom. Ann. Comn. Niceph. Bryenn. Nicet. Chon. || Cf. ἀφυπνόω-ῶ, *Chr.*, 198, 3; 207, 33; *Ps.*, 132, 5, *m. sign.* NT. Luc. Herm., etc. [Soph. Zor.]

Σ ἄφυρτος, ον. *Patr.*, 648 B, 692 C, non mêlé, non confus. Max. Conf. Theodos. Acroas.

Σ ἀχαίνω. *A. Gr.*, III, 216, 295 ⁂ -νειν, τὸ παίζειν, jouer. Hesych. [Thes., Ψ.]

ἀχειρότευκτος, ον. *B. G.*, IV, 415, 6, non bâti de main d'homme. Andr. Cret. Steph. Diac. Theod. Stud. Mich. Glyc.

ἀχώρητος, ον. *Au sens act.*, *B. G.*, V, 163, 12 τῶν ἐν οὐρανῷ φωνῶν ἀ.,

Σ qui ne peut contenir Nyss. I, 61 A. [Thes.]. || Cf., *au sens pass.*, *B. G.*, IV, 419, 13, *joint à* ἀπρόσιτος, qui ne peut être contenu dans l'espace; infini. Athenag. Iren. Clem. A. || *Patr.*, 636 B. *opp. à* χωρητός; 637 B. 664 D -α μυστήρια, qui ne peut être contenu dans la pensée; inintelligible. Orig. Nyss. Eust.

Σ ἄψαλτος, ον. *Patr.*, 912 C (église) où l'on ne récite plus de psaumes. Nomocan. Cotef. Cinnam.

Σ ἀψόφως. *Patr.*, 848 A, sans bruit. Naz. Hesych. Nicet. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

B

Θ βαβουτζιακάριος, ον, ὁ. *B. G.*, V, 571, 6, 7, 15 ἀπὸ τῆς Βαβοῦς ὁ β. παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνεπλάσθη; 572, 2 cauchemar. Suid., ἐφιάλτης.

Σ Βαβώ, οῦς, ἡ. *B. G.*, V, 571, 8, 15, Babô, *démon nocturne*. Suid. [Thes., Ψ.]

βαίνω. *Empl. part.*, *Patr.*, 728 B ⁂ τὸ βεβηκός, stabilité. Cf. *Chr.*, 265, 18 τὴν ψυχὴν βεβηκώς; *B. G.*, IV, 409, 26 βεβηκὸς φρόνημα, bien assis, ferme, solide. DH. Plut. Philstr. Agath. [Soph.]. || *Mot d'aill. fréq.*; cf. Sathas, *Index graec.*, *s. v.*, et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 30, 53, 82.

⁂ βακλέας, *voc.* — έα. *B. G.*, V, 177, 3, porte-sceptre. = σκηπτοῦχος.

Σ βαλανοφάγος, ον. *B. G.*, V, 125, 30, mangeur de glands. E. M. Schol. Lycophr.

βαρβαριώδης, ες. *Patr.*, 928 B τὸ — ες, barbare. Clim. Nicet. Byz. Schol. Ar. Tzetz.. [Thes., Soph., Ψ.]

⁂ Βάρδας, α, ὁ. *Chr.*, 4, 16; 6, 1, 2, Bardas, *n. d'h.* Codin.

⁂ Βαρδελλοῦς, ἡ. *B. G.*, V, 575, 15, *nom du génie* Γιλλώ. Cf. Ἀμορφοῦς.

⁂ Βαρνά, ἡ. *B. G.*, V, 575, 16, *nom du génie* Γιλλώ.

ΘΣ βαρυβρέμων. *Inv.*, 116; *B. G.*, V, 177, 4, qui gronde, qui retentit profondément. [Her., Ψ.]. Manass. 308 (*An. Ass.*, IX, 1875, p. 45).

Σ βαρυμηνιάω-ῶ. *Chr.*, 157, 4 ἐῶ—ίᾳ * τῷ προσαγγείλαντι. Hld. Cf. βαρυμηνιέω-ῶ et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 69, 156.

⁂ βαρυμηνιέω-ῶ. *Chr.*, 113, 28 -ιεῖν * ἐπ' αὐτῇ, éprouver un grave ressentiment. *F. psellique.* = βαρυμηνιάω-ῶ; *q. v.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 69, 156.

Σ Βασίλειος, ον. ὁ. *Chr.*, 10, 31 ὁ πόνυ; *B. G.*, V, 152, 11 ὁ μέγας, etc., Saint Basile; *Chr.*, 1, 3, 17, etc., Basile I; *Chr.*, 25, 21, etc., Basile II le Macédonien. *N. pr. d'h.*, *fréq. à Byzance*. Anth. Phot. Suid. Greg. Chypr., etc. [Pape]

βάσταγμα, ατος, τό. *Sens part.*, *Med.*, 832. Θ action d'être transporté *ou* de se lever, *en parl. d'un malade*. [Soph., Ψ.]

⁂ Βατάτζης, ου, ὁ. *Chr.*, 145, 15, Batatzès, *n. d'h.* Acrop.

βαττολογία, ας, ἡ. *Patr.*, 556 C, radotage. Chrys. Aster. Theophyl. B. Hesych. Nicol. Methon.

βδέλλιον, ου, τό. *Sent part.*, *Inv.*, 181 ὦ κανθαρίς, βδ. ἢ χαμαιλέον, ΘΣ petite sangsue. [Her., Ψ.]. || Cf., *au sens de* gomme de palmier, *Acc.*, 70, 13 (cf. 71, 2). Diosc. [Soph.]

⁂ βέκηλος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 216, 304 ⁂ β., ὁ προβατώδης, semblable à un mouton. Suid. βέκολος, *même glose*.

[ΘΣ βελόνιν, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 569, 6, aiguille. *Vulg.* Legrand, βελόνι.]. || Cf. *class.* βελόνη, *ibid.* 569, 15.]

⁂ βενδίτο, *dans* ἀγωγὴ ἐξ β. *Patr.*, 931 A, actio ex vendito.

⁂ βέρβις. *Patr.*, 929 A, 930 A, 952 A, 960 A, verbis.

⁂ Βεσκίνα, ης, ἡ. *B. G.*, V, 344, 20; 345, 19, *n. de ville*.

Θ βεστάρχης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 204, 6, 26; 205, 22; 206, 1, 9, 11, 19, 23; 207, 1, 12, 22; 208, 11; 209, 22; 210, 25; 211, 21, 23; 212, 5, 10, 16; 260, 24; 272, 1; 331, 23; 343, 9, 10; 410, 11; 439, 1; 497, 1, etc., vestarque. Cedren. Jo. Euchaït. Attal. Scyl.

Θ βέστης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 332, 29; 334, 9; 341, 21, 22; 342, 22; 343, 5, vestitor, *officier préposé à la garde-robe impériale*. Attal. Scyl.

Θ βεστιαρίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 197, 7, vestiarius, vestarque. Cerul.

⁂ βεστιοπράτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 209, 12 ὁ ἔξαρχος τῶν -τῶν, *dignité byzantine*.

βέτων, ὁ. *A. Gr.*, III, 216, 303 ⁂ β., ὁ πάνυ εὐτελής, bas, vil, abject. Suid. Zon. [Soph., Ψ.]

Θ βῆλον, ου, τό. *B. G.*, V, 206, 27 ὁ κρίτης τοῦ βήλου, le juge du rideau, *dignité byz.* Plut. Ps.-Codin. Athan. Cyrill., etc. (velum, voile, rideau); Const. Porphyr. [Her.]

⁂ βί, *dans* βὶ βονόρουμ ῥαπτόρουμ, *Patr.*, 929 B, 943 A, 951 B, vi bonorum raptorum: τὸ βὶ πόσεσον, *Patr.*, 1025 A, vi possessum; τὰ βὶ πόσεσα, *Patr.*, 1024 C, vi possessa; ἐντέρδικτον τὸ οὖνδε βί, *Patr.*, 946 A, 955 B, interdictum unde vi: ἐντέρδικτον τὸ κούοδ βί, *Patr.*, 946 A, interdictum quod vi.

⁂ Βίβλιος, α, ον. *A. Gr.*, I, 241, 11 ⁂ κριθαὶ Βίβλιαι, orge de la région de Thrace appelée Βιβλίνη (Steph. Byz.) ou Βιβλία (Armen. *ap.* Ath.; Ach. Tat.). *An leg.* Βίβλιναι? cf. Βίβλινος οἶνος, *A. Gr.*, III, 223, 422 ⁂, vin de la région de Βιβλίνη. Eur.

ΘΣ βίβων (*leg.* βίβως), *dans* ἔντερ β. *Patr.*, 944 B, inter vivos. Triant.]

Θ βίγλα, ης, ἡ. *B. G.*, V, 352, 1; 499, 4 δρουγγάριος τῆς βίγλης, drongaire de la veille, *dignité byz.* Afric. Mauric. Nicet. Paphl. Leo (vigilia, veille); Const. Porphyr., etc. [Her.]

ΘΣ βίτιον, ου, τό. *Patr.*, 1025 C, vitium. Antec. [Triant.]

Σ βιώσιμος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 880 C ✻ πρὸς ὑγείαν, ⁑ salutaire, efficace. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 159, 12 ; *B. G.*, V, 490, 11 ; 508, 5, qui vit. Hdt. Trag. El. Syn., etc.

⁑ βλιμαίνω. *A. Gr.*, III, 216, 304 ✻ τὸ δὲ στριγὰν (*leg.* τριγὰν, βλιμαίνειν, palper.

⁑ βλίτος, ου, ὁ. *Med.*, 120 blette, *plante*. || Cf. βλίτον, ου, τό. *Med.*, 102 ; *A. Gr.*, III, 216, 303 ✻. Hpc. Cf. Miller, *Lex.*, 257, 104.

βοθρεύω. *Patr.*, 881 C. creuser une fosse, un trou. Geopon. Stud. Eust.

ΘΣ βόνα, *dans* ἐμ βόνα φίδε, *Patr.*, 945 A, in bona fide. [Her. Triant.] ; et βονόρουμ, *dans* βὶ β. ῥαπτόρουμ, *Patr.*, 929 B, 943 A, 951 B, vi bonorum raptorum. [Triant.]

Σ βορβορόττω. *Med.*, 1009. avoir des borborygmes. = -ύζω. [Thes., Ψ.]

⁑ Βορδόνα, ἡ. *B. G.*, V, 575, 29, *nom du génie* Γιλλώ.

βόρδων, ονος, ὁ. *B. G.*, V, 299, 22, mulet. *Mot teutoniq.* Chrys. Eustrat. Joan.Mosch. Achmet. Theoph. Cont.

Θ βορδώνιον, ου, τό. *B. G.*, V, 298, 25 ; 299, 19, petit mulet. *Mot teutoniq.* Cyrill. (βουρδ.). Joan. Mosch.

⁑ βορειότερος, α, ον. *Ps.*, 54, 7 : 81, 1 ; *Patr.*, 880 D, *cp. de* βόρειος, du nord, septentrional. || Cf., *au pos.*, *A. Gr.*, I, 242, 21 -εἰοις ἡμέρας ; *Patr.*, 736 A ἄνεμος. Class. Cf. notre *Ét. sur.... Psellos*, pp. 11, 16.

Σ βοσόρ, ὁ. *A. Gr.*, III, 216, 302 ✻ β., ἐσθής τις κοκκίνη, vêtement teint en pourpre. *Mot hébreu.* Suid. Cf. Miller, *Lex.*, 257, 109.

ΘΣ βοστρυχίς, ίδος, ἡ. *B. G.*, V, 319, 12 τὰς πλοκαμίδας αὐτῆ -χίδας ποιήσας, boucle de cheveux. [Koum., Ψ.]

⁑ βοτρυοῦχος, ον. *B. G.*, V, 180, 9 (*leg.* βοτρυοῦχε λαγοβάτα, *pro* βοτρυοῦ χελ.), porteur de grappes.

⁑ βουκάπη, ης, ἡ. *A. Gr.*, III, 216, 305 ✻ β., βοῶν φάτνη, crèche, étable à bœufs. Hesych. E. M. [Her.]

Θ Βούλγαρος, ου, ὁ. *Chr.*, 61, 4 ; 62, 28 ; 63, 20 ; 64, 33 ; *B. G.*, V, 127, 13 ; 138, 24 ; 144, 3, etc., Bulgare. Nic.C.P. Genes.

⁑ Βούρτζης, ὁ. *B. G.*, V, 347 *tit.*, Bourtzès, *n. d'h.*

⁑ Βριανή, ἡ. *B. G.*, V, 575, 15, *nom de génie malfaisant*. Cf. Ἀριανή, Καριανή.

Σ βριμάζω. *A. Gr.*, III, 216, 302 ✻ -ζω, τὸ βρυχᾶσθαι, rugir. Hesych. Suid. [Her.]

Σ βριμαίνω. *A. Gr.*, III, 216, 305 ✻ -νειν, τὸ ὀργίζεσθαι, gronder de colère. Hesych. E.M.

⁑ βρουμάλειον, ον, τό. *Patr.*, 1025 D, brumaleum. = βρουμάλιον, Steph. Diac. Th. Cont., etc. ; βρουμάλια, Chron. [Soph.]

Βυζαντίς, ίδος, ἡ. *Chr.*, 29, 8 ; *B. G.*, V, 76, 4 ; 232, 13 ; *Patr.*, CXIV, 188 B, de Byzance ; Byzance. Nil. Anth., etc. || Cf. *class.* τὸ Βυζάντιον, *Chr.*, 31, 35 ; 64, 11 : 66, 3 ; 114, 15 ; 189, 12 ; 192, 15 ; 204, 17 ; 206, 2, etc. Hdt. Ar. Str., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 327.

⁑ Βυζοῦ, ἡ. *B. G.*, V, 575, 28, *nom du génie* Γιλλώ.

Σ Βύκινον, ου, τό. *B. G.*, V, 214, 29 ; 215, 12, *n. pr. de lieu, à Constantinople*. [Cang.]

Γ

⁑ Γαλατάρια, τά. *B. G.*, V, 214, 13, *n. pr. de lieu*.

γαληνιαῖος, α, ον. *Patr.*, 1141 D. calme, serein. Eus. Typicum Irenes Aug. [Thes., Ψ.]

⁑ γαληνίως. *B. G.*, IV, 378, 21, avec calme, avec sérénité. = γαληναίως, Nicet. Paphl. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

γανύσκομαι. *B. G.*, V, 14, 24, briller de joie, être radieux. Themist. Syn. Eust. [Thes., Soph., γανύσκ.]

⁑ γαστρόθεν. *Med.*, 679, qui vient du ventre. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 87, 383.

ΘΣ γάττα (*sic leg. pro* ⁑ δάττα), ης, ἡ. *Patr.*, 1025 D (*Ps.*, 113, 26), catta, chatte. [Cang. γάτα. Æsop. graeco barbar., 40.]

⁑ γέλεβ, τό. *Acc.*, 71, 7, *sorte de métal. Mot sémit.* ; cf. Dräseke, *Zeitschr. f. wiss. Theol.*, N. F., XIII, 2, 398, et cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 9.

⁑ γενεσιουργικός, ή, όν. *Patr.*, 1084 C -κὴ φύσις, qui engendre. = γενεσιουργός, όν : cf. *Patr.*, 716 C. [Soph.]

γενικός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 363, 20 ; 365, 2 ; 441, 5, trésorier du fisc. Theoph. Leo. Theoph.Cont. Cedren., etc.

γεννητῶς. *Patr.*, 693 C, en étant engendré. Baz. Naz. Nicol. Methon. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

[ΘΣ γεράκιν, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 569, 19, faucon. *Vulg.* [Hep. Legrand.]. Cf. ἱεράκιν.]

⁑ γεστόρουμ, *dans* νεγοτιόρουμ γ. *Patr.*, 931 A, negotiorum gestorum.

Θ γεωργέω-ῶ. *Sens part.*, *Patr.*, 665 A συγκατέβην ἐκ τοῦ ὕψους τῆς μυστικῆς θεωρίας ταῖς γεωργούσαις ψυχαῖς οἱονεὶ κάρυα (*scil.* ταῖς γεωργούσαις τὰς ἀρετὰς ψυχαῖς), je suis descendu des hauteurs de la contemplation mystique vers les âmes qui ⁑ cultivent les vertus cardinales comme par exemple des noix. *Mot d'aill. class.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 139.

Γεώργιος, ου, ὁ. *Chr.* 171, 27 ἅγιος, Saint Georges. *Mot class.* ; *fréq. à Byz.* Max. Conf. Andr. Cret. Nic. C. P., etc.

Σ γῆθυ, τό. *A. Gr.*, III, 224, 434 ✻ γ., τὸ κρόμυον, *sorte de poireau*. Zon. [Thes., Ψ.]

Σ γήϊνως. *Patr.*, 800 B, d'une façon terrestre. Athan. Zon. Cf notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

Σ γήλοφον, ον, τό. *Chr.*, 168, 29 ; *B. G.*, V, 447, 27 (*opp. à* γήπεδον, fonds de terre, jardin) ; *Ps.*, 89, 11, monticule, colline. Schol. min. *Il.* Ψ, 116. || Cf. *class.* ἡ γήλοφος, *B. G.*, IV, 442, 21. Xen. Plat. Philstr.

⁂ γιγαντοφυΐα, ας, ἡ. *B. G.*, V, 514, 8, *opp. à* ἀμβλωθρίδιον, action d'engendrer un géant.

Σ Γιλλόβρωτος, ον. *B. G.*, V, 573, 8, mangé par Gillô. [Thes., Ψ., *s. v.* Γελλώ.]

Γιλλώ, οῦς, ἡ. *B. G.*, V, 572, 14, 15, 22, 27 ; 577, 17 ; *Inv.*, 286 ; cf. Γιλλοῦ, οῦς, ἡ, *B. G.*, V, 573, 11, 14 ; 575, 13 ; Γιλοῦ, οῦς, ἡ, *B. G.*, V, 575, 27, et Γιλοῦ, οῦς, ἡ, *B. G.*, V, 576, 1, 3, 7. *Formes byz.* = Γελλώ, Gellô, *démon qui passait pour exercer une influence occulte sur les femmes enceintes*. Zenob. Damasc. Hesych. Suid. Cf. Ἀδιδαζιοῦ, Μορμώ, et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 8, 9 (1).

Σ γλαγκάζω. *A. Gr.*, III, 217, 309 ⁂ -ζειν, τὸ κράζειν, pousser un cri rauque, crier. = κλαγκάζω, Poll. Porph. Chrys.

Σ γλάσσων. *A. Gr.*, III, 217, 309 ⁂ γ., μωρὸς ἀνούστατος, fou, stupide fieffé. Zon. [Caug., Thes., Ψ.]. Cf. γράσος.

⁂ γλευκίνης, ου, ὁ. *Ps.*, 76, 6 τὸν ἐν πιθάκναις ἀπορροφοῦσι -ίνην, vin doux. = γλεύκινος (οἶνος). Diosc. Act. [Soph.]

γλυκαίνω. *Empl. part.*, *Patr.*, 677 D ⁂ τὸ γλυκαίνον, dulcedo. || *D'aill. class.* ; cf. *B. G.*, V, 193, 9 ; 343, 24, rendre doux, adoucir. Xen. Th. DH. Plut., etc. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 346.

⁂ γλυκοθυμία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 404, 18, humeur douce, douceur. *Vulgar.* = γλυκυθ. ; cf. γλυκοκαλαμών, γλυκολογία, γλυκορήμων, etc. [Soph.]. || Cf. *class.* γλυκυθυμία, ἡ, *Chr.*, 11, 20 ; 104, 19, humeur douce, douceur, bienveillance ; *Chr.*, 112, 26 ; *Patr.*, 1052 B, vie douce, laisser aller.

γλωσσαλγέω-ῶ. *Chr.*, 186, 7, avoir des démangeaisons de parler. *Mot surt. byz.* Poll. Naz. Anast. Sin. || Cf. γλωσσαλγία, ας, ἡ, *Chr.*, 60, 32 ; *B. G.*, V, 253, 19, démangeaison de parler, bavardage. Eur. Phil. Plut. Clem.A. Poll. Naz., etc. ; et γλώσσαλγος, ον, *Inv.*, 143, bavard. Phil. Jos. Poll. Adam. [Soph. Her.]

ΘΣ γλωττοκρότος, ον, *Inv.*, 163 -ότων τε τεχνῖτα λεξειδίων, fabricateur de mots sonores et vides (*m. à. m.* qui ne sont que des fruits de langue). [Her., Ψ.]

(1) Psellos nous apprend, *B. G.*, V, 572, 20, qu'il n'a rencontré le nom de Gellô, pourtant connu par de nombreux écrivains, ni dans les Livres Saints, ni dans les livres divinatoires de Porphyre ; mais il l'a relevé dans un livre hébreu apocryphe, et il fournit sur ce monstre populaire des renseignements intéressants.

Σ γνωσιμαχέω-ῶ. *Sens part.*, *A. Gr.*, III, 216, 306 ⁂ γ., ἐπίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονα μάχην, ⁂ savoir combattre. || Cf., *au sens de* revenir sur une opinion, changer d'avis, *Chr.*, 4, 15 περί τινος ; 146, 2 ; 191, 10 ; 249, 35. Hdt. Eur. Ar. Isocr., etc.

⁂ γονοτοκία, ας, ἡ. *Patr.*, 553 B, meurtre du mari.

⁂ γονόω-ῶ *B. G.*, V, 517, 15, *au pass.*, devenir fœtus.

⁂ Γορδιασός, οῦ, ἡ. *B. G.*, V, 376, 21 Gordiase, *ville*.

Σ γραμμάτιον, ου, τό. *Patr.*, 1061 D, tablette pour écrire. *F. byz.* = -ειον. Charit. || Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 358, 18, petite lettre, billet. Ant. Luc.

ΘΣ γραμματοδιακομιστής, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 350, 15, porteur d'une lettre. [Koum., Ψ.]

γραμματοκομιστής, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 370, 10 ; 373, 22 ; 487, 9, messager, courrier. Eus. Theophyl. Nic.Greg. Ann.Comn.

Σ γράσος, ου, ὁ. *Inv.*, 188 Τιτὰν Προμηθεῦ καὶ Κόροιβε καὶ Γράσε, *appellatif empl. comme n. pr.*, stupide fieffé. Hesych., *s. v.* γράσων ; E. M., 239, 38 γ. ὁ μωρὸς καὶ ἀνούστατος. Cf. not. éd. Sternbach, *s. l.* ; Miller, *Lex.*, 258, et cf. γλάσσων.

γραφικῶς. *Patr.*, CXIV, 208 B -κῶς (*sic leg. pro* -κῶν) ἐξεχύθη σου ἐν τοῖς χείλεσι τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις ἄρρητος, pour parler comme l'Écriture sainte. Cyrill. Isid. Anast.Sin. Stud., etc.

Γρηγόριος, ου, ὁ. *Patr.*, 901 A sqq. ; *B. Z.*, XX, 48 sqq. ; *B. G.*, V, 150, 10 sqq. ; 152, 11 ; *Ps.*, 50, 16 sq., etc., ὁ θεολόγος, Grégoire le Théologien (de Naziauze) ; *Patr.*, 900 C ὁ Νυσσαεύς, Grég. de Nysse.

Σ γυναικικῶς *Patr.*, 660 A, comme il convient à une femme ; à la façon d'une femme. Suid. [Thes. Ψ.]. Cf. notre *Ét. s.... Psellos*, p. 386.

Σ γυναικοπρεπῶς. *Patr.*, 613 A, 616 B, comme il convient à une femme ; à la façon d'une femme. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

Δ

Σ δαίσιμος, ον. *A. Gr.*, III, 217, 311 ⁂ -μον, τὸ ἐδώδιμον, bon à manger, comestible. Hesych. E.M. Zon. Cf. Miller *Lex.*, 259, 145.

⁂ Δαλαστηνή, ῆς, ἡ. *B. G.*, V, 379, 15 ἡ μαγίστρισσα τῆς —ῆς, *n. pr.*

⁂ Δάλασσα (*sic leg. pro* Θαλ.), ης, ἡ. *Chr.*, 97, 24 ; 234, 25, *ville du Pont-Euxin*.

⁂ δάμνι (*sic leg.* Teucher *pro* δάμνη), *dans* δ. ἰνφάκτι. *Patr.*, 930 B, damni infecti.

Σ δασυλός, ίδος, *adj. A. Gr.*, III, 217, 312 ⁂ οἱ δασεῖς, -λίδες, touffu, épais. E.M. Zon.

⁂ δάττα. Cf. γάττα.

⁑ δάφνειος, ον. *Chr.*, 117, 17 -νείων καρπῶν, de laurier. = δάφνιος, Hpc. Str., etc. *An leg.* δαφναίων, *ut ap.* Nonn. Anth., etc.?

⁑ δέ, *dans* δὲ δεποζίτις, δὲ δονατιονίβους, etc. *Qq. vid.*

Σ δειματώδης, ες. *B. G.*, V, 251, 11, *au cp.* -έστερος, *joint à* φοβερώτερος, épouvantable. Hesych. Suid.

Σ δεκαδικός, ή, όν. *Patr.*, 613 C ἀριθμός, le nombre dix; *An. Ass.*, IX, 207, 6 (cf. *ibid.*, τετραδικός), sous dix formes. Naz.

Θ δεκρέτον, ου, τό. *Patr.*, 1025 D, decretum, décret. Carth. Justinian. Antec. [Triant.]

Θ δελεγάτιο, ἡ. *Patr.*, 931 A, delegatio. [Soph., Triant. -ίων.]

δέλτος, ου, ⁑ ὁ. *Patr.*, 853 B (*Ps.*, 23, 3) τοῖς -οις, écrit, livre. *An leg.* ταῖς -οις? || Cf. *class.* ἡ δ., *Chr.*, 115, 31; *B. G.*, V, 53, 30; 513, 15. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 326.

⁑ Δελφόθεν. *Patr.*, 1017 B, de Delphes. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 87, 384.

ΘΣ δεμινουτίων, ἡ. *Patr.*, 1028 B κάπιτις δ., deminutio capitis. [Triant.]

ΘΣ δεμοστρατίων, ωνος, ἡ. *Patr.*, 960 A ἡ ἐν -ωνι (*sic leg. cum* Teucher, *v.* 1016, *pro* δομιστ.) ἀγωγή, demonstratio. [Triant., δεμονστ.]

Σ δενδράς, άδος, *adj. f. Chr.*, 172, 29 οἱ δ' εἴς τε δενδράδας καθήμενοι, boisé. Nonn. Const.Man. *Sed leg.* Kurtz *cum ms.* εἰς πεδιάδας κ.

Θ δεποζίτης (ἀγωγή), *Patr.*, 943 B, et δεποσίτης, *Patr.*, 929 C, actio depositi. *Leg.* δεποσίτι; cf. éd. Teucher, *vv.* 124, 520. [Soph., δεπόσιτον; Triant.]

Θ δεπορτατεύω (*sic leg. pro* δεποτ.). *Patr.*, 944 A, deportare. Gloss.Jur. Theoph. [Triant.]

Θ δεπορτάτιο, ἡ. *Patr.*, 1025 D; cf. -ιον (Teucher -ίων), *Patr.*, 944 A, deportatio. [Triant.]

δευτερογαμέω-ῶ. *Patr.*, 938 A, 954 A, contracter un deuxième mariage. Epiph. Justinian. Phot. Nicet.Metrop., etc.

⁑ δευτερωτικός, ή, όν. *Syll.*, XVIII, 609, 3 οἱ τῶν Ἰουδαίων -κοί, ceux qui sont venus après les Juifs; les successeurs des Juifs.

Θ δεφενδεύω. *Patr.*, 953 A, defendo. Antec., etc. [Soph., δεφ. et δηφ.; Triant.]

Θ δεφενσίων, ωνος, ἡ. *Patr.*, 952 C οἱ ἄνευ -ίωνος, sine defensione. Antec., etc. [Soph., δεφ. et δηφ.; Triant.]

Θ δεφένσωρ, ωρος, ὁ. *Patr.*, 938 B, defensor. Leo Tact. Antec. [Soph., δεφ. et δηφ.; Triant.]

ΘΣ δημαίτατος, ον. *Patr.*, 1161 C ῥήτωρ καὶ πάνδημος καὶ ὄντως δ., très répandu dans le peuple, populaire. [Koum., Ψ.]. *Sp. de* δῆμος *pris adj.*; cf. *cp.* δημαίτερος, Hdn. *Legg.* Thes. *et* Soph. δημαίτητος, demandé par le peuple. Syn.

⁑ δημοθέσιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 345, 1 βασιλέων καὶ δημοθεσίου διαφερομένων αὐτῷ, magistrat populaire. *Sed leg.* Hase δημιουργῶν.

Σ δημοσίευσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 252, 26, *joint à* φανέρωσις, déclaration publique. Chrys. E.M.

Σ διαβεβαιόω -ῶ. *Act.*, *Chr.*, 136, 17 διεβεβαίουν, affirmer énergiquement, certifier. [Thes., §.]. || Cf., *au moy.*, *Chr.*, 138, 15; 197, 6. Class. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 95.

⁑ διαγκαλίζομαι. *Chr.*, 9, 1; 82, 19; *B. G.*, IV, 403, 31; *B. G.*, V, 410, 3; *Acc.*, 48, 22 (*sic corr.* Dragoumis *pro* διαγκυλ.) ξίφος, serrer dans ses bras, tenir embrassé.

⁑ διαγλαίζω. *Patr.*, 889 B, jeter des feux, *en parl. d'une pierre.*

διαδόσιμος, ον. *Chr.*, 43, 10 (*dat.*); *B. G.*, IV, 436, 4 (*dat.*); *B. G.*, V, 189, 10; 326, 12; 498, 31; *Acc.*, 392, 25; *An. Ass.*, IX, 212, 22, qui se transmet, qui se répand. Syn. Suid. Eust. Niceph.Chon.

Σ διαζωννύω. *Chr.*, 137, 36, nouer à sa ceinture, ceindre. *F. post. de* διαζώννυμι. [Thes., §.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 67.

ΘΣ διαθραυστέον. *B. G.*, V, 166, 9, qu'il faut briser en menus morceaux. *Vb. du class.* διαθραύω. [Koum., Ψ.]

ΘΣ διαιμάσσω. *B. G.*, V, 270, 5 ἵνα μὴ διαιμαχθεὶς τὰ σκέλη, ensanglanter. [Koum., Ψ.]

διαίρεσις, εως, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 18, 15 ἡ τῶν δοξάντων δ. (*sic leg. cum ms. pro* διαίτησις), ⁑ choix des résolutions (= αἵρεσις), *vel* ⁑ décision sur les choses résolues, détermination. || *Fréq. au sens ord.*, *Chr.*, 109, 8; 144, 28; 266, 28; *Patr.*, 1085 A εἴς τι, etc., division, distribution; *Acc.*, 408, 20, séparation. Class. et post. [Soph.]

διακατοχή, ῆς, ἡ. *Acc.*, 390, 5; *Patr.*, 1024 C, 1025 A, 1028 A, possession, occupation. Justin. Antec. Leo Diac.

⁑ διακερδής, ές. *Patr.*, 968 B (*v.* 1267), utile; διακερδῆ τὰ (*sic leg.* Teucher, *pro* διακερδῆ τὸν) πράττοντα βελτίονα τὴν προῖκα, utiles impensae meliorem dotem faciunt. (*Anal. de* ἐπικερδής. Luc.)

Σ διάκλασις, εως, ἡ. *Patr.*, 744 A αὐγῶν, réfraction des rayons lumineux. Chrys. Procl.

Διακόνισσα, ης, ἡ. ⁑ *N. pr.*, *B. G.*, V, 420, 2, Diaconesse. || Cf. *n. com.*, Nic. I. Epiph. Chal. Justinian. [Cang. Thes. Soph.]

διακυρίττομαι. *B. G.*, V, 269, 27; 525, 12; 539, 30 πρός τινα (τι), donner des coups de cornes à; lutter contre. Hesych. Syn.

Σ διαμοχλεύω. *B. G.*, V, 311, 26, fermer au verrou, intercepter. Phot.

διαμφιβάλλω. *Chr.*, 83, 23 περί *gén.*, être dans le doute. Acta Petr. Alex. Eustrat. Anast.Sin. Simoc. Nicet.Paphl.

⁑ διανιστάω -ῶ. *B. G.*, V, 73, 9; *Patr.*, CXIV, 205 D τινα * πρός τι, faire lever, exciter. *F. post. de* διανίστημι. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 62, 85.

⁑ διαντιτορέω -ῶ. *Acc.*, 46, 27 τῷ δόρατι τὰ στέρνα, transpercer d'un coup droit.

διαπρεσβεύομαι *Sens part.*, *Chr.*, 195, 11 τι πρός τινα, Σ transmettre comme ambassadeur. Ann. Comn. [Thes.]. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 173, 32 πρός τινα, envoyer des ambassadeurs. Xen. Pol. Arstd., etc.

διαπρυσίως. *B. G.*, V, 140, 8, d'une voix perçante. Amphiloch. Method. Germ. Niceph.Cpol. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

ΘΣ διασπαργανόω-ῶ. *B. G.*, V, 410, 20, démailloter. [Komm., Ψ.]

διαστηματικῶς. *Patr.*, 1148 D, par intervalles. Nyss. Procl. Genès. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

⁑ διαστιλβόω -ῶ. *B. G.*, V, 71, 3 τὰ ἐξ ἐλεφάντων -βούμενα τμήματα, faire briller (à travers), *d'où*, *au pass.*, étinceler, briller.

διάσωσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 78, 24 ἡ * εἰς λιμένα -σις, Σ salut. Nyss.

Σ διατιμάζω. *Ps.*, 145, 1, traiter avec honneur (δια, τιμάζω). Ms. Knobels dorfinianum *ap.* Osann., *Auctar.*, p. 49. [Thes., Ψ.]

διατύπωσις, εως, ἡ. *Patr.*, 935 A, testament. Pallad. Damasc. Antec. || Cf., *au sens de* description oratoire, *Rhet.*, III, 695, 7. Quintil. Lgn.

Σ διατύφω. *Chr.*, 160, 4, *fig.*, remplir de fumée, d'aveuglement. Lib. [Her.]

Σ διαυλίζομαι. *Chr.*, 144, 4 ὀλίγας ἡμέρας, rester, séjourner. Hesych.

Σ διαυλωνίζομαι. *Moy.*, *Ps.*, 59, 7 ὁ δὴ σωμάτιόν ἐστι στενότατον ἐκ τοῦ πνεύμωνος διὰ τοῦ κατὰ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν αὐλῶνος -ζόμενον, couler par un conduit. [Thes., Ψ.]. || Cf., *act.*, *B. Z.*, XX, 49, 40 τι * πρός τι, conduire par des tuyaux, canaliser. Arstt. E M. Eust.

διαχέω. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 39, 15 ἵνα μὴ * πρὸς πολλοὺς -χέοιτο, ⁑ se mêler à un homme, *en parl. d'une femme.* || Cf., *aux sens ordin.*, *à l'act.*, *Ps.*, 136, 8; *B. G.*, IV, 327, 14; *B. G.*, V, 317, 22, faire fondre, dissoudre, désagréger, relâcher, amollir; *au pass.*, *Patr.*, 613 A τὸ διακεχυμένον, quod dissolutum est; *au pass.*, *Chr.*, 74, 6; 111, 5, être épanoui de joie; *au moy.*, *B. G.*, V, 85, 30, se répandre sur. Class. et post. [Soph.]

Σ διαχρόννυμι. *B. G.*, V, 71, 20 τὸ τούτων χρῶμα * πρὸς τὸ ξανθὸν διεχρόννυτο, teindre [Thes., Ψ.]

Σ διαψεύδομαι *Sens part.*, *Chr.*, 251, 34, οὐ -σομαι τὴν ἐμὴν δόξαν, ⁑ tromper sur; *d'où* cacher, dissimuler. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 46, 3; 145, 21; 195, 34; 236, 6, tromper par un mensonge, décevoir. And. Dem. El.

⁑ δίγεστον, ου, τό. *Patr.*, 1025 D, *Ps.*, 114, 5, digestum. *Au plur.*, Θ δίγεστα, *Patr.*, 925 A; διγέστων, 926 A, digesta, digestorum. Antec. [Soph., Triant., *au plur.*]

δίγνωμος, ον. *Sens part.*, *Inv.*, 144 -με καὶ δίμορφε, (homme) ⁑ à double pensée, déloyal. || Cf., *au sens de* qui hésite entre deux avis, irrésolu, Simpl. *ad Epict.* Diogn. Barn. Hippol. E M.

⁑ διεξιχνιάζω (*sic ms.*) *Acc.*, 399, 1 τὰ καινὰ δόγματα, suivre à la piste, rechercher à la trace.

Σ διεσκεδασμένα *Adv.*, *Ps.*, 131, 16, *joint à* ἀσύντακτα, en désordre. [Thes., Ψ., *s. v.* διασκεδάννυμι.]. Cf. notre *Ét. s.... Psellos*, pp. 89, 389.

⁑ διεστίασις, εως, ἡ. *Chr.*, 54, 31, festin.

διευθετίζω. *B. G.*, V, 71, 14, bien arranger. Nicet.Eugen. Nicet. Acom. Cerul. Eust. Zon.

διίστημι. *Empl. part.*, *B. G.*, V, 533, 4 ⁑ τὸ διεστηκὸς τοῦ κράτους ἀδιάβατον πέφυκεν; cf. *Chr.*, 238, 13 τὸ διεστώς (συνάπτειν), séparation, intervalle. || *Mot d'aill. fréq.*; cf. Sathas, *Index graecit.*, *s. v.*, et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 27, 54, 62, 84, 346, 377.

ΘΣ διμηνίτης, *adj.* *B. G.*, V, 266, 22 πυρός, sorte de froment. = *néo gr.* διμῆνι, διμηνιό. [Komm., Ψ.]

διομαλίζω. *Sens part.*, Σ *tr.*, *Chr.*, 202, 10 -λίσας αὐτοῖς τὰς γνώμας, ayant aplani, mis d'accord leurs pensées; *B. G.*, V, 14, 24; 163, 13, aplanir; *au pass.*, *B. G.*, IV, 360, 23; 404, 24. Ann.Comm. [Thes.]. || Cf., *intr.*, *au sens de* être égal à soi-même, Plut. Sext. [Soph.]

ΘΣ διομματόω-ῶ. *B. G.*, IV, 336, 22, donner des yeux à; rendre clairvoyant; *au pass.*, οἱ μὲν -οῦνται * πρὸς τὰ θειότερα, être clairvoyant. [Her., *d'ap.* Eulogium Pantaleonis mor.]

⁑ διοπτάω-ῶ. *Phil.*, VIII, 166, 15 τι ἄνθραξιν, faire cuire; griller.

⁑ διοπτρίζω. *Moy.*, *B. G.*, V, 366, 31, examiner d'une façon approfondie.

⁑ διορατός, ή, όν. *Patr.*, 564 B αἱ εἰσιν -αὶ τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ πειρατηρίου, visible.

Θ δίρεκτος, *fém.* διρέκτα. *Patr.*, 943 A, directus. Antec. [Triant.]

δισδέκατος, η, ον. *Med.*, 263, vingtième. [Thes., Soph., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

δισέδδομος, η, ον. *Med.*, 261, quatorzième. Tzetz. [Thes., Soph., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

δισσολογέω-ῶ. *Syll.*, XVIII, 608, 23, exprimer deux fois la même idée. V.V. [Her.] Epiph. Euthal. Schol.Ar.

Σ δίυγρος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 130, 26 τὸ δίυγρον πῦρ, ⁑ le feu qui brûle dans l'eau, le feu grégeois. || *Class. au sens de* mouillé, humide. Eschl. Hpc. A.Rh. Anth.

⁑ διυπηρετέω-ῶ. *Act.*, *B. G.*, V, 313, 29 οὐ τοῦτό σοι μόνον διυπηρέτηκα, rendre service. || Cf., *au moy.*, Schol.Eur. Simoc. Jo.Cinn. [Thes., Soph.]

Σ Δοκειανός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 433, 10, *n. d'h.* Ann.Comn.

⁑ Δολίανος, ου, ὁ. *Chr.*, 61, 19; 65, 24, *n. d'h.*

⁂ δονατιονίβους, *dans* ἡ δὲ δ. ἀγωγή. *Patr.*, 944 A, actio de donationibus.

⁂ δόνουμ, τό. *Patr.*, 944 A, donum.

ΘΣ δορπίς, ἡ. *B. G.*, V, 59, 28 (*An. Ass.*, IX, 204, 13), repas public. [Koum., Ψ.]. *An leg.* δορπία?

Θ Δούκας (*vel* Δούξ; *q. v.*), ὁ. *Chr.*, 229, 8, *n. de famille byz.*; *Chr.*, 1, 12; 229, 9; 232, 29; 236, 6, 17, etc., Constantin X Doucas; *Chr.*, 259, 9, 10, etc., Michel VII Doucas; *Chr.*, 242, 5, etc. ὁ Καῖσαρ, Jean Doucas, *frère de Constantin X*; *B. G.*, V, 392, 12, Andronic Doucas. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 5.

⁂ δουλότης, ητος, ἡ. *Patr.*, 660 C, condition d'esclave.

δούξ, δουκός, ὁ. *Chr.*, 198, 24; *B. G.*, V, 385, 19; 433, 9, dux, duc. Eus. Athan. Chrys. Zos. Nil., etc. [Her.]

Θ Δούξ, ὁ. *Chr.*, 229, 6, 23; 231, 14, etc., Doucas. [Thes., *s. v.* δούξ]. Cf. Δούκας.

δοχεύς, έως, ὁ. *Acc.*, 397, 2 (*cit. de* Procl.); *B. C. H.*, I, 317, 21, celui qui reçoit, hôte. Eus. Syn. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 8.

ΘΣ δρακοντόζωνος, ον. *B. G.*, IV, 459, 21; *B. G.*, V, 474, 18, à la ceinture formée de serpents, *terme de philos. chaldéenne*. [Koum., Ψ.; cf. Her. δρακοντόζωνες.]

⁂ δραστικώτερος, α, ον. *Chr.*, 5, 2; *B. G.*, V, 486, 4, *cp. du class.* δραστικός, actif, énergique. || Cf., *au pos.*, *Chr.*, 268, 31; *Med.*, 668; τὸ -κόν, *B. G.*, V, 483, 19. Class.; *au sp.*, -κώτατος, *Chr.*, 135, 30; *B. G.*, V, 511, 16; *An. Ass.*, VIII, 214, 27. Diosc.

Θ δρουγγάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 219, 6 (*ms.* -γκ-); 318, 26; 352, 1; 499, 4, drongaire. *Mot teutoniq.* Chron.Theoph. Nic.C.P. Phot. Nicet.Paphl. Leo, etc.

Σ δρυοτομέω-ῶ. *Chr.*, 55, 23, couper du bois. Schol.Hom., *Il.* Δ, 487 (*ubi* Bkk. δρυτ.). Cf. δρυοτομέω.

Σ δρυτομέω-ῶ. *Patr.*, 877 C, couper du bois. Eust. [Thes., *s. v.* δρυοτ.]

δυναμοδυναμοστός, όν. *Dioph.*, II, 38, 19, élevé à la quatrième puissance. Dioph. I *Def.*, 3, 3, *expliq. par Psell.*

δυναμόκυβος, ου, ὁ. *Dioph.*, II, 37, 23; 38, 5, 6, carré du cube (6e puissance). Dioph., I *Def.*, 1, 2, *expl. par Psell.* Cf. aussi Hippol. [Soph.]

δυναμοκυβοστός, όν. *Dioph.*, II, 38, 20, élevé à la sixième puissance. Dioph., I *Def.*, 3, 3, *expliq. par Psell.*

⁂ δυσβάρκωνος, ον. *A. Gr.*, III, 217, 312 ⁂ ὁ., ὁ δύσληπτος, difficile à saisir.

Σ δυσεκφώνητος, ον. *B. Z.*, XX, 55, 246, τὰ ὑψηλὰ τῶν δογμάτων -α, difficile à exprimer. Eust.

δύσκαμπτος, ον. *Patr.*, 557 A, difficile à courber. *Mot surt. byz.* Poll. Orib. Bas. Cass. Schol.Ar.

⁂ δυσόργως. *Chr.*, 72, 16; 117, 22; 192, 31, avec colère, avec irritation. || δ. ἔχειν τι (relativement à quelque ch.), *Chr.*, 117, 22 τὸ πάθος τῆς βασκανίας; δ. ἔχειν τινί, *Chr.*, 192, 31. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

Σ δυσσεβέω-ῶ. *Tr.*, *Patr.*, 816 B κτίσμα τὸν Δημιουργὸν δ., appeler d'une façon impie. Pisid. || Cf., *au sens intr.*, *Inv.*, 244, être impie. Eschl. Soph. Eur.

ΘΣ δυσστόμαχος, ον. *Med.*, 107, 111, 129, 153, 183, 205, 217, 225, lourd à l'estomac. [Koum., Ψ.]

Σ δύστοκος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 857 B γόνη, qui enfante péniblement. [Thes., §]. || Cf., *au sens de* à la naissance funeste, Eur.

Σ δυστράχηλος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 213, 35, *joint à* πολυτράχηλος, au cou dur. Ann.Comn. Cf., *au sens de* cervicem gravans, Pisid. *ap.* Suid. [Thes.]

Θ δωδεκάβιβλος, ον. *Patr.*, 925 A, en douze livres. [Soph., Ψ.]

δωδεκάδελτος, ον. *Patr.*, 928 B, 936 B νόμος, en douze tables. Antec. [Soph., Ψ.]

⁂ δωδεκαπέλεκυς, υ. *B. G.*, V, 174, 7; 507, 28, à douze haches; οἱ -κεις, les douze haches, les douze licteurs. (Cf. ἑξαπέλεκυς, υ, *B. G.*, V, 174, 7. Pol. DS. App. [Soph.]).

Σ δωδεκαταῖος, α, ον. *Sens part.*, *Ps.*, 146, 15 (ouvrier) ⁂ de la douzième heure. *Allus. à* NT., *Matth.*, 20. || Cf., *au sens de* douzième, *Ps.*, 146, 18. Cf. ἑνδεκαταῖος, πεμπταῖος.

E

⁂ ἑβδομηκονταπλασίων, ον. *Patr.*, 804 D, soixante-dix fois plus grand. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 13.

⁂ ἑβδομηκοστόπρωτος, ον. *Syll.*, XVIII, 613, 207, soixante et onzième. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

Θ ἐγγειτονέω-ῶ. *B. G.*, V, 214, 14, *dat.*, être voisin de. Theoph. Cont.

⁂ ἐγγείτων, ονος. *B. G.*, V, 26, 17 γυνή τις τῶν -όνων, du voisinage. Cf. ἐγγειτονέω.

⁂ ἐγγεώτοκος (*sic leg. pro* -τόπος), ον. *B. G.*, V, 60, 3 γένεσις, qui naît dans le sein de la terre. = ἐγγεώτ., Th. Ath.

Σ ἐγκαθιστάω-ῶ. *B. G.*, IV, 323, 17 τινά, *dat.*, établir dans. *F. post. de* ἐγκαθίστημι. Eust. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 62.

Σ ἐγκαλλύνω. *Moy.*, *Ps.*, 76, 14 τῇ χάριτι, se parer, Jo. Phocas.

ΘΣ ἐγκατακρίνω. *B. G.*, V, 255, 18 εἰ τοῖς γνησιωτάτοις -κρίναιμί σε, inscrire d'office parmi. [Koum., Ψ.]

ἐγκαταστεγάζω. *A. Gr.*, III, 214, 276 ἀμφηρεφής, ὅ πέφυκεν ἐγκατεστεγασμένον, couvrir de part et d'autre. [Thes., Soph., Ψ.]

Σ ἐγκίσσωσις, εως, ἡ. *A. Gr.*, III, 217, 317 ἡ ἐ., ἡ ὀχευσις, ἡ σύλληψις δὲ πλέον, conception, grossesse. Suid.; Zon., *d'ap.* Psell.

ἐγκλημματικῶς. *Patr.*, 945 B, en accusateur. Bas. Epiph. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

ἐγκόλπιον, ον, τό. *Chr.*, 113, 33; 192, 25; *Acc.*, 394, 1, reliquaire, talisman. Const.IV. Theogn.Mon. Theoph.Cont. Genes. Comn., etc.

Σ ἐγχειρέω-ῶ. *Sens part.*, *Chr.*, 195, 4 ἐγκεχειρήκει, ⁑ livrer. = ἐγχειρίζω. *Sed* Kurtz *corr.* -ρίκει. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 46.

ἐγχειρίζω. *Sens part.*, *act.* (*au sens du moy.* -ζομαι), *Chr.*, 20, 6 τῆς ἡγεμονίας -ίζει τοὺς ο'ακας, ⁑ prendre en main. || Cf., *au sens ordin.*, *Chr.*, 15, 28; 22, 36; 37, 23; 51, 25; 60, 11; 61, 36; 65, 34; 200, 10; 205, 15; 216, 5; 236, 18; 244, 11; 256, 29, etc., mettre en main, remettre, livrer. Class. et post. [Soph.]

Σ ἐγχείρισις, εως, ἡ. *Chr.*, 217, 3; 269, 7, 9, entreprise, opération. [Hpc. (*dout.*)]. Hesych. = *class.* —ησις; cf. *Chr.*, 27, 5; 71, 7; *Ps.*, 92, 22.

Σ ἔγχρονος, ον. *Patr.*, 704 B, qui dure quelque temps. Hesych. Suid. Zon.

⁑ ἐγχυμόω-ῶ. *Ps.*, 74, 24 εἰ παρὰ τὴν ἀρίστην κράσιν ἐγχυμωθείη, être plein de suc.

ἐδάφιον, ου, τό. *B. G.*, V, 367, 18, base, fondation. Epiph. Eust. Cinnam.

⁑ ἐδαφιόω-ῶ. *Acc.*, 59, 9 τί γὰρ δεῖ -οῦν τὰ νεογιλά; précipiter contre le sol. *F. psalliq.* = ἐδαφίζω; cf. *Acc.*, 59, 6 ἐδαφιεῖ τὰ νήπια πρὸς τὴν πέτραν. Th. Pol. Spt. NT. Syn. [Zor.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 75.

ἐθελόθυτος, ον. *Chr.*, 67, 14; *Acc.*, 59, 15, qui s'offre volontairement en sacrifice. Vit. Clim. Acta Bacchi jun.

ἐθελόκωφος, ον. *B. G.*, V, 206, 17, qui fait le sourd; τὸ πρὸς τὴν παίδευσιν -ον, surdité volontaire. Suid., *v°* ἐθελοκωφῶν.

⁑ ἔθνιος, ον. *Chr.*, 60, 35 ἐθνίους πολέμους, guerres d'États. *opp. à* ἐμφυλίους στάσεις, dissensions civiles. *Sed* Kurtz *leg.* ἐθνικούς (*vel* ὀθνείους), guerres étrangères.

ΘΣ εἰδωτικῶς. *B. G.*, V, 372, 16, par une image. [Koum., Ψ.]. *Fors. leg.* ἰδωτικῶς, *opp. à* ὑψηλότερόν τι χρῆμα, *vel* εἰδητικῶς, *opp. à* αὐτὴν τὴν φύσιν. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

εἰκονικῶς. *An. Ass.*, XIII, 251, 2, d'une manière imagée, symbolique. Eus. Cyrill. Procl. Codin. Schol.Hom. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

⁑ εἰκοσάμετρος, ον. *B. G.*, V, 179, 21, de vingt mesures.

⁑ εἰκοστότριτος, ον. *Acc.*, 413, 1; *Syll.*, XVIII, 610, 75, vingt-troisième. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

εἰλητάριον, ου, τό. *B. G.*, IV, 384, 8, 23; *Acc.*, 70, 18 (éd. εἰλι-); *Patr.*, 1029 A, volumen, livre. Const. III. Basilic. Hesych. Aret., etc.

⁑ εἰλικτάριον, ου, τό. *Rhet.*, III, 696, 5, livre. Cf. εἰλιτάριον.

Σ εἰλιτάριον, ου, τό. *Acc.*, 70, 18, livre. Andreas Caesar. [Thes., *s. v.* εἰλη-]. *Leg.* εἰλη-; *q. v.*

εἰρηνοδίκης, ου. *Sens part.*, *Patr.*, 1013 D, ⁑ juge de paix, *épith. donnée par Psell. au* διαιτητής. || Cf. DH. App., *pour désigner, à Rome, le fécial.* [Soph.]

Θ εἰσαγωγός, ὁν. *Patr.*, 684 B -γὸς γνώσεως θύρα, qui sert à introduire. Bas. || Cf., *Subst.*, *B. C. H.*, 1903, p. 299.

⁑ εἰσδείκνυμι. *Rhet.*, III, 697, 11, *dat.*, δεύτερον ἐπιφώνημά τέστιν εἰσδεδειγμένον ὅταν.., montrer, indiquer dans. *An leg.* εἰσδεδεγμένον?

Σ εἴσιλευσις, εως, ἡ. *Chr.*, 189, 9 ε'ς τινα; 231, 14 εἰς τὸν βασιλέα; *B. G.*, V, 136, 27; 298, 8 εἰς τὴν πόλιν; 337, 20, action d'entrer dans ou chez. Thom. M. Panaret Chron. Trapez.

ΘΣ εἰσήλυδες, οἱ. *B. G.*, V, 89, 2, étrangers. [Koum., Ψ.]

⁑ εἰσοικιστής, οῦ, ὁ. *B. G.*, IV, 390, 14, *joint à* πολιοῦχος, introducteur de colons, fondateur de la cité.

Σ εἰσποιέω-ῶ. *Sens part.*, *au moy.*, *B. G.*, IV, 327, 6 ὅλον ἑαυτὸν ἐκείνῳ -μενος, se rendre à, se soumettre à. Suid. || Cf., *au sens ordin.*, *act.*, *Chr.*, 30, 5; 190, 5; 219, 8, introduire dans. Class.; *moy.*, *Chr.*, 192, 24 τινα, admettre près de soi, recevoir. Class.; *Chr.*, 100, 5 τινα; 156, 7 ἑαυτῷ τὴν βασιλίδα, se faire à soi-même, rendre sien qqn. DC.

εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ. *Chr.*, 191, 22, collecteur d'impôts. Soz. Hesych.

⁑ εἰσφθορά, ᾶς, ἡ. *Acc.*, 407, 14 τὴν τοῦ δαίμονος -ὰν τῇ καθόδῳ τοῦ ἡγεμονικοῦ πνεύματος, l'entrée funeste du démon.

Σ ἑκατικός, ή, όν. *B. G.*, IV, 439, 28 στροφάλιγξ, le cercle d'Hécate. *Mot de philos. chaldéenne.* Oracl. Mag. [Thes., Ψ.]. Cf. ἑκατινός.

ἑκατινός, ή, όν. *Patr.*, 1133 A, B (*Oracle*) στρόφαλος, le cercle d'Hécate. *Mot de philos. chaldéenne.* Oracl. Mag. [Thes., *s. v.* ἑκατικός; Soph., Ψ.]. Cf. ἑκατικός.

⁑ ἑκατονταῖος, α, ον. *Patr.*, 949 A, centième.

ΘΣ ἐκβιοτεύω. *B. G.*, V, 42, 23 τῷ κόσμῳ, vivre dans. [Koum., Ψ.]. *Sed leg* ἐμβιοτεύω.

⁑ ἐκδήμιος, ον. *B. G.*, V, 272, 15 βίος, qui se passe hors du pays, à l'étranger.

⁑ ἐκθεμελιόω-ῶ. *Chr.*, 89, 6 τὸ γένος, abattre jusque dans ses fondements, détruire à fond.

ἐκκέλευστος, ον. *B. G.*, V, 208, 20 ἡμεῖς -οι * πρὸς τὴν τοιαύτην γεγονότες δίκην, qui reçoit un ordre. Syn. Suid.

ἐκκένωσις, εως ἡ. *Med.*, 1033, 1043 βρωμάτων, Σ évacuation. Chrys.

⁂ ἐκκεφαλίζω. *Chr.*, 127, 11, couper la tête.

ἐκκλοστικός, ή, όν. *Patr.*, 1152 B, qui a la faculté d'effacer en lavant, *ép. d'Hécate*. [Thes., Soph., Ψ.]

Σ ἐκλιπάρησις, εῶς, ἡ. *B. G.*, V, 339, 19; *Acc.*, 415, 20 * πρός τινα, *joint à* ἱκετηρία, supplication, prière ardente. Jos.Hymnogr.

ΘΣ ἐκμέτως. *Patr.*, 1164 A, *joint à* ἀμέτως, indistinctement, en commun. [Koum., Ψ.]. *Sed fors. leg.* ἐμμέτως; *q. v.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

⁂ ἐκπιαίνω. *Chr.*, 215, 19 εἰς ἄκρον ἐλεξίας ἐκπιανθέντας, engraisser.

Σ ἐκπλανάω-ῶ. *Patr.*, 580 B, tromper. Hesych. [Thes., Ψ.]

ἔκπλυσις, εως, ἡ. *Patr.*, 592 B, action de laver. Naz. Cyrill. Jo. Clim.

ἐκποίησις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 201, 18, 21, 24, aliénation. Antec. Justinian. Const. Porphyr., etc.

ἐκπόρευσις, εως, ἡ. *Patr.*, 689 A, action de procéder. Athan. Caesarius. Naz. Amphil. Did A. [Suicer.]

ἐκπορεύτως. *Patr.* 693 C, en procédant de. Naz. Athan. Ps.-Just. [Suicer.]. || Cf. *adj.* ἐκπόρευτος, ον, *Patr.*, 693 B; 812 B * ἐκ τοῦ Πατρός, qui procède de. Just. Caesarius. Naz. Ps.-Just., etc.

ἐκπορεύω. *Moy.*, *Patr.*, 693 C ἐκ τινος, procéder de. *Sens byz.* Ps.-Athan., etc. [Suicer.]. || Cf., *au sens de* sortir de. Pol. NT. [Zor.]

ἐκπρησμός, οῦ, ὁ. *Jahns Jahrb.*, VII, 547, 17, action de brûler; embrasement. Schol. Ar.

ΘΣ ἐκπρόθυρος, ον. *B. G.*, IV, 439, 30 -οι ἐστήκεσαν τῆς ἀσκήσεως, en avant des portes; non initié à. [Koum., Ψ.]

⁂ ἐκπροφάσιστος, ον. *Patr.*, 972 B ὁρμή, qui se couvre d'un prétexte spécieux.

ἔκπτωτος, ον. *Patr.*, 828 A, tombé d'en haut, déchu; *Chr.*, 242, 36 τῆς πολιτείας, chassé de, exilé. Naz. Eust. Zon. Scyl. V.V. [Her.]

⁂ ἐκπύω. *Rhet.*, III, 692, 12 ἐπιμελῶς ἐξέπυσαν εἰρόστανσό τε πάντα, faire pourrir. *Sed leg.* ἐξόπτησαν, faire griller; cf. Hom., *Il.*, I, 466.

Σ ἐκπυρηνισμός, οῦ, ὁ. *Ps.*, 136, 18; *Patr.*, 757 C; *Jahns Jahrb.*, VII, 543, 3; 546, 14; 547, 16; *B. Z.*, XX, 56, 314 [ἐκπυρι-], embrasement qui vient des nuées; jaillissement de l'éclair. Etym.Ms.Leid.

⁂ ἐκπύρινος, ον. *Acc.*, 399, 19 νοῦς, de flamme. *Mot de philos. chaldéenne.*

Σ ἐκραγή, ῆς, ἡ. *Jahns Jahrb.*, VII, 547, 15 πρὶν ἢ τὴ νέφους -γῆ ἐκπεσεῖν, brisure. Suid

ἐκσφράγισμα, ατος, τό. *B. G.*, V, 12, 2; 112, 7; *Patr.*, 557 D, empreinte d'un sceau, effigie. Naz. Ps.-Athan. Prodrom.

Σ ἐκτροπιάζω. *Patr.*, 873 A, mettre en fuite. [Thes., Ψ.]

ἐκφαντορικός, ή, όν. *Patr.*, 1088 C, qui interprète lumineusement un auteur. Procl. Ps.-Dion. Ps.-Athan. Max. Conf.

⁂ ἐκφορίζω. *B. G.*, V, 178, 29 -ίσαι, engloutir, avaler. *F. byz.* = *class.* ἐκφορέω-ῶ; cf. *Chr.*, 16, 26; *B. G.*, V, 179, 22; *Patr.*, 1176 C, emporter, engloutir. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 70.

Σ ἐλαιοβαρός, ὁ. *Patr.*, 889 B, lourd d'huile; à la teinte huileuse. *Sed leg. cum ms. Paris* 1630 (cf. Boissonade *ad* Hdn., *Epim.*, 46, 3) ἐλαιοβαφής. Hesych. [Thes., *s. v.* -βαφής.]

ΘΣ ἐλαιοφανής, ές. *Med.*, 485, d'apparence olivâtre. Actuar. [Koum.]

Σ ἐλαιόχροος-ους, οον-ουν. *Med.*, 484, de couleur olivâtre. Hesych. Eust.

ἐλαττότερος, α, ον. *Patr.*, 700 D, 705 B; *A. Gr.*, III, 207, 135, *cp. de* ἐλάττων. Achmet. Joan.Mon. [Thes., 691 B; Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 14, 15, 16.

Σ ἐλαττόω-ῶ. *Empl. part.*, *B. G.*, V, 533, 2 ⁂ τὸ ἐλαττούμενον, *joint à* ⁂ τὸ πονοῦν (*q. v.*), infériorité. || Cf., *empl. class.*, ἐλαττοῦμαί τι, *Chr.*, 244, 27; τινί τινος, *A. Gr.*, III, 211, 217, être inférieur. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 346.

Σ ἐλεεινολογέω-ῶ. *Act.*, *Rhet.*, III, 702, 14 — γοῦντι, parler d'une façon touchante. [Thes., 8.]. || Cf., *au moy.*, *Chr.*, 21, 7, se lamenter. Hermog. Nicet.Paphl. Ann.Comm. Cf. notre *Ét. s... Psellos*, p. 95.

⁂ ἐλεφαντικός, ή, όν. *Patr.*, 897 A, lépreux. *An leg.* -τιακός?

ἑλληνίζω. *Acc.*, 392, 17, hellêniser, *c. à. d.* être païen. *Sens byz.* Eus. Naz. Nyss. Philostrg. Socr. Soz. || Cf. ἑλληνισμός, οῦ, ὁ, hellénisme, *id est* paganisme, *Acc.*, 389, 20, 23. Spt. Jul. Athan. Bas. Philostrg. Socr., etc. [Soph.]

ἑλληνικῶς. *Chr.*, 119, 30, *au cp.* -ώτερον, à la manière hellénique, *c. à. d.* païenne. Soz. || Cf., *au sens ord.*, *Patr.*, 925 A, en grec, *opp. à* ῥωμαϊκῶς, en latin. Xen. (1).

⁂ Ἑλληνοῦς, ἡ. *B. G.*, V, 576, 22, *nom de génie malfaisant.* Cf. Ἀμορφοῦς.

Σ ἐλλιμενίζω. *Tr.*, *Chr.*, 86, 21, enfermer dans un port. Syn. Simoc. || *Intr.*, *Chr.*, 218, 31; *B. G.*, V, 40, 29; 379, 8 τῷ Πειραιεῖ; 382, 23; 383, 10, mouiller dans un port. Syn. Schol.Eur. Eust., etc.

⁂ ἐλλογιστεύω. *Patr.*, 970 B, rendre des comptes. = ἐλλογίζω.

Σ Ἐλπίδιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 207, 9, 18, 29; 208, 13, 23, 28; 209, 27, etc., *n d'h.* Socr. Soz. Proc. Phot. [Pape]

(1) Cf. *adj.* ἑλληνικός, ή, όν, *Chr.*, 116, 21 — κοὶ μῦθοι; 209, 23 δόγμα; *Acc.*, 391, 18, etc., païen. Spt. Method. Socr. Proc. Niceph.Greg., *en regard de Chr.*, 23, 5 (cf. 44, 32) παιδεία; 26, 4; 119, 23; 184, 25 λόγος, etc., la culture, la science hellénique. Jos. Sext. NT., etc. [Soph.]

Θ ἐμαγκιπάτος, ον. *Patr.*, 934 A, 946 B, emancipatus. Carth. Antec. [Triant.]

Σ ἐμβόημα, ατος, τό. *Chr.*, 126, 15 στρατηγικόν, cri de général, cri de commandement. Eust.

ἐμβομβέω-ῶ. *Patr.*, 1165 A, *dat.*, bourdonner dans. Syn.

ἐμβόμβημα, ατος, τό. *B. G.*, V, 223, 26 στρατηγικόν; 224, 22, bourdonnement. [Koum., Ψ.]

ἐμματαιάζω. *B. G.*, V, 455, 10, être fou. Nyss. Stud. Phot.

ἐμμέριμνος, ον. *Patr.*, 1125 D, être plein de souci, d'inquiétude. Soz. Pseudo-Chrys. Theoph.Cont. Const. Man , etc. [Thes., Ψ.]

Σ ἐμμέσως. *Patr.*, 1164 A (*corr. de* ἐκμέσως ; *q. v.*), *opp. à* ἀμέσως, par un intermédiaire; médiatement. Schol. Guelf. et Flor. Eurip., *Hec.*, 1016.

ΘΣ ἔμμιξις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 183, 22, action de mêler dans *ou* à. Nic. Chon. [Koum.]

Σ ἐμπαρασκεύως. *Chr.*, 193, 22, d'une façon préparée. Suid., *v°* ἑτοίμως. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

ἐμπόνως. *Patr.*, 560 D, avec peine. Macar. Apocr. Hld. Ps.-Chrys. Jo. Clim. Theodos. Diac.

⁂ ἐμπροάδιος, ον. *B. G.*, V, 364, 19 μῦς, le muscle antérieur. *Sed fors. leg.* ἐμπρόσθιος.

⁂ ἔμπτο, *dans* ἐξ ἔμπτο. *Patr.*, 931 A, ex empto.

⁂ ἐμπυρίβατος, ον. *An. Ass.*, IX, 210, 11 -βάτους λέβητας, qui va sur le feu. *F. récent.* Cf. Hom., *Il.*, 23, 702 -βήτης.

Σ ἐμφύλως. *Med.*, 691, intérieurement. Naz. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 386.

ἐμφύτευσις, εως, ἡ. *Patr.*, 941 A, emphytéose, bail emphytéotique. Justinian. Leo.

ἐμφυτευτής, οῦ, ὁ. *Patr.*, 949 C, emphytéote, qui a un bail emphytéotique. Just. Imper. Justinian. Tiber.

ἐναγωγή, ῆς, ἡ. *Patr.*, 935 A, accusation en justice. Lib. Suid. Zon. [Thes., Soph., Ψ.]

⁂ ἐναετίζω. *B. G.*, V, 85, 8 τῷ παρὰ τοιαύτης τῆς παιδὸς ἐναετιζομένης καὶ ὁραθῆναι καὶ σαφηνισθῆναι, prendre la forme d'un aigle. *Dout.*; *an leg.* ἐνατενιζομένης (*vel* ἐνωτιζομένης)?

⁂ ἐνάλλω. *Ps.*, 49, 4 βροντῶντα καὶ ἐνάλλοντα, jaillir, se précipiter. = ἐνάλλομαι. *Dout.*; *fors. leg.* ἐνάττοντα. (Boissonade, *s. l.*, ἐναστράπτοντα, *vel* ἐναυλοῦντα). Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 95.

⁂ ἐναντιόφθογγος, ον. *Patr.*, 572 C -οις μελῳδίαις, qui se répondent.

⁂ ἐναπαρτίζω. *B. G.*, V, 66, 23, ajuster exactement dans; *d'où* travailler à la perfection.

ἐναπαστράπτω. *B. G.*, IV, 308, 9 τοῖς κάλλεσιν, lancer des éclairs; briller. Nicet. Paphl. Const. Logoth.

⁂ ἐνάπλιτα. *B. G.*, V, 496, 4. *Dout.*; *fors. leg.* ἀνάπλυτα, des objets lavés; du linge blanc.

Σ ἐναποκείρω. *Moy.*, *Patr.*, 609 D, couper. Vit. Euthym. [Thes., Ψ.]

Σ ἐναποστάζω. *Tr.*, *B. G.*, V, 361, 24 τῆς γλώσσης * ἐφ' ἧς αἱ νοηταὶ μέλισσαι τὸ τοῦ λόγου μέλι -ζουσι, distiller. Lib. Phot.

ἐναποψύχω. *Patr.*, 1176 B, rendre l'âme; expirer. *Sens byz.* Naz. Damasc.

ἐνασκέω -ῶ. *Sens part.*, *au moy.*, *Patr.*, 832 A τὰς παρ' αὐτοῖς -κουμένας κόρας, ⁂ mener la vie ascétique; « puellas asceticas, quasi moniales » (Boissonade, *Ps.*, p. 8, n. 8). || Cf., *au sens de* exercer, s'exercer, Pol. Phil. Jos. Plut. Agath., etc. [Soph.]

⁂ ἐνδήκτι. *Patr.*, 1028 B (*Ps.*, 115, 4), invicti. *Sed* Boissonade *corr.* ἐνδήτι, inviti.

Σ ἔνδειξις, εως, ἡ. *Sens part.*, *Acc.*, 68, 13, *joint à* ἔμφασις, ⁂ expression qui met les choses sous les yeux. || *Class. au sens de* démonstration, preuve. Plat. NT. Pol. DC. Syn., etc.

Σ ἑνδεκαταῖος, α, ον. *Sens part.*, *Ps.*, 146, 14, ⁂ (ouvrier) de la onzième heure. Cf. δωδεκαταῖος. || Cf., *au sens de* qui a lieu le onzième jour, *B. G.*, V, 270, 15. Hpc. Thc., etc.

⁂ ἐνδεσμόχειρ, ὁ, ἡ. *B. G.*, V, 83, 16, aux mains liées, aux mains jointes.

⁂ ἐνδόξαστος, ον. *Patr.*, 913 D, glorifié.

ἐνδότης, ητος, ἡ. *Patr.*, 552 D, intérieur. Ps.-Dion.

⁂ ἐνεπιδεής, ές. *B. G.*, V, 453, 29, insuffisant. *An leg.* ἀνεπιδεής?

Σ ἐνεχυρίασις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 201, 23; 202, 30; 203, 2, gage, nantissement. Gloss. jur.

ΘΣ ἐνηλικίωσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 75, 15, état adulte. Ματθαίου ὑποθέσ. γαμικαί, éd. Migne, *Patr.*, CXIX, 1244. [Koum.]

ἐντηχέω -ῶ. *Tr.*, *Patr.*, 848 A ἡμῖν τοὺς τῶν ἡδονῶν -οῦσι λόγους, faire retentir aux oreilles; *Ps.*, 60, 14 οἱ τοὺς τῆς βροντῆς ἤχους -χηκότες, recevoir dans l'oreille; *au pass.*, *Chr.*, 167, 16 πρὶν ἢ * εἰς ὦτα -χηθῆναι αὐτῷ τὴν φωνήν, résonner dans. Chrys. Eust. [Thes.]. || Cf., *Intr.*, *Patr.*, 856 B, *dat.*, résonner dans. Plut. Aret. Epiph. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 162.

⁂ ἐνθαρρύνω. *Chr.*, 257, 11, encourager. *Dout.*; *ms.* θαρρύνω; cf. Miller, *Journ. des Sav.*, 1875, p. 28.

Σ ἐνθεασμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 720 C; *Acc.*, 396, 19, 23; *B. C. H.*, I, 317, 3, 8, transport divin; enthousiasme. *Mot de Procl.*, *commenté par Psell.*, *B. C. H.*, *cit.* Eust.

ἐνθησαυρίζω. *Ps.*, 74, 16 * ἐν τῷ ὀργάνῳ τὸ αἷμα, mettre en réserve dans. Damasc. Hesych. Eust., etc.

Ἐνθουσιασταί, ῶν, οἱ. *Patr.*, 821 A, les Enthousiastes, *nom des hérétiques Massaliens*. Theod. Tim.Presb. Theoph. Ann.Comn.

⁑ ἐνθυμηματικώτερον. *Chr.*, 202, 1, plus en forme d'argument enthymématique. *Cp. de* Σ ἐνθυμηματικῶς, Arstt. Hermog. Theon. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 16.

⁑ ἐνθύμισις, εως, ἡ. *Chr.*, 218, 25, pensée. *F. byz.* = *class.* ἐνθύμησις; cf. *Chr.*, 43, 1; 120, 10; 134, 2; 135, 28; 212, 3; *An. Ass.*, VIII, 218, 22; *B. G.*, V, 494, 21, etc.

ἐνιαίως. *Patr.*, 1140 C, d'une façon une. Did.A. Procl. Ps.-Dion.

Σ ἐνίδρυσις, εως, ἡ. *Herm.*, XXXIV, 318, 65, action d'asseoir, d'établir. Chrys. Greg. patr.

⁑ ἐνισοταχής, ές. *B. G.*, V, 132, 31, également rapide.

⁑ ἐνναπλαστίων, ον. *Patr.*, 808 D. *Leg.* ἐννεαπλ. Eust.

⁑ ἐννάω. *A. Gr.*, III, 217, 324 ⁑ ἐννάον (*sic leg. pro* ἔνναον) ὕδωρ, βλόζον, déborder en bouillonnant. *Mot d'*Arstd., III, 40, 43, *absent des lexiques*. [Schm.]. Cf. ἐπιναίω.

ἐννεάβιβλος, ον. *Patr.*, 926 A, composé de neuf livres. Eus. [Soph., Ψ.]

⁑ ἐννεαούγγιον, ου, τό. *Patr.*, 1025 A, droit de neuf onces.

⁑ ἐννηκοστέννατος, η, ον (*conject.*). *Syll.*, XVIII, 613, 225, quatre-vingt dix-neuvième. Cf. notre *Ét. sur Psellos*, p. 19.

⁑ ἐνουσιότης, ητος, ἡ. *Ps.*, 80, 23, existence actuelle. Cf. éd. Boissonade, *s. l.*

ἐνοχή, ῆς, ἡ. *Patr.*, 929 A, B; *B. G.*, IV, 454, 20, 22, obligation légale. [Thes., $; Soph., Ψ.]

Σ ἔνστασις, εως, ἡ. *Patr.*, 935 A κληρονόμου, constitution (d'un héritier). Bud. *ex* Pand. || Cf., *au sens de* commencement, début, *Chr.*, 104, 11 βίου. Eschn. Pol. Epict. DL.; opposition, *Chr.*, 196, 3. Pol.; objection à un argument, *Rhet.*, III, 694, 2 (*corr.* ἐνστάσει δέ). Arstt. Hermog. (*W.*, 3, 120).

Σ ἐνστηλόω-ῶ. *Patr.*, 1185 B τοῖς θείοις -λωθήσῃ ἐδάφεσιν, affermir comme une colonne. Lex. Inscr. *ap.* Ferussac, *Bull.*, *Sect.* 7, 1825, et *Classical Journ.*, XXXII, 300.

ἔνσωμος, ον. *Patr.*, CXIV, 201 D, corporel. Eus. Tzetz.

Σ ἐντρανίζω. *Ps.*, 163, 19 τότε ἂν * πρὸς τὸ καθ' αὑτὸ ἀσώματον -σειας, alors tu pourrais contempler avec évidence en lui-même et pour lui-même l'incorporel. Eust. Schol.Ther.

Σ ἐντροπικῶς. *B. G.*, V, 276, 6, avec retenue; -κῶς ἔχειν * τινός, se tenir pudiquement à l'écart de qqn. Naz. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 157, 386.

⁑ ἐντυχεία, ας, ἡ. *Chr.*, 125, 5, rencontre. *Form. byz.* = ἐντυχία; cf. *Chr.*, 153, 19; *B. G.*, V, 35, 10; 280, 24; *Acc.*, 63, 12, rencontre; entretien. Pol. Aristeas. Plut.Alex. [Soph.]

ἐνυπόθηκος, ον. *Patr.*, 956 A, B; 969 A, qui est frappé d'hypothèque. [Thes., Soph., Ψ.]

ΘΣ ἐνυπόστασις, εως, ἡ. *An. Ass.*, XIII, 236, 21; 240, 7, substance. [Koum., Ψ.]

⁑ ἐνωματίας, ου, ὁ. *Ps.*, 131, 12, et ⁑ ἐνωμοτίας, ου, ὁ. *B. G.*, V, 172, 29, chef d'une énômotie. = ἐνωμοτάρχης.

ἕνωσις, εως, ἡ. *Sens eccl.*, *Acc.*, 397, 26, 32 σχετική; *B. G.*, V, 504, 30; *Patr.*, 692 B, union des trois personnes de la Trinité; unité. Naz. Theod.Mops. Tim.Presb., etc. || Cf., *au sens ord.*, *B. G.*, IV, 417, 15; 425, 23; 445, 26 ἡ τοῦ ἑνὸς πρὸς ἓν ἕν.; *B. G.*, V, 517, 10, action de réduire à un; union. Archyt. *ap.* Stob. Arstt. Dysc. Geop. Ignat., etc. [Soph.]

⁑ ἐξ, *dans* ἐξ ἔμπτο, ex empto; ἐξ ἐντερβάλλω, ex intervallo. *Qq. vid.*

Σ ἐξαιματόω -ῶ. *Sens part.*, *Chr.*, 223, 3, ⁑ saigner. = ἐξαιματίζω. || Cf., *au sens ord.*, *Ps.*, 90, 8, convertir en sang. Arstt. Clem.A. Aphr. Nyss.

ἐξάκτωρ, ωρος, ὁ. *B. G.*, V, 206, 28, exactor; collecteur d'impôts. Athan. Justinian. [Thes., *s. v.* ἐξακτῶν; Soph., *gén.* -ορος.]

Σ ἐξανίσχω. *Sens part.*, *tr.*, *Patr.*, 861 C ἕκαστος αὐτῶν χρώματός τινος εἶδος * πρὸς τὸ τοῦ σώματος -χων πέρας, ⁑ répandre sur; *intr.*, *B. G.*, V, 70, 24 ἀ -χοντα * παρείαις, ⁑ se répandre sur. || Cf., *au sens de* exorior, Syn.

Σ ἐξάντης, ες. *Sens part.*, *Ps.*, 91, 19 * τοῖς νοσήμασι, ⁑ salutaire. || Cf., *au sens de* sain et sauf, Hpc. Plat.

Σ ἐξαρκέω -ῶ. *Sens part.*, *Patr.*, 1021 C (*Ps.*, 109, 16) εἰς ἡμᾶς ἐξήρκεσαν φωναί τινες, ⁑ parvenir jusqu'à. (Boissonade, *Ps.*, 109, n. 2, « permanserunt »). || Cf., *au sens ord.*, *Chr.*, 95, 11; 147, 9, 31; 149, 11; 168, 21; 172, 31; 214, 8; 221, 15; 224, 1; 237, 16, etc., suffire. Class.

ἔξαρχος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 209, 13 τῶν βεστιοπρατῶν, exarque, préfet, *dign. byz.* Const. III, etc. Cf. ἐξάρχων.

Σ ἐξάρχων, ὁ. *B. G.*, V, 503, 28 -χων τῶν χριστεμπόρων, exarque, chef. Jo.Anth. Phot. Const.Porphyr. Cf. ἔξαρχος.

⁑ ἐξάρρισμα, ατος, τό. *Patr.*, 745 C, rejet d'écume.

Θ ἐξερεδάτος, ον. *Patr.*, 942 A, 945 A, exheredatus. Antec. [Triant.]

ΘΣ ἐξερκιτορία (*sic leg.* Teucher *pro* ἐξεκρ.) (ἀγωγή). *Patr.*, 931 B, exercitoria (actio). Antec. [Triant.]

ἑξηκοντάβιβλος, ον. *Patr.*, 927 A, en soixante livres. Suid. [Soph., Ψ.]

⁑ ἑξηκονταπλάσιος, α, ον. *Patr.*, 809 A, soixante fois. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 13.

⁑ ἑξηκοστέννατος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 613, 199, soixante-neuvième. Cf. ἑξηκοστοδεύτερος, et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

⁑ ἑξηκοστοδεύτερος, α, ον. *Syll.*, XVIII, 612, 186, soixante-deuxième. Cf. ἑξηκοστοτέταρτος, *Syll.*, XVIII, 612, 188, soixante-quatrième. Nicom. Heron.Jun. [Soph.], et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

⁑ ἑξηκοστόπεμπτος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 613, 195, soixante-cinquième. Cf. ἑξηκοστοδεύτερος, et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

⁑ ἐξιβένδουμ, *dans* ἀδ ἐξ., *Patr.*, 930 A, 942 A, ad exhibendum.

Σ ἐξιλέωσις, εως, ἡ. *Acc.*, 66, 33, apaisement. Schol.Eschl.

Σ ἐξιστορέω -ῶ. *Sens part.*, *Chr.*, 263, 18 τινα, raconter l'histoire de. = ἱστορέω -ῶ. Jo.Cinnam. || Cf., *au sens class.*, chercher à connaître, s'informer de, Hdt. Eschl. Eus. Philstr.

ΘΣ ἐξίωσις, εως, ἡ. *Acc.*, 71, 6, action de dérouiller. Steph. *ap.* Idel., *Phys.*, II, 204. [Koum.]

Θ ἐξκουσεία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 504, 1 -είας ἀπαιτῶν, excusatio; exemption, immunité. Suid.

Σ ἐξοδιαστής, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 570, 8, *au plur.*, Θ οἱ ἐξοδιαστάδες, qui dépense; dépensier. *Vulg.* In corona pret. Laonicus. Coraen. [Cang. Thes. Hep.]

ἐξόδιος, ον. *Chr.*, 43, 35 πομπή; 227, 21 ῥήματα; *B. G.*, V, 50, 5, λόγος; 454, 22 ᾠδή, de départ, d'adieu; funèbre. Naz. Clim. Anast. Porph. Achmet. Suid.

Σ ἐξομαλίζω. *Sens byz.*, *Chr.*, 124, 25; 125, 3, caresser. Syn. || Cf., *au sens ord.*, *Chr.*, 115, 3 ὁδόν τινι; *B. G.*, IV, 320, 19; 437, 4; *B. G.*, V, 334, 26; 528, 14; *Ps.*, 68, 28, rendre tout à fait uni; aplanir. Hpc. DS. Str. Inscr. [Her.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 59.

ἐξορία, ας, ἡ. *Chr.*, 10, 2; *B. G.*, V, 370, 22; *Patr.*, 1028 C, exil. Euseb. Naz. Socr. Const. Eust.

Θ ἐξτραορδινάριος, α, ον. *Patr.*, 947 A, 1028 A, extraordinarius. Pol. (ἐκτρ.). Basilic. [Triant.]

Σ ἐξυπηρετέω -ῶ. *Sens part.*, *au moy.*, ⁑ *tr.*, *Patr.*, 1040 A ὅταν ὁ λόγος -τῆται τὴν ἐπιθυμίαν, quand la raison se met au service du désir. || *Class. à l'act. intr.*; *postcl. au moy. intr.*, Clem.A. P.Eg. Phot. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 94, 139.

ἐξώνησις, εως, ἡ. *Ps.*, 119, 28, achat. Joann.Hier. Syncell. Phoc. Ps.-Codin. Vit. Jo. Damasc., etc. [Her.]

Σ ἐξωστήρ, ῆρος, ὁ. *Patr.*, 1118 A, 1144 C (*Oracle*), qui expulse, qui repousse. = ἐξώστης. Zoroastr.

Σ ἐπαιγίζω. *Sens part.*, *tr.*, *Chr.*, 131, 35 πνεῦμα * ἐπὶ τὸ βάρβαρον -ει τὰ κύματα, ⁑ pousser avec impétuosité. || Cf., *au sens ordin.*, *intr.*, s'élancer avec impétuosité, Hom. Opp. Alephr. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 177.

ἐπαναλύω. *B. G.*, V, 502, 18, *opp. à* ἐπιρριπίζω; *Patr.*, 560 B * πρός τινα; *Ps.*, 84, 25 εἴς τι, retourner, revenir. Athan. Nyss. Clim. Chron.Pasch. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 164.

⁑ ἐπανανεύω. *Chr.*, 213, 13 τινί, faire de nouveau un signe de tête à quelqu'un.

Σ ἐπανασῴζω. *Act.*, *Chr.*, 124, 4; *B. G.*, V, 301, 3, sauver, conserver; *au moy.*, *Chr.*, 152, 28, ramener en sauvant; rétablir. Nyss. Constit.Joann.Patr. Const.Man. Nic.Greg., etc.

Σ ἐπανέλευσις, εως, ἡ. *Patr.*, 592 A πρός τινα, retour vers. Acta SS. Martii. Acta SS. Maii. Encom.in trans.corp.Greg.Naz. Eust.

Σ ἐπανιστάω -ῶ. *B. G.*, V, 193, 5 τί τινι, élever au-dessus de. Suid. *F. post. de* ἐπανίστημι. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 62.

⁑ ἐπανοδία, ας, ἡ. *Syll.*, XVIII, 609, 3 τὴν ὑπὸ τῶν αἰχμαλώτων -ίαν δηλοῦσι τοῦ Ἰσραήλ, retour de captivité.

Σ ἐπαράσσω. *Sens part.*, *au moy. intr.*, *Chr.*, 206, 33 * τῷ βασιλεῖ ἐπηράσσοντο, ⁑ lancer des imprécations contre. *Sed* Kurtz *leg.* ἐπηράσαντο (ἐπαράομαι). || Cf., *au sens ord.*, *intr.*, *B. G.*, V, 136, 14 ἄνεμον τῇ νηῒ ἐπαράξαντα (*sic leg. pro* ἐπαρραξ.) (1), se briser contre. Phil. Syn. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 95, 156.

ἐπαρχεώτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 412, 6, habitant d'une éparchie, d'une province. *F. byz.* = -ιώτης, Canon. apost. Eus. Jul.

ἐπασθμαίνω. *Sens part.*, *tr.*, *B. G.*, V, 486, 16 τὸν δρόμον, ⁑ accomplir en soufflant sa course (2). || Cf., *au sens intr.*, *Chr.*, 42, 3; *B. G.*, V, 181, 9, être essoufflé, haletant. Spt. Philstr. Pseudo-Jos. Hesych. [Soph.]

Σ ἐπᾶσμα, ατος, τό. *B. G.*, V, 329, 2; 401, 15; *Patr.*, 880 B, 881 B, incantation. Naz. Hesych. Zon. Tzetz. [Thes., Ψ, *ap.* Lambec. *Bibl. Caes.*, VII, 478 B περιάπτοις τισὶ καὶ ἐπᾴσμασιν.]

Σ ἐπασμενίζω. *B. G.*, V, 418, 8, *dat.*, se réjouir de. Phot.

Σ ἐπαύκλια, τά. *A. Gr.*, III, 218, 325 ⁑ ἐ., τραγήματα, friandises de dessert. Zon. [Thes., Ψ.]

ἐπάχθεια, ας, ἡ. *B. G.*, V, 506, 17, incommodité. Bas. Chrys.

⁑ Ἐπαχθοῦ, ἡ. *B. G.*, V, 577, 23, *nom de génie malfaisant*. Cf. Ἀδιδαζιοῦ.

Σ ἐπεισάκτως. *Patr.*, 761 B, par importation. Nyss. Chrys. Epiph.

Σ ἐπεισκρίνω. *Act.*, *Chr.*, 119, 25 * ταῖς ὕλαις τὰς τῶν κρειττόνων παρουσίας, insinuer dans. Nyss. || *Actif byz.*; cf., *au moy.*, Hpc. Sext.

⁑ ἐπεισκυκλόω -ῶ. *B. G.*, V, 330, 1 λόγους -οῦν ταῖς ἐπιστολαῖς, faire

(1) *An leg.* ἐπιρράξαντα (ἐπιρράσσω, se ruer; cf. *Chr.*, 19, 4)?
(2) *L'accus.* τὸν δρόμον peut d'ailleurs aussi s'expliquer comme *accusatif de limitation* : être essoufflé dans sa course.

rouler, faire entrer de force dans. = -κλέω -ῶ; cf. *An. Ass.*, IX, 210, 14 τί τινι. Luc. Pol. Athenag. Sext. Lgn. Bas. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 69, 373.

Σ ἐπεισῤῥέω-ῶ. *Intr.*, *Patr.*, 833 C ταῦτα (*sujet*) * περὶ πολιτείαν -ήσει τὴν ἡμετέραν; *Med.*, 592, s'introduire dans. Eunom. Suid. Eust. Tzetz. || *Class. au sens tr.*; cf. *B. G.*, V, 124, 3 τί τινι, introduire en outre dans. Eur.

⁑ ἐπενδοιάζω. *Chr.*, 75, 14 ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλεύοντος γνώμῃ, être dans le doute. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 176, 373.

Σ ἐπενθυμέομαι-οῦμαι. *Chr.*, 23, 3, faire un raisonnement. Eust.

ΘΣ ἐπεξουσιάζω. *Chr.*, 174, 6 ὥσπερ παλαιστής, οὐκ ἐπὶ τὰς αὐτὰς λαβάς, ἀλλ' ἐπεξουσίασε ταῖς ἀντιλήψεσι, se rendre vainqueur. Inscr.Spart. (XIe s.). [Koum.]

⁑ ἐπετείως. *B. G.*, V, 382, 8, annuellement. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

ἐπευλογέω -ῶ. *B. G.*, V, 496, 2 (*Lettre de Jean Mauropus à Psell.*), louer, honorer. Syncell. Const.Porphyr. Tzetz. Cinnam., etc.

⁑ ἐπευφημίζω. *Act.*, *Chr.*, 61, 21 ἑαυτῷ τὴν κλῆσιν -ίσας (Kurtz ἐπιφ.), se donner gaiement à soi-même telle appellation. || Cf., *au moy.*, Schol.Ar. Schol. Pd. [Thes.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 70.

⁑ ἐπευφραίνω. *Act.*, *Patr.*, 573 D ὁ Χριστὸς τὰς ἐν ἡμῖν αἰσθήσεις -ει, réjouir (1). || Cf., *au moy.*, *B. G.*, V, 83, 13, *dat.*; 371, 21, * *gén.*, se réjouir. Eus. Theod.Her. Bas. Nyss.

Σ ἐπιβασκαίνω. *Ps.*, 85, 4 * τινί τινος, porter envie à quelqu'un au sujet de quelque chose. Hesych. Phot. [Thes., Ψ.]

ἐπιγάννυμαι. *Chr.*, 265, 17; *B. G.*, V, 433, 14; 461, 23; *Ps.*, 80, 15, *dat.*, se réjouir de. Nyss. (-γαυ-). Did.A. Zachar.Mytil. Tzetz.

⁑ ἐπιγόνιον, ου, τό. *Syll.*, XVIII, 604, 4, épigonion, *sorte de harpe. Doublet byz. de* Σ ἐπιγόνειον, Poll. Ath.

⁑ ἐπίγραπτος, ον. *B. G.*, V, 382, 4 ὁ -ος ἑκτομίας, celui qui est intitulé (appelé) l'eunuque. *Vb. du class.* ἐπιγράφω; cf. *Ps.*, 152, 12; *Syll.*, XVIII, 606, 17, et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 32.

⁑ ἐπιγυμνόω -ῶ. *Chr.*, 51, 19, mettre à nu; découvrir.

⁑ ἐπιδημοσιεύω. *Chr.*, 247, 23 τὴν δυσχέρειαν, rendre public; manifester ouvertement.

⁑ ἐπιδιαιτάομαι -ῶμαι. *Patr.*, 917 D τοῖς τῶν Πατέρων λόγοις, avoir un commerce incessant avec.

⁑ ἐπιδόχμιος, ον. *B. G.*, V, 140, 22, ὅρις χαλκοῦς ἐπ' ἰθυτενοῦς στηλι-

(1) Thes., sous la référ. Psell., *In Cant.*, 2, 3, renvoie bien au passage en question, *Patr.*, 573 D, mais en le rapportant, par erreur, au moyen.

τευόμενος ἐπιδόχμια, qui va de côté; oblique. || Cf. -μίως, *ap.* Nicet. Chon. [Koum.]

⁑ ἐπιεκατοστόγδοος, η, ον. *Patr.*, 1112 B λόγος, compte de un cent huitième en plus. || Cf. ἐπιδέκατος λόγος, *Patr.*, 1112 A, compte de un dizième en plus. Jambl. [Thes.]

⁑ ἐπιεκκαιδέκατος, η, ον. *Patr.*, 1112 B λόγος, compte de un seizième en plus. Cf. *précéd.*

ἐπιζοφόω -ῶ. *B. G.*, V, 81, 9, obscurcir. Naz. Ps.-Chrys. Olymp.A. Jo.Diac.

ἐπιθανάτιος, ον. *Chr.*, 162, 24 πυρετός, Σ mortel. *Sens byz.* Nyss., νόσημα. || Cf., *au sens de* condamné à mourir, DH. NT. Chrys.

ἐπιθρυλλέω -ῶ. *An. Ass.*, IX, 217, 1, redire à satiété. Nyss. Socr. [Thes., -υλέω.]

Σ ἐπιθωόζω. *Chr.*, 224, 29; 266, 21 (*sic leg. pro* -άζω); *B. G.*, V, 407, 21, presser, poursuivre. = ἐπιθωύσσω. Nicet.Chon.

ἐπικινδυνώδης, ες. *Patr.*, 944 B, plein de périls. Schol.Soph. [Thes., Soph., Ψ.]

⁑ ἐπικυρωτικός, ή, όν. *B. G.*, V, 201, 17; 202, 21 ἔγγραφος, qui sanctionne; qui confirme.

Σ ἐπιλοχισμός, οῦ, ὁ. *Ps.*, 121, 7, intercalation de troupes dans la masse de la compagnie. [Thes., Ψ.]

ἐπιλύχνιος, ον. *B. G.*, V, 67, 10 ὕμνος, qui se fait à la clarté des lampes; nocturne. Bas. Nyss. Const.Apost.

⁑ ἐπιμυκάομαι -ῶμαι. *Patr.*, 1145 C -ᾶται αὐτοῖς ὁ ὑπὸ γῆν τόπος, mugir contre. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 156.

⁑ ἐπινάω. *B. Z.*, XX, 53, 191 -νάειν, couler vers. Cf. ἐννάω.

Θ ἐπινοθεύω. *B. G.*, V, 52, 17 τὴν εὐχήν, abâtardir; altérer. Phot.

⁑ ἐπινύμφιος, ον. *B. G.*, V, 221, 24 κόσμος, nuptial. *F. byz.* = -φειος; cf. Soph., *Ant.*, 815.

ἐπιποίητος, ον. *Sens part.*, *Acc.*, 64, 7 χειρῶν -των δεῖσθαι, ⁑ d'emprunt; étranger. || Cf., *au sens ord.*, *B. G.*, V, 26, 19; 329, 22 κάλλος; *An. Ass.*, IX, 214, 36, ajouté, inventé, simulé. Syn. [Soph.]

Σ ἐπιῤῥέω. *Tr.*, *Chr.*, 159, 31 -ρεῖ αὐτῇ χρυσῷ ποταμοὺς ῥέοντας, faire couler, répandre sur. Naz. || *Class. au sens intr.*; cf., *au prop.*, *Chr.*, 245, 9; *Patr.*, 769 B, couler, se répandre à flots; *au fig.*, *B. G*, V, 472, 9, *dat.*, se répandre sur; *Chr.*, 98, 28; 172, 9, couler en abondance; *Chr.*, 101, 1 ἄλλων ἐπ' ἄλλοις -όντων, se succéder comme les flots; affluer. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 176.

⁑ ἐπιῤῥιπίζω. *Moy.*, *B. G.*, V, 502, 18, *opp. à* ἐπαναλόω, souffler sur; animer.

ἐπιστήθιος, ον. *Sens part.*, *B. G.*, IV, 436, 22, ⁑ qui arrive en pleine poitrine, *en parl. d'un trait.* (Cf. Nicet. Is. Ang. 262 B φλέβα τὴν -ιον,

intima vena. [Thes.]). ‖ Cf., *au sens de* qui repose sur la poitrine de Jésus, *en parl. de Saint-Jean*, *Patr.*, 825 C. Ephraem. Damasc. Theoph. Tzetz., etc. [Suicer.]

ἐπιστολίδιον, ου, τό. *Ps.*, 49, 6, petit billet. Bas. [Thes., Ψ.]

ἐπιστυγνάζω. *Chr.*, 226, 30; *B. G.*, V, 18, 10, s'attrister, s'affliger de. Bas. Naz. Phot.

⁂ ἐπισύμβασις, εως, ἡ. *An. Ass.*, XIII, 268, 8, arrivée accidentelle.

Σ ἐπισχετλιάζω. *B. G.*, V, 341, 11 * τοῖς κακοῖς, se lamenter sur. Schol.Ven.Hom.

⁂ ἐπιτελείωμα, ατος, τό. *Patr.*, 1009 A, consécration d'un enfant après sa naissance. = *class.* -λείωσις. ‖ Σ *Patr.*, 1020 B, victime suprême dans un sacrifice. = -λέωμα. Hesych. Suid.

Σ ἐπιτηδείως. *Sens part.*, *Patr.*, 716 A, ⁂ de nécessité; nécessairement (cf. τὰ ἐπιτήδεια, les choses nécessaires, Hdt. Thc.Xen.). ‖ *Class. au sens de* d'une manière appropriée; à propos, utilement; cf. *adj.* ἐπιτήδειος, α, ον, *Chr.*, 61, 26; 74, 2; 114, 24; 154, 13; 181, 27; 265, 6, convenable, approprié.

Σ ἐπιτοκίδιος, ον. *Patr.*, 1021 A ἑορτή, fête du jour de la naissance. [Thes., Ψ.]

Σ ἐπιτραγῳδέω -ῶ. *Sens part.*, *Chr.*, 87, 21 τοῖς γεγονόσι, ⁂ composer des *tragoudia*, des récits tragiques sur (1). ‖ *Chr.*, 88, 29 τοιοῦτον ἐκείνῃ πάθος ἐπ., ⁂ machiner quelque chose de tragique contre. ‖ Cf., *au sens ord.*, *Chr.*, 143, 19; 171, 1; *B. G.*, V, 444, 4, raconter sur un ton tragique. Th. DH. Luc. Hld. Syn.

Σ ἐπίτριμμα, ατος, τό. *Sens part.*, *B. G.*, V, 81, 9 μηδενὸς -μμασι μώμου ἐπιζοφούμενη, ⁂ action de broyer, d'écraser; attaque, injure. = ἐπιτριβή. ‖ Cf., *au sens de* objet broyé, fard, Chrys. Hesych. Nicet., etc.

Σ Ἐπιφάνιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 213 *tit.*; 430 *tit.*, *n. d'h.* Schol.Dem. Eunap. Suid. Eudoc., etc. [Pape]

ἐπιψιθυρίζω. *B. G.*, V, 38, 19; 54, 3 (*leg.* -ψι-, *pro* -ψη-), chuchoter. Proc. Schol.Thcr. Stud. Nonn., etc.

ΘΣ ἔποιδα. *B. G.*, V, 208, 11 ἐπειδυΐα τὸ κατὰ βεσπάρχην, instruite de. [Koum., Ψ.]

ἐποκλάζω. *Chr.*, 224, 28 -ζων τε καὶ ἐπιθωόζων, s'abattre sur. Nyss. Hld. *Sed leg. cum ms.* ἐπικλ., crier avec; mêler des cris à. Pd.Opp. Nyss.

Σ ἐποπτικός, ή, όν. *Sens part.*, *B. G.*, V, 328, 31 τὰ -κά; *Par.*, 146, 4 καλλιβλέφαρα φάρμακα καὶ -κά, fard pour les yeux. [Thes., Ψ.]. ‖ *Class. au sens de* propre à l'initiation; secret.

(1) Sur cet usage, cf. Rambaud. *Mich. Psellos*, p. 256.

ἐποφλισκάνω. *B. G.*, V, 21, 21 πᾶσι παισὶν ἐπώφληταί τι * πρὸς τοὺς τεκόντας; 21, 22, devoir en sus. Them. Agath. Men.P.

ἑπτάβιβλος, ον. *Patr.*, 926 A, en sept livres. [Thes., Soph., Ψ.]

⁂ ἑπταδικός, ή, όν. *Patr.*, 1085 A, 1101 C, nombre septenaire.

Σ ἑπτάκυκλος, ον. *B. G.*, V, 321, 20 ἀσπίς; *Patr.*, 1085 B, à sept cercles; enfermé dans sept cercles. Epiph. Pisid.

Σ ἑπτάλογος, ον. *Patr.*, 1085 B, divisé de sept manières. Phot. Anathem. Manich. *ap.* Coteler.

ἑπτάτομος, ον. *Patr.*, 927 A, divisé en sept parties. Socr. [Thes., Soph., Ψ.]

[⁂ ἔπτυσμα, ατος, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 562, 13, crachat. *Vulg.* = πτύσμα.]

⁂ ἐρασμίως. *B. G.*, V, 411, 30, aimablement. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

⁂ ἐρεδιτάτις. *Patr.*, 930 A (*sic leg.* Teucher, *pro* -τάτης), 946 B, 952 A, hereditatis.

Σ ἐρείπωσις, εως, ἡ. *Patr.*, 912 A, *plur.*, renversement. Procop. LeoDiac. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 330.

⁂ ἔρες, heres, *dans* προέρεδε; *q. v.*

⁂ ἐριοβάφος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 530, 2, qui teint la laine.

ἐριοφορέω -ῶ. *B. G.*, V, 125, 31, porter de la laine; τὸ -οῦν, laniger. Cyrill.A.

⁂ ἑρκισκούνδαε, *dans* φαμιλίας ἑρ. *Patr.*, 947 A, familiae herciscundae.

⁂ Ἑρμογένειος, α, ον. *B. G.*, V, 442, 13 -γένειαι τέχναι, d'Hermogène.

⁂ ἐρυγώδης, ες. *A. Gr.*, I, 240, 18 πυρετός, fièvre accompagnée de vomissements.

Σ ἐρυθροβαφής, ές. *B. G.*, V, 70, 10, teint en rouge Eust. Pachym.

⁂ ἐρυσιπέλατος, ον. *Med.*, 746 τὴν -τον φλόγα, de l'érysipèle. *An leg.* τὴν ἐρυσιπέλατος (*gén. de* ἐρυσίπελας)?

Σ ἐρυσιπελατόχροος -ους, οον -ουν. *Med.*, 1296 ὄγκος, de couleur d'érysipèle. [Thes., Ψ.]

Σ ἐρωτοληψία, ας, ἡ. *Patr.*, 553 C, transport amoureux. Gaza. Nicet.Eugen. Suid.

⁂ ἐστιματορία (ἀγωγή). *Patr.*, 930 B (*sic leg.* Teucher *pro* ἐξστ.); 952 A, actio aestimatoria.

ἐσχάτως. *Patr.*, 817 C, Θ finalement. *Sens byz.* Theoph. ‖ Cf., *class.*, Xen. Pol. DS. NT. Plut., extrêmement, au plus haut point; jusqu'à l'extrémité.

ἑτερογνωμονέω -ῶ. *B. G.*, V, 514, 15 * πρὸς ἀλλήλους; 515, 28; *An. Ass.*, VIII, 214, 8 * περί τι, être d'un avis différent. Cyrill.A. Eulog.

⁂ ἑτερόκεντρος, ον. *B. G.*, V, 132, 26, *opp. à* ὁμόκεντρος, non concentrique.

ἑτεροκίνητος, ον. *Chr.*, 148, 9; *B. G.*, V, 116, 17; *Patr.*, 1152 C, mû par une force étrangère. Apollinar. Simplic. Procl. Damasc. Ps.-Dion. Jo.Clim. Pachym.

ἑτεροκνεφής, ές. *Patr.*, 1124 B, *joint à* ἑτεροφαής; *Tz.*, 358, 1, *joint à* ἑτεροφανής, obscur d'un côté. Syn. Pletho. [Soph., Ψ., *Patr.*]. Cf. éd. Boissonade, *Tz.*, *s. l.*

⁑ ἑτεροποιής, ές. *R. E. G.*, V, 345, 8 ἀριθμοὶ -εῖς, qui rend autre; qui transforme. = -ποιός; cf. *Patr.* 1108 D. Jambl. Procl.

Σ ἑτερόστοιχος, ον. *A. Gr.*, III, 218, 332 ⁑ τὸ ἀσύμφωνον -ον λέγε, qui est d'un autre ordre. Hesych. Theod.Stud. Zon. [Thes., Ψ.]

ἑτερόστομος, ον. *Chr.*, 199, 34 ἀξίνη; 253, 19 ῥομφαία, qui n'est tranchant que d'un côté. *Sens surt. byz.* Poll. Syn. ‖ Cf., *au sens de* troupe à deux fronts, *Ps.*, 123, 7. El.Tact. Arr. [Soph.]

ἑτεροὑπόστατος, ον. *Patr.*, 689 B, d'une existence différente. Max. Conf. Theod.Stud. Philipp.Sol.

ἑτεροφαής, ές. *Patr.*, 1124 B, *joint à* ἑτεροκνεφής, qui ne brille que d'un côté. Syn. Pletho. [Thes., Soph., Ψ.]

ἑτοιμολόγος, ον. *B. G.*, V, 536, 16, qui a le discours facile. Phot. Suid.

Σ ἑτυμολογικῶς, *au cp.* -ώτερον. *B. G.*, V, 214, 11, d'une manière étymologique. Eust.

Σ εὐδαπάνως. *B. G.*, V, 123, 19, avec beaucoup de dépense. [Thes., Ψ.]. Cf. Boissonade, *ad* Theoph. Simoc., *Ep.* 39.

⁑ εὐέδραστος, ον. *B. G.*, V, 301, 19 τὸ -ον τῆς ψυχῆς; *Patr.*, 728 B τὸ -ον τῆς γῆς, bien assis; solide.

Σ εὐέδρως. *A. Gr.*, III, 218, 329 ⁑ εὐ., βεβαίως, solidement. Hesych. Phot. Zon. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

Σ εὐηνιάζω. *Ps.*, 142, 11, être docile au frein. [Thes., Ψ.]

Σ εὐθήρατος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 925 A, facile à comprendre. [Thes., Ψ.]. ‖ Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 231, 29, facile à prendre. Eschl. Arstt. Pol. Opp., etc.

εὐθής, ές. *Sens part.*, *A. Gr.*, III, 218, 333 τὸ εὐθές, ⁑ l'intérieur, la partie intime d'un corps. = ἐντεριώνη. (Cf. εὐθεῖς κοιλάδες, Theodos. [Thes., 2289 B].) ‖ Cf., *au sens de* droit (= εὐθύς), *B. G.*, V, 424, 2; 426, 3; *Acc.*, 415, 16; *Patr.*, 680 B. Spt. Phil. Clim. [Soph.]

εὐθυδρομία, ας, ἡ. *B. G.*, IV, 392, 11 τὴν * ἐν τοῖς μείζοσιν -ίαν; 404, 21, course en ligne droite. Nicet.Paphl. Combefis, *Auct. patr. nov.*

Σ Εὐθύμιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 375, 4, *n. d'h.* Fabric. Cotel. [Pape]

Σ εὐθυφορέομαι -οῦμαι. *Chr.*, 216, 33, se porter en droite ligne. Procl.

εὐκτήριον, ου, τό. *Patr.*, 972 B, C, oratoire, chapelle. Greg.Th. Did.A. Epiph. Pallad. Joan.Mosch. Const.Porphyr., etc.

Σ εὐμενίζω. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 171, 8 τὸ θεῖόν * τινι, ⁑ rendre bienveillant, propice. ‖ Cf., *au sens de* se rendre bienveillant, se concilier, Xen. App. El.

Εὐνόμιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 444, 9; 445, 13, Eunomios, θ *hérésiarque*. Theod. [Soph.]. ‖ Cf. *n. d'un autre h.*, *ap.* Luc. [Thes.]

Σ εὐόδωσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 370, 20, bonne volonté; faveur. LeoDiac. Theodor.Comn., etc.

εὐπερίγραπτος, ον. *B. G.*, IV, 453, 19, bien circonscrit, limité. Nyss. Gregent. LeoDiac. Eust. Prodrom., etc.

Σ εὐπερίστροφος, ον. *B. G.*, V, 452, 22 * πρὸς πᾶσαν ἰδέαν καλοῦ, qui se tourne facilement. Hesych. Eust. Cedren.

⁑ Εὐπρεπία, ας, ἡ. *Chr.*, 134, 15; 158, 15, *n. de f.* *F. byz.* = πεια; cf. *Chr.*, 135, 22; 142, 24.

⁑ εὐρύθμιστος, ον. *Syll.*, XVIII, 610, 64, bien rythmé. = *class.* εὔρυθμος; cf. *Chr.*, 261, 21; *Patr.*, 700 D.

Σ εὐστόλως. *B. G.*, V, 67, 24, d'une façon bien équipée; convenablement. Hesych. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

εὐσυμπάθητος, ον. *B. G.*, V, 460, 5, qui sympathise facilement. Gregent. Theoph. Stud. Jos.Hymnogr.

Σ εὐσυντάκτως. *Chr.*, 131, 14, en bon ordre. Eust. Philem.Lex. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 386.

εὐτελισμός, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *Patr.*, 681 C —μῷ εὐτελίζουσιν αὐτόν, ⁑ dépréciation, mépris. ‖ Cf., *au sens de* atténuation, *Patr.*, 729 C. Hermog. Luc. [Soph.]

⁑ εὐτραπέλεια, ας, ἡ. *B. G.*, IV, 306, 30; *B. G.*, V, 246, 20, plaisanterie aimable et spirituelle; urbanité. *F. byz.* = *class.* —λία; cf. *B. G.*, V, 467, 21; *Patr.*, 724 D. Hpc. Plat. Arstt. DS. NT. Plut., etc.

εὐφημέω-ῶ. *Tour part.*, *Chr.*, 95, 9 ⁑ τὸ παρὰ πολλοῖς εὐφημούμενον, le fait d'être accueilli par des acclamations; la popularité. ‖ *Mot d'aill. class.*; cf. *Chr.*, 43, 10; 103, 23; 210, 3; 243, 4; 244, 1; *B. G.*, IV, 324, 6; *Patr.*, CXIV, 208 A, accueillir par des acclamations; louer, célébrer. Eschl. Ar. Plat. Xen., etc. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 25, 180, 346.

εὐφήμως. *Chr.*, 202, 5, θ par euphémisme. *Sens byz.* Sophrns. ‖ Cf., *au sens de*, avec des paroles de bon augure, *B. G.*, V, 491, 5. Hh. Eschl. Plat.

Σ εὐφραδής, ές. *B. G.*, V, 299, 9; 353, 22; *B. Z.*, XX, 60, 447, qui parle bien; éloquent. Simpl. Georg.Pisid. Lyd. Nicet. [Her.]

Σ Εὐφρόσυνος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 209, 11, *n. d'h.* Inscr. [Pape]

Εὐχῖται, ῶν, οἱ. *Patr.*, 821 A, Euchites, *hérétiques*. Cyrill.A. Theod. Tim.Psesb. Theoph. Pachym, etc.

Σ εὐώνως. *B. G.*, V, 266, 28, à bon marché : à bas prix. Aster. Athan. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*. p. 387.

Σ ἔφεδρος, ου, ὁ. *Sens part.*, *A. Gr.*, III, 218, 337 ⁰⁄₊ ἔφ., ὁ κυβεύων, ⁑ adversaire au jeu de dés. *Sens dérivé du class.* adversaire; cf. Pd. Eur., etc.

ΘΣ ἐφερμηνευτέον. *Cod. Par.* 1277, *fol.* 246 *v*°, qu'il faut interpréter. [Koum., Ψ.]. *Vb. de* ἐφερμηνεύω ; cf. *Phil.*, XVI, 524, 19 ; *Syll.*, XVIII, 611, 113. Artem. Philstr. [Soph. Her. Schm.]

Σ ἐφέπομαι. *Patr.*, 1020 A συμμαχίαν, faire suivre à soi-même. Nonn. Hesych. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 71.

ἐχέμυθος, ον. *B. G.*, V, 441, 24, *joint à* μυστηριώδης, silencieux. Nyss. Syn. Theophyl. Phot. Suid. Zon.

Σ ἐχέτωρ, ορος, ὁ. *An. Ass.*, IX, 215, 2 τοῦ Ἕκτορος, ἤτοι τοῦ ἐχέτορος νοῦ, qui retient. *Mot fabriqué pour expliquer* Ἕκτωρ. Schol. Hom., *Il.*, Ω, 272. [Thes.]. Schol. Lycophr. [Koum.]

Z

Σ ζατρεύω. *A. Gr.*, III, 219, 344 ⁰⁄₊ ζατρεύειν, τὸ ἐν μύλωνι κυρίως βασανίζειν, mettre à la torture dans un moulin. Suid. Cf. Miller, *Lex.*, 263, 242.

ζόφωσις, εως, ἡ. *Med.*, 909, obscurcissement. Nyss. Pisid. Jos. Hymnogr. Eust.

ζώαρχος, ον. *Sens part.*, *Ps.*, 81, 13 (cf. 80, 13). ⁑ maître et principe de vie, « hic est sol, vitae dux et principium » (Boissonade). || Cf., *au sens de* cornac, El.Tact. [Soph.]

ζωόρρυτος, ον. *B. G.*, V, 49, 17 πηγή ; 300, 7 ἄμπελος ; *An. Ass.*, IX, 212, 24 λόγος ; 221, 4, vivifiant. Nil. Sophrns. Andr. C. Nicet.Paphl.

ζωηφόρος, ον. *Chr.*, 78, 7 κύκλος ; 183, 32 λόξωσις, le zodiaque. Them. Athan. Ps.-Dion. Eus.Alex. Manass. Nicet.Chon., etc.

ζώθαπτος, ον. *Sens part.*, *Inv.*, 103 -τε, νεκρόζωε, ΘΣ enterré vivant. [Her., Ψ.]. || Cf., *au sens act.*, qui enterre vivant, Manass. Theoph. Cont. Cedren.

ζωναῖος, α, ον. *Patr.*, 1152 B, C, *opp. à* ἄζωνος, qui a une ceinture. Damasc. [Soph., Ψ.]

ζωοθυσία, ας, ἡ. *B. C. H.*, I, 131, 5, sacrifice d'animaux. Bas. Nyss. Theophyl.

Σ ζωστήρ, ῆρος, ὁ. *Chr.*, 215, 27, bordage d'un navire. *Sens byz.* Hld. Manass. *Class. au sens de* ceinture, baudrier.

H

Σ ἡγητορία, ας, ἡ. *A. Gr.*, III, 219, 353 ⁰⁄₊ ἡ. πέφυκε τῶν σύκων ἡ παλάθη, gâteau de figues pressées. E. M., *d'ap.* Phot. ; Suid., *d'ap.* Psell.

Σ ἡδυβοτρύα, ας, ἡ. *Patr.*, 565 A, action de porter de doux fruits. [Thes., Ψ., *s. v.* ἡδυβοτρία.]

Σ ἡδυμελής, ές. *Sens part.*, *B. G.*, V, 290, 4, ⁑ aux membres tendres; à la chair agréable. || Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 539, 4 ; *Rhet.*, III, 703, 29, aux chants agréables. Pd. Soph. Anth.

ἡδύτης, ητος, ἡ. *Chr.*, 111, 3, *plur.*, douceur. Achmet. Epist. Pamph. Schol.Ar. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 329.

Σ ἡδύφθογγος, ον. *Rhet.*, III, 703, 29, à la voix agréable. Hesych.

ἠκριβωμένως. *Med.*, 47, 452, d'une manière exacte; avec soin. Aristeas. Clim. Pisid. Suid. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 89, 389.

⁑ ἠλιθιάω-ῶ. *Patr.*, 676 C ναρκᾶν καὶ -ιᾶν, rendre stupide; frapper de stupeur. Cf. Eschl. ἠλιθιόω.

ΘΣ ἡλιόβρυτος, ον. *Inv.*, 209 ἔλαμψεν αἰθὴρ -ύτου φάους, qui brille au soleil; resplendissant. Cf. *not.* éd. Sternbach, *s. l* [Her., Ψ.]

Σ ἡλιοφανής, ές. *B. G.*, V, 80, 26 -ὲς κάλλος, brillant comme le soleil. [Thes., §.]

⁑ ἡμερόλεκτον. *A. Gr.*, III, 219, 359 ⁰⁄₊ τὸ καθ' ἑκάστην ἀριθμεῖν -ον κάλει, en comptant jour par jour. *An leg.* ἡμερόλεγδον, *ut ap.* Eschl. Arstt. Luc., etc. ?

⁑ ἡμίπρωρος, ον. *Chr.*, 132, 4 σκάφη -ρα, à la proue coupée.

⁑ ἡμισέληνος, ον. *Patr.*, 748 C -ον φῶς, de demi-lune. Cf. πανσέληνος.

ἡμίτομον, ου, ⁑ τό. *B. G.*, V, 504, 8, coupe. = Σ ἡμίτομος, ὁ (*scil.* κύλιξ), Pamph. *ap.* Ath. Hesych.

Θ ἡμιφανῶς. *Chr.*, 115, 21, d'une manière à moitié visible. Nyss.

ἡμίφωνος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 153, 9, ⁑ qui n'a qu'une moitié de voix *ou* qui ne prononce les mots qu'à moitié. || Cf., *au sens ord.*, τὸ -ον. *A. Gr.*, III, 213, 253, demi-voyelle. Arstt. D.Thr. DH. Phil. Plut., etc. [Soph.]

ἡνωμένως. *Patr.*, 705 A, d'une manière une. Hierocl. Procl. Bas. Pseudo-Dion. Heron Jun. Pisid. [Thes. Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 89, 378, 389.

ΘΣ ἡπατοκτόνος, ον. *Inv.*, 205 Ἐρινύος πρόσωπον -ου, qui tue le foie (pour prédire l'avenir). [Her., Ψ.]

Σ ἡπατώδης, ες. *Med.*, 980, semblable au foie. [Thes., Ψ.]. = ἡπατοειδής, *ap.* Diosc. [Soph.]

Σ ἤπυτος, ον. *A. Gr.*, III, 220, 364 Σ ἤπυτον, ὄρος Θρᾳκικόν, *m. à m.* la retentissante, *montagne de Thrace*. E.M. Suid. [Pape]

Σ Ἡρακλῆς, ἐους, ὁ. *Sens part.*, *par synecdoq.*, *B. G.*, V, 504, 5, Héraklès, ⁑ *sorte de coupe*.

Σ ἡρωΐζω. *A. Gr.*, III, 202, 26; 205, 97 ἡρώιζε, ἰάμβιζε, ἐλεγεῖά μοι γράφε, faire des vers hexamètres. Eust. Cf. σπονδίζω.

ἠχεῖον, ου, τό. *Sens part.*, *Ps.*, 58, 2, ⁑ bâtiment où se produit l'écho; maison de l'écho. || Cf., *au sens de* timbale, tambourin, *Acc.*, 411, 4; *B. G.*, V, 431, 12. Phil. Plut. Gal. [Soph.]

ἠχητικός, ή, όν. *Ps.*, 61, 13, *cp.* -ώτερος, sonore. Diom. Schol. Eschl. Schol.rec.Soph. E.M. Eust.

Θ

θαλαμεύω. *Act.*, *Chr.*, 50, 32, ⁑ garder la chambre. Syn. *Byz. à l'act.* || Cf., *au moy.*, *B. G.*, V, 69, 21, garder la chambre. Phil. Clem.A. Arstnt. Chrys., etc. [Soph. Her.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 95.

Σ θαλαττόχρωος, ον. *Patr.*, 897 A, couleur de mer. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 12.

⁑ θαμάλωψ, ωπος, ὁ. *A. Gr.*, III, 220, 368 ⁂ -ωπες, οἱ ἄνθρακες; 220, 371 ⁂ -ωπες, ἡμίφλεκτοι, charbons à moitié consumés.

θαυματολογία, ας, ἡ. *Ps.*, 58, 22, parole merveilleuse. Syn.

θεάνθρωπος, ου, ὁ. *Patr.*, 581 D, 585 D λόγος, Dieu fait homme. Chrys. Leont. Steph.Diac.

θεαρχία, ας, ἡ. *An. Ass.*, IX, 219, 8 ὑπεράρχιος, divinité suprême. Ps.-Dion.

θεατροκοπέω-ῶ. *Sens part.*, *B. G.*, V, 343, 17 ἵνα πάντῃ σε -ήσω, ⁑ assimiler au conducteur applaudi d'un char dans la carrière; comparer à un bon cocher. || Cf., *au sens de* rechercher des applaudissements au théâtre, Tat. Sibyll. [Soph.]

θεαυγής, ές. *Patr.*, 581 B, brillant d'une lumière divine. Nicet. Paphl. Laudat. S. J. *ap.* Combefis, *Auct. Patr. nov.* [Thes., Ψ.]

θελγήτριος, ον. *Patr.*, 1133 A τὸ -ον, charme. [Thes., Soph., Ψ.]

⁑ θέλγος, εος-ους, τό. *Chr.*, 147, 25, *plur.*, charme, séduction.

θελητικός, ή, όν. *Patr.*, 697 B δύναμις, de la volonté. Eus. Apollin. Laod. Ps.-Athan. Vit. Max. Conf.

θέμα, ατος, τό. *B. G.*, V, 276, 13; 279, 8; 291, 24; 370, 20; 400, 17; 459, 22; 484, 8, thème, province. Mauric. Leo Tact. Theoph., etc. || Cf., *au sens de* proposition (philosophique), *Chr.*, 109, 22 (*sic leg.* Kurtz, *pro* θέλημα). Sext. DL., etc. [Soph.]

θεματικός, ή, όν. *B. G.*, V, 268, 24; 395, 22; 400, 15 ἐπαρχία,

de thème. Theoph. Const.Porphyr. Theoph.Cont. Ps.-Codin. [Her.]

[θεόγραφος, ον. Jo. Euchaïta, *ap.* Psell., *Patr.*, 909 C βίβλος, écrit par Dieu. Philostrg. Clim. Theoph. Const.Porphyr.]

Σ Θεοδότη, ης, ἡ. *B. G.*, V, 46, 3, Théodote, *nom de la mère de Psellos.* || *Mot d'aill. class.*; cf. Xen. El. DL. Inscrr., etc. [Pape]

Σ Θεοδώρα, ας, ἡ. *Chr.*, 1, 8; 85, 26, 29, 34; 87, 8, 9, 25; 89, 26; 90, 23; 94, 24, 31, etc., Théodôra, *impératrice*. Procop. Damasc., etc.

Θεόδωρος, ου, ὁ. *Chr.*, 195, 3; *B. G.*, V, 158, 26 ἅγιος; 209, 10, 13, Théodore, *n. d'h. Mot du grec ancien; fréq. à Byz.*

Θεοκίνητος, ον. *Chr.*, 100, 30 δόγμα; *Acc.*, 40, 23, mis en mouvement, conduit par Dieu. Ps.-Dion. Sophrns. Gloss. Pd.

Σ Θεοκτίστη, ης, ἡ. *Patr.*, CXIV, 204 D, *n. pr.* Tafel, *De Thess.*, 151. Inscrr. Chron.Pasch. [Pape]. || *Adj. chez les class.*, établi par les dieux. Trag. *ap.* Arstt. [Thes.]

Θεολόγος, ου, ὁ. *Patr.*, 901 C, 908 A; *Ps.*, 50, 16, etc., théologien, *épith. de* St. Grégoire de Nazianze. Nyss. Eutych., etc. || Cf., *au sens ord.*, *B. G.*, V, 540, 9; *Ps.*, 53, 23 (*souv. de* Porphyr., *Ant. Nym.*, 7), qui parle *ou* écrit sur la divinité; théologien. Arstt. Cic. Phil. Sext. Plut. Luc., etc. [Soph.]

Θεοπαράδοτος, ον. *Patr.*, 1132 C, donné par Dieu. Did.A. Cyrill.A. Procl. Ps.-Dion. Petr.Ant.

⁑ Θεοπάτητος, ον. *Syll.*, XVIII, 610, 50, foulé aux pieds par Dieu; rejeté par Dieu.

Θεοπάτωρ, ορος, ὁ. *Patr.*, 721 D, père de Dieu. Chrys. Ps.-Dion. Gregent. Steph.Diac. Horol.

Θεοπτία, ας, ἡ. *Patr.*, 829 A, 872 A, vision divine. Eus. Bas. Epiph. Cyrill. Pallad. Ps.-Dion.

Θεορρήμων, ον. *Patr.*, CXIV, 204 A, 208 C, qui parle d'une façon divine. Damasc. Nicet.Paphl.

Θεόστεπτος, ον. *B. G.*, V, 226, 15, couronné par Dieu. Hld. Const.III. Nic.II. Phot.

Θεοφάνεια, ας, ἡ. *Acc.*, 405, 28; 406, 5; *B. G.*, V, 426, 22; 465, 3, *plur.*, apparition, manifestation de Dieu. Method. Pamphil. Eus. Athan. Naz. Nyss., etc. Cf. Θεοφανία.

Θεοφανία, ας, ἡ. *Chr.*, 119, 27, *plur.*, apparition de Dieu. Naz. Nyss. Cf. Θεοφάνεια, et cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 329.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ. *Patr.*, CXIV, 208 B, qui révèle les choses divines. Hesych. Suid., *adj. appl. à* Διόνυσος. Modest. Anast. Sin. Nic.II.

Θεοχάρακτος, ον. *B. G.*, V, 427, 3, marqué d'une empreinte divine. Naz. Theodoret. Anast. Sin.

Σ θεσμογράφος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 206, 27; 209, 11, 18, legum scriptor. Apollin. L.

θέσπισμα, ατος, τό. *B. G.*, IV, 357, 31; *Patr.*, 920 C, prescription; décret. Hesych. Cyrill. Const.Porphyr. Jo.Mal.

Σ θεωνυμικός, ή, όν. *Syll.*, XVIII, 605, 13 -καὶ προσηγορίαι, du nom de Dieu. Ps.-Dion.

θέωσις, εως, ἡ. *B. G.*, IV, 337, 23, 26; *B. G.*, V, 474, 8; *Patr.*, 577 B, 580 D ἡ κατὰ χάριν θ.; 621 D, 664 B, etc., action de diviniser; déification. Naz. Anast.Sin. Andr.C. Vit.Nil.Jun. Ps.-Dion.

⁑ θηλυπρεπέστερος, α, ον. *An. Ass.*, XIII, 267, 10; τὸ -έστερον, *B. G.*, V, 71, 26. *Cp. de* θηλυπρεπής, ές, qui a un air de femme; féminin. Strat. Isid. Anth. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 16.

Σ θηλυπρεπῶς. *Chr.*, 18, 20, d'une manière féminine. Tzetz. Schol. cod. Par. 1761 ad Philstr. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 387.

Σ θηρολετέω -ῶ. *B. G.*, V, 232, 3, tuer des bêtes sauvages. Eust.

⁑ θηροπόλος, ον. *Bresl. phil.*, VII, 75, 23 ὃ -ον καὶ ἀναιδὲς καλεῖται, τὴν φύσιν ἐπιστρεφόμενον, muable en bête; bestial.

Σ θηροφονεία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 232, 4, 14; 486, 26, action de tuer des bêtes sauvages; chasse. (Naz., -νία.) Eust.

⁑ θριόν, οῦ, τό. *A. Gr.*, III, 220, 369 ⁂ θριά, τὰ φύλλα τῆς συκῆς, feuille de figuier. = θρῖον; cf. Com. Plut. [Her.]. Cf. Miller, *Lex.*, 266, 309.

Σ θυμέομαι-οῦμαι. *Sens part.*, *Chr.*, 228, 15 ἂν θυμηθῆναι, ⁑ avoir dans l'esprit; penser. *Dout.*; *leg.* ἐνθυμηθῆναι (cf. éd. Sathas, *Préf.*, p. x.).

I

⁑ Ἰασίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 434, 25, 26, *n. d'h.*

⁑ Ἰβηρίτζης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 197, 7; 203, 4, Jean Ibéritzès; *B. G.*, V, 198, 23; 199, 12, etc., Étienne Ibéritzès. Codin.

Θ ἴδικτον, ου, τό. *Patr.*, 1028 B, edictum. Antec. [Triant. Her.]. ‖ *Ap.* DH. Plut., etc., ἴδικτον. [Soph.]

⁑ ἰδιολογέω-ῶ. *Act.*, *B. Z.*, XX, 51, 107 ὅσοι εἰς χαρακτηριστικὴν κρίσιν τοῖς -γήσασιν ἐλαλήθασιν, s'occuper du sujet spécial de la rhétorique, du caractère propre à tel ou tel orateur. ‖ *Class. au moy.*, Plat.

ἰδιόμελον, ου, τό. *Syll.*, XVIII, 605, 9, chant, hymne. = τροπάριον. [Cang. Thes. Soph.]

ἰδιοσύστατος, ον. *Patr.*, 813 D, qui subsiste par soi-même. Did.A. Cyrill.A. Damasc.

⁑ ἰδιόχερος, ον. *B. G.*, V, 575, 21 τὰ -ρα ὀνόματα, ses noms écrits

par elle-même. *F. vulg.* = ἰδιόχειρος; cf. Vit.Basil. Const.III. Damasc. Const.Porphyr.

ἰδιωτία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 199, 6, ignorance. Nil. Theoph. *F. byz.* = -τεία; cf. Luc. Orig. Did.A.

ἱερά, τά. *Chr.*, 38, 21; 70, 10; 90, 2; 145, 10, etc., Θ reliques. Ps.-Chrys. Porph. Codin. ‖ Cf., *au sg.*, τὸ ἱερόν, temple, église, *Chr.*, 57, 33; 90, 11; 232, 8. Spt.Pol. DS. Str.Phil. NT. Jos. Plut., etc. [Soph. Zor.]

⁑ Ἱεράκης, ὁ. *B. G.*, V, 370 *tit.*, *n. d'h.*

[ΘΣ ἱεράκιν, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 5, faucon. *Vulg.* = ἱεράκιον. [Cang., ἱεράκι; Legrand]. Cf. γεράκιν.]

ἱεράρχης, ου, ὁ. *Patr.*, 908 *tit.*, patriarche, évêque Ps.-Dion., etc.

⁑ ἱέρις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 328, 17, verveine.

ἱεροφάντωρ, ορος, ὁ. *B. G.*, IV, 418, 19, grand-pontife; patriarche. Jul. *ap.* Suid. Epiph.

⁑ Ἱκανάτισσα, ης, ἡ. *B. G.*, V, 381, 4, *n. de femme.*

ἱκανοδοσία, ας, ἡ. *Patr.*, 953 B, 1028 D, satisdatio. Antec. Justinian.

Σ ἱλαρχία, ας, ἡ. *Sens part.*, *Ps.*, 122, 10, ⁑ peloton de cavalerie légère. [Thes., *s. v.* εἰλ., 8, functio turmarii.]. ‖ Cf. ἱλάρχης, ου, ὁ, *Ps.*, 122, 20, commandant d'un peloton de cavalerie légère. Pol. Mauric. [Soph.]

ΘΣ ἱλέωσις, εως, ἡ. *B. C. H.*, I, 201, 23, faveur divine.

⁑ ἱλλήμενος, η, ον. *A. Gr.*, III, 220, 376 ⁂ ἱλλήμενος, δεσμούμενος, enveloppé, enchaîné. *Graphie vulg. de* εἰλημένος. *An leg.* ἱλλόμενος (Boissonade)? Cf. Miller, *Lex.*, 267, 330.

Σ ἱλλίζω. *A. Gr.*, III, 220, 376 ⁂ -ζειν, διανεύειν, faire des signes de tête. Suid. Eust.

⁑ ἰμ, *dans* ἰμ βόνα φίδε, ἰμ ποτέστατε, ἰμ φάκτουμ, in bona fide, in potestate, in factum, et ⁑ ἰν, *dans* ἰν κάπιτα, ἰν ῥέμ, ἰν φάκτουμ, in capita, in rem, in factum. *Qq. vid.*

⁑ ἴμβετα. *Patr.*, 1028 B ἰ., τὰ βασταζόμενα. *Sed* Boiss., *Ps.*, 114, n. 6, *prop.* ⁑ ἴμβεκτα, invecta. Gloss.jur., ἰνβέστα.

⁑ ἰμφάκτουμ. Cf. φάκτον, φάκτουμ.

Θ ἴμφας, ὁ. *Patr.*, 950 B, infans. Antec. [Triant.]

⁑ ἴνδεντον, τό. *Patr.*, 949 A, inventum.

ΘΣ ἰνδέβιτον, τό. *Patr.*, 936 A, 937 A, indebitum. Antec. [Triant.]

Θ ἰνδικτίων, ωνος, ἡ. *B. G.*, V, 198, 25; 201, 28; 203, 21; 212, 24, indictio. Athan. Carth. Cyrill.A. Lyd., etc. [Her.]

Θ ἴνδιξ (*sic leg. cum* Boissonade, *pro* ἰούδεξ). *Patr.*, 1028 B (*Ps.*, 114, 25), index. Basilic.

ΘΣ ἰνιουρία, *gén. pl.* -άρουμ. *Patr.*, 929 B, injuria. Antec. [Triant.]

ΘΣ ἴνκερτος, α, ον. *Patr.*, 960 A, incertus. Antec. [Triant.]

⁑ ἴνλατα. *Patr.*, 1028 B (*Ps.*, 114, 24) ἴνλ., τὰ ἔμψυχα, illata.

ΘΣ ἰνοφικνιόσο (*sic leg.* Teucher, *pro* -όζο), *dans* δὲ ἰν., *Patr.*, 935 A, 944 B, 950 A, 1025 D, de inofficioso. Antec. [Triant.]

⁑ ἰνστιτορία. *Patr.*, 931 B, institoria.

Θ ἰνστιτοῦτα. *Patr.*, 927 B, instituta. Antec. [Triant.]

⁑ ἰντέντιο, ἡ. *Patr.*, 1028 B (*Ps.*, 114, 27); *gén.* -ονος (Teucher -ωνος), *Patr.*, 960 A, intentio.

⁑ ἴντερ, *dans* ἴντερ βίβως, *Patr.*, 944 A, inter vivos. Cf. βίβων.

⁑ ἰντερβάλλω, *dans* ἐξ ἰντ., *Patr.*, 960 A, (ex) intervallo.

Θ ἰντέρδικτον, τό. *Patr.*, 931 B, 946 A, 955 B ἰντ. τὸ οὔνδε βί, interdictum unde vi; -δίκτων, *Patr.*, 931 A, 945 B, 946 A. Antec. [Triant.]

⁑ ἴντζερτος. *Patr.*, 930 A, B, incertus. Cf. τζέρτος.

⁑ ἰνφάκτι, *dans* δάμνι ἰνφ., *Patr.*, 930 B, damni infecti. Cf. δάμνι.

⁑ ἰνφάκτουμ. Cf. φάκτον, φάκτουμ.

⁑ ἰούδεξ. *Patr.*, 1028 B, judex. *Sed leg.* ἴνδιξ; *q. v.*

⁑ ἰουδικάτι. *Patr.*, 945 B ἡ ἰ. ἀγωγή, actio judicati.

⁑ ἰουδικῆς, *dans* δὲ ἰουδ., *Patr.*, 926 A, de judiciis.

Θ ἰουρισγέντιος, α, ον, jurisgentium; -ία, *Patr.*, 959 A; -ίαμ (Teucher -ίαν), 959 A; -ιον, 959 B. Antec. [Triant.]. Cf. ἴους.

Θ ἴους. *Patr.*, 1028 B (*Ps.*, 114, 28), jus; 1028 D (*Ps.*, 116, 6) ἴους κίβιλις (1) Ῥωμανόρουμ, jus civile Romanorum. [Soph., Triant., *en compos.*]

Σ Ἰουστινιανός, οῦ, ὁ. *Chr.*, 33, 3, Justinien, *empereur*. Anth. Suid.

⁑ ἰοῦστος. *Patr.*, 1028 B, justus. (Cf., *n. pr.*, NT. [Zor.]).

⁑ ἱππαλαρχία, ας, ἡ. *Ps.*, 122, 10, peloton de cavalerie légère. *An leg.* ἐπίλαρχία (cf. Boissonade, *s. l.*), *ut ap.* El. Tact.?

⁑ ἱππάομαι-ῶμαι. *Chr.*, 265, 6 ἱππᾶσθαι, monter à cheval. = ἱππάζομαι. *An leg.* ἱππεύεσθαι, *vel* (cf. éd. Sathas, *Index graec.*) ἱππάσεσθαι?

Σ ἵππος, ου, ὁ, ἡ. *Sens part.*, *A. Gr.*, III, 220, 379 ⁂ ἡ τῶν μυῶν παγίς, ⁑ piège à rats, souricière. || *Fréq. au sens ord.*; cf. éd. Sathas, *Index graec.*, *s. v.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 327.

⁑ ἰσοστρόφως. *Syll.*, XVIII, 606, 17, *opp. à* ἀντιστρόφως, d'une manière équivalente. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387, *v°* ἰσοτρόπως, *quod corrig.*

Σ ἰσοτάλαντος, ον. *Patr.*, 789 D, *joint à* ἰσοπάλης, d'un poids égal. Eust.

ἰσότυπος, ον. *B. G.*, V, 295, 6 τὸ -ον, de même type, de même forme. Athan. Did.A. Nonn. Stud.

(1) *Sic cod.* Le mot ἴους a dû être pris pour un masculin. Sur ce terme, cf. Boissonade, *Ps.*, *s. ll.* Antec., 1, 2, § 1, écrit κιβίλε.

Σ ἰσχνοποιός (*sic leg.*, *pro* ἰχνοπ.), ὁν. *Par.*, 145, 24 -ὸν φάρμακον, qui fait maigrir. Eust. [Thes., Ψ.]

⁑ ἴτερ. *Patr.*, 935 A ἴτερ ἐστὶν ὁδὸς στενή, iter.

⁑ ἰχνηλάτις, *adj. f.* *B. G.*, V, 486, 18 κύων, qui suit à la piste. *Fém. de* ἰχνηλάτης; cf. *B. G.*, V, 415, 27. Plut. [Soph.]

K.

[Θ καβαλλάρης, η, ὁ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 7, cavalier. *Mot celtique*. Leo. Ps.-Codin. [Her.].]

[⁑ καβαλλάρος, ου, ὁ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 569, 16, 20, cavalier. = καβαλλάρης; *q. v.*]

[Θ καβαλλικεύω. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 563, 9, aller à cheval. *Mot celtique*. Mauric. Theoph. Leo. Porphyr., etc.]

⁑ Καθαρά, τά. *B. G.*, V, 311, 19, *n. de lieu.*

⁑ καθαρειότατος, η, ον. *Ps.*, 76, 25, *sp. du class.* καθάρειος, pur. Eur. Arstt. || Cf. *sp.* καθαρώτατος, *Chr.*, 205, 28; 236, 30; *Phil.*, XVI, 525; *Patr.*, 1141 B (*Oracle*), etc. DC. El., et cf. *cp.* καθαριώτερος, Hierocl. *ap.* Stob. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 16.

Θ καθαρτικός, ή, όν. *Sens part.*, *Chr.*, 201, 17, ⁑ praticien, *opp. à* θεωρητικός, théoricien, *en parl. du César, qui s'occupe du gouvernement et de l'administration, en regard de l'Empereur, qui voit les choses d'en haut et de loin.* || Cf., *au sens class.*, *Patr.*, 717 C, propre à purifier. Plat. Arstt.

⁑ καθητερισμός, οῦ, ὁ. *Med.*, 1369 κ., κύστεως χειρουργία, opération dans la vessie. *Fors. leg.* καθετηρ., sondage; cf. P. Eg., 6, 59. [Soph.]

καθιερόω-ῶ. *Acc.*, 67, 18, Θ ordonner prêtre. Chal. Chron. Quin. || Cf., *au sens de* consacrer, *Chr.*, 237, 33; *Ps.*, 55, 21, 25 τί τινι. Class.

κάθισμα, ατος, τό. *B. G.*, V, 291, 22, siège. Eus. Caesarius. Const.Apost., etc.

Σ καθορμάω-ῶ. *Patr.*, 1161 A —μᾷ δραμεῖν, s'élancer. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 195.

καθυπάγω. *Chr.*, 137, 4, soumettre. Eus. Philipp. Sol. Manass. Eust., etc.

Σ καθυποδείκνυμι. *B. G.*, V, 72, 30, montrer en dessous; faire voir. Eust.

καθωραΐζω. *Chr.*, 109, 22; 199, 9; *B. G.*, V, 72, 15; *Patr.*, 568 B, 569 C, D; *Patr.*, CXIV, 204 B, orner, parer. Vit.Nil.Jun. Sym. Mag. Erost. [Thes., Ψ., *Patr.*]

καινοποιός, ὁν. *Patr.*, 676 D, qui renouvelle. Naz.

Σ καινοφανής, ές. *B. G.*, V, 508, 4, *joint à* παράδοξος, qui paraît nouveau. Eust. Pachym.

⁑ Καισαρέων, ἡ. *Chr.*, 230, 12, Césarée, *en Cappadoce*. = -ειον, -ιον. [Cang. Thes. Soph. Pape]

Θ Καισάρισσα, ης, ἡ. *Patr.*, 1177 B, la femme de César. Epigr. Nic. Greg. Mich.Acom. Curop. [Koum.]

⁑ κάκιμος, ου, ὁ. *Par.*, 143, 7 κακίμου κρητικοῦ. *Sed leg.* ἁλίμου κρητικοῦ, alimos de Crète, *mélange d'asphodèle et de mauve que mangeaient les Orphistes ;* cf. *Par.*, 143, 2; *B. G.*, V, 327, 19 Ἐπιμενίδειος ἅλιμος. Plut. Porph. Eust. [Soph.] (1).

κακοδαιμόνημα, ατος, τό. *Chr.*, 184, 8, malheur. Bas.

Σ κακότυχος, ον. *B. G.*, V, 395, 26, malheureux. Hesych.

ΘΣ καλαμοειδῶς. *Patr.*, 569 C, à la façon d'un roseau. Theophan. [Koum.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

καλλιέλαιον, ου, ⁑ τό. *Chr.*, 99, 17, olivier cultivé; olivier fertile. *Sed* Pantazidis *leg.* πιοτάτην, *pro* πιότατον; cf. ἡ καλλιέλαιος, *An. Ass.*, VIII, 220, 5; *B. G.*, V, 323, 21; 406, 21. Arstt. NT., etc.

καλλιέπεια, ας, ἡ. *Chr.*, 169, 30 τοῦ λόγου; 177, 20 τῶν λέξεων; *B. G.*, V, 353, 21, beau langage; élégance. Athan. Nyss. Eust.

Σ καλλιέρημα, ατος, τό. *Chr.*, 67, 14; *B. G.*, IV, 438, 16; *Acc.*, 55, 6; 59, 24, sacrifice agréable à Dieu; saint sacrifice. Naz. Hesych. Phot. E. M. Suid.

ΘΣ καλλιπρόεδρος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 468, 5, beau proèdre; président superbe. [Koum., Ψ.]

⁑ καλλίψυχος, ον. *B. G.*, V, 467, 7, à la belle âme.

Σ καλλύντρω. *A. Gr.*, III, 222, 401 ⁑ κ., τὸ φιλοκαλῶ, aimer les belles choses. [Thes., Ψ.]. Cf. Miller., *Lex.*, 268, 355.

ΘΣ καλογηρίδιον, ου, τό. *B. G.*, V, 367, 17, petit moine, moinillon. [Koum., Ψ.]

Σ καλογήρως, ων. *B. G.*, V, 262, 11, qui jouit d'une belle vieillesse. E.M. Thom. M. || Cf. καλόγηρος, Pallad. Cyrill., etc. [Soph.], et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 12.

Σ καλοήθεια, ας, ἡ. *B. G.*, V, 269, 10, beau caractère. Eust.

Θ κάμασον, ου, τό. *A. Gr.*, III, 221, 386 ⁑ κ., τὸ πικούτζουλον, camisia; vêtement de dessus, frisé sur un des côtés. Ps.-Naz. [Soph., Ψ.]

Θ κανίκλειος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 331, 23, gardien de l'encrier impérial. Genes. Const. Porphyr.

κανονίζω. *Patr.*, 921 C, D, admettre dans le canon de l'Église; établir comme canon. Socr. Bas. [Suicer.]. || Cf., *au sens de* régler. *B. G.*, IV, 393, 4; *B. G.*, V, 141, 25. Arstt. Luc. Lgn. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 35.

κάνων, ονος, ὁ. *Acc.*, 45, 7, 11; 46, 12; *Patr.*, 920 C, 921 C, canon

(1) Sur cet aliment, cf. Demoulin, *Epiménide de Crète*, Bruxelles, 1901.

de l'Église. Bas. Socr. Soz. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 8, 27; 45, 7; 150, 19; 183, 5; *B. G.*, V, 141, 25, etc., canon, règle.

Θ κάπιτα, *dans* ἐν κάπιτα, *Patr.*, 1028 B (*Ps.*, 114, 29), capita, et κάπιτις, *dans* κ. δεμινουτίων, *Patr.*, 1028 B (*Ps.*, 115, 1), capitis deminutio. Antec. [Triant.]

⁑ κάπρειρος, ου, ὁ. *Patr.*, 896 A, caprirus (*trad.*), *pierre précieuse. Sed leg.* σάπφειρος, saphir.

⁑ Καρανιχοῦς, ἡ. *B. G.*, V, 576, 20, *nom d'un génie malfaisant*. Cf. Ἀμορφοῦς.

καρδιοπονέω-ῶ. *B. G.*, V, 576, 10, avoir mal au cœur. Marc. Erem.

⁑ Καριανή, ἡ. *B. G.*, V, 576, 22, *nom d'un génie malfaisant*. Cf. Βριανή.

Σ Καρμήλιος, ία, ιον. *B. G.*, V, 137, 5 -ιον ὄρος, du Carmel. Steph. Byz. Suid.

⁑ Καρχοῦς, ἡ. *B. G.*, V, 575, 15, *nom d'un génie malfaisant*. Cf. Ἀμορφοῦς.

⁑ Κασσάνδρειος, α, ον. *B. G.*, V, 203, 18 -ειον μέλος, de Cassandre. = -δριος, Nil. [Pape]

Θ καστρᾶτος, ου, ὁ. *Patr.*, 969 C, castratus ; eunuque. Antec. [Triant.]

Θ καστρένσιος, α, ον. *Patr.*, 934 A, castrensis. Antec. Basilic. Gloss.Jur. [Triant.]

Σ καταβακχεύω. *B. G.*, V, 474, 21, transporter de fureur bachique. Eumath. Theoph.Sim. Suid.

⁑ καταβατός, ή, όν. *Ps.*, 53, 18 αἱ πρὸς βορέαν πύλαι -ταὶ ἀνθρώποις, propre à la descente.

καταγεραίρω. *Chr.*, 124, 14; *B. G.*, V, 301, 26, récompenser par une marque d'honneur; honorer. Cyrill. A. Agapet. Andr. Cret. Genes.

ΘΣ καταγεωμετρέω-ῶ *B. G.*, V, 305, 19 ἤπειρον, mesurer. [Koum., Ψ.]

κατάγραπτος, ον. *Par.*, 145, 5, tacheté. Hesych. Geop. Phot. Eust. Suid.

Σ καταγωγή, ῆς, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 96, 13 ἀρχὴ τῆς τῶν πραγμάτων * ἐς τὸ ἀντίθετον -γῆς τε καὶ ταπεινώσεως, ⁑ action de descendre; descente, chute. || Cf., *aux sens ordin.*, *B. G.*, V, 383, 16, *opp.* à ἀναγωγή, action de prendre terre, d'atterrir. Thc.; *Chr.*, 34, 36; 100, 33; 114, 20; 225, 7; *B. G.*, IV, 377, 19; *B. G.*, V, 30, 27; 492, 13, lieu où l'on descend; maison, demeure. Hdt. Plat.

Σ καταδειμαίνω. *Sens part.*, *tr.*, *Chr.*, 29, 4, 36 τῷ καινῷ τῆς θέας -μανέντες (*sic leg. cum ms.*, *pro* -μάναντες); *B. G.*, V, 228, 27 τοὺς βαρβάρους, ΘΣ effrayer. [Koum., Ψ., *B. G.*, V.]. || Cf., *au sens de* craindre, Eunap. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 78, 139.

⁑ καταδειματόω-ῶ. *Chr.*, 129, 16, frapper d'épouvante.

καταδεσμέω -ῶ. *Chr.*, 176, 4 ἑαυτὸν ὅρκοις; *B. G.*, V, 271, 18 ἑαυτὸν

πράγμασι (rebus se implicare); 340, 28, lier fortement. Bas. Macar. Cyrill.A. Manass.

Σ κατάδρομος, ου, ὁ. *Sens part.*, *Chr.*, 30, 1 τοῖς τῶν ἵππων δρόμοις καὶ καταδρόμοις κατάκροτον αὐτοῖς πεποιηκότες τὴν ἀκοήν, ‡ charge. || Cf. Suet., *au sens de* lice, carrière.

‡ καταθεμίζω. *Patr.*, 580 A ἡ τῶν ᾀσμάτων δύναμις τούτων -ίζει, horum canticorum vis de more procedit.

Σ καταθερμαίνω. *Patr.*, 628 A * εἰς πόθον τῶν μελλόντων ἀγαθῶν τὰς ψυχάς, échauffer, enflammer. Orib.

Σ καταιονίζω. *Patr.*, 872 B δάκρυσι τὰς παρειὰς κατηόνιζεν, mouiller. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 69.

καταλκρυκεύω. *B. G.*, IV, 339, 15, assaisonner avec art. Syn.

Σ καταλονέω -ῶ. *Chr.*, 38, 31; 227, 32; *B. G.*, V, 12, 28, agiter, secouer de fond en comble; ébranler. Nyss. Ann.Comn. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 36.

Σ κατάκροτος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 30, 2 -τον αὐτοῖς πεποιηκότες τὴν ἀκοήν; 198, 33 -τοι * τὰ ὦτα; *B. G.*, V, 463, 27, ‡ sourd. || Cf., *au sens de* bruyant, Hld.

καταλιθόω -ῶ. *Sens part.*, *B. G.*, V, 23, 5 τύλοις -θῶσαι τὸ γόνυ, ‡ rendre dur comme la pierre. || Cf., *au sens de* lapider, Jos. Paus. Poll. Philstr. [Soph.]

Σ καταμαλθάσσω. *Chr.*, 195, 13, * *avec infin. de but*, -θάξαι τὴν ἐκείνου ψυχὴν πρὸς αὐτὸν μεταθήσεσθαι, fléchir son âme pour la ramener au parti de l'empereur. Hesych. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 194.

Σ καταμνηστεύομαι. *Sens part.*, *Chr.*, 38, 11 τινι τὴν γυναῖκα, ‡ offrir sa femme à quelqu'un. || Cf., *au sens de* donner en mariage, Eum.

καταμολύνω. *B. G.*, V, 74, 10; *Patr.*, 625 C, souiller. Orig. Eus. Bas. Chrys.

Σ καταμορφόω -ῶ. *B. G.*, V, 229, 29, transformer. Nyss.

Σ καταμυθεύω. *An. Ass.*, IX, 212, 1, faire un récit fabuleux. Suid.

Σ κατανουθετέω -ῶ. *B. G.*, V, 427, 15, diriger par des conseils; instruire. Syn.

Σ καταπιμπράω -ῶ. *B. G.*, IV, 348, 5; 393, 7, brûler entièrement; consumer. Bas. || *F. post. de* καταπίμπρημι; cf. *Chr.*, 34, 1 πυρί. Pol. Phil. Plut. Luc. Philstr. DC. [Soph. Schm.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 64, 376.

Σ καταπλάττω. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 186, 33, ‡ modeler son apparence; se réformer à la surface, *opp. à* μεταπλάττεσθαι, se réformer à fond. || Cf., *act.*, *au sens de* appliquer un cataplasme, *Patr.*, 897 A μεθ' ὕδατος. Hdt. DS. Plut. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 167.

Σ καταπληγόω -ῶ. *Patr.*, 640 A, blesser. = -πλήσσω. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 70.

καταπληρόω -ῶ. *Chr.*, 168, 6; 215, 6, remplir complètement. Eus. Bas. Nyss.

Σ καταπολάω. *Chr.*, 55, 11; 168, 10; *B. G.*, IV, 393, 28; *B. G.*, V, 23, 22; 103, 13; 407, 18; 463, 5; 486, 29; *Acc.*, 406, 16; *Patr.*, 1169 B, *gén.*, jouir complètement de; tirer profit de. Anon.Vit. Chrys. Nectar. Nicet.Paphl. Theoph. Suid., etc.

κατάποσις, εως, ἡ. *Sens part.*, *B. G.*, V, 382, 2 τῆς ὠκεανίτιδος -πόσεως ἢ ἀναπόσεως, ‡ reflux (*m. à m.* action d'avaler ses eaux). || Cf., *au sens de* déglutition, Plat. Arstt.; *au sens de* gosier, Diosc. Aret., etc. [Soph.]

Σ καταπτήσσω. *Sens part.*, *tr.*, *Chr.*, 30, 4 τὰς Ῥωμαίων δυνάμεις κατέπτηξαν καὶ πτοίαν τῷ στρατῷ εἰσεποίησαν, ‡ effrayer, épouvanter. || Cf., *au sens de* trembler devant, craindre, *Chr.*, 132, 33 * πρός τι; *Chr.*, 133, 16 τι; *Ps.*, 133, 17 τινα. Hom. Dem. DH., etc.

Σ καταπυργόω -ῶ. *Chr.*, 17, 18 τὸ στράτευμα, disposer en forme de tour, en masse compacte. Ann.Comn.

Σ καταπυρσεύω. *B. G.*, IV, 426, 20; *B. G.*, V, 70, 4; 213, 7; 240, 2 τινὰ ἐλπίσι, illuminer. Amphil. Andr.Cret. Anon.Vit.Chrys., etc.

κατάργησις, εως, ἡ. *Tz.*, 358, 6, abrogation; abolition. *Mot surt. byz.* Orig. Athan. Chrys. Clim. Jo.Xiphil.

Σ καταρρέω. *Sens part.*, *tr.*, *Chr.*, 227, 22 δάκρυα, ‡ laisser couler; verser. || Cf., *au sens intr.*, couler d'en haut, tomber, *Chr.*, 44, 11; 227, 22; *B. G.*, V, 249, 8, *gén.*; 340, 6; *Patr.*, 789 C εἴς τι; 792 B * ἐπί τι, etc. Class. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 177.

‡ κατασέβομαι. *Chr.*, 92, 26 τινα, être plein de respect pour.

κατασεμνύνω. *Chr.*, 227, 19, rendre auguste, majestueux. Cyrill.A. Anon.Vit.Chrys.

Σ κατασιγάζω. *Sens part.*, *intr.*, *Chr.*, 68, 10 βραχύ τι -γάσας, ‡ se taire. || Cf., *au sens tr.*, taire, passer sous silence, *Chr.*, 81, 6 τι; faire taire, *Chr.*, 202, 35 τινα. Arstt. El.Hdn. Cf. notre *Ét. s... Psellos*, p. 70.

κατάστασις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 209, 10 ὁ ἐπὶ τῆς -σεως, Σ maître des cérémonies, *dignité byz.* Const.Porphyr. Theoph.Cont. || Cf., *aux sens ordin.*, *Chr.*, 101, 19; 246, 33, institution, organisation; *Chr.*, 18, 1; 56, 7; 66, 27; 83, 5; 133, 3; 182, 22, etc., manière d'être, état, condition, situation. Class.; *B. G.*, V, 95, 13 ἡ ἐν σιωπῇ κ., apaisement, calme. Arstt.

‡ καταστατικώτερος, α, ον. *Rhet.*, III, 699, 12. *Cp. de* καταστατικός, ή, όν, *Rhet.*, V, 601, 21; *B. Z.*, XX, 58, 368, qui a la propriété d'arrêter, de calmer. Plut. Eus. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 17.

κατάστερος, ον. *B. G.*, V, 23, 20, étoilé. Naz. Pisid.

‡ καταστοιβάζω. *Chr.*, 106, 27 οἷς τὸ δεινὸν κατεστοιβασμένον οὐκ ἦν, ceux chez qui la crainte n'était pas entassée.

Σ κατάστρωμα, ατος, τό. *Sens part.*, *Chr.*, 76, 32 στρικόν, ‡ tapis. ‖ *Class. au sens de* plancher de navire, pont.

Θ καταστυκοφαντέω -ῶ. *B. G.*, V, 415, 25, calomnier à fond. Nil.

‡ κατατεχνόω -ῶ. *B. Z.*, XX, 60, 431 τὸ νόημα, envelopper artistement (la pensée).

ΘΣ κατατινάσσω. *B. G.*, V, 260, 9, secouer fortement. [Koum., Ψ.]

καταφαιδρύνω. *B. G.*, V, 213, 9; *Patr.*, 664 D, rendre brillant; illuminer. Eus. Naz. Chrys. Cyrill.

Σ καταφοινίσσω. *Chr.*, 132, 7; 199, 11, colorer en rouge; empourprer. Nyss. Hesych. Phot. Suid.

Σ καταφοιτάω -ῶ. *B. G.*, IV, 420, 12 ἄνωθέν τινι (pour quelqu'un); *B. G.*, V, 508, 12 -πεφοιτήκασι * κατὰ κλέος ἡμέτερον * κἀκ τῆς ἑτέρας ἠπείρου, descendre; arriver. Hesych. Euagr. Simoc. [Her.]. = -τέω, Hdt.

Σ καταχαρίζομαι. *Sens part.*, *intr.*, *Chr.*, 204, 2 τινι, ‡ être agréable à; faire plaisir à. ‖ Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 3, 5; *Ps.*, 169, 15 τί τινι, accorder par faveur; livrer, abandonner.

‡ καταψυχαγωγέω -ῶ. *B. G.*, V, 326, 3, *joint à* θέλγω, conduire les âmes; charmer.

κατεδαφίζω. *An. Ass.*, IX, 215, 3, raser de fond en comble. Genes. Suid.

‡ κατεντεῦθεν. *Acc.*, 72, 8 τὸ κ. τούτου κατηγόρημα, partant de là. = κατ' ἐντεῦθεν. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 382.

κατευδαιμονίζω. *Sens part.*, *Chr.*, 217, 18 χρήμασι καὶ κτήμασι κ. τὰ ἀσκητήρια, ‡ rendre heureux, *d'où* enrichir. ‖ Cf., *au sens de* estimer heureux, Jos. [Soph.]

Σ κατευνάζω. *Sens part.*, *Chr.*, 150, 7 οἱ -ζοντες, ‡ valets de chambre. ‖ Cf., *au sens de* endormir, apaiser, *Chr.*, 70, 17; 84, 34; 158, 4; 252, 18; 268, 2; *B. G.*, V, 200, 9. Trag. A.Rh. Opp. Plut. El.

κατευναστήρ, ῆρος, ὁ. *Chr.*, 21, 22; 140, 23; 149, 16; *Acc.*, 391, 23, valet de chambre; chambellan. Agath. Nicet.Chon.

‡ κατευωδιάζω. *Chr.*, 208, 31 ἀρώμασι, rendre odorant; parfumer.

‡ κατηφέστατος, η, ον. *Patr.*, 880 D. *Sp. du class.* κατηφής, ές, *Chr.*, 220, 7, qui baisse les yeux de honte; *Med.*, 841, morne, sombre; *Ps.*, 139, 2, sombre, obscur; *fig.*, *B. G.*, IV, 343, 20 τὸ -φὲς τῶν ψυχῶν. Cf. *cp.* -έστερος, Arstt. Them. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 17.

‡ κατομματόω -ῶ. *B. G.*, IV, 400, 23 ὥσπερ -ώσας ἑαυτὸν ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος, rendre tout à fait clairvoyant.

‡ κατοπτρικώτατος, η, ον. *B. G.*, IV, 401, 25 ὀπτικώτατός τε καὶ κ. ἀνήρ, qui connaît à fond la théorie des miroirs; très habile catoptricien. *Sp. de* κατοπτρικός, ή, όν. Cf. *B. G.*, IV, 394, 26 τὰ -κὰ καὶ ὀπτικά, ce qui est relatif aux miroirs; *Ps.*, 160, 15 τὸ -κόν, la physique des miroirs;

Ps., 160, 19 -καὶ ἐμφάσεις. Plut. DS. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 17.

κατοχυρόω -ῶ. *Patr.*, CXIV, 208 A, fortifier. Vit. Nil. Jun. Vit. Jo.Chrys. Pachym., etc.

Σ κάτωθι. *B. G.*, V, 22, 2, *opp. à* ἄνωθι; *Med.*, 1089, 1311, par en bas. Tzetz. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 384.

Κατωτικός, ή, όν. *B. G.*, V, 395, 27 τὰ -κά, les régions inférieures; les pays du Sud. Theoph. Eust. Tzetz.

ΘΣ καῦσα, *dans* καῦσα κόγνιτα, *Patr.*, 943 B, causa cognita; μέτους κ., *Patr.*, 946 B, metus causa; μόρτις κ., *Patr.*, 933 A, 944 B, mortis causa. Antec. [Triant.]

Σ καυχάω -ῶ. *Act.*, *Chr.*, 232, 14, s'enorgueillir. E.M. ‖ *Act. byz.*; *class. au moy.*, cf. *B. G.*, IV, 385, 4; *B. G.*, V, 180, 24, être fier; s'enorgueillir. Pd. Hdt. Eup. Lyc. Arstt. NT., etc. [Zor.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 95.

‡ Κεγχρῆς, ῆ, ὁ. *B. G.*, V, 204, 19; 284, 7, *n. d'h.*

‡ Κεκαυμένος, ου, ὁ. *Chr.*, 189, 22, *n. d'h.*

Θ Κελλία, ων, τά. *B. G.*, V, 270, 22; 311, 19, Cellae, *établissement monastique dans le voisinage de Nitria.* Soz. Cassian. Apophteg.

Σ κενοῦχος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 221, 391 ‡ κ., τὸ βαλάντιον, sac de peau; bourse. [Thes., Ψ.]. *Sed leg.* κυν.; cf. Xen.Poll. Hdn.

κενοφωνέω -ῶ. *B. G.*, V, 135, 9, dire des choses vaines; κ. φυσικώτατα, faire de vaines objections d'ordre physique. Cyrill. A. Nicet. Phot. Suid. Pachym.

Σ κενών, ῶνος, ὁ. *Chr.*, 19, 17 τοῖς κενῶσι, hanche. Hesych. *Sed leg. Kurtz* κενεῶσι (*class.* κενεών); cf. *B. G.*, V, 72, 10; 253, 4.

‡ κέρατις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 392, 24 ὧν τὸ μὲν -σιν, τὸ δὲ κύκλωσιν ὀνομάζουσιν, circumventio; disposition des ailes autour de la phalange. ‖ Cf. ὑπερκέρατις, *B. G.*, V, *ibid.*; *Ps.*, 124, 3, débordement des ailes. Pol. El.Tact. [Soph.]

κέρασος, ου, ‡ ἡ. *Med.*, 161; *A. Gr.*, I, 246, 15, cerisier. = ὁ κέρ., Arstt. Th. Arcad. Gal., etc. [Soph.]

‡ Κερβέρειος, ον. *Inv.*, 106 θέαμα -ρειον, de Cerbère. = Κερβέριος, Soph. Ar.

Σ κεφαλαίωσις, εως, ἡ. *R. E. G.*, V, 209, 8 τῶν μέτρων, traité sommaire; abrégé. Eust.

‡ κηροδύτης, ου, ὁ. *B. C. H.*, I, 130, 18, qui s'enfonce dans la cire, *en parl. du bourdon*; *Ps.*, 79, 23, *sorte de petit insecte.* Cf. éd. Sathas, *B. C. H.*, I, 206, 18, note.

ΘΣ κίβιλις, ε. *Patr.*, 1028 D, civilis. [Triant., *s. v.* ἰουρισκιβίλε]. Cf. ἴους.

κιγκλίς, ίδος, ἡ. *Chr.*, 88, 21 (*leg.* κιγκλίδι, *pro* κογ.); 160, 21; *Acc.*, 55, 16; 61, 4, Θ grille d'une église (1). Naz. || Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 503, 10, grillage, grille. Ar. Plut. Luc.

κιννάβαρις, εως, ⁑ ἡ. *B. G.*, V, 328, 11, cinabre, *minéral.* = ὁ κ., Anaxandr. El. Chœrob.

⁑ κιρνφφορέω -ῶ. *Patr.*, 877 D, porter une coupe pleine de vin. Cf. Boissonade, *Ps.*, 39, n. 6, « Clem. A., *Protr.*, 11, qui fons est hujus loci, habet ἐκερνοφόρησα ».

Σ κιρροκήλη, ης, ἡ. *Med.*, 1371, varicocèle. [Thes., Ψ.]. = κιρσοκ., Cels. P. Eg. [Soph.]. || Cf. κιρσός, οῦ, ὁ. *Med.*, 1371, varice. Poll. Gal. Philstr. Orig. [Soph.]

[⁑ κιτρινοφόρος, ον. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 9, qui porte une robe couleur de citron. Cf., *ibid.*, κοκκινοφόρος, λευκοφόρος.]

Σ κίχλα, ης, ἡ. *Med.*, 195, grive. A. Trall. Geop. *F. byz.*, = κίχλη.

κλαδεία, ας, ἡ. *A. Gr.*, I, 245, 14, action de tailler la vigne. Geop.

κλάριον, ου, τό. *A. Gr.*, III, 221, 393 * κλάρια δὲ, τὰ ψέλλια, bracelet. Suid. Zon. (*Ap.* Spt. Hesych., κλάνιον). [Soph., *s. v.* κλάδιον.]

Θ κλασματικός, ή, όν. *B. G.*, V, 342, 27, fragmentaire. Roman. et Porphyr., *Novell.*

κληρικός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 939 B, clerc. Cyprian. Leod. Athan. Bas. Pallad., etc. [Thes., *s. v.* κλῆρος.]

κληρονομέω -ῶ. *Sens part.*, οἱ -ούμενοι, ⁑ les prêtres. Cf. κλῆρος. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 61, 20; 100, 17; 202, 28; *B. G.*, IV, 322, 9; *Acc.*, 48, 5; *An. Ass*, VIII, 206, 12, hériter. [Soph.]

κληρονομιαῖος, α, ον. *Patr.*, 1028 C, qui concerne l'héritier. Apost. Ps.-Chrys. Justinian. Eust. [Soph., — μαῖος.]

κλῆρος, ου, ὁ. *Chr.*, 21, 2 οἱ ἐν κλήρῳ κατειλεγμένοι; *Acc.*, 67, 8; *Patr.*, 939 B οἱ ἐν -ρῳ, clergé. Caïus. Petr.Alex. Bas. Naz. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 2, 13; 4, 26 ὁ τῆς ἐκκλησίας κλ.; 46, 24 (cf. 53, 21) κατὰ κλῆρον (par héritage); 79, 11; 82, 7 (cf. 92, 32) ὁ τῆς βασιλείας κλ.; 112, 7; 151, 3 ἐκ κλήρου (par héritage); 184, 8, etc., lot, patrimoine, condition. [Soph.]

κλητόριον et -ώριον, ου, τό. *B. G.*, V, 228, 22; 251, 14; 428, 15, banquet, festin, *en part.* festin donné par le prince. Const. Porphyr. Theoph. Cont. Suid., etc.

κλιμακηδόν. *Ps.*, 166, 14, par degrés. Ps.-Bas. Syn. Phot. [Thes., Ψ.]

κλιματάρχης, ου, ὁ. *Patr.*, 876 C, qui préside à une région, *en parl. de démons.* Procl. Simoc. Manass. [Thes., Ψ.]

Σ κνησμός, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *A. Gr.*, III, 221, 388 ⁑ κ., ὁ τραχὺς

(1) Sur ce mot, cf. Clugny, *Dict. des noms liturgiques*, Paris, 1895.

τόπος, ⁑ lieu rude, hérissé d'aspérités, de broussailles. *An leg.* κνημός, *ut ap.* Hom. A. Rh. Orph.? || Cf., *au sens de* démangeaison, *Med.*, 874; *Phys. et Med.*, II, 193, 4. Hpc. Arstt.

Θ κογνάτος, ου, ὁ. *Patr.*, 934 B -άτους; 946, B -άτων, cognatus. Antec. [Triant.]

⁑ κογνίτα, *dans* καῦσα κ., *Patr.*, 943 B, causa cognita. Cf. καῦσα.

Θ κοιαίστωρ, ωρος, ὁ. *Patr.*, 940 B (Teucher, κουαιστ.), quaestor. Jul. Antec. Simoc. Const.Porphyr. [Triant. Her.]

κοινολεξία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 525, 3; 537, 17, expression de l'usage commun. Cedren. Nicet. Chon.

κοινοπραξία, ας, ἡ. *Chr.*, 252, 16, entreprise en commun; association. Simoc.

[⁑ κοκκινοφόρος, ον. Anon. *ap. Psell.*, *B. G.*, V, 570, 8, qui porte une robe couleur écarlate. Cf., *ibid.*, λευκοφόρος, κιτρινοφόρος.]

κολπόω -ῶ. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 82, 22 λίθους, ⁑ tenir contre son sein. || Cf., *au sens de* courber, rendre sinueux, Arstt. Mosch. DH. Luc. Philstr. [Soph.]

⁑ Κολωνειάθεν. *Chr.*, 189, 22, de la ville de Colônée (Κολώνεια, Κολώνη [Cang. Pape]), *en Orient.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 87, 384.

Θ κομβεντίων, ωνος (et ονος), ἡ. *Patr.*, 959 A, B; 960 A, conventio. Mal.

ΘΣ κομμοδάτι (*sic leg.*, *pro* -τῃ). *Patr.*, 930 A, (actio) commodati. Antec. [Triant.]

ΘΣ κομφεσορία (ἀγωγή). *Patr.*, 945 A, (actio) confessoria. Antec., -φεσσωρ. [Triant.]

ΘΣ κονδεμνατίων, ονος (Teucher, ωνος), ἡ. *Patr.*, 960 A, condemnatio. Antec. [Triant.]

Θ κονδικατίκιος, ον. *Patr.*, 930 A, 947 A, 956 B, condicticius. Antec., [Triant.]

⁑ κονδούκτι. *Patr.*, 931 A, conducti.

⁑ κονδούκτιο, ἡ. *Patr.*, 946 A, conductio.

⁑ κονιοειδής, ές. *Patr.*, 913 C, de poussière.

⁑ κονσένσο. *Patr.*, 929 A, 931 A, 946 B, et κονσένσου, *Patr.*, 929 A, consensu. Antec. 1, 14, 1.

⁑ κονστιτούτας. *Patr.*, 1029 A, constitutae; constitutiones; *Patr.*, 930 B πεκουνίας -τούτας, pecuniae constitutae. || Cf. πεκούνια *ap.* Plut. [Her.]. Lyd. [Soph., Ψ., *s. v.* ἀντιφώνησις.]

κοντάκιον, ου, τό. *Patr.*, CXIV, 205 A *tit.*, petit hymne. Chrys. Synax. Curop.

⁑ κοντινέντι, *dans* ἐξ κ., *Patr.*, 960 A; 1028 A (*Ps.*, 114, 14), ex continenti.

κόντουρος (et κούντουρος, *B. G.*, V, 532, 8), ον. *B. G.*, V, 370, 19;

532, 2; 533, 21, 23; 534, 26; 535, 9, 28. *au plur.*, τὰ κόντουρα. *Mot de sens divers, expliq. par Psell.* : p. 533, 19, chevaux destinés au service impérial, dont on coupait le bout de la queue. Const.Porphyr. Suid. Achmet. Anon.Byz.; pp. 533, 15 sq.; 535, 1, ⁑ fête de l'Ascension.

ΘΣ κόντρα, *dans* κ. ταβούλλας, *Patr.*, 934 A, contra tabulas. Antec. [Triant.]

⁑ Κορδακᾶς, ὁ. *B. G.*, V, 208, 24, *n. d'h.*

⁑ κορυβαντίασις, εως, ἡ. *Patr.*, 720 D, *joint à* ἐνθεασμός, délire de Corybante.

κοσμαγός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 57, 15; 441, 28; *Bresl. phil.*, VII, 74, 6, 7; *B. C. H.*, I, 207, 13, qui conduit, qui gouverne le monde; cosmage, *mot de la philos. chaldéenne* (1). Syn., etc.

κοσμαγωγός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 1132 D, 1152 A; *Acc.*, 399, 17; *Ps.*, 151, 26, qui conduit le monde. Pisid. [Thes., Soph., Ψ., *Patr.*]

κοσμικός, ή, όν. *Chr.*, 25, 4 ζωή; *B. G.*, IV, 441, 12 -κὸν ἔσθημα; *B. G.*, V, 398, 22, *opp. à* μοναδικός; *Acc.*, 45, 10, 15 -καὶ φροντίδες; 63, 14, du monde; mondain, séculier. Sard. Const. Chal. Typic. Sabae. [Cang. Thes. Soph.]. || Cf. *Acc.*, 41, 32, du monde physique. NT. *H.* 9, 1, terrestris, *opp. à* caelestis. [Zor.]

ΘΣ κοσμόφθογγος, ον. *B. G.*, V, 350, 24 σάλπιγξ, qui résonne dans tout l'univers. [Koum., Ψ.]

Θ κουβουκλείστιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 198, 24, cubicularius; camérier du patriarche. Nic.II. Phot. Const.Porphyr.

Σ κουζηνᾶς, ὁ. *B. G.*, V, 300, 10, *n. de ville.* *Ap.* Eust., κουζωνᾶς. [Thes.]

[ΘΣ κουλούκιον, ου, τό. Annon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 568, 21, petit chien. *Vulg.* [Legrand, κουλοῦκι.].]

ΘΣ κοῦλπα, *dans* λάταν κοῦλπαν, *Patr.*, 943 B, latam culpam. Antec. [Triant.]

⁑ κούοδ, *dans* ἐντέρδικτον τὸ κούοδ βί, *Patr.*, 946 A, interdictum quod vi. || *Gén. plur.*, ⁑ κουόρουμ, *dans* κ. λεγατόρουμ, *Patr.*, 931 B, quorum legatorum.

Θ κουράτωρ, ωρος et ορος, ὁ. *Patr.*, 934 B -ωρ, 935 A -ωρος; 934 B -ορες (Teucher, -ωρες), curator. Nil. Antec. [Triant.]

Θ κουρατωρεία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 399, 24, curatoria; tutelle. Justinian. [Soph., -ορεία et -ωρία.]

⁑ Κοῦρτος, ου, ὁ. *Chr.*, 230, 24, Kurde, *n. de peuple.*

Σ κοχλοειδής, ές. *Jahns Jahrb.*, VII, 547, 16 πόρος, en forme de coquillage. Pisid. *F. byz.* = -ιώδης, Gal. [Soph.]

(1) Sur ce mot, cf. Miller, *Journ. des Sav.*, 1876, p. 251.

κράτος, εος -ους, τό. *B. G.*, V, 358, 18, Puissance, Majesté, *en parl. du prince.* Cyrill.H. Euagr., etc. [Thes., 1391 C; Soph.]. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 14, 6, 24; 22, 6, 27, etc., etc. Cf. Sathas, *Index graecit.*, *s. v.*

κρεύλλιον, ου, τό. *Chr.*, 199, 32, petit morceau de viande. Syn.

[⁑ κρίμαν, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 565, 8, 11, faute, péché. *Vulg.* = κρίμα, Spt. NT., etc.]

κροταφιαῖος, α, ον. *B. G.*, V, 382, 21 πληγή, sur les tempes. *Souv. de Syn.*, 1051 C (*Ep.*, 259 a).

κροτέω -ῶ. *Patr.*, 816 B σύνοδοι * κατὰ δυσσεβῶν ἐκροτήθησαν, rassembler. = συγκροτέω. Theodoret. Gregent. Leont. Theoph. [Thes., 2003 B; Soph.]. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 92, 9 τὼ χεῖρε, battre des mains; *B. G.*, V, 513, 16, applaudir, et cf. *le tour poét. B. G.*, V, 199, 22 ἀγῶνα, mener avec bruit un combat. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 57.

⁑ κρουστικώτερος, α, ον. *Syll.*, XVIII, 603, 3. *Cp. de* κρουστικός, ή, όν, retentissant. Arstt. Plut. Luc.

[ΘΣ κρυάδα, ἡ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 567, 15, 16 τὰς κρυάδες, le froid. *Vulg.* [Legrand].]

κρυφιότης, ητος, ἡ. *Patr.*, 1132 C τοῦ λόγου, obscurité mystérieuse. Amphiloch. Theod.Anc. Ps.-Dion. Andr.Cret. [Thes., Ψ.]

⁑ κτηματίκιον, ου, τό. *B. G.*, V, 311, 5 ἡ ἀπὸ τῶν κτηματικίων (*sic leg. pro dittogr.* κτηματιτικίων) πρόσοδος, petite propriété; petit bien. = κτημάτιον. *An leg.* κτηματισκίων? Cf. Greg.Magn. Zachar. [Thes.]

κτιστός, ή, όν. *Patr.*, 696 C, créé. *Mot surt. byz.* Just.Mart. Eus. Athan. Caesarius. Nyss. Anast.Sin.

[⁑ κυβαρός, ά, όν. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 566, 20 καθαρὰ καὶ κυβαρὰ ὅλα ἡ χάρις δέχεται, impur. *Vulg.* *An leg.* ῥυπαρά?]

κύλισμα, ατος, τό. *Patr.*, 745 D, ⁂ action de se rouler, roulement, *en parl. des astres*, ἵνα μὴ σύρρηξις ὑπὸ τῶν αὐτῶν καταδρόμων καὶ κυλισμάτων γένηται, ne ex consimili cursu et volutatione conflictus esset. Hippiatr. || *Ps.*, 168, 23, ⁂ action de rouler, roulage, τὰς ἀκάνθας τῶν ὑφασμάτων συστεῖλαι λειώσαντα τοῖς κυλίσμασι, *m. à m.* en faisant rouler quelque chose dessus. « Significatur modus pannorum superficiem asperiorem laevigandi, cylindri ope. » (Boissonade, *s. l.*). Pisid.

⁑ κυνηγάω -ῶ. *Moy.*, *Chr.*, 266, 20, chasser avec des chiens; chasser. *F. byz.* = *class.* κυνηγέω -ῶ; cf. *B. G.*, V, 407, 29. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 69.

ΘΣ κυπέλλιον, ου, τό. *An. Ass.*, IX, 47, petite coupe. [Koum., Ψ.]

Θ κῦρ. *An. Ass.*, VIII, 208, 10; 216, 18; *B. G.*, IV, 303, 2; *B. G.*, V, 102, 24; 197, 15; 201, 30; 208, 24; 470, 8; 513, 21, etc., seigneur, *titre byz.* [Soph., *s. v.* κύριος.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 10.

Θ κυρά, ᾶς, ἡ. *Chr.*, 1, 8, 10, impératrice, *titre byz.* Mal. Nic.II. [Her.]

⁑ κυριοτρόπως. *Patr.*, 963 B, proprio modo. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

⁑ κυριώνυμος, ον. *B. G.*, IV, 351, 27 τὰ -μα, nom propre.

Θ κύρος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 200 *tit.*, seigneur, *titre byz.* Chal. Eustrat. Joan.Mosch., etc. [Her.]

κῦρτος, ου, ⁑ τό. *Acc.*, 405, 23, nasse. = *class.* ὁ κύρτος; cf. *B. G.*, V, 536, 17. Cf. notre *Ét. sur .. Psellos*, p. 326.

⁑ κυσαρόν, οῦ, τό. *A. Gr.*, 1, 240, 10 ⁂ κ., τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, vagin.

Θ κωδίκελλος, ου, ὁ. *Patr.*, 935 B, 961 A, 970 B, codicellus. Lyd. Antec. Justinian., etc. [Triant.]. Cf. κώδικος, κῶδιξ.

⁑ κώδικος, ου, ὁ. *Patr.*, 925 A τὸ τούτων (τῶν μέρων) κώδικος ὠνομασμένον, codex. Cf. κῶδιξ.

κῶδιξ, ικος, ὁ. *Patr.*, 927 A, codex. Antec. Euagr. Choerob., etc. [Cang. Triant.]

Σ κωμάς, ἡ. *Patr.*, 1152 B, *épith. d'Hécate.* [Thes., Ψ.]

Κωνσταντινούπολις, εως, ἡ. *Chr.*, 32, 2; *B. G.*, V, 383, 20, etc., Constantinople. Alex. Athan. Bas. Naz. Nyss., etc.

Λ

Σ λαμπρότοξος, ον. *An. Ass.*, IX, 207, 16, à l'arc brillant, *ép. d'Apollon.* Schol.Hom. Eust.

λαμπροφορέω-ῶ. *Chr.*, 135, 17, *opp. à* ῥακοδυτέω, porter des vêtements brillants. Pallad. Phot. Cedren., etc.

Σ λαμπροφωνέω-ῶ. *Patr.*, 908 A, parler brillamment. [Thes., Ψ.]

ΘΣ λαομουλτοσυστάτης, ου, ὁ. *Inv.*, 172, qui excite une sédition populaire; fauteur de troubles. [Her., Ψ.]

⁑ λατίνως. *Patr.*, 930 A, latine; en latin. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 387.

ΘΣ λάτος, α, ον, *dans* λάταν κοῦλπαν, *Patr.*, 943 B, latam culpam. [Cang.]

λαύρα, ας, ἡ. *B. G.*, V, 270, 21; 311, 4, 13 (*sic leg., pro* λάβρα), monastère. Apopht.Const. Cyrill.Scyth. Euagr., etc.

Σ λαῦρος, α, ον. *B. G.*, IV, 417, 22 πυρὶ λαύρῳ, violent. Eust (1). = *poét.* λάβρος; cf. *B. G.*, V, 38, 2; 78, 24 πυρετός.

(1) Eustathe, *Il.*, 1065, 63 (cf. Thes., *s. v.*), distingue λάβρον = λίαν βορόν et λαῦρον = λα *epitaticus* ῥέον. En fait, λαῦρος est une graphie vulgaire de λάβρος, due à la prononciation *lavros*.

⁑ λεγάτον, ου, τό. *Patr.*, 1028 B, legatum; ambassade. Cf. Boissonade, *Ps.*, p. 115, n. 3.

Θ λεγάτος, ου, ὁ, legatus. λεγάτου, *Patr.*, 930 B, 931 A, 949 B; -άτῳ, *Patr.*, 933 A; -άτων, *Patr.*, 935 B; -τόρουμ, *Patr.*, 930 B; κουόρουμ -τόρουμ, *Patr.*, 931 B, quorum legatorum. Antec. [Soph., Triant., λεγ.]

⁑ λεγισάκτιο, ἡ. *Patr.*, 1029 A, et -ίων, ἡ, *Patr.*, 1028 B, legisactio.

Θ λεγίτιμος, α, ον. *Patr.*, 959 A, B, legitimus. Antec. [Triant.]

Σ λειοκυμονέω-ῶ. *Chr.*, 204, 16; *Acc.*, 43, 10, avoir les flots tranquilles. Suid.

⁑ λειρόφθαλμος, ον. *A. Gr.*, III, 222, 406 ⁂, aux yeux de lis (λείριον); doux, favorable (1).

ΘΣ Λειχούδης, ὁ. *B. G.*, IV, 388 *tit.*; *B. G.*, V, 299, 26, Constantin Lichoudis, *patriarche.* [Pape]

⁑ λελιούριον, ου, τό. *Patr.*, 844 B ὃ τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ βαρβαρικῶς ὠνόμαζε λ., σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος τὸ διάπυρον, qui brille la nuit, *en parl. de démons* (2).

⁑ λέξ, *dans* ἐξ λέγε, *Patr.*, 956 B, ex lege. Cf. λεγισάκτιο.

Σ λεοντοκομέω-ῶ. *Chr.*, 196, 31; 247, 20 τινα, entretenir comme un lion, *d'où* entourer de prévenances et de soins. Eust.

λεοντοῦχος, ον. *B. G.*, V, 57, 14 -χος πηγή, la source léonine; la source de toute vie. || *Patr.*, 1133 C, qui a un lion, *en parl. des signes du zodiaque.* || *Jahns Jahrb.*, VII, 548, 17, *épith. donnée à Artémis par Proclos.* Marin., *V. Procl.* [Thes., Soph., Ψ., *Patr.*] (3).

Σ λέπρωσις, εως, ἡ. *Med.*, 1251, lèpre. Tzetz. || Cf. *class.* λέπρα, ἡ, *Med.*, 1253.

Σ λεπτέω-ῶ. *B. G.*, V, 193, 7 -ούμενον πῦρ, amincir; étirer, allonger. Hesych. Suid.

Σ λευκάνθεμος, ον, ⁑ *adj. Par.*, 143, 11 -ος βοτάνη, à fleurs blanches. || Cf. *subst.* τὸ λ., camomille, Plin. Diosc.

Σ λευκοσκάρος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 280, 5, scare blanc, *poisson de mer.* [Thes., Ψ.]

Σ λευκόφλεγμος, ον. *Med.*, 1144 ὕδρωψ, leucophlegmasie, *sorte d'hydropisie.* [Thes., Ψ.]

[Σ λευκοφόρος, ον. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 9, qui porte une

(1) *Psell. distingue ainsi ce mot* de λιρόφθαλμος, ον (*q. v.*) : λειρόφθαλμος · εἰ δίφθογγον, τὸν προστηνῆ σημαίνει · εἰ δὲ ἰῶτα γράφουσι, τὸν ἀναίσχυντον κάλει « si on écrit le mot par une diphtongue (λειρ-), il a le sens de προστηνής; si on écrit par iôta (λιρ-), il a le sens de ἀναίσχυντος. »

(2) Selon l'éd. Gaulmin, le mot serait formé de deux racines hébraïques *lel* = nuit, et *ur* = feu, et d'une désinence grecque -ούριον.

(3) Sur ce mot, cf. Miller, *Journ. des Sav.*, avril 1876, p. 250.

robe blanche. Ammian. *ap.* A.Pl. Eust. Codin. Cf., *ibid.*, κιτρινοφόρος, κοκκινοφόρος.]

Θ ληγατάριος, ὁ. *Patr.*, 933 B (*sic leg.*, *pro* λιγ.; Teucher, λεγ.); 1024 B, legatarius. Antec. Justin. [Triant.]

ληγατεύω. *Patr.*, 962 B, lēgo. Antec. [Triant.]

Σ ληγάτον, ου, τό. *Ps.*, 69, 3, legatum; legs. P.B. 327 (an. 166). [Her.]. Suid.

Σ ληνοβατέω-ῶ. *B. G.*, V, 177, 14; 180, 1; fouler le raisin. Chrys. Nicet. Eust. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 57.

ληνοβάτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 180, 9 βοτρυοῦχε ληνοβάτα (*sic leg.*, *pro* βοτρυοῦ χεληνοβάτα), qui foule le raisin. Himer. Aster. [Her.]

Σ λῆξις, εως, ἡ. *Chr.*, 12, 2 τὰς ἐφους λήξεις, frontière. Naz. Eust. || *Sens byz.*; cf., *au sens class.*, *Chr.*, 68, 17; 121, 8; *B. G.*, V, 41, 11, etc., fin (de la vie); terminaison. Eschl. A.Rh.

Σ ληρωδέω-ῶ. *Patr.*, 693 B, dire des niaiseries. *Mot surt. byz.* Hdn. Bas. Phot., etc.

ληρωδία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 192, 28; *Jahns Jahrb.*, VII, 547, 17, radotage; niaiserie. *Mot surt. byz.* Hdn. Bas. Naz. Ps.-Chrys. Cyrill. Epiph.

Σ λίβατος, ου, ὁ. *Med.*, 228, sèche; raie. [Thes., Ψ.]

Θ λιβελλίσιος, ου, ὁ. *B, G.*, V, 451, 23, 26; 453, 20, libellensis, *sorte de greffier qui, dans les débats, lisait les documents judiciaires*. Justinian. Const.Porphyr. [Soph., Her., -ήσιος.]

⁂ λιγγούριος, ου, ὁ. *Patr.*, 888 A τὸν -ιον, lyncurium; ambre fossile. = τὸ -ιον, Th. Spt. Str. Jos. Diosc. Plut., etc. [Soph.]. *An leg.* τὸ λ.?

⁂ Λίζιξ, ικος, ὁ. *B. G.*, V, 240, 24; 241, 14; 311, 28, *n. d'h.*

⁂ λίθαργος, ου, ἡ. *Par.*, 144, 17, litharge. || Cf. Σ λιθάργυρος, ου, ἡ, *Par.*, 146, 23. Nic. Diosc. Plin.A.

λιθογνώμων, ονος, ὁ. *Patr.*, 889 A, connaisseur en fait de pierres précieuses. Jul. Steph.Diac.

λιμνίσκος, ον. *Syll.*, XVIII, 605, 11 ὀβελός, marque critique ÷ . Epiph. Isid.Hisp. [Soph., λιμν.]. Cf. ἀστικτος, ὑπολιμνίσκος.

⁂ λίνος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 530, 29 λίνος (*sic leg.*, *pro* λῖνος) ξεόμενος, lin. = *class.* τὸ λίνον. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 326.

Σ λιρόφθαλμος, ον. *A. Gr.*, III, 222, 406 ⁂, aux yeux impudents (λιρός); impudent. Meletius. Suid. Cf. λειρόφθαλμος.

⁂ λίττερις. *Patr.*, 929 A (3 fois), litteris.

λογάριον, ου, τό. *B. G.*, V, 202, 16, compte. Porph. Achmet. Leont.Chypr. [Thes., *s. v.* λογάδιον.]. || *Sens byz.*; *class. et postcl.*, méchant discours, petit mot. Dem.Plut.DL. Athan. [Soph.]

⁂ λογογνώμων, ονος, ὁ. *Acc.*, 400, 18, *joint à* ἐπιστήμων, connaisseur en fait d'études, de science. *Anal. de* λιθογνώμων, χρυσογνώμων.

λογοθέτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 330, 9; 378, 15; 483, 13; *Patr.*, CXIV, 200 *tit.*; 205 A, logothète, *dignité byz.* Ps.-Cyrill. Lyd. Justinian. Proc. Clim., etc. [Her.]

ΘΣ λογοφόρος, ον. *B. G.*, V, 364, 6, porteur de paroles (*jeu de mots avec* φορολόγος, collecteur d'impôts). [Koum., Ψ.]

λοιπάς, άδος, ἡ. *Patr.*, 940 B, reste. Chrys. Apophth. Just.Imper. Antec. [Thes., Ψ.]

⁂ λοκάτι. *Patr.*, 931 A, 946 A ἀγωγὴ λ., actio locati.

⁂ λοργός, όν. *A. Gr.*, III, 222, 403 ⁂ -γὸν, συγκεκαυμένον. « *Legi velim* λορδὸν, συγκεκαμμένον. Cf. Suidas, λορδὸς, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα. » (Boissonade).

λουτήρ, ῆρος, ὁ. *B. G.*, IV, 459, 11, fonts baptismaux. Nic. II. || *Post. au sens de* baignoire, Spt. Str. Phil. Diosc. [Soph.]

⁂ λόχισις, εως, ἡ. *Chr.*, 5, 1, embuscade (λοχίζω). *Ap.* Suid., λόχησις [Thes.]; *ap.* Sophrns., λόχευσις. [Soph.]

λυπέω-ῶ. *Empl. part.*, *B. G.*, V, 97, 9 ⁂ τὸ λυποῦν τῆς ψυχῆς, affliction. || *Mot d'aill. class.*; cf. *Chr.*, 47, 15; 52, 22; 262, 6, chagriner; affliger. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 346.

λύσις, εως, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 208, 15, ⁂ moyen de sortir d'embarras; faux-fuyant, échappatoire. || Cf., *au sens ordin.*, *Chr.*, 15, 12 ἀπορίας, action de délier, de trancher; solution; 17, 4, *opp. à* δεσμός, déploiement de troupes; *Rhet.*, III, 699, 16, solution d'une objection; réfutation. Class. Hermog. (*W.*, 3, 107).

⁂ Λυσοκρανίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 310, 18, 23 οἱ -ῖται, *n. de peuple.*

λυχνάπτης, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 217, 319, qui allume la lampe. Hesych. [Soph., Ψ.]

λωροτόμος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 224, 431, cordonnier. Hesych. Schol.Plat.

M

Θ μαγγλαβίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 197, 20; 198, 2; 199, 17; 201, 7; 202, 12, 29; 203, 4, 5, porte-clefs, (manus, clavus), *officier byz.* Const. Porph. Theoph.Cont. Codin. [Soph., Her., μαγκ.]

Θ μαγίστρισσα, ης, ἡ. *B. G.*, V, 379, 15; 395, 3, magistra; maîtresse. Const.Porph.

Θ μάγιστρος, ου, ὁ. *Chr.*, 73, 21 τὸ ἀξίωμα; 268, 15; *B. G.*, V, 213, 26; 215, 25; 277, 12; 341, 3; 372, 4; 394, 13; 423, 1; 433, 8, magister; maître, *dignité byz.* Athan. Bas. Pallad. Zos., etc. Cf. μαΐστωρ (1).

(1) Pour la différence de sens entre les deux mots μάγιστρος et μαΐστωρ, cf. Rhodius, *Beiträge*, etc., p. 24, n. 10.

Σ Μαγνίτης, ου, ὁ. *Patr.*, 893 B, pierre de Magnès, *aimant*. Theognost. || Cf. Μαγνῆτις, ιδος, *adj. f.*, *B. G.*, V, 326, 20, 27 λίθος. Pd. Eur. Plat. Th. Str., etc.

⁂ μαεστάτις, *dans* ὁ μ. νόμος, *Patr.*, 946 B, lex majestatis.

ΘΣ μαίευτρα, ων, τά. *B. G.*, V, 87, 12, soins de nourrice. [Koum., Ψ.]

μαίστωρ, ωρος et ορος, ὁ. *B. G.*, V, 87, 23; 276, 19; 420, 1; 428, 14; *Patr.*, 1161 B, magister; maître. Hesych. Theoph. Codin., etc. [Soph., Ψ., *s. v.* μαγίστωρ; Her.]. Cf. μάγιστρος.

⁂ μακρισμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 1100 C — ὃν τινα ἐπεμφαίνει καὶ ἀλλοτρίωσιν, prolixité.

⁂ μακρόζωος, ον. *Inv.*, 102, à la vie longue.

ΘΣ μακροκεντίτης, ου, *adj. m. B. G.*, V, 266, 22 πυρός, froment aux barbes longues. [Koum., Ψ.]

ΘΣ μακροτενῶς. *B. G.*, V, 71, 10, qui s'étend au loin, largement. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

[ΘΣ μαλλίν, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 567, 5, 10, poil. *Vulg.* = *class.* μαλλός. [Hep.].]

ΘΣ Μάμας, αντος, ὁ. *B. G.*, V, 577, 18, 19; 578, 6 ὁ ἅγιος, *n. d'h.* Sozom. [Pape]

Θ μανδάτον, *au gén.* -δάτι. *Patr.*, 931 A, 946 B, mandati. Antec. [Triant.]

⁂ μανδατωρίκιος. *B. G.*, V, 349, 31 τὸ -ον, mandatoricius.

ΘΣ Μανιάκης, ῆ, ὁ. *Chr.*, 123, 7, 8, etc., Georges Maniakès. Ephr. mon. Nic.Bryenn. Suid. [Pape]

Μανιχαῖος, ου, ὁ. *Acc.*, 411, 28, Manichéen. Eus. Athan. Epiph. etc.

⁂ Μανλοῦ, ἡ. *B. G.*, V, 576, 20, *nom du génie* Γιλλώ. Cf. Ἀδιδαζιοῦ.

⁂ μαντῳδός, ὁν. *Acc.*, 388, 2 (*sic leg. cum ms.*); 389, 30; *An. Ass.*, IX, 208, 20, prophétique. = μαντῳδής. *Anal. de* χρησμῳδός, θεσπιῳδός, etc.

Σ μαργαρώδης, ες. *Chr.*, 157, 28 -ες στέμμα; *B. G.*, V, 70, 17; *Acc.*, 61, 20 τόπος, de perle; propre aux perles. Theod.Stud. Acta Jun. Bacchi.

⁂ Μαρμαλατοῦς, ἡ. *B. G.*, V, 576, 21, *nom du génie* Γιλλώ. Cf. Ἀμορφοῦς.

⁂ Μαρμαροῦ, ἡ. *B. G.*, V, 575, 28, *nom du génie* Γιλλώ. Cf. Ἀδιδαζιοῦ.

μαρτυρικός, ή, όν. *B. G.*, V, 145, 13; 317, 2, 26, de martyr. Naz. Philostrg. Leont. Sophrns. Syncell., etc. || Cf. μάρτυς, ὁ, *Chr.*, 171, 27, martyr. NT. Aster. Clem. A., etc. [Soph. Zor.]

Σ Μαρώνειος (οἶνος), ὁ. *Ps.*, 76, 3, de Maronée. Suid. [Thes., *s. v.* Μαρώνεια]. = -ναῖος, Steph.Byz.

⁂ Μασσαλιῶται, ῶν, οἱ. *Acc.*, 414, 27, Massaliotes, *hérésiarques*. Cf.

Μασσαλιανοί, Μεσσαλιανοί, Μεσσαλιῶται, *ap.* Epiph. Cyrill.A. Theoph., etc. [Cang. Thes. Soph. Pape]

⁂ μαστροπεῖον, ου, τό. *B. G.*, V, 503, 5, lieu de débauche.

⁂ Μαχητάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 352, 2, 3, 20, 23, *n. d'h.*

μεγαλέμπορος, ου, ὁ. *B. Z.*, XX, 50, 85, marchand en gros. Naz. Nyss. Syncell. Acrop., etc.

Σ μεγαλεπηβόλως. *B. G.*, V, 535, 26, en accomplissant de grandes choses. Pachym., -επι-.

⁂ μεγαλοπαθής, ές. *Chr.*, 182, 25, *joint à* πολυπαθής, qui supporte de grands maux.

Σ μεγαλοπρεπεύομαι. *Chr.*, 252, 10 * πρός τινα, user de magnificence. Nicet.Chon.

Σ μεγαλοψυχέω -ῶ. *B. G.*, V, 317, 1; 431, 25; 455, 28, être magnanime. Chrys. Stud. || Cf. *class.* μεγαλοψυχία, ἡ, *B. G.*, IV, 311, 25; 381, 16 περί τινα; *B. G.*, V, 115, 5 πρός τι, grandeur d'âme. Isocr. Arstt. Bas., etc. [Soph.]

μεθηλικίωσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 68, 10 (*plur.*), passage d'un âge à un autre. Bas. Nil.

μειλικτός, ή, όν. *Patr.*, 1132 D, qui peut être apaisé; exorable. [Thes., §; Soph., Ψ.]. *Dout.*; *le contexte exige* ἀμείλικτος.

Σ μελαμφορέω -ῶ. *Chr.*, 98, 1; *Patr.*, 939 B, porter l'habit noir; être moine. Tzetz. Eust. [Thes., Ψ., *Patr.*]

μελανειμονέω -ῶ. *Chr.*, 258, 11, prendre l'habit monacal. *Sens byz.* Liban. Acrop. || Cf., *au sens de* être vêtu de noir, Arstt. Str. Plut. [Soph.]. Cf. μελανείμων.

Σ μελανείμων, ον. *B. G.*, V, 285, 12 -ον σχῆμα, vêtement noir; habit monacal. Ignat. [Cang. Thes.]. *Sens byz.*; cf. οἱ μελανείμονες, monachi. [Her.]. || Cf., *au sens de* vêtu de noir, Eschl. Pol., etc.

⁂ μελένδυτος, ον. *B. G.*, V, 322, 2, vêtu de noir.

⁂ Μελετίνη, ης, ἡ. *B. G.*, V, 573, 13, 15, *n. de femme.*

⁂ μελίβρυτος, ον. *B. G.*, V, 353, 15 γράφη, tout débordant de miel. *Sed fors. leg.* μελίρρυτος. Plat.

Σ μελιποιέω -ῶ. *B. G.*, V, 476, 12 τὰ ἄνθη -ῶ, rendre comme du miel. [Thes., §.]. *An leg.* τὰ ἄνθη μέλι ποιῶ?

ΘΣ Μελισσηνός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 310, 12, *n. d'h.* Genes. Nic. Bryenn. [Pape]

Σ μελιτοτροφέω -ῶ. *Patr.*, 621 C, nourrir de miel. [Thes., Ψ.]

Σ μελιτοτροφία, ας, ἡ. *Patr.*, 632 A, nourriture de miel. [Thes., Ψ.]

Σ μελουργέω -ῶ. *B. G.*, V, 156, 26; 485, 28, composer des vers lyriques; chanter. Schol.Thcr. Jo.Damasc., etc.

Σ μελουργός, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *Patr.*, 913 A, chantre. Prodrom. || Cf., *au sens de* musicien, chanteur, Manetho. Cf. μελῳδός.

μελῳδικῶς. *Patr.*, CXIV, 205 A, avec mélodie. Nectar. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Σ μελῳδός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 913 A, D, compositeur de chants religieux; auteur d'hymnes. Chrys. Tzetz. || *Sens byz.*; cf., *au sens class.*, *A. Gr.*, III, 202, 28, poète lyrique, *en parl. de Pindare*. Plat., etc.

ΘΣ μενσουρά, ᾶς, ἡ. *Patr.*, 956 A, mensura. [Cang., -οῦρα.]

⁂ μεσοπωρινός, όν. *A. Gr.*, I, 246, 2 ὁ -ὸς καιρός, du milieu de l'automne.

⁂ μεσώτατος, η, ον. *Patr.*, 797 A, tout à fait au milieu. *Sp. de* μέσος; cf. *class.* μεσαίτατος, *Chr.*, 139, 5; *Patr.*, 1136 B, 1153 A. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 17.

⁂ μεταδεής, ές, *au cp.* -έστερος. *Patr.*, 1037 B, *opp.* à κρείττων, inférieur; moindre. *Sed fors. leg.* καταδεέστερος. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 17.

Σ μεταζευγνύω. *Ps.*, 165, 4, atteler autrement; ratteler. [Thes., Ψ.]. *F. post. de* -νυμι. Xen.

Σ μετάθεσις, εως, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 171, 21, ⁂ changement de vie à trépas; mort. Cf. 258, 14 μ. τοῦ βίου. || *Chr.*, 185, 4 πρός τινα, ⁂ action de se transporter auprès de qqn; relations avec qqn. || Cf., *aux sens ordin.*, *Chr.*, 57, 4, *joint* à μεταβολή, changement de disposition; 67, 3 ἡ * ἐκ τοῦ σώματος μ.; 68, 20; 105, 6; 168, 26; 169, 14; 175, 32; 176, 12; 178, 16; 228, 7 πρὸς τὴν κρείττονα ζωήν; 258, 14, etc., transposition, transport, changement. Class.

Σ μετακυδεύω. *Chr.*, 98, 12 αἱ ψῆφοι μετεκυδεύθησαν, jeter d'un autre côté. Nicet.Chon.

μεταμφίασις, εως, ἡ. *Chr.*, 85, 35; 89, 17, 19; *Acc.*, 63, 8; *B. G.*, IV, 321, 31, changement de vêtement. Genes. Theod.Metoch.

Σ μεταξυλογέω -ῶ. *An. Ass.*, IX, 217, 22, faire une digression. Œcum.

⁂ μεταποικίλλομαι. *Chr.*, 106, 18, varier ses moyens; user habilement de moyens variés.

Σ μεταρσίως. *B. G.*, IV, 351, 5, *joint à* ἐρ' ὑψηλοῦ (*sic corr.*), d'une manière élevée. Cosmas. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Θ μετασκήνωσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 418, 2 ἡ * πρὸς ἕτερον τόπον μ. αὐτῶν, changement de résidence; déportation. Theoph.Cont.

⁂ μεταστέλλω. *Act.*, *B. G.*, V, 418, 27 τὴν διάχυσιν * εἰς εὐφροσύνην μετέστελλεν, envoyer dans un autre sens; transformer, changer. || Cf., *au moy.*, Jos. Luc. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 95.

Σ μεταφορτίζομαι. *Ps.*, 137, 20, charger sur un vaisseau; embarquer. [Thes., Ψ.]

⁂ μέτους, *dans* μ. καῦσα, *Patr.*, 946 B, metus causa.

⁂ μετώπειος, ον. *B. G.*, V, 533, 17 τὰς -πείους τρίχας, du front. = Σ μετωπιαῖος, Gal. Orib.

⁂ Μηδίκιον, ου, τό. *B. G.*, V, 264, 1; 311, 19, *n. d'un monastère.*

⁂ μήσημος, ον. *B. G.*, V, 78, 30 μὴ κλαυθμὸν ἐξενέγκασα, μὴ κραυγὴν μήσημον, blasphématoire?

Μητροπάρθενος, ου, ἡ. *Patr.*, CXIV, 201 D, la Vierge Mère, la Vierge. Theod.Anc. Jos.Hymnogr. Suid.

μητροπολίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 102, 23; 142, 1; 200, 31; 312, 15; 356, 7, 8; 440, 16; 456, 13; 497, 15; 498, 4, métropolite. Nic.I. Ant. Laod. Naz. Ephes., etc.

Σ μητρῴζω. *B. G.*, V, 409, 20, être semblable à sa mère. Theognost. [Koum.]

μηχανουργία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 181, 4, fabrication de machines; machinerie. *Mot surt. byz.* Athen.Mech. Hesych. Const.Porph. Tzetz., etc.

Σ μηχανουργός, όν. *Inv.*, 140 πράξεων μισουμένων, machinateur. A. Pl.

μιμώ, οῦς, ἡ. *Inv.*, 286, guenon. Achmet. Eust. Suid. Tzetz.

μιξάνθρωπος, ον. *B. G.*, V, 523, 5, moitié homme, moitié animal; centaure. Them. Lib.

ΘΣ μισάναξ, ακτος, ὁ. *Inv.*, 118, qui hait le prince. [Her., Ψ.]

⁂ μισθαπόδοσις, εως, ἡ. *Patr.*, 628 B, salaire dû; juste rémunération.

Σ μισθαρνότης, ητος, ἡ. *Patr.*, 660 C, qualité de mercenaire. [Thes., Ψ.]

ΘΣ μισογείτων, ονος, ὁ. *Inv.*, 118, qui hait son voisin. [Her., Ψ.]

⁂ μισοθεΐα, ας, ἡ. *Patr.*, 681 B, haine de Dieu.

ΘΣ μισοθύτης, ου, ὁ. *Inv.*, 118, qui hait les prêtres. [Her., Ψ.]

ΘΣ μισοπλάτων. *B. G.*, V, 445, 17, ennemi de Platon. [Koum., Ψ.]

μισοφαής, ές. *Patr.*, 841 A, 845 A, 865 A, 1149 C; *B. C. H.*, I, 130, 31, qui hait, qui fuit la lumière. Nicet. [Thes., Soph., Ψ.]

Σ μισοφιλόσοφος, ον. *B. G.*, V, 445, 18, *joint à* μισόλογος, qui hait les philosophes. Eunap.

μίτος, ου, ⁂ ἡ. *B. G.*, V, 531, 1, fil. = *class.* ὁ μ.; cf. *B. G.*, V, 101, 30; 271, 20; *Patr.*, 869 A. Hom. Eur. Pol. Luc. Philstr., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 326.

⁂ μνίζουρις, ἡ. *Patr.*, 1148 C (*Oracle*) λίθον -ριν (Kroll, *Bresl. phil. Abhandl.*, VII, 58, 9, μνούζιριν), *nom de pierre.*

⁂ μόγκωσις, εως, ἡ. *Med.*, 919, étouffement de la voix.

Θ μοδεράτωρ, ωρος, ὁ. *Patr.*, 940 B, moderator. Antec. Justinian. [Triant.]

Σ μοιρηγέτης, ου, ὁ. *Sens part.*, *Ps.*, 133, 13, ⁂ commandant de section, = μοιράρχης. || Cf. *adj.* μοιραγέτης, ες, *B. G.*, V, 382, 6, qui dirige le destin. A. Rh. Paus. Procl. Jambl. [Her.]

⁂ μολυντικός, ή, όν. *Patr.*, 669 C, *gén.*, -κῆ τῶν ψυχῶν ἀνισότης, qui souille.

μοναδικός, ή, όν. *Chr.*, 48, 20; 228, 13; 237, 21; 254, 19; *B. G.*, IV, 353, 27; 354, 7, 23; 449, 6, 9; *B. G.*, V, 33, 5; 262, 21; 398, 7, 22; 404, 1; 484, 26; *Patr.*, 1173 B, monastique; monacal. Naz. Nil. Eustrat. Syn., etc.

μοναδικῶς. *B. G.*, IV, 449, 3, Σ en tant que moine, *opp. à* πολιτικῶς, en tant que civil. Ps.-Chrys. Bas. Nyss.

μονάζω. *Patr.*, 840 C -άζων; *Chr.*, 59, 24; *B. G.*, V, 267, 18 -άζουσα, mener la vie monacale. Eus. Athan. Bas. Epiph. Chrys., etc.

[Σ μοναπλός, ή, όν. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 561, 16, 17 ἡ πτωχεία κατέδειξε τὰ -πλά, un; simple. [Thes., Ψ.].]

μοναστήριον, ου, τό. *Chr.*, 11, 4; 67, 8; *B. G.*, V, 263, 29; 264, 2; 297, 8; 342, 24; 367, 18; 381, 5, couvent; monastère. Athan. Bas, Naz. Nyss. Chrys., etc.

⁂ μοναστηριτίκιον, ου, τό. *B. G.*, V, 376, 7, petit monastère.

μοναστής, οῦ, ὁ. *Chr.*, 34, 36; 35, 5; 59, 23; *B. G.*, V, 397, 28; 398, 4; 443, 22; *Acc.*, 393, 17, moine. Bas. Naz. Chal. Stud. Tzetz.

μοναχικός, ή, όν. *Acc.*, 41, 22, de moine. Isid. Soz. Ps.-Dion. Theod. Theoph., etc.

μοναχός, οῦ, ὁ. *Chr.*, 1, 1; 68, 5; *B. G.*, V, 53, 22; 177, 1; 262, 10; 264, 13; 265, 5; 270, 22; 297, 6, 18; 342, 26; 357, 10; 359, 4; 367, 24; 379, 1; 383, 3; 398, 29; 402, 11; 412, 4, 14; 448, 25; 469, 9; 470, 8; 484, 27; 489, 14; *Acc.*, 386, 10; 402, 7, etc., moine. Athan. Bas. Naz. Chrys., etc.

ΘΣ μόνεφθος, ον. *Med.*, 100, cuit une fois. [Koum., Ψ.]. || Cf. δίσεφθος, ον, *Med.*, 99, 128, cuit deux fois. Diosc. Gal. [Soph.]

μονή, ῆς, ἡ. *Chr.*, 10, 30; 44, 16; 87, 16; 237, 25; *B. G.*, V, 177, 1, 20; 264, 20, 26, 31; 265, 3, 26; 297, 6; 311, 14; 342, 28; 343, 3; 378, 24, 26; 379, 2, 4, 6; 381, 7; 398, 19; 456, 23; 521, 29, etc., couvent; monastère. *Sens byz.* Athan. Naz. Pallad., Epiph., etc. || Cf., *au sens de* demeure, *B. G.*, IV, 378, 1 αἱ κάτω -αί; 383, 17; 387, 19; 419, 4; 421, 7 ὑπερκόσμιος; *Patr.*, 636 A (cf. NT., *Jo.*, 14, 2, 23), etc. NT. Paus. Clementin. Athan., etc. [Soph. Zor.]

⁂ μονοκρατόρισσα, ης, ἡ. *Chr.*, 1, 10, impératrice.

Σ μονότροπος, ον. *Sens part.*, *B. G.*, V, 404, 2 τὴν μοναδικὴν ζωὴν, τὴν * ἐπὶ τὰ κρείττω -ον, ⁂ uniquement tourné vers. || Cf., *au sens de* d'un caractère uniforme, *A. Gr.*, III, 200, 3; 201, 9. DH. Plut.

μονόχρονος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 953 B * τὴν φύσιν, *opp. à* διηνεκής, Σ qui ne dure qu'un an. [Thes., Ψ.]. || Cf., *au sens de* qui ne dure qu'un temps, Aristipp. Arcad. Lgn. Porph., etc. (1).

(1) Cf. χρόνος = année, *Chr.*, 42, 8; 95, 26; 104, 8; 182, 14; *Patr.*, 933 B, 950 B, 958 A; *Ps.*, 134, 21, etc. Diosc. Herm. El. Arstd. Athan. Apocr.

⁂ μονόχρωος, ον. *Patr.*, 896 A, d'une seule couleur. = μονόχρους, μονόχρως. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 12.

ΘΣ μόρτις, *dans* μόρτις καῦσα, *Patr.*, 933 A, 944 B, 967 B, mortis causa. Antec. [Triant.]

μορφωτικῶς. *Patr.*, 1140 C, sous une forme; figurativement. Ps.-Dion. [Thes., Soph., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Θ μουλάριον, ου, τό. *B. G.*, V, 299, 22, mulus; mulet. *Mot vulg.* Const. Porphyr., μωλ.

⁂ Μυῖα, ας, ἡ. *B. G.*, V, 575, 17; 576, 23, Myia, *nom d'un génie malfaisant.*

⁂ μύξωνος, ον. *A. Gr.*, I, 237, 7 αἱμωπῶν ἢ καὶ μυξώνων, glaireux. *Fors.* μυξώδων (Boissonade).

⁂ Μυραλίδης, ὁ. *B. G.*, V, 209, 13 M. Θεόδωρος, *n. d'h.*

Σ μυριόκλονος, ον. *Med.*, 407 σφυγμός, aux multiples mouvements; tumultueux. [Thes., *Addenda*, Ψ.]

⁂ μυριότεχνος, ον. *B. G.*, V, 70, 3 τὰ -να, travaillé avec beaucoup d'art. [Koum., Ψ.]

μυσταγωγέω-ῶ. *B. G.*, IV, 329, 12, célébrer le mystère eucharistique; communier. Athan. Pallad. Soz. || Cf., *au sens de* initier aux mystères, servir d'initiateur, initier, *Chr.*, 232, 8 -μαί τι; 245, 17 τινί τι; *B. G.*, IV, 434, 16 τινί τι; 439, 26; 440, 7; 448, 15; *B. G.*, V, 66, 14 τινα * πρὸς τέχνην; 322, 17; *Patr.*, 540 C, 577 C, etc. Str. Phil. Clem.A. Orig. Naz. [Soph.]

⁂ μυστηριωδέστερος, α, ον. *Patr.*, 680 C. *Cp. de* μυστηριώδης, ες. Cf. *B. G.*, V, 92, 7 (*An. Ass.*, IX, 203, 9); 441, 24; *B. C. H.*, I, 207, 25; *Acc.*, 391, 13; 63, 7, de nature mystérieuse; mystique. Plut. Eus. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 17.

μυστικός, ή, όν. *B. G.*, V, 214, 7 ἡ -κὴ τοῦ κράτους ὑπηρεσία, fonction de secrétaire privé du prince. *Subst.*, ὁ -κός, *B. G.*, V, 358, 22, secrétaire privé. *Sens byz.* Const.Porphyr. Leo Gram. Theoph.Cont., etc. || Cf., *au sens class.*, *B. G.*, V, 280, 5; 473, 29, mystique. Hdt. Trag. Ar. Thc.; *postcl.*, *Chr.*, 82, 26 γραφὴ τῶν -κωτέρων, secret. Spt. Str. Iren., et cf. *adv.* μυστικῶς, *Patr.*, 541 C, 620 D, d'une façon mystique. Hermog. Clem.A. Orig. Porph. [Soph.]

· μυστογράφος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 206, 27; 209, 11, secrétaire. Lyd. Nicet.Paphl. Jo.Euchaïta.

μυωξία, ας, ἡ. *A. Gr.*, III, 222, 411 ⁂ φωλεός, μ.; *B. G.*, V, 169, 8; *Ps.*, 132, 9, trou de souris. Naz. Suid.

Ps.-Nil., etc. [Soph.], et cf., sur ce sens, Boissonade, *Ps.*, 134, n. 4; Schmid, *Attic.*, II, 166, 226; Herwerden, *Lexicon*, *s. v.*; K. Dieterich, *Bedeutungsgesch. d. griech. Wörter*, dans *Mus. Rhen.*, 1904, 233 sqq.

⁑ μωκέω-ῶ. *B. G.*, V, 520, 30 μωκεῖσθε, railler. = μωκάω-ῶ. Spt. El. DL. Agathar. [Soph.]

Σ μωμέω-ῶ. *Act.*, *B. G.*, V, 216, 23, blâmer; railler. Procl. Stud.

⁑ Μωροχαρζάνου μονή. *B. G.*, V, 342, 25; 343, 3, monastère de Mórocharzane.

⁑ Μωρᾶ, ἡ. *B. G.*, V, 575, 27, *nom du génie* Γιλλώ.

N

Ναζιραῖος, ου, ὁ. *Chr.*, 186, 32; *B. G.*, V, 159, 4; 190, 23, Naziréen, *moine*. Baz. Naz. Nic.C.P. Suid.

Σ ναρδεργάτης, ου, ὁ. *Patr.*, 560 D, fabricant d'huile de nard. [Thes., Ψ.]

ΘΣ Ναρσῆς, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 378, 24 -οῦ μονή, couvent de Narsès. [Pape]

Σ ναῦλα, ης, ἡ. *B. G.*, V, 321, 18, *sorte de harpe*. *F. byz.*, = ναῦλον, ναῦλος. Hesych. Suid. ‖ Cf. νάβλας, α, ὁ, *Syll.*, XVIII, 604, 4. Spt. (*cité par* Psell.). Clem.A. [Soph.]

νεανιότης, ητος, ἡ. *Syll.*, XVIII, 608, 1, jeunesse. Epiph. Philon Carp., etc.

ΘΣ νεγατορία. *Patr.*, 945 A ἀγωγή, actio negatoria. Antec. [Triant.]

⁑ νεγοτιόρουμ, *dans* ν. γεστόρουμ, *Patr.*, 931 A, negotiorum gestorum.

Σ νεκρόζωος, ον. *Inv.*, 103, mort vivant. Nicet.Eugen. [Her., Ψ.]

ΘΣ νεκρόχρωτος, ον. *Inv.*, 122, à la peau cadavéreuse. [Her., Ψ.]

Σ νέκρωμα, ατος, τό. *Patr.*, 877 B, cadavre. [Thes., Ψ.]

νεκρωτικός, ή, όν. *Patr.*, 640 C, qui mortifie. Chrys. Nil.

⁑ Νεοθεαίτητος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 187, 26, nouveau Theætète.

⁑ νεοττιδεύς, έως, ὁ. *B. G.*, V, 332, 18 οἱ -δεῖς τοῦ γένους, les petits. *Anal. de* ἀετιδεύς, ἀηδονιδεύς, etc.

⁑ νεουργία, ας, ἡ. *An. Ass.*, IX, 209, 11, fabrication du vaisseau (ναῦς, ἔργον). *Titre donné au passage de l'Odyssée* (V, 243 sqq.), *où le poète représente Odysseus occupé à fabriquer un vaisseau.*

νεοφανής, ές. *Chr.*, 173, 7, nouvellement paru. Stud. Phot. Eust. Theophyl.

νεοφώτιστος, ον. *B. G.*, V, 405, 1, nouvellement baptisé. Method. Eus. Nyss. Chrys. Cyrill., etc. [Her.]

ΘΣ νεστοριάζω. *Acc.*, 389, 21, suivre la doctrine de Nestorius. Nicol. de Méthone. [Koum.]

νεφύδριον, ου, τό. *Patr.*, 1168 C; *An. Ass.*, XIII, 272, 2, petit nuage. Socr. Theophan. Cedren. [Thes., Ψ., *Patr.*]

⁑ νηπιέστερος, α, ον. *Patr.*, 621 C. *Cp. du class.* νήπιος, α, ον, *Chr.*,

25, 28; *B. G.*, V, 536, 2, qui ne parle pas; en bas âge. Cf. νηπιωδέστερος, *Patr.*, 624 C. Nyss., et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 13, 17.

Σ Νικαεύς, ὁ. *B. G.*, V, 344, 16, de Nicée. Inscr. *ap.* Boeckh.

⁑ Νικηφορίτζης, ὁ. *B. G.*, V, 344 *tit.*, *n. d'h.*

Σ Νικηφόρος, ου, ὁ. *Chr.*, 4, 18; 128, 18, etc., Nicéphore Phôcas; *B. G.*, V, 102 *tit.*, Nicéphore d'Ephèse.

ΘΣ νοβάτιο (Teucher, -ίων), ἡ. *Patr.*, 930 C, novatio. Antec. [Triant.]

Θ νοβελλίσιμος, ον, *Chr.*, 72, 5; 73, 7, et νωβ., *Chr.*, 84, 5; 88, 8, 25, 30; 89, 12; 91, 32, nobilissimus; nobilissime, *dign. byz.* Zos. Philostrg. Olymp. Damasc., etc.

νόθευσις, εως, ἡ. *Patr.*, 941 B, action d'abâtardir, de falsifier. Nicet. Byz. Suid. [Thes., Ψ.]

⁑ νοθογενής, ές. *B. G.*, V, 541, 8, de race bâtarde; bâtard.

Σ Νομοφύλαξ, ακος, ὁ. *B. G.*, V, 181, 25; 182, 19; 184, 24; 185, 20; 192, 9, 14, 30; 193, 2, 18; 194, 6, 23; 195, 3, 17, gardien des lois, *dign. byz.* (*titre officiel de Jean Xiphilin*). [Thes., 1559 A.]. *Mot d'aill. class.*; cf. Xen. Plat. Arstt., etc.

ΘΣ νοξάλιος, α, ον. *Patr.*, 936 B, 946 B, noxalis. Antec. [Triant.]

Σ νοόω-οῦ. *Tz.*, 360, 11, rendre esprit; *au pass.*, participer de la nature de l'esprit. *Mot de la philos. plotinienne et porphyrienne.* Eust. [Thes., 1533 A.]

νοτάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 205, 13 * εἰς τὸ σέκρετον; 260, 14; 272, 12; 277, 25; 279, 7; 298, 12; 305, 1; 342, 6, 11; 374, 19; 375, 1; 378, 14; 379, 14, 20, 28; 385, 10; 485, 17, 19, etc., notarius; greffier, *fonct. byz.* Jul. Athan. Bas. Epiph. Eunap. Soz., etc. [Suicer. Her.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 162.

⁑ νοῦδος, α, ον, *dans* νοῦδα πάκτα, *Patr.*, 960 A, nuda pacta.

⁑ Νουμερικοί, ῶν, οἱ. *B. G.*, V, 257, 11 -κῶν ἐπίσκοπος, *n. de peuple.*

Θ νούμερος, ου, ὁ. *Patr.*, 956 A, numerus; nombre. Nil. Cyrill. Scyth. Nicet. Paphl., etc. [Her.]

⁑ νυκτάλωπος, ον. *Patr.*, 893 B, qui concerne le nyctalope.

⁑ νυκτιλοχέω-ῶ. *Patr.*, 880 C τινι, tendre des embûches à quelqu'un pendant la nuit.

ΘΣ νυκτιτυμβάς, *adj. f. Inv.*, 183 -βὰς φαρμακίς, qui rôde la nuit sur les tombeaux. [Her., Ψ.]. Cf. τυμβάς.

ΘΣ νυμφίδιον, ου, τό. *B. G.*, V, 221, 17, jeune fille, *dim. de* νύμφη. [Koum., Ψ.]. ‖ Cf. *adj.* νυμφίδιος, α (ος), ον, nuptial, Eur. Ar. A.Rh.

Σ νυμφοπρεπεστάτως. *Patr.*, 660 A, comme il convient tout à fait à une jeune fille. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 88, 387.

⁑ Νυσσαεύς, ὁ. *Patr.*, 905 C, Saint Grégoire de Nysse.

Σ νωτιαῖος, ου, ⁑ ὁ. *Ps.*, 83, 12; 95, 8; 134, 1, dos. (Cf. éd. Boissonade, *s. v.*). ‖ Cf., *adj.*, *B. G.*, V, 73, 16; *Patr.*, 1053 C, du dos; dorsal. Hpc. Eur. Plat.

Ξ

Σ ξανθόπλοκος, ον. *Med.*, 1288 χολή, aux enroulements jaunes. Pisid.

⁑ ξενήεις, ήεσσα, ήεν. *B. G.*, V, 306, 5, accueillant; hospitalier.

⁑ Ξηρῖται, οἱ. *B. G.*, V, 209, 16, *nom de peuple.*

⁑ Ξηρός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 279 *tit.*; 282, *tit.*, *n. d'h.* Acrop.

⁑ Ξηροχωραφίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 312, 17, *n. d'h.*

⁑ Ξιφίας, ου, ὁ. *B. G.*, V, 200, 16, *n. d'h.*

Σ Ξιφιλῖνος, ου, ὁ. *B. G.*, IV, 421 sqq.; *B. G.*, V, 181, 270, 276, 444, etc., Jean Xiphilin, *patriarche*; *B. G.*, V, 499, 5, Constantin Xiphilin, *drongaire de la veille.*

Σ ξιφοφόρος, ον. *Chr.*, 8, 36, qui porte l'épée; sicaire. [Thes., §.]. = ξιφηφ.; cf. *Chr.* 94, 5; 128, 9; *B. G.*, V, 474, 19. Eschl. Eur. Antiphan. Hdn. Cf. Σ ξιφηφορέω-ῶ, *Chr.*, 150, 21, porter une épée. Hdn.

Ο

⁑ ὀαριστάνω. *Chr.*, 158, 34 περὶ τὸν ἔρωτα, tourner autour de l'amour. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 181.

ΘΣ ὀβριμοβουγάϊος, ον. *B. G.*, V, 177, 4, robuste fanfaron. [Her., Ψ.]

Σ ὁδηγέω-ῶ. *Sens part.*, *Patr.*, 653 A καὶ ἅμα (*adv.*) * σοι ὁδηγῶμεν πρὸς τὰ κρείττονα, ψηλαφήσομεν αὐτόν, ⁑ faire route avec quelqu'un, l'accompagner. = ὁδὸν ἄγειν τινί, *anal. de* ἕπεσθαί τινι. *Sed fors. leg.* (*en réunissant* ἅμα σοι) καὶ ἅμα σοι ὁδηγούμενοι πρὸς τὰ κρ., etc. || Cf., *au sens de* conduire, guider, *B. G.*, V, 228, 14; 334, 25; *Patr.*, 580 C τινα εἴς τι. Tragg. Phocyl. X.Eph. NT., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 59, 152, 167.

Σ ὁδηγία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 142, 26, action de guider; direction. Nyss. Isid. Pel., etc.

Θ Ὁδηγοί, ῶν, οἱ. *B. G.*, V, 494, 13, *nom d'un faubourg de Constantinople.* Theod.Lector.

οἰκονομεῖον, ου, τό. *B. G.*, V, 491, 23, office d'intendant dans un monastère. Joann. Mosch. Cyrill. Scyth.

οἰκονομία, ας, ἡ. *Chr.*, 241, 18; *Patr.*, 689 C, 692 D τοῦ Κυρίου; 696 D, 913 B, dispensation de J.-C.; l'Incarnation; la messe. *Sens byz.* Ignat. Just. Athenagr. Iren. Orig., etc. [Thes., 1791 C; Soph.]. Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 55, 4; 164, 26 βασιλική; 221, 15; 252, 2; *B. G.*, IV, 342, 19; 343, 2 (façon de se comporter); 365, 8; 399, 12 πραγμάτων, etc., direction de la maison; conduite des affaires. Xen. Plat., etc.

οἰνοκάγχλαινα, ης, ἡ. *A. Gr.*, III, 223, 421 ⁑ γύναικα δὲ τὴν οἰλοινον -αν λέγε, ivrognesse. [Thes., Soph., Ψ.]. Cf. Miller, *Lex.*, 274.

Σ οἰνοχοεία, ας, ἡ. *An. Ass.*, IX, 213, 36, action de verser le vin; service d'échanson. Suid.

ὀκτάβιβλος, ον. *Patr.*, 926 A, en huit livres. Theoph. [Thes., Soph., Ψ.]

Σ ὀκτωκαιδεκαέτης, ες. *Patr.*, 950 B, C, qui a dix-huit ans. [Thes., Ψ.]. *F. byz.*; = *class.* — κέτης.

Σ ὀλεθρίως. *B. G.*, V, 365, 22, d'une manière funeste. Ps.-Dion. Stud. Eust.

ὀλιγογνώμων, ον. *B. G.*, V, 220, 20, qui a peu de raison. Syn. Cyrill. A. Hesych. Phot.

Σ ὁλκάς, ἀδος, ἡ. *Sens part.*, *Patr.*, 888 A, *nom de pierre.* [Cang., Thes., Ψ.]. || Cf., *au sens de* vaisseau de transport, *Chr.*, 130, 24; 179, 14; 210, 8.

ὁλομέλεια, ας, ἡ. *An. Ass.*, IX, 208, 19, le fait d'avoir ses membres entiers; intégrité. Theol. Arith. Eust. Niceph. Callist.

ὁλόφωτος, ον. *Patr.*, 548 B, 1169 D, en pleine lumière. Germ. Syncell. Jos. Hymnogr. Eust. [Thes., Soph., Ψ.]

⁑ Ὀλυμπίτης, *adj. m.* *B. G.*, V, 262 *tit.*; 424 *tit.*, μόναχος, du couvent de l'Olympe, *en Mysie.*

⁑ ὁμόβραστος, ον. *Med.*, 458, qui bouillonne en même temps.

⁑ ὁμοδιαιτάω-ῶ. *Moy.*, *Chr.*, 65, 22 -ώμενοι ἱστᾶσιν, prendre le même genre de vie; vivre en commun. *Sed Kurtz leg.* ὁμοδιαίτω μὲν ἥστην. || Cf. ὁμοδίαιτος, ον, *Chr.*, 72, 6; *B. G.*, IV, 324, 22; 371, 27; *B. G.*, V, 518, 18; 519, 29; *Tz.*, 352, 2, qui a le même genre de vie; qui vit avec. DH. Pol. Phil. Gal. Luc. Philstr. [Soph.]

ὁμοϋπόστατος, ον. *Patr.*, 692 A; *An. Ass.*, XIII, 275, 1, 7; 276, 11, doué de la même substance. Max. Conf. Jo. Damasc. [Thes., Ψ., *Patr.*]

ὁμοφυία, ας, ἡ. *Patr.*, 620 C, 684 A, identité de nature. Naz.

ΘΣ ὁμφακοφαγία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 184, 21, action de manger du raisin vert. [Koum., Ψ.]

⁑ ὀμφαλίτις, ίτιδος, *adj. f.* *B. G.*, V, 517, 17 μεσότης, ombilical.

⁑ ὀνοκάρδιος, ου, ὁ. *Patr.*, 888 A τὸν -διον, onocarde, *pierre.* = Σ τὸ -διον. Diosc. *An leg.* τὸ -διον? Cf. notre *Ét. s... Psellos*, p. 326.

⁑ ὀξυδερκῶς. *Patr.*, 669 B, d'une vue perçante. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

ΘΣ ὀξυδρόμως. *Patr.*, 669 B, d'une course rapide. M. Philé. [Koum.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

ὀξύρυγχος, ον. *B. G.*, V, 199, 3 χαρακτήρ, *opp. à* στρογγύλος, pointu, *en parl. de l'écriture.* *Sens byz.* Pallad. Jo. Philopon. [Her.]

Σ ὀπτικός, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *Chr.*, 261, 5, ⁑ oculiste. Cf. ὀπτικώτατος.

⁑ ὀπτικώτατος, η, ον. *Ps.*, 163, 18; *B. G.*, IV, 401, 24, *joint à* κατοπτρικώτατος (*q. v.*) ἀνήρ, très connaisseur de l'optique. *Sp. de* Σ ὀπτικός, ή, όν, relatif à la vue; cf. τὰ -κά, *B. G.*, IV, 394, 26, l'optique. Arstt.; ὁ -κός, *Chr.*, 261, 5, ⁑ oculiste. Cf. notre *Ét. s... Psellos*, p. 17.

Θ Ὀπτιμάτοι, ων, οἱ. *B. G.*, V, 291 *tit.*, optimates. Olymp. Mauric. Theoph. Porph.

⁑ ὀργανιστής, οῦ, ὁ. *Patr.*, 1088 C τῶν Πλατωνικῶν ὑγγων -ταί, interprètes harmonieux des oracles platoniciens.

ὀρθοδοξία, ας, ἡ. *Patr.*, CXIV, 201 B, droite et pure doctrine; orthodoxie. Hierocl. Eus. Athan. Bas. Syn., etc.

ὀρθόδοξος, ον. *Patr.*, 1144 B, *opp. à* κακόδοξος, orthodoxe. Method. Athan. Bas. Sym.Metaphr.

ὀρθοτομία, ας, ἡ. *An. Ass.*, VIII, 124, 25, vie droite de la foi; orthodoxie. Eus. Athan. Theoph.Cont. Stud.

ὀρθοτόμος, ον. *B. G.*, V, 447, 23, qui suit le droit chemin de la foi; *Acc.*, 400, 24 ὁ ὀρ. λόγος τῆς ἐκκλησίας, la parole de vérité de l'Église. Damasc. Vit.Nicol.S.

Σ ὁρμητίας, ου, *adj. m. Chr.*, 199, 29; *B. G.*, V, 500, 25, ardent; impétueux. Chrys. Leo Diac. Eust. Manass.

ὀρτάριον, ου, τό. *B. G.*, V, 496, 4, chausson de feutre. Stud. Suid. Tzetz.

⁑ ὀρυγή, ῆς, ἡ. *B. G.*, V, 179, 14, rot. *Vulg.* = ἐρυγή.

ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ. *Chr.*, 64, 29; 69, 6; 74, 9; 89, 4, intendant-chef de l'hospice des orphelins à Cple; *n. pr.*, Jean l'Orphanotrophe, *frère de Michel IV*. Ps.-Chrys. Basil.Prochir. Justin., etc.

Σ ὄρχησμα, ατος, τό. *B. G.*, V, 177, 13 (*sic leg.* Miller, *pro* ὄρχισμα), chœur; danse. Nicet.Eugen.

ΘΣ ὁσαυταχῶς. *B. G.* V, 353, 25, *opp. à* τοσαυταχῶς, d'autant de façons. [Koum., Ψ.]

ὁσιομάρτυς, υρος, ὁ. *Patr.*, CXIV, 205 D, saint martyr. Steph.Diac. Phot., etc.

Θ ὁσπήτιον, ου, τό. *B. G.*, V, 309, 13, hospitium; maison. = ὁσπίτιον (*gr. mod.*, σπίτι). Pallad. Chal. Vit.Epiph. Porphyr., etc. [Soph., ὁσπίτ.; Her.]

Θ ὁστιάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 373, 1, ostiarius; huissier. Const. Leont.Chypr. Nic. Stud. Const. Porph. [Her.]

ὀστοκοπώδης, ες. *A. Gr.*, I, 238, 1, qui brise les os; qui courbature. Pallad. [Thes., Ψ.]

Σ ὀττάκος, ου, ὁ. *Ps.*, 83, 24, sauterelle. = ἀττάκης. [Thes., Ψ.]

οὐγγιασμός, οῦ, ὁ. *Dioph.*, II, 41, 17, et οὐγκ., *Patr.*, 934 A, mesure en onces. Justinian. Antec. HeronJun. [Thes., Ψ.; Triant.]

⁑ οὔνδε, *dans* ἐντέρδικτον τὸ οὔνδε βί, *Patr.*, 946 A, 955 B, interdictum unde vi.

Σ οὐρανοειδής, ές. *Patr.*, 652 D, couleur de ciel. Hesych. Casaub., ad Athen.

ΘΣ οὐρανόπλοκος, ον. *B. G.*, V, 317, 21 στέφανος, tressé dans le ciel. [Koum., Ψ.]

Θ οὐρβανός, ή, όν. *Patr.*, 1028 B, urbanus; (préfet) de la ville. Inscr. Antec. [Triant. Her.]

Σ οὐσιοποιέω -ῶ. *Patr.*, 709 B; *B. C. H.*, I, 130, 34 * ἀπὸ ταύτης (τῆς θεολογίας) τὰς ἀρετάς, créer l'essence, la substance. Stud.

Θ οὖσος, ὁ. *Patr.*, 931 B, usus. Antec.

ΘΣ οὐσουκαπιτεύεσθαι. *Patr.*, 1024 A, B, usucapi. Antec. [Triant.]

ΘΣ οὐσουκαπίων, ωνος, ἡ. *Patr.*, 1025 A δι -ωνος, per usucapionem. Antec. [Triant.]

Θ οὐσουφρουκτάριος, ου, ὁ. *Patr.*, 933 B, usufructuarius. Antec. [Soph., — τουάριος.]

Θ οὐσούφρουκτος, ου, ὁ. *Patr.*, 931 B, usufructus. Justinian.Antec.

ΘΣ οὐτίλιος, α, ον. *Patr.*, 943 A, 945 A, 949 A, utilis. Antec. [Triant.]

ΘΣ ὀφεώνυμος, ον. *Med.*, 696, qui porte un nom de serpent, *en parl. d'une maladie du cuir chevelu* (*ophiase*). [Koum., Ψ.]

⁑ Ὀφρυδᾶς, ᾶ, ὁ. *B. G.*, V, 181 *tit.*, *n. d'h.*

ὀχετηγία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 223, 15 τὴν -ίαν τῶν λέξεων ἐπικλύζειν; 429, 10; *Ps.*, 87, 15, irrigation par des rigoles; rigole, conduit. Naz. Procop.

⁑ Ὀψίκιον, ου, τό. *B. G.*, V, 263 *tit.*; 276 *tit.*; 483 *tit.*; *n. pr. de ville*. Acrop.

Π

⁑ παγγλώσσιος, ον. *B. G.*, V, 169, 4 κόραξ, loquace; bavard.

παγιότης, ητος, ἡ. *B. G.*, V, 117, 14, fixité; solidité. Nyss.Hesych.

παγιόω -ῶ. *B. G.*, V, 117, 17, rendre fixe, solide. Men.Hist. Theoph. Const.Porph.

⁑ παθητιάω -ῶ. *B. G.*, V, 523, 1 κὰν τοῖς ῥήμασι, être accessible aux émotions; sentir vivement.

Σ παιδεύτρια, ας, ἡ. *B. G.*, V, 66, 15, maîtresse. Pisid.

⁑ Παιδοπνίκτρια, ἡ. *B. G.*, V, 575, 31, *nom du génie* Γυλλώ.

Σ παιδοποιϊκός, ή, όν. *Par.*, 144, 13 μίγματα -κά, qui fait avoir des enfants. [Thes., Ψ.]. *Ms.* παιδοποιηκά; Miller, *Journ. des Sav.*, 1839, p. 719, *corr.* παιδοποιητικά.

παικτός, ή, όν. *B. G.*, V, 132, 7, plaisant; badin. Chrys. Phot. Niceph.Chumn.

Θ πάκτον, ου, τό. *Patr.*, 960 A (2 fois); 1028 C, pactum. Antec. Mal. [Triant. Her.]

⁂ παλαιγενέτης, ου. *B. G.*, V, 456, 23, né depuis longtemps; ancien.

Σ παλαμναῖος, α, ον. *Sens part.*, *Ps.*, 119, 27, ⁂ important, considérable, τὸ -αῖον καὶ βαρύτερον (βαλάντιον) ἐνδοτέρω τοῦ τοίχου φυλάττεται, la grande bourse, la plus chargée, est bien cachée dans le mur. || Cf., *au sens de* meurtrier, scélérat, *Patr.*, 824 A, 825 B; vengeur du sang répandu, *B. G.*, V, 206, 12; 382, 6; 540, 24. Tragg. Phryn.Pol. El.

παλιγζωΐα, ας, ἡ. *B. G.*, V, 129, 29, vie nouvelle; seconde vie. Caesarius. Isid. Théoph.Cont.

παλινοστέω -ῶ. *Chr.*, 145, 8 ἐπ' οἴκου; 205, 13 * πρός τινα; *Acc.*, 37, 31; *Patr.*, 765 A * ἐπὶ τὸν οἰκεῖον τόπον, revenir; s'en retourner. Simoc. Eust. Ann.Comn.

παμβέβηλος, ον. *Sens part.*, *Patr.*, 1020 B (*Ps.*, 107, 15) τοῦτο δὲ -όν ἐστι, καὶ οὐδὲν δέομαι λέγειν, ⁂ très connu, *en parl. du sacrifice complémentaire* (ἐπιτελείωμα) *des mystères de Coré et Déméter*. || Cf., *au sens de* impurissimus, sceleratissimus, Cyrill. Bas. Jo.Xiphil.

παμμακάριστος, η, ον. *Patr.*, CXIV, 208 C, tout à fait heureux. Eus. Nil. Max.Conf. Vit.Nil.Jun., etc. [Her.]

ΘΣ παμμιαής, ές. *Inv.*, 287 θεοστυγὲς μίασμα, -σὲς τέρας, tout à fait haïssable. [Her., Ψ.] (1).

ΘΣ παμμώμητος, ον. *Inv.*, 134, tout à fait blâmable. [Her., Ψ.]

παμπόθητος, ον. *B. G.*, V, 422, 14, tout à fait désiré. Modest. Basil.Megalom. Jo.Thessal. Jo.Camen.

πάναγνος, ον. *Patr.*, CXIV, 204 A Παρθένος, absolument sans tache; immaculé. Amphil. Did.A. Gelas. Ps.-Dion. Gregent., etc.

παναμώμητος, ον. *Patr.*, 660 D Μαρία, tout à fait sans reproche. Jos. Hymnogr. [Thes., Ψ., *falso* -ως.]

πανάμωμος, ον. *Patr.*, 656 B κορή, tout à fait sans reproche. *Mot class.* Simonid., *puis byz.* Method. Eugen. Epiphan. Anast.Sin. Leont.Cypr. Theod.Stud. Hesych. Planud., etc.

⁂ πάνανδρος, ου. ὁ. *B. G.*, V, 478, 28 τὸ θηρίον ὁ π., caméléon? (2).

Σ πανευειδής, ές. *Patr.*, 593 C, *au sp.*, -έστατος, tout à fait agréable à voir. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 17.

πανευσεβής, ές. *Patr.*, 816 D, *sp.* -έστατος, tout à fait pieux. Cyrill.H. Theod. Scyth. Syncell. [Thes., Soph., Ψ.]

⁂ Πανθήριος, ου, ὁ. *Chr.*, 234, 11, *n. d'h.*

(1) *Mss.* L. U. παμμιγής; P. πάμμισον. *Malim* παμμιγές, monstre très complexe mêlé de tout) (cf. *Chr.*, 48, 19), *en raison du vers précéd., où il est question de monstres antiques.*

(2) Mot tout à fait inconnu. Le contexte indique bien qu'il s'agit du caméléon. *An leg.* πλάνανδρος, qui trompe les hommes (en changeant de couleur)?

ΘΣ Πάνιον, ου, τό. *B. G.*, V, 281, 16, Panion, *ville de Thrace*. Hierocl. Const.Porph. Cedren. Suid. [Pape]

⁂ Πανάρυος, ύου, ὁ. *Patr.*, 772 B, le mont Pannaryos, *en Bactriane*.

ΘΣ πανοπτήρ, ῆρος, ὁ. *Chr.*, 37, 27, espion. [Koum., Ψ.]

πανσέβαστος, ον. *Patr.*, 816 B, tout à fait auguste. Theodos.Diac. Jo.Euchaïta. Attal. Eust., etc.

Σ πανταίτιος, α, ον. *Patr.*, 664 B σοφία, cause de toutes choses. Procop. Syncell. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 331.

Σ παντεργάτης, ου, ὁ. *Patr.*, 549 A Θεός, créateur de tout. Pisid. Manass. [Thes., Ψ.]

παντέφορος, ον. *B. G.*, V, 366, 4 δίκη, qui voit tout. Athan. Did.A. Nil. Phot. Pallad.

Σ παντεπέλαμπρος, ον. *B. G.*, V, 369, 19, qui brille au-dessus de tout. Theoph.Bulg. Jo.Diac.

⁂ παντεπεροῦσῶς. *Patr.*, CXIV, 205 D, tout à fait au-dessus de la nature. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

⁂ παπαδοῦλιος, ον. *B. G.*, V, 503, 25 τὸ -ον, affaire de papas, de prêtre.

παπᾶς, ᾶ, ὁ. *B. G.*, V, 491, 25, papas; prêtre. Chal. Mal. Steph.Diac. Theoph. Eust. Is. Comn., etc.

παραβιάζω. Σ *Act.*, *B. G.*, IV, 328, 7 ἑαυτοὺς * εἰς ἑκάτερον -βεβιάκασι, forcer; contraindre. Germ. Suid. || *Act. byz.*; cf., *au moy.*, *Chr.*, 67, 32 τὴν φύσιν, faire violence à. Spt. Pol. NT. Plut. [Soph. Zor.]

Σ παραγνωρίζω. *Patr.*, 644 A, connaître à côté; mal connaître. Thalass.

Σ παράγραπτος, ον. *Patr.*, 1017 C, ajouté par fraude à la liste. Suid. Zon. || Cf. *class.* παρέγγραπτος, ον. *Acc.*, 395, 14, 24, *joint à* νόθος; 67, 30, inscrit par fraude; intrus. Eschl. Plut. Luc.

παραγωγή, ῆς, ἡ. *Sens part.*, *Patr.*, 872 A ὀμμάτων, ⁂ déviation du regard, *sorte d'hallucination de la vue*. Cf. Boissonade, *Ps.*, 33, n. 17. || Cf., *aux sens ordin.*, *Chr.*, 120, 12 θεραπείας, action d'amener à côté, application (de remèdes). Hpc.; *B. G.*, IV, 361, 3, production de détails dans un récit, digression. Hermog. Philop. [Soph.]; *Ps.*, 123, 3, action de porter un corps de troupes à côté d'un autre, marche par files, *opp. à* ἐπαγωγή, marche en colonne. Xen. Pol. El.Tact.; *B. G.*, IV, 330, 2, action de dévier, faute. Plat.; *B. G.*, V, 408, 28, action d'égarer, tromperie. Hdt. Dem.

Σ παραγωγός, όν. *Chr.*, 134, 21 (*sic leg.*, *pro* παράγωγος), qui conduit, qui dirige; directeur. Charito. Eust. || Cf. παράγωγος, ον, *B. G.*, V, 62, 9, dérivé. D Thr. Dysc. Eust. [Soph.]

παραδογματίζω. *Patr.*, 817 A ἔγερσιν ἀλλοτρίων, professer une fausse doctrine; enseigner contrairement au dogme. Pachym. [Soph., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 139.

παραδοξοποιέω -ῶ. *Chr.*, 171, 14; 241, 5, faire des choses merveilleuses, miraculeuses. Chrys. Syncell. Euseb. Basil.Sel.

παραδοξοποιία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 140, 28; 474, 17; 477, 15, action incroyable, merveilleuse; miracle. Chrys. Eus. Cyrill.H. Gelas.

Σ παραινέτης, ου, ὁ. *Chr.*, 248, 29; 249, 30, qui donne des avis, des conseils. Theod.Diac. Eust.

παρακερδαίνω. *Chr.*, 32, 17 τὰς ἑτέρων ζημίας οἷον -οντες, mettre à profit d'une manière illicite. Liban. Naz. Leont. Hesych. Eust. [Her.]

⁂ παράκνημος, ον. *Chr.*, 256, 19 ἀτραπός, difficile. *Sed* Kurtz *corr.* παράκρημνος.

παρακοιμώμενος, ου, ὁ. *Chr.*, 2, 24; 3, 2; 10, 1, 4, 16, 23; 11, 7, chambellan. Theoph. Const.Porph. ‖ Cf. παρακοιμάομαι -ῶμαι, *B. G.*, V, 456, 2, coucher à côté. Nicol.D. Jos. Ath. Arr. [Soph.]

⁂ παρακρημνίζω. *B. G.*, IV, 405, 19, précipiter.

⁂ παραλλοιόω -ῶ. *Chr.*, 244, 26, *au pass.*, rendre différent; changer.

ΘΣ παραμειδιάω -ῶ. *B. G.*, IV, 436, 6, sourire. [Koum., Ψ.]

⁂ παραμιξία, ας, ἡ. *Patr.*, 648 D, mélange.

παραμυθέομαι -οῦμαι. Σ *Pass.*, *B. G.*, V, 395, 4 ἀξία τοῦ παρ' ἡμῶν -θεῖσθαι, être consolé. Bud. *ap.* Hermog. ‖ Cf., *au moy.*, *Chr.*, 91, 13; 113, 17; 140, 10; 153, 1; 154, 33; 236, 33; 252, 23, etc., exhorter, encourager par de bonnes paroles; consoler. Class. et post. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 179.

παραναγινώσκω. *Chr.*, 74, 4, Θ lire d'une façon superficielle; lire négligemment. *Sens byz.* Bas. ‖ Cf., *au sens de* lire à haute voix, *B. G.*, IV, 349, 12. Pol. Spt. [Soph.]

⁂ παραξενεύω. *B. G.*, V, 8, 11, rendre étranger. *Sed fors. leg.* παρεξένωσεν *pro* παραξένευσεν (*sic*).

⁂ παραρριζόω -ῶ. *Acc.*, 407, 4, faire prendre racine auprès.

ΘΣ παραρρυθμίζω. *B. G.*, IV, 433, 13 ἠτάκτουν τε τὴν χορείαν καὶ παρερρύθμιζον, désorganiser le rythme. [Koum., Ψ.]

παραστημείωσις, εως, ἡ. *Sens part.*, *B. G.*, V, 367, 27, ⁂ contrefaçon (de jugement.). ‖ Cf., *au sens de* annotation, Ptol. Anast., etc. [Soph.]

ΘΣ παρασκίασις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 43, 27, légère couverture d'ombre. [Koum., Ψ.]

Σ Παρασπόνδυλος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 365 *tit.*, *n. d'h.* Cantacuz.

⁂ παρασυμπλέκω. *B. G.*, V, 541, 8 τὰ σωζόμενα τοῖς νοθογενέσι -κοντες, enlacer à tort dans.

παρασυνάγω. *B. Z.*, XX, 49, 42 τί * τινι, réunir d'une façon détournée à, τῇ ὑπάτῃ τὴν μέσην καὶ ταύτην τῇ ὑπερβολαίᾳ. Socr. Const. Zon.

ΘΣ παραφιλοσοφέω -ῶ. *B. G.*, V, 477, 3 τῷ Πλάτωνι ἀγέννητος -πεφιλοσόφηται ἡ ψυχή, faire de la philosophie fausse.

Σ παραχάραξις, εως, ἡ. *Patr.*, 941 B, falsification. Georg.Al. Epiphan.

παρεάω -εῶ. *Patr.*, 832 A τὰ αἰσχίω χαίρειν, laisser. = ἐάω. Isaac Mon. Theod. Abuc. Gregent. [Thes., Ψ.]

⁂ παρεγκλινής, ές. *B. G.*, V, 343, 18, qui va de côté; rétif, *en parl. d'un cheval.*

Σ παρειμένως. *Chr.*, 149, 3 ἔχειν * τοῦ σώματος; *Med.*, 763, d'une manière languissante. Hesych. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 89, 389.

ΘΣ παρεισπείρω. *B. G.*, V, 355, 18 ἦθος ἀπὸ τοῦ γενάρχου εἰς τοὺς ἐξ ἐκείνου παρεισπαρέν, semer dans. [Koum., Ψ.]

Σ παρεισφρέω -ῶ. *Patr.*, 869 B, se glisser subrepticement. Phot. Tzetz.

Σ παρεκνεύω. *Chr.*, 140, 22 βέλος βραχύ τι -νεῦσαν τοῦ αὐτοκράτορος; *Ps.*, 165, 16 τὸν δὲ πρὸς τὸν καμπτῆρα παρεγκλίνοντά τε καὶ -νεύοντα, incliner en passant le long de; dévier de sa ligne; dévier. Dionys.P. Const.Porph. Eust. [Thes., Ψ., *Ps.*]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 153.

Σ παρεμπήγνυμι. *Med.*, 1092 τινι, être attaché à. Theod.Prodrom. [Thes., Ψ.]

Σ παρένθετος, ον. *Patr.*, 970 B, interposé. Basil. Jo.Phocas. Eust.

⁂ παρέννοια, ας, ἡ. *Rhet.*, III, 701, 20 μέθοδος μὴ -αν εἰσάγειν ἐν τῷ λόγῳ, la méthode (bonne) est de ne pas introduire dans le discours une pensée intercalée.

παρεντρίβω. *Chr.*, 206, 26 οὓς ἴσμεν τῇ συγκλητικῇ παρεντριμμένους βουλῇ, des personnages qui se sont faufilés dans le Sénat. Epiph.

παρεντυγχάνω. *Sens part.*, *Chr.*, 48, 12 * συμποτιάζοντι, ⁂ se trouver à côté; *B. G.*, V, 483, 9 παρενέτυχον, ἀναγινωσκομένης σου τῆς γραφῆς, * παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος, je me trouvai auprès du prince alors qu'on lisait ta lettre. ‖ Cf., *au sens de* tomber sur un livre, lire, Epiph. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 155.

⁂ παρεπομένως. *B. Z.*, XX, 49, 47, *opp. à* προηγουμένως, en seconde ligne; accessoirement. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 388.

Σ παρεσκευασμένως. *Chr.*, 69, 26, d'une façon préparée, soignée. [Thes., §]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 89, 389.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ. *Patr.*, 661 B, Virgo Mater. Method. Athanas. Cyrill.A. Modest. Sophrns. Manass. [Thes., Ψ.]

Θ παρθένον, ου, τό. *Patr.*, 1118 A, 1136 A (*Oracle*), virginité. Method., τὰ παρθένα.

Πάρθος, ⁂ *adj.* *Chr.*, 219, 27 ὁ -θος σουλτάν, Parthe. ‖ Cf., *subst.*, οἱ Π., *Chr.*, 213, 9; *B. G.*, V, 172, 10. Class.

Σ Πάρνηθος, ου, ἡ. *Patr.*, 1157 B (*Ps.*, 45, 7), le Parnès. Schol.Ar. [Thes., Ψ.]. *F. insol.* = Πάρνης. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 6.

παροδικός, ή, όν. *B. G.*, V, 117, 14, transitoire. Bas. Jo.Mal.

⁂ παρορθρεύομαι. *Chr.*, 140, 26 οἱ δὲ παρορθρευσάμενοι, se tenir éveillé dès le matin devant une ville assiégée. *Ms.* οἱ δὲ πορθρευσάμενοι; *fors. leg.* οἱ δ' ἐπορθρευσάμενοι « et eux, s'étant éveillés dès le matin. »

παρουσιάζω. *Act.*, *B. G.*, V, 67, 27, être présent. Phot. Théoph. Cont. Zachar.Pap. Zon. Pachym. || *Act. byz.*; cf., *au moy.*, Arstt.

⁂ Πατζαρέα, ή. *B. G.*, V, 576, 12, la Frappeuse, *n. pr. de femme.*

Πατήρ, πατρός, ὁ. *Chr.*, 109, 32, etc., οἱ μεγάλοι Πατέρες, les Pères de l'Église. *Sens byz.* [Thes.Soph.Suicer.]. || *Fréq. au sens class.*; cf. *Chr.*, 19, 25; 32, 10, etc.; *au fig.*, *Chr.*, 64, 25 ὁ πατὴρ τοῦ λόγου, l'auteur de ce bruit. Pd.Plat., etc. || *N. pr.*, ὁ Π., *Acc.*, 400, 6; 404, 12; *Patr.*, 688 A, etc., Dieu le Père. NT., etc. [Soph.Zor.]

πατριάρχης, ου, ὁ. *Chr.*, 101, 10; 186, 17; 196, 33; 206, 31; 220, 11; 221, 1, etc., patriarche, *dignité ecclés. introduite à Cple vers la fin du* IVe *s.* Nectar. Socr. Cyrill.A., etc. || *Mot d'aill. post.*, Spt. NT., etc. [Soph. Zor.]

πατριαρχικός, ή, όν. *Chr.*, 196, 32; 242, 12; *B. G.*, IV, 387, 14, de patriarche. Naz. Nyss. Aster. Eustrat. Euagr. Phot., etc.

Θ πατριώδης, ες. *Patr.*, 1156 A, paternel. [Soph., Ψ.]

πατρωνικός, ή, όν. *Patr.*, 1024 B -κὸν δίκαιον, jus patronatus. Justinien. Suid.

⁂ πεδόω-ῶ. *Ps.*, 162, 24 πεδοῖ ἐν τούτοις τὸν προχωροῦντα, entraver. = *class.* πεδάω-ῶ.

⁂ Πεινειός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 431, 7, *n. pr.* *Sed fors. leg.* Πηνειός, le Pénée.

πειρατήριον, ου, τό. *Patr.*, 576 A, Σ tentation. = πειρασμός. *Sens byz.*, Eus. Athan. Andr.Cret. Phot. || Cf., *au sens de* tentative, épreuve, *Chr.*, 51, 34; *B. G.*, IV, 312, 30; *B. G.*, V, 318, 11; 371, 2; 421, 9, etc. Eur. Hpc. Epict. Hld., etc.

⁂ πεκουλάτους. *Patr.*, 950 A, peculatus; δὲ -λάτου, *Patr.*, 944 A, 951 A, de peculatu.

⁂ Πελαγία, ή. *B. G.*, V, 575, 29, *nom du génie* Γιλλώ.

Σ πεμπταῖος, α, ον. *Sens part.*, *Ps.*, 146, 15, (ouvrier) ⁂ de la cinquième heure. Cf. δωδεκαταῖος. || *Mot d'aill. class.*

πένησσα, ης, ή. *B. G.*, V, 421, 29, femme pauvre. Chrys. Hesych. Zon. Prodrom.

⁂ πενταγονία, ας, ή. *Chr.*, 79, 11, cinquième génération.

Σ πενταδικός, ή, όν. *B. G.*, V, 543, 16 ἀριθμός, de cinq. [Thes., Ψ.]

⁂ πεντηκοστέννατος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 612, 168, cinquante-neuvième. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 19.

⁂ πεντηκοστόγδοος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 612, 163, cinquante-huitième. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 19.

⁂ πεντηκοστοδεύτερος, α, ον. *Syll.*, XVIII, 612, 134, cinquante-deuxième. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 19.

⁂ πεντηκοστόεκτος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 612, 154, cinquante-sixième. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 19.

⁂ πεντηκοστόπεμπτος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 612, 143, cinquante-cinquième. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 19.

Θ πεντηκοστόπρωτος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 611, 125, cinquante et unième. Heron Jun. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 19.

⁂ πεντηκοστότριτος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 612, 139, cinquante-troisième. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 19.

πεπαρρησιασμένως. *B. G.*, V, 276, 2; 316, 11, en toute liberté de langage; franchement, librement. Eus. Epiph. Theogn.Mon. Philipp.Sol., etc. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 89, 389.

περάτωσις, εως ἡ. *Patr.*, 1101 C αἱ -σεις τῆς ψυχῆς; 1152 B, fin. Ps.-Dion. [Soph., Ψ., 1152 B]. || *Sens part.*, *Patr.*, 951 A περάτωσις (*sic leg.*, *pro* περαέτωσις) ἐγκλήματος ὅρος εἴκοσι χρόνων, fin; prescription.

περιανθίζω. *B. G.*, V, 325, 21; 513, 13; *Ps.*, 48, 23 τι χάρισι, entourer, couvrir de fleurs; fleurir. Naz. Nyss. Clim. Phot. [Thes., Ψ., *Ps.*]

ΘΣ περιάρπακτος, ον. *Chr.*, 221, 4; *B. G.*, IV, 355, 29, ravi tout autour; saisi complètement. [Koum., Ψ.]

περιαυτίζομαι. *B. G.*, IV, 452, 9, avoir une haute opinion de soi-même. Nyss. Cyrill.. Theoph.Sim. Phot. Suid. [Her.]

⁂ περιβολικός, ή, όν. *B. Z.*, XX, 39, 422 τὸ -όν, manière de revêtir la pensée; vêtement de la pensée. = ἡ περιβολή; cf. *Rhet.*, III, 698, 26, 30.

Σ περιβριθής, ές. *B. G.*, V, 215, 1, *au cp.*, très lourd. Syn.

περίδρομος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 172, 23, ⁂ où l'on peut se promener tout autour; -οι οἶκοι, bâtiments entourés de tous côtés de préaux pour la promenade. Cf. ἀμφίδρομος. || *Mot d'aill. class.*, Hom. Tragg., etc.

ΘΣ περίδυσις, εως, ἡ. *B. G.*, IV, 321, 30, *opp. à* μεταμφίασις, action de se dépouiller d'un vêtement. Nicet.Chon. [Koum., Ψ.]

Σ περιελίττω. *Sens part.*, *act.* (*au sens moy.*), *B. G.*, V, 403, 1 ὁ ὠκεανὸς -ει τὴν γῆν, ⁂ faire cercle autour; s'enrouler autour. *En ce sens, seulem. au pass. en prose class.*, Plat., *Phaed.*, 113 B. || Cf., *au sens ordin.*, *Chr.*, 19, 12, 13; 192, 5 τί τινι; 199, 15; 220, 4; 222, 32; *B. G.*, V, 223, 24; 486, 16, plier, rouler autour; entourer, envelopper. Hdt. Xen. Plat. Arstt., etc.

περιεργάζομαι. *Patr.*, 877 B τὰ πτώματα, observer avec soin. *Sens byz.*, Eus. Chrys. Cyrill.A. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 22, 26; *B. G.*, IV, 352, 14; *B. G.*, V, 458, 24, se donner un mal inutile pour; perdre son temps à chercher quelque chose.

⁑ περιζωννύω. *Chr.*, 138, 25, entourer d'une ceinture; ceindre. *F. post. du class.* περιζώννυμι; cf. *Chr.*, 67, 21; 131, 18, etc. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 67.

Σ περικαλλύνω. *Chr.*, 37, 18, rendre beau, orner de tout côté. Jo. Phocas.

⁑ περικοιλαίνω. *Patr.*, 1068 C τὸ πᾶν αὐτῇ -εται ἐν αὐτῷ, enfermer dans.

Σ περίκυκλος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 225, 8 -ος τῇ θαλάσσῃ, ⁑ entouré par la mer. ‖ Cf., *au sens de* entièrement rond, circulaire, Poll.Naz. Nonn., etc.

Σ περικυλίνδησις, εως, ἡ. *Patr.*, 777 A, action de rouler, de tourner autour. [Thes., Ψ.]

⁑ περιλοίγης, ες. *Ps.*, 133, 3 τῆς -λοίγους Ἐνοσοῦς, tout à fait funeste; pernicieux.

Σ πέριλος. *A. Gr.*, III, 224, 427 ⁑ π., τὸ αἰδοῖον, partie honteuse. Suid. Zon. [Thes., Ψ.]

Σ πέριξ. *Tour part.*, *Acc.*, 68, 14 τὰ π., ⁑ circonlocution, *joint à* ἀποστώπησις. ‖ Cf., *au sens ordin.*, *Chr.*, 19, 11; 208, 32; 217, 16, etc., autour, alentour; τὸ πέριξ βάρβαρον, ἔθνος, etc., *Chr.*, 12, 1; 16, 10; 20, 17; 51, 14; 96, 22, etc. Class.

Σ περιοροφόω -ῶ. *Chr.*, 199, 36, couvrir d'un toit; couvrir tout autour. Jo.Phocas.

⁑ περιπαρίημι. *B. G.*, V, 401, 24 τὸ ἄγκιστρον ἔχω περιπαρὲν τῇ ψυχῇ, laisser entrer, pénétrer dans.

περιπέζιος, α, ον. *B. G.*, V, 106, 21; *Ps.*, 149, 3, *joint à* χθαμαλός, qui se tient près de terre; qui touche le sol. Simpl. Ps.-Dion.

Σ περιπετρίζω. *Symb. crit.*, *quaest.* β', -σαντες, ἐν λίθοις ἐμάχοντο, combattre au milieu des pierres. Hesych.

περιποππίζω. *Chr.*, 216, 31, flatter; caresser. Naz.

Σ περιπόρευσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 67, 2 * ἐπὶ κόλπων, action d'aller autour. Niceph.Blemm.

περιπόρφυρος, ον. *Chr.*, 11, 23; 67, 17; 84, 32 ἐσθής, Θ *à Byz.*, la robe bordée de pourpre; la robe impériale. ‖ Cf., *au sens class.*, bordé de pourpre, Cratès *ap.* Poll.; *postcl.*, *à Rome*, la robe prétexte, Spt. Pol. DS. DH. Epict. Plut., etc. [Soph.]

⁑ περιπτυχέω -ῶ. *Chr.*, 154, 18 -χήσας, entourer de ses bras. = *class.* περιπτύσσω; cf. *Chr.*, 31, 24; 59, 15; 109, 10; 140, 21, etc. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 70.

⁑ περιρραντία, ας, ἡ. *Chr.*, 111, 7 τῶν ἐμῶν ἀδύτων, l'aspersion d'entrée dans le sanctuaire de mon âme.

περιστέρνιος, ον. *B. G.*, V, 70, 14 κόσμος; 73, 16, qui est autour de la poitrine. Simoc. Manass.

⁑ περίσωτος, ον. *B. G.*, V, 333, 21 ῥίπτουσι τὰ ξένα τῶν ὀνομάτων ἀκούοντες, τὸν τόμον, τὰ περίσωτα. *Quid?*

⁑ περιτροπεύω. *An. Ass.*, IX, 214, 29 τὰ τῇδε, renverser; bouleverser. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 177 n.

Σ περίτπανος. *A. Gr.*, III, 224, 429 ⁑ π., ὁ περιττῶς αἰνούμενος εἰς κάλλος. [Thes., Ψ.]. *Fors. leg.* Περίπανος, *Arcadien célèbre par sa beauté.* Ptol. Phot.

Σ περιχαίρω. *B. G.*, V, 393, 4 * πρὸς τὴν αὐτόθεν ἀγγελίαν, se réjouir fort. Naz. Eunap.

Σ περιχειλής, ές. *Chr.*, 215, 29 ναῦς, plein jusqu'aux bords. Nicet. Chon. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 177 n.

Σ περιχώρησις, εως, ἡ. *Patr.*, 696 C τὴν * εἰς ἄλληλα αὐτῶν -σιν, passage de l'un à l'autre; pénétration réciproque, *en parl. des personnes de la Trinité.* Damasc. Naz.

Σ περιχρώννυμι. *Patr.*, 721 D, colorer autour. Nyss. Theod.Hyrt. Jo.Anagn.

Σ περιψιθυρίζω. *Chr.*, 262, 5 ὅσα τις -σει τούτῳ * τὴν ἀκοήν, murmurer doucement, chuchoter autour. Suid.

Σ περιωπή, ῆς, ἡ. *Sens part.*, *Tz.*, 363, 11, vision inattendue; spectacle imprévu. Cf. éd. Boissonade, *s. l.* ‖ Cf., *au sens class.*, *B. G.*, IV, 400, 7; 423, 13; 443, 11; *B. G.*, V, 147, 17; 394, 1, etc., lieu d'où la vue s'étend autour; lieu élevé, hauteur; *d'où, au fig.*, *Chr.*, 20, 2; 28, 7; 170, 8; 201, 35; 231, 13; 215, 26, poste élevé, dignité.

ΘΣ περπετοῦος, α, ον. *Patr.*, 936 A, 945 A, perpetuus. Antec. [Triant.]

Θ περσονάλιος, α, ον. *Patr.*, 942 A, 943 B, 946 B, personalis. Antec. [Triant. Her.]

⁑ πεταλάω -ῶ. *B. G.*, IV, 388, 18 -ᾶσθαι τὸν λόγον, allonger comme une feuille; déployer.

⁑ Πετασία, ἡ. *B. G.*, V, 575, 28, *nom du génie* Γιλλώ.

ΘΣ πετίζιο, ἡ. *Patr.*, 930 A, et πετίτιον (Teucher, -ίων), *Patr.*, 952 A, petitio. Antec. [Triant.]

⁑ Πετωμένη, ἡ. *B. G.*, V, 575, 17; 576, 23, *nom d'un génie malfaisant.*

⁑ πηγίμος, ον. *B. G.*, V, 519, 8, *au sp.*, τὰ -μώτατα τῶν ὑδάτων, coulant de source. *An leg.* τὰ πηγιμαῖα τῶν ὑδ., *ut ap.* Hdn. Nicet. Eugen., etc.? [Thes.]

Σ πηρίν, ῖνος (*byz.*, πήρινος), ὁ. *A. Gr.*, III, 226, 452 ⁑ τὸ δὲ ἀνδρεῖον μόριον πήρινά (*sic leg.*, *pro* πίρινά) που καλοῦσι, bourse. E.M. Suid. [Thes., Ψ.]

πίανσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 254, 17, *joint à* ἀρδεία, action d'engraisser le sol; fumure. Achmet.

ΘΣ πιγνερατικία. *Patr.*, 930 A ἀγωγή, actio pignoratitia. Antec., -γνο-. [Triant.]

⁑ πιθανάγκη, ης, ἡ. *An. Ass.*, IX, 218, 24, conviction absolue. *F. byz.*, = πειθ., Pol. Cic. Eus. Syn. [Soph.]

⁑ πικαίριον, ου, τό. *A. Gr.*, III, 225, 439 ⁂ π., ἡ ῥίζα, racine.

⁑ πικούτζουλον, ου, τό. *A. Gr.*, III, 221, 386. *Mot vulg., par leq. Psell. explique* κάμασον; *q. v.*

⁑ Πικρίδης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 197, 21; 199, 22, 26, *n. d'h.*

⁑ πίρινα. *Leg.* πήρινα.; *vid.* πῆρον.

⁑ πίτυλον, ου, τό. *B. G.*, V, 525, 13 οὐ -λα ἐκκρεμμανδι (*sic*) τοῦ μετώπου. *Quid? An leg.* μίτυλα? Cf. Ther., 8, 86.

πλαστουργέω -ῶ. *Patr.*, 661 B, modeler; façonner. *Mot surt. byz.*, Philod. Theod.Mops. Nil. Cyrill.A. Mal.

πλαστουργία, ας, ἡ. *Patr.*, 549 A, création. Eust.Ant. Mal. Tzetz. Prodrom. [Thes., Ψ.]

πλαστουργός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 81, 11; *Patr.*, 548 B, 565 C, créateur. Antip.B. Theod.Anc. Cyrill.A. Eust., etc.

⁑ πλέβις, ἡ. *Patr.*, 1029 A πλέβις, ὁ χυδαῖος, plebes, plebs. [Soph., Triant., *en compos.*]

Θ πλεβίσκιτον, τό. *Patr.*, 1028 C, plebiscitum. Antec. [Triant.]

Σ πλειστόχρυμος, ον. *Med.*, 111, 153, rempli de suc. [Thes., Ψ.]

⁑ πληθυντικώτερος, α, ον. *B. G.*, V, 372, 28; *Patr.*, 705 B, *opp. à* ἐλαττότερος; *Ps.*, 82, 11, plus nombreux; multiplié. *Cp. de* πληθυντικός, ή, όν, propre à augmenter, à multiplier. Eust.; cf. *A. Gr.*, III, 204, 73, 77; 213, 252 -κὸς ἀριθμός, le pluriel. DS. D.Thr. Str. Ath. Eust. [Soph.]

Σ πληρεστάτως. *B. G.*, IV, 354, 14; *Patr.*, 816 B, d'une manière tout à fait complète. Epiphan. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 88, 388.

Σ πλησιέστατα. *Chr.*, 200, 5, très proche de. [Thes., §]. *Sp. de* πλησίον; cf. *cp.* Σ πλησιέστερον, Jos. Them. [Thes.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 13, 17, 171.

Θ πλούμματον, ου, τό. *A. Gr.*, III, 223, 423 ⁂ π., τὸ μολίβδιον, plumbatum; plomb. [Cang., -άτον; Soph., Ψ.]

Σ πνευματισμός, οῦ, ὁ. *Med.*, 1179 τῆς ὀστέρας, ⁑ mouvement de vents. Eust.

⁑ πνευρόθεν. *Patr.*, 573 C, sorti du flanc.

ΘΣ Πόθος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 497 *tit.*, *n. d'h.* Inscrr. [Pape]

Σ ποικιλοτρόπως. *Patr.*, 540 B, avec des couleurs variées. Stud. Nicep.Bryenn. Jos.Racendyt. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

ποιναῖος, α, ον. *Patr.*, 876 B, qui punit; vengeur. Arstnt. Syn.

ΘΣ ποινάλιος, α, ον. *Patr.*, 942 C, 943 C, 953 B -ία ἀγωγή, actio pœnalis. Antec. [Triant.]

Σ ποιώδης, ες. *Sens part.*, *An. Ass.*, IX, 206, 22 -δες ἐκφώνημα, ΘΣ qui désigne la qualité. Simplicius. [Koum., Ψ.; Her.]. || Cf., *au sens de* herbeux, couvert de pâturages, Hdt.

⁑ πολεμάω -ῶ. *B. G.*, V, 577, 20 ἐπολέμαν τόρους, fabriquer. *Vulg.*

πολιορκητής, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *B. G.*, IV, 362, 2 τειχῶν -ταί, ⁑ soldats du génie employés à l'attaque des places. || Cf. DS. Plut. Ath., etc., *au sens de* habile dans l'art des sièges; preneur de villes. [Soph.]

Πόλις, εως, ἡ. *Chr.*, 13, 31; 43, 12, 19; 47, 24; 55, 6; 59, 29; 66, 12; 70, 17; 75, 3; 76, 25; 79, 4; 81, 11; 82, 16; 83, 1; 84, 11; 87, 17; 91, 5; 97, 31; 98, 20; 100, 14, 32, etc., *sens part.*, (cf. 145, 1 μεγάλη π.) Θ Constantinople. Socr. Agath. Theoph. Const.Porphyr., etc. || Cf., *n. com.*, *Chr.*, 29, 10; 51, 13; 59, 33; 64, 21; 110, 10, etc., ville. Cf. éd. Sathas, *Index graec.*, *s. v.*

πολίτης, ου, ὁ. *Chr.*, 23, 35; 140, 13; 148, 28; 241, 32, *sens part.*, Θ habitant de Constantinople. Pisid. Attal.

Σ πολυαλγής, ές. *Sens part.*, *B. G.*, IV, 320, 17, *joint à* βαρυδαίμων, ⁑ très affligé. || Cf., *au sens act.*, très affligeant, Orph. Sib.

⁑ πολυβασανίζω. *B. G.*, V, 575, 6, faire subir de nombreux tourments; torturer.

πολυδύναμος, ον. *Patr.*, 880 B, 945 B, 1057 A, très puissant. Stob. Chrys. Eus., etc.

πολύθλιβος, ον. *Acc.*, 405, 24, beaucoup affligé. Achmet. Schol. Opp. Theod.Stud.

πολυκλόνητος, ον. *Tz.*, 349, 19, fortement agité. Syn.

Σ πολυκυμία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 340, 10, abondance, agitation des flots. Manass.

ΘΣ πολυπετής, ές. *B. G.*, V, 450, 13 λόγος, qui tombe en nombre; nombreux. [Her., Ψ.]

Σ πολυστήμαντος, ον. *Patr.*, 689 A, qui a beaucoup de sens. Chrys. Lyd. Eust. [Her.]

⁑ πολυστίχως. *Syll.*, XVIII, 610, 68, en nombreuses lignes *ou* vers. || Cf. *adj.* πολύστιχος, ον, *Acc.*, 404, 5. Str. P.Eg. Chrys. Socr. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

⁑ πολυτάλας, αν. *Chr.*, 16, 4, qui pèse beaucoup de talents; opulent.= πολυτάλαντος.

πολύφωτος, ον. *B. G.*, V, 70, 9, très en lumière; brillant. Isid. Ps.-Dion. Andr.Cret. Schol.Eur. Ps.-Codin. [Her.]

Σ πολυχεύμων, ονος. *Patr.*, 865 A, qui se répand en flots abondants, *en parl. des démons.* Bas. Eum. Tzetz. [Thes., Ψ.]

⁑ πολυχωρητότατος, η, ον. *Patr.*, 1060 D. *Sp. de* πολυχώρητος, ον, *Patr.*, 796 B, qui contient beaucoup. Procl. Soz. Stud. Cyrill.A. Hesych. Eust., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 17.

πομπεῖον, ου, τό. *Sens part.*, *Chr.*, 12, 24, ⁑ cortège triomphal. *Sed* Pantazidis *leg.* τὸ πομπεύειν. || Cf., *au sens de* ustensiles qu'on portait dans les triomphes, Andoc. Dem. DS. DC., etc. [Soph. Her.]

⁑ πόνδερε. *Patr.*, 956 A, pondere.

πονέω -ῶ. *Empl. part.*, *B. G.*, V, 533, 2 ⁑ τὸ πονοῦν, fatigue; μηδαμοῦ τὸ πονοῦν ἔχων (*sic leg.*, *pro* ἔχον) καὶ ἐλαττούμενον, n'ayant ni fatigue ni infériorité. || *D'aill. class.*; cf. *Chr.*, 1, 1; 118, 8; 137, 36 περί τι, etc., travailler; *Chr.*, 153, 32, être malade. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 43, 74, 346.

ΘΣ πόρρωθι. *Chr.*, 238, 9; *B. G.*, IV, 452, 24, loin, au loin. [*Manque dans* Thes.; *porté par* Alexandre, Chassang, etc.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 384.

Θ πόρτα, ας, ἡ. *Patr.*, 971 A; Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 569, 17; 570, 2, 15, porta; porte. Ps.-Codin. Const. Leont.Chypr. Mal., etc. [Her.]

[ΘΣ πορτίτζα, ης, ἡ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 12, petite porte. *Vulg.* [Legrand]. Cf. πόρτα.]

πορφυρογέννητος, ον. *Chr.*, 1, 4, 7; *B. G.*, V, 390, 22; *Patr.*, 972 B, né dans la pourpre; porphyrogénète. Const.Porphyr. Suid.

⁑ πορφυρός, ά, όν. *Chr.*, 16, 21 -ρὰν ἐσθῆτα, de pourpre. = *class.* πορφύρεος -οῦς. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 11.

⁑ πόσεσον, πόσεσα, *dans* τὸ βὶ π., *Patr.*, 1025 A, vi possessum; τὰ βὶ π., *Patr.*, 1024 C, vi possessa. Cf. Boissonade, *Ps.*, 111, n. 10.

⁑ ποσέσωρ, *dans* προποσέσορε, *Patr.*, 1028 C, pro possessore. Cf. Boissonade, *Ps.*, 115, n. 10.

Θ ποστλιμίνιον, ου, τό. *Patr.*, 1028 C, postliminium. Antec.

ΘΣ ποτέστατε, *dans* ἰμ. π., *Patr.*, 1028 A, in potestate. [Cang., ποτεστάτος.]

Σ ποτιπτερνίς, ίδος, ἡ. *A. Gr.*, III, 226, 451 ⁑ -ίδας δέ φασι τὰς οὔσας ἐν ταῖς πτέρναις, veine du talon. Suid. [Thes., Ψ.]

⁑ πουβλίκανος, α. *Patr.*, 936 A -κάνα ἀγωγή, actio publicana. *Dout.*; Teucher *scrib.* Πουβλιανή.

ΘΣ Πουβλικίανος, α. *Patr.*, 945 A -κιάνα ἀγωγή, actio Publiciana. Antec. [Triant.]

Θ πούβλικος, α, ον, publicus. -κος, -κον, -κων, *Patr.*, 942 B; -κου, 944 A; -κα (*fém.*), 959 A; τὰ -κα, 960 B. Hippol. Carth. Lyd. Antec. [Triant.]

ΘΣ Πουλχερία, ας, ἡ. *Chr.*, 38, 11; 39, 19; 99, 17, Pulchérie, *n. de f.* Sozom. Socr. Theoph. Cedren., etc. [Pape]

ΘΣ πουπιλάριος, α, ον. *Patr.*, 945 A -ίαι ἀγωγαί, actiones pupillariae. Antec. [Triant.]. *Sed* Teucher (v. 568) *scrib.* ποπουλαρίαι, populares.

ΘΣ πουπιλαρίως (*sic leg.*, *pro* -λιαρ-). *Patr.*, 935 A, pupillariter. Antec., -λλ-. [Triant.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Θ πούπιλος, ου, ὁ. *Patr.*, 933 A, pupillus. Antec., -πιλλος. [Triant.]

⁑ πουπουλάριος, α, ον. *Patr.*, 960 B τὰ -ια, popularia. Teucher (*v.* 1034) *scrib.* ποπου-.

Σ πραγματειώδης, ες. *Patr.*, 1080 A θεωρία; *au sp.*, *Ar. Miss.*, 614, 5, qui exige du travail; difficultueux. Procl. Eust.

⁑ πραεουδίκιον, τό. *Patr.*, 1028 C, praejudicium. Cf. Boissonade, *Ps.*, 115, n. 7.

⁑ πραεσκρίπτις, *dans* πρ. βέρβις, *Patr.*, 952 A, 960 A, praescriptis verbis.

Θ πραιτώριος, α, ον. *Patr.*, 945 A, 946 B, 953 B -ιαι ἀγωγαί, actiones praetoriae. Pallad. Philostrg. Isid. Socr. Antec. || Cf. πραίτωρ, ωρος et ορος, ὁ, *Patr.*, 928 B, 940 B, 945 B, 953 B, 961 B; *B. G.*, V, 282, 7; 344, 18, praetor. DC. Porphyr. Jos. Socr. Lyd. Proc., etc. [Thes. Soph.]

⁑ πρεγατόριος, α, ον. *Patr.*, 930 B -ία ἀγωγή, actio precatoria.

πρηστήριος, ον. *B. G.*, V, 110, 12; *Bresl. phil.*, VII, 74, 10, brûlant; ardent. Ps.-Dion. Eudoc. Nic.Dav.

Θ πριβάτος, α, ον. *Patr.*, 959 A -βάτα, -βάταν, privatus. Antec. [Soph., πριουᾶτος, πριβᾶτος; Triant., -βάτον].

ΘΣ πριβιτόριος, α, ον. *Patr.*, 945 A -ία (Teucher, v. 565, προιβ.) ἀγωγή, actio prohibitoria. Antec. [Triant., προιβ.]

Θ Πρίγκιπος (νῆσος), ου, ἡ. *Chr.*, 79, 5, Prinkipo, *îlot de la mer de Marmara*. Eustrat. Theoph.Diac. Nic.C.P. Nicet.Paphl. Cedren. Attal.

⁑ πρό, *dans* πρὸ σοκίο, pro socio; προέρεδε, pro herede; *qq. vid.*

προαθλέω-ῶ. *Acc.*, 56, 5, combattre en avant, au premier rang. Aster. Schol.Pd. Euseb.

προανακηρύττω. *B. G.*, V, 130, 30 τὰ μέλλοντα, proclamer d'avance. Chrys. Cyrill.A.

⁑ προαναλογέω-ῶ. *Syll.*, XVIII, 609, 3 οἱ προανα[λο]γοῦντες τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, annoncer à l'avance.

⁑ προαναπαύω. *Act.*, *Chr.*, 92, 20 τοὺς μὲν αὐτοῦ που -παύουσιν, faire reposer auparavant. *An leg.* προσαναπ., faire reposer? || Cf., *au moy.*, Dion.Alex. Eus. Bas., se reposer, *c.-à-d.* mourir auparavant.

⁑ προαναχαιτίζω. *B. G.*, V, 77, 10 τὰ μέλλοντα τοῖς φθάσασι — ἵζων καὶ προανακόπτων, arrêter d'avance (un cheval) par la crinière; arrêter d'avance.

⁑ προαφαρπάζω. *Chr.*, 155, 31 μέρος τι τῆς ὑποθέσεως, s'emparer

d'avance d'un sujet; exposer d'avance. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 373.

⁑ προαφήγησις, εως, ἡ. *Chr.*, 86, 13 τῆς ὑποθέσεως, exposition préalable des faits.

προβατώδης, ες. *A. Gr.*, III, 216, 304, qui tient du mouton ; stupide. Eus. Hesych. Schol.Ar.

Σ προβουλεύω. *Sens part.*, *Chr.*, 152, 20 ἀνακρίνει εἰ -βεβούλευκέ τις τὴν τόλμαν αὐτῷ, ⁑ conseiller d'avance. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 157, 1, délibérer d'avance. Thc. Xen. Dem., etc.

προγαμιαῖος, α, ον. *Patr.*, 969 A, qui précède le mariage. Justinian. Leo Isaur. Tzetz. Ducas.

Σ προγενεσία, ας, ἡ. *Patr.*, 956 B, priorité. Harmenop.

⁑ προδεικτικός, ή, όν. *Patr.*, 589 D ἄνθη -κὰ τοῦ κατ' ἀρετὴν καρπίμου αὐτῶν, qui annonce à l'avance.

⁑ προεγγίζω. *Patr.*, 560 C -ίσασα τῷ Λόγῳ, s'approcher près de. *Sed fors. leg.* προσεγ. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 154, 155, 373.

ΘΣ προεγκατοικίζω. *Chr.*, 184, 15 τὰς ἀλόγους ζωὰς τῶν τοῦ παντὸς μερίδων τοῦ σώματος -ζουσιν, ils les mettent d'abord à habiter dans toutes les parties du corps. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 374.

προελευσιμαῖος, ον. *B. G.*, V, 257, 12, qui précède le magistrat. Const.Porphyr.

⁑ προενθύμημα, ατος, τό. *Rhet.*, III, 693, 26 τὰ ἐπενθυμήματα τῶν -των, enthymème qui en précède un autre.

Σ προέξαλμα, ατος, τό. *Patr.*, 880 D, saut vers ; attaque impétueuse. [Thes., Ψ].

ΘΣ προεξικμάζω. *An. Ass.*, XIII, 270, 3, chasser d'avance l'humidité; faire sécher. [Koum., Ψ.]. « *Fors. leg.* προσεξ., *cum* Plut., *M.*, 689 C » Dohner (*Phil.*, XIV, 409.).

⁑ προέρεδε. *Patr.*, 1028 C (*Ps.*, 115, 12 προνέρεδε) (1), pro herede.

⁑ προθαλάμιον, ου, τό. *B. G.*, V, 220, 9 τὰ πρὸ τῆς παστάδος -μια, vestibule.

Σ προθέρμανσις, εως, ἡ. *Ps.*, 147, 6, action de faire chauffer auparavant. [Thes., Ψ.]

⁑ προθεώρησις, εως, ἡ. *B. G.*, IV, 390, 31 τοῦ καλοῦ, examen préalable.

προικῷος, α, ον. *B. G.*, V, 198, 7 ; *Patr.*, 934 A, 968 A, 969 A, dotal. Theod. Antec.

Σ προΐξ, προϊκός, ἡ. *Au nomin.*, *Patr.*, 939 A, 968 B ; *aux cas obliq.*,

(1) Sur cette forme, cf. Boissonade, *s. l.* La prothèse du ν est un fait fréquent en grec vulgaire. Elle a son origine dans *acc. sg.* τὸν ἥλιον, d'où *nom. sg.* ὁ νήλιος; τὸν ἔρεδεμ, d'où ὁ νέρες. Mais, sans doute, dans la forme προνέρεδε, le ν est dû à une analogie de surface, œuvre d'un copiste ignorant.

Patr., 938 A, 968 B, etc., dot. *Class. et postclass.*, *aux cas obliques seulem.*

προκάθαρσις, εως, ἡ. *Rhet.*, III, 693, 12, purification préalable. Eudoc.M. Glyc. Schol.Ar.

⁑ προκαθιστάω-ῶ. *Chr.*, 111, 25, établir les bases (d'un récit). *F. post. du class.* προκαθίστημι ; cf. *Chr.*, 188, 13 (*tr.*) ; 101, 6 (*intr.*), et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 63.

Σ προκαταβάλλω. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 112, 20 πολλὰ νοσοποιὰ αἴτια * τῷ τότε ὑγιεῖ τῆς βασιλείας -εβάλλετο σώματι, ⁑ s'abattre à l'avance, fondre au préalable sur. || Cf., *aux sens ordin.*, *act.*, *An. Ass.*, XIII, 261, 10, déposer au préalable dans. Jos.; *moy.*, *B. G.*, V, 294, 16, envoyer en bas d'avance. DC. Chrys. Naz.

προκάταρξις, εως, ἡ. *Patr.*, 937 A, 938 A, 954 A, 970 B, constitution d'un procès. Justin. Const.Porphyr.

Σ προκαταπτέλλω. *Acc.*, 396, 31 (*cit. de* Procl.); *B. C. H.*, I, 317, 16, arranger, disposer auparavant. Eust.

Σ Πρόκλος, ου, ὁ. *Chr.*, 108, 11 ; *B. G.*, V, 132, 17 ; 189, 2, Proclos, *philosophe*. Suid.

Σ Προκόπιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 396, 3, Procope, *n. d'h.* Fabric.

προκυλίνδημα, ατος, τό. *Patr.*, 880 D τὰ -ματα τῆς σφῶν κακίας ἐμφαίνουσι, circuitus malitiae suae manifestant. Syn.

⁑ προμνάω-ῶ. *Act.*, *B. G.*, V, 526, 6 ὅσοι -μνῶσιν ἑτέροις τὰς ἑαυτῶν γαμετάς, donner en mariage à: procurer à. || *Class. au moy.*, Plat. Xen.

Σ προομαλίζω. *Patr.*, 569 B, égaliser, aplanir d'avance. Nyss. Chrys. Ps.-Chrys.

προπύργιον, ου, τό. *Chr.*, 47, 16 ; *B. G.*, V, 433, 11, tour d'avant; rempart. Andr.C. Cedren. Tzetz.

προσαγωγή, ῆς, ἡ. *Chr.*, 162, 17, Σ offrande à Dieu ; ἡ θυσία δι' αἰνέσεως (*sic corr.*, *pro* -σεων) λογικῆς τε -ῆς καὶ ἐξομολογήσεως, le sacrifice de l'action de grâces, de l'offrande en paroles et de la pénitence. *Sens byz.* Cyrill.A. Phot. [Thes.]. || Cf., *aux sens ord.*, *tr.*, *B. G.*, V, 67, 1 ἀσπασμῶν; 101, 21 ; 337, 5 ; 442, 9, etc., action d'amener, d'introduire; apport, présentation, offrande. Hdt. Thc. Xen. Arstt., etc.; *intr.*, *Acc.*, 400, 6 (*sic ms.*, *pro* προαγ.) * πρὸς τὸν Πατέρα, action de s'approcher. Xen. Arstt. Plut. NT.

⁑ προσαινίττομαι. *B. G.*, V, 448, 9, indiquer à mots couverts; laisser entendre.

Σ προσαῖτις. *B. G.*, V, 503, 10, mendiante. *Fém. de* προσαίτης. Suid.

προσανάπτω. *B. G.*, V, 120, 14 τὸ γένος τῷ Φωκᾷ, rattacher à. Schol.-Ar. Eus.

Σ προσαναφύω. *B. G.*, IV, 374, 6; 421, 7, * *dat.*, πρόσκειμαί σοι καὶ

ἡδέως -πέφυκα, s'attacher à. Ann.Comn., insuper produco s. emitto. [Thes.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 46.

ΘΣ προσαντάω-ῶ. *B. G.*, IV, 323, 30 * βασιλεῖ πάντα προσήντα, aller à la rencontre. Choric. [Koum.]

προσάρτημα, ατος, τό. *Sens part.*, *Chr.*, 27, 26, ⁂ amulette. || Cf., *au sens de* accessoire, appendice, Gal. Isid.Gn. Clem.A. [Soph. Her.]

ΘΣ πρόσαυγος, ον. *Chr.*, 190, 24, *joint à* ἑῷος, tourné vers la lumière du jour; oriental. [Koum., Ψ.]

⁂ προσδιαγγέλλω. *Chr.*, 125, 1 οὔτε προδιασαφεῖ, οὔτε -ει ὅτι ..., annoncer en outre. *Sed leg.* Kurtz προδ., annoncer à l'avance.

Σ προσέγγισις, εως, ἡ. *Patr.*, 868 A, apparition. [Thes., Ψ.]

προσένεξις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 76, 1 εὐωδιῶν, action de répandre: effusion. Vit.Epiph. Sophrns. Eust. Nicet.Chon.,etc.

ΘΣ προσεπεκτείνω. *B. G.*, V, 62, 28, étendre encore plus. Niceph. Kstpl. [Koum., Ψ.]

Σ προσεπιχειρέω-ῶ. *Chr.*, 97, 4 * τοῦ μέλλοντος, s'occuper de. Zon.

⁂ προσεραν!ζομαι. *Moy.*, *B. G.*, V, 376, 8 τί τινι, ajouter à. || Cf., *à l'act.*, ajouter à une masse, à un total; *d'où*, *au pass.*, être surchargé. DH. [Soph.]

προσεφαρμόζω. *An. Ass.*, IX, 213, 32 τὴν προδιοίκησιν τῷ λόγῳ —σωμεν, ajuster à; adapter à. = -μόττω. [Thes.; Soph., *s. v.* προσεφαρμοστέον. Orig.]

Σ προσεφερμηνευτέον. *Patr.*, 592 D, *vb. de* προσεφερμηνεύω, interpréter en outre. [Thes., Ψ.]

⁂ προσεφίστημι. *B. G.*, V, 82, 28, *ao. 2. intr.*, νύκτωρ ἡ μήτηρ προσεπιστᾶσα, se placer auprès.

⁂ προσηνύζομαι. *Patr.*, 864 A, flatter; caresser, *en parl. d'un chien.*

⁂ προσκιάζω. *Chr.*, 234, 5 τινα, ébaucher.

προσκιρτάω-ῶ. *B. G.*, IV, 378, 27, sauter devant. Naz.

προσκόπτω. *Sens part.*, *Patr.*, 672 C ἡμᾶς -ψάσας * εἰς τελειότητα, ⁂ avancer; progresser. *An leg.* προκο.?; cf. *Patr.*, 548 B, 560 C, 588 C, 620 A, etc. || Cf., *au sens de* se précipiter contre, NT., *Matth.*, 7, 27. [Zor.]

ΘΣ προσκυρωτικός, ή, όν. *B. G.*, V, 211, 5 πιττάκιον, qui sanctionne; qui confirme. [Koum., Ψ.]

Σ προσλαλιά, ᾶς, ἡ. *Chr.*, 79, 9 -ιὰν θρηνώδη * πρὸς τὰ ἀνάκτορα ἐποιήσατο; 100, 8 κρύφιος; *B. G.*, V, 86, 26; 231, 17; 458, 4, action d'adresser la parole à; allocution, entretien, conversation. Zon. Eust. Nicet.Chon. Thom. M.

προσοβέω-ῶ. *B. G.*, V, 486, 13 θῆρας, chasser auparavant, avant le temps. Syn.

Σ προσπέλασις, εως, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 144, 33, *plur.*, ⁂ approche; assaut. [Thes., §, applicatio.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 329.

Σ προσπορισμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 933 B, acquisition. [Thes., §.]

⁂ πρόστιμος, ον. *Patr.*, 924 A οἱ μὲν (κάνονες) προστίμους ἄγχουσι τῆς ἀκοινωνησίας, nonnulli pios excommunicationis pœna terrent. = ἔντιμος, ἐπίτιμος.

Σ προσυγγράφω. *A. Gr.*, III, 210, 193, écrire avant; τὰ προσυγγεγραμμένα, les livres composés autrefois. Schol. Plat.

πρόσυλος, ον. *B. G.*, V, 158, 20 * τὴν γνώμην; *Patr.*, 841 A, 868 B, C, lié, rattaché à la matière. Ps.-Dion. Damasc. Phot., etc. [Thes., Ψ.]

ΘΣ προσυφαντέον. *B. G.*, IV, 309, 3, qu'il faut tisser avec. [Koum., Ψ.]. *Vb. du class.* προσυφαίνω, *B. G.*, V, 364, 5; *Patr.*, 1044 B, tisser avec; entrelacer à. Plat. Themist. Philstr. Syn.

Σ προσφθέγγομαι. *Sens part.*, *Chr.*, 75, 9 τὰ εἰκότα; *B. G.*, V, 335, 9 τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον -ξομαι, ⁂ dire. = φθέγγομαι. || Cf., *au sens ord.*, *Chr.*, 153, 30 τινα; *B. G.*, V, 239, 16 τινα; 331, 29; 373, 4, etc., adresser la parole à; saluer. Pd. Eur. Plat. Philstr.

πρότασις, εως, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 208, 14, *plur.*, ⁂ action de voiler, de masquer une pensée; dissimulation. || Cf., *aux sens ordin.*, *Chr.*, 107, 34; *B. G.*, V, 208, 19, *opp. à* ἀντίθεσις; 470, 24, *joint à* συλλογισμός; *Ps.*, 68, 2; *Rhet.*, V, 603, 8, etc., proposition, prémisse d'un raisonnement. Arstt. Plut. DL., etc.; *Rhet.*, III, 690, 28, 30; 693, 17, proposition à développer. Hermog. (*W.*, 3, 427). [Soph.]

προτέλειος, ον. *Patr.*, 693 D, *opp. à* ὑπερτέλειος; *au sp.*, *Patr.*, 601 B, qui dépasse la perfection; absolument parfait. *Sens byz.* Ps.-Dion. Anast.Sin. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 41, 6; 111, 7; *Ps.*, 49, 22; *B. G.*, IV, 329, 9; *B. G.*, V, 319, 4 τοῦ γάμου; *B. Z.*, XX, 60, 451, qui précède une cérémonie; τὰ -εια, cérémonie préliminaire. Eschl. Eur. Plat. Plut.

προτερεύω. *B. C. H.*, I, 129, 14, *gén.*, être le premier; précéder. = προτερέω. Tit.B. Naz. Nyss. Eustrat. Sophrns. Eudoc.

⁂ πρότριτος, η, ον. *B. G.*, V, 400, 2 τῆς χθὲς καὶ -της (τροφῆς) ἐστέρηται, de trois jours avant: de l'avant-veille. *An leg.* πρότριτα?; cf. *Chr.*, 168, 29; 224, 6.

⁂ προφητικώτερος, α, ον. *Patr.*, 604 C. *Cp. de* προφητικός, ή, όν, prophétique. Phil. NT. Just. Luc., etc. [Soph. Zor.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 17.

Σ προφορικῶς. *Patr.*, 1145 B, par la parole; verbalement. Cyrill. H. [Thes., Ψ.]. || Cf. *adj.* προφορικός, ή, όν, *B. G.*, V, 452, 1; *Patr.*, 692 D, 1145 B λόγος, produit par la parole; verbal. Phil. Plut. Theophil. Sext., etc. [Soph.], et cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 387.

Σ προχαράσσω. *Act. et moy.*, *Chr.*, 56, 17; *B. G.*, IV, 391, 9; 10;

411, 22; 439, 11, ébaucher, esquisser à l'avance. Naz. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 29.

προχείρισις, εως, ἡ. *Chr.*, 186, 6; 231, 15; *B. G.*, V, 55, 27; *Acc.*, 42, 7, action de désigner à l'avance; nomination, désignation à une charge. Athan. Sophrns. Typic., etc.

⁂ προχωρῶς. *Patr.*, 968 A, d'une manière avantageuse.

Σ προωραΐζομαι. *Patr.*, 545 B, orner, parer d'avance. Anon. Bibl., Patr. gr., II, 682.

πρωταίτιος, ον. *Chr.*, 95, 14; 175, 26; *B. G.*, IV, 305, 19; *B. G.*, V, 529, 14, première cause; premier auteur. Schol. Eur. Schol. Thc. Cedren. Zon.

Θ πρωτοασηκρήτις et -ῆτις, ὁ. *B. G.*, V, 171, 2; 213, 3, 27; 215, 26; 216, 9, 15; 217, 8; 253, 13, 16; 430, 26; 451, 23, 26; 453, 23, premier secrétaire. Roman. Imper. Curop. Alex. Comn. Codin., etc. [Her.]. Cf. ἀσηκρήτης, et cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 10.

Θ πρωτοβεστιάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 262, 24; 309, 2; 455, 18, 19, protovestiaire. Const. Porphyr. Ps.-Cod. [Her.]. Cf. βεστάρχης, βεστιαρίτης.

Σ πρωτόζευκτος, ον. *B. G.*, V, 343, 10 πῶλος, attelé pour la première fois. E. M.

⁂ πρωτονοταράτον (*sic leg., pro* -νω-), ου, τό. *B. G.*, V, 268, 24 θεματικόν, protonotariat du thème.

Θ πρωτονοτάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 351, 2; 372, 4; 373, 1 τοῦ δρόμου, protonotaire de la course. Sophrns. Stud. Phot. Leo Tact. Const. Porphyr. Cf. νοτάριος.

πρωτοπρόεδρος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 219, 5; 467, 10; 469, 7, protoproèdre; premier président. Mich. Duc. Scyl. [Cang.]

Θ πρωτοσπαθαράτον, ου, τό. *B. G.*, V, 205, 15, 19; 210, 29; 211, 2, 11, 19, 29; 212, 2, 7, 9, 13, 14, charge de protospathaire. Theoph. Cont. Cf. σπαθάριος.

Θ πρωτοσπαθάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 197, 6; 198, 22; 199, 12; 204, 19; 205, 12; 211, 7; *Patr.*, 957 A, 968 A, 973 A, protospathaire. Stud. Ps.-Synod. Nicet. Paphl. Const. Porphyr. [Her.]. Cf. σπαθάριος.

πρωτοστράτηγος, ου, ὁ. *Chr.*, 251, 3; *B. G.*, V, 138, 13, général en chef. Theoph. Cont. Manass. Theodos.

Θ πρωτοσύγκελλος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 102, 23; 142, 2; 232, 16; 240, 25; 365, 3, protosyncelle. Ps.-Chrys. Cedren. Const. Duc.

Σ πρωτοτυπία, ας, ἡ. *B. G.*, IV, 330, 19; 423, 3; *B. G.*, V, 103, 20, premier type; première création. Eust.

πρωτοτύπως. *Med.*, 995, dans la forme primitive. Theod. Her. Bas. Cyrill. Anast. Sin., etc.

Θ πταίστης, ου, ὁ. *Patr.*, 939 A, qui commet une offense, un délit. Theoph. Cf. πταίω.

πταίω. *Patr.*, 938 C, 939 A, commettre une offense, un délit. *Sens byz.* Pallad. Leo. Eust. [Soph.]. || Cf., *au sens class.*, Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 561, 8 πταίσας οὐκ ἔθετο μετάνοιαν, commettre une faute; faillir.

πτερορρύησις, εως, ἡ. *B. G.*, IV, 353; 11; *B. G.*, V, 68, 1; *Patr.*, 1152 D (-ορυ-), chute de plumes; mue. Nyss. Hierocl. [Thes., Soph., Ψ., *Patr.*]

⁂ πτωχικῶς. *B. G.*, V, 440, 3, en mendiant. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

πτωχοτροφεῖον, ου, τό. *Chr.*, 59, 25; *B. G.*, V, 491, 23, asile pour les pauvres. Bas. Epiph. Pallad. Gregent. [Cang.]

πτωχοτροφέω-ῶ. *B. G.*, V, 24, 2, 14, nourrir les pauvres. Naz.

Σ πυθόχρηστος, ον. *Sens part.*, *B. G.*, V, 426, 17; 428, 3; *Ps.*, 144, 14, ⁂ qui parle comme la Pythie; qui rend des oracles. || Cf., *au sens pass.*, proclamé par la Pythie. Tragg. Xen. Arstd. El.

⁂ πυκτικώτερος, α, ον. *B. G.*, V, 169, 26, plus pugiliste. *Cp. du class.* πυκτικός, ή, όν. Plat., etc.

πυκτίον, ου, τό. *B. G.*, V, 247, 20; *Patr.*, 921 D, petit livre; tablettes à écrire. Athan. Nyss. Pallad. Eust., etc. = πυχίον; cf. *Patr.*, 926 A. Arcad. Euagr. Joan. Mosch. Clim.

πῦρ, πυρός, τό. *Chr.*, 131, 14, 20, Θ feu grégeois. Theoph. Nic. C. P. Leo. Porphyr. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 56, 9; 130, 27; 268, 7, etc.

πυρσολαμπής, ές. *B. G.*, V, 70, 15, brillant de l'éclat du feu. Jos. Rhacend. Vit. Nicol. S.

Σ πυρσοφανής, ές. *B. G.*, V, 70, 9, qui paraît de feu. Jo. Damasc.

Σ πωλοδαμνικῶς. *Ps.*, 142, 11, à la façon de poulains qu'on dompte. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Ρ

Σ ῥαικός, ή, όν. *A. Gr.*, III, 224, 430 ⁂ ῥ., ὁ Ἕλλην καλεῖται, grec. *Corrupt. de* γραικός. Hesych. Suid.

⁂ ῥαπτόρουμ, *dans* βὶ βονόρουμ ῥ., *Patr.*, 943 A, B; 951 B, vi bonorum raptorum.

[ΘΣ ῥάχη, ης, ἡ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 564, 16, dos. *Vulg.* = ῥάχις. [Legrand]

Σ ῥεγμός, οῦ, ὁ. *Med.*, 948 πτήσεως, ronflement. Nonn.

⁂ ῥεγουνδόρουμ, *dans* φινίουμ ῥ., *Patr.*, 951 A, finium regundorum.

⁂ ῥεδιβιτόριος, α, ον. *Patr.*, 949 A -ία ἀγωγή, actio redhibitoria.

⁂ ῥελεγατεῖων, ἡ. *Patr.*, 1028 C, relegatio.

Θ ῥελιγίοσος, α, ον. *Patr.*, 960 B -οσα; 944 A -όσων, religiosus. Antec. [Soph., ῥελεγ.; Triant., -λιγίω.]

ΘΣ ῥέος, ου, ὁ. *Patr.*, 936 B, 940 A, 947 A, reus. Antec. [Triant.]

ΘΣ ῥεπετιτίων, ονος, ἡ. *Patr.*, 937 A, repetitio. Antec. [Triant.]

⁂ ῥεπετοῦνδις. *Patr.*, 936 B τῷ ῥ. νόμῳ; 946 B ἡ ῥ. ἀγωγή, lex, actio de repetundis.

⁂ ῥές, res, *dans* ἐν ῥέμ, *Patr.*, 930 A, 945 A, B, (actio) in rem; ῥέ, *Patr.*, 929 A, 929 C, 930 A, re; ῥέρουμ ἀμοτάρουμ, *Patr.*, 947 A, rerum amotarum; δὲ ῥέβους, *Patr.*, 926 A, 946 A (*leg. cum* Teucher τὰ δὲ ῥέβους), de rebus.

ΘΣ ῥεσπόνσον, ου, τό. *Patr.*, 1029 A (Boissonade, *Ps.*, 116, 12, ῥέσπ.), responsum. Antec. [Triant.]

Σ ῥεφάνινος, ον. *Acc.*, 71, 3 -ον ἔλαιον, (huile) de rave. *F. byz.* Nonn. [Thes., *s. v.* ῥαφ.]

ῥησείδιον, ου, τό. *Patr.*, 1041 B, sentence; maxime. *Mot surt. byz.* Ath. Cyrill.A. (ῥησίδ.). Anast.Sin. Hesych. Phot. Suid. [Soph., ῥησίδ.]

⁂ ῥητόρειος, α, ον. *Acc.*, 415, 33 -εἰαν ἀγκόλην, qui tient à l'art oratoire. *Sed Kurtz corr.* ῥητορείας.

⁂ Ῥοβέρτος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 385 *tit.* Robert, *n. d'h.*

Θ ῥογεύω. *B. G.*, V, 205, 22 νομίσματα; 577, 20, distribuer. Joan.Mosch. Leont.Cypr. Const.Porph.

Ῥωμαϊκός, ή, όν. *Chr.*, 5, 28; 7, 14; 28, 35; 30, 28; 62, 4; 126, 7; 151, 11; 153, 24; 169, 8, 17; 213, 32; 216, 18; 254, 31; 267, 10, etc., romain, *c. à. d.* Θ byzantin. ‖ Cf., *au sens ord.*, *Patr.*, 925 A -κὴ κλῆσις, latin. Pol. DS. DH. Phil. Jos. Plut., etc. [Soph.], et cf. ῥωμαϊκῶς, *Patr.*, 926 A, en latin. Cels. Plut Pallad., etc. [Soph.]; ῥωμαϊστί, *Patr.*, 1024 *tit.*, en latin. NT. Diosc. Epict. Plut. App. [Soph. Zor.]. Cf. Ῥώμη.

Ῥωμαῖος, α, ον. *Chr.*, 2, 25; 6, 2; 7, 7, 25; 8, 1; 17, 29; 31, 18, 26; 51, 26, etc., etc. (cf. éd. Sathas, *Index graec.*, *s. v.*), de Rome, *c. à. d.* Θ de Byzance; ὁ Ῥ., Romain, *c. à. d.* Θ Byzantin. Cedren. ‖ Cf. *B. G.*, V, 522, 16 Ῥωμαῖος δὲ οὗτος (ὁ Φωκέων) ἦν καὶ ἥρως ἄντικρυς, un vrai Romain. Cf. Ῥώμη.

Ῥωμανία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 225, 21, Romanie. Athanas. Epiph. Eunagr., etc.

Ῥωμανός, οῦ, ὁ. *Chr.*, 1, 18; 214, 15, etc., Romain II, *empereur*; *Chr.*, 1, 5; 25, 14, 17; 27, 19; 247, 4, Romain III Argyropole; *Chr.*, 247, 1, etc., Romain IV Diogène.

Ῥώμη, ης, ἡ. *Chr.*, 110, 9 ἥτε πρώτη καὶ ἥττων, καὶ ἡ μετ' ἐκείνην καὶ κρείττων; 122, 6 ἡ πρεσβυτέρα; 159, 35 ἡ ἡμετέρα; 175, 5 σεβαστή; 234, 25, etc., Rome, *c. à. d.* Θ Byzance. Athan. Chrys. Eunap. Socr., etc.

ΘΣ ῥωννύντως. *B. G.*, V, 22, 11, avec force. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 88, 388.

⁂ Ῥωσικός, ή, όν. *Chr.*, 129, 4; *B. G.*, V, 138, 21, de Russe.

Ῥῶσοι, ων, οἱ. *Chr.*, 129, 1, les Russes. Cf. οἱ Ῥῶς, Const. Porphyr. Theoph.Cont. Leo Diac. Moschop.; οἱ Ῥῶσσοι, Eust.

Σ

⁂ Σαββαίτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 269, 25; *Inv.*, 4 τὸν Σαββαίτην καὶ πλέον Σαββατίτην; 313, Sabbaïte, célébrateur du Sabbat, *c. à. d.* juif.

ΘΣ Σαββατίτης, ου, ὁ. *Inv.*, 4, sectateur du Sabbat, *c. à. d.* juif. [Her., Ψ.]. Cf. Σαββαίτης.

σαβελλίζω. *Acc.*, 385, 23; 400, 35, être partisan de la doctrine de Sabellius; être Sabellien. Eus. Athan. Naz., etc.

[σάγιον, ου, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 567, 14, 16, sagum; robe, manteau. Socr. Joan.Mosch. Mauric. Schol.DH. Gl.cod. DS., etc.]

σακκελλάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 277, 12, saccellarius; intendant des finances impériales. Anast. Sin. Max.Conf. Theoph. Phot., etc.

ΘΣ σάκτον. *Patr.*, 1028 C, sanctum. Antec. [Triant., σάγκτον.]

σαλός, ή, όν. *B. G.*, V, 424, 4 (cf. Prodrom. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 554, 1), fou, insensé. Pallad. Apoph. Joann.Mosch. Leont.Cypr.

Σαρακηνοί, ῶν, οἱ. *Chr.*, 28, 28, Sarrazins. Marcian. Steph.Byz., etc.

⁂ σαρδοειδής (*ms.* σαρκο-), ές. *Patr.*, 889 B, qui ressemble à la sardoine.

Σ σαρκοτρόφος, ον. *Med.*, 194, nourrissant; nutritif. [Thes., Ψ.]

⁂ Σατανάήλ, ὁ. *Patr.*, 825 A, C, Satanael, *nom du fils de Dieu qui, selon les Euchites, gouverne le monde terrestre.*

⁂ σατισφάκτιο, ἡ. *Patr.*, 1028 D, satisfactio.

[Θ σγουρός, ά, όν. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 11 βασιλίσσαις πυρίναις, ξανθαῖς καὶ σγούραις (*sic*), bouclé; frisé. Tzetz. Nicet. *An leg.* σκούραις, aux cheveux noirs?]

σεβασμιότης, ητος, ἡ. *B. G.*, V, 377, 25, majesté. Gelas. Theoph. Genes. [Thes., §.]

Θ σεκρετικός, ή, όν. *B. G.*, V, 232, 7, 8; 358, 4, secretus; secret. Const.Porphyr.

Θ σέκρετον, ου, τό. *B. G.*, V, 205, 13 τὸ τοῦ Ἀντιφωνήτου σ.; 211, 6; 277, 27, secretum; secret; sanctuaire, *chambre privée du prince.* Proc. Curop., etc. [Soph., σήκ.; Her., σέκ.]

Θ σελέμνιον, ου, τό. *B. G.*, V, 241, 13, solemne donum; donation solennelle faite par l'empereur à une église. Justin. (σολ.). Basil. Const.Porphyr. Suid. Theoph.Cont.

Σ σεμνονυμφοστολία, ας, ἡ. *Patr.*, 540 B, action de parer décemment la fiancée. [Thes., Ψ.]

[Σ σεμνοποιός, όν. Jo.Euchaïta *ap.* Psell., *Patr.*, 909 A, vénérable. Theod.Prodrom. Joann.Maur.]

⁂ σεπαρατίων, ἡ. *Patr.*, 1028 C, separatio.

σεραφικός, ή, όν. *Acc.*, 406, 8, de séraphin. Did.A. Gelás.

ΘΣ Σερβιανή (ἀγωγή). *Patr.*, 945 A, actio Serviana. Antec. [Triant., Σερουϊανή.]

Σ Σερβωνίτης, ἡ. *Patr.*, 772 B ἡ Σ. λίμνη, le lac Serbonis, *en Égypte*. = Σερβωνίς, Bas.; -νῖτις, Suid.

⁂ Σηνόδωρος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 574, 1, 29 ἅγιος, *n. de saint*.

⁂ Σήρα, ας, ἡ. *Patr.*, 788 B, *n. de ville, que Psell. donne comme capitale aux Sères*.

σιδηρόδετος, ου, ὁ. *Sens part.*, *Acc.*, 50, 26, ⁂ guerrier bardé de fer. Cf. Naz., I, 809 D -τοι πῦλαι. ‖ Cf. *adj.*, *au sens de* lié avec des chaînes de fer. Hdt. Bacchyl. Anth. App. Eus. [Soph.]

⁂ σιδηρόχροος, οον. *Patr.*, 893 A τὴν χροιάν, de couleur de fer. Cf. φοινικόχροος.

ΘΣ Σίνης, ὁ. *B. G.*, V, 574, 1, 10 ὁ ἅγιος, *n. d'h.* Pap. Cas. [Pape]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 1.

Σ Σισίνιος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 574, 1, 10, *n. de saint*. Theognost. (-νν-).

Σ Σισόης, ὁ. *B. G.*, V, 190, 29, *n. d'h.* Apopht. Patr. [Pape]

σισυροφόρος, ον. *Chr.*, 151, 6, couvert d'une fourrure grossière. Syn. Ann.Comn.

Θ σκαλοβασία, ας, ἡ. *A. Gr.*, III, 214, 279, action de monter par une échelle (σκάλα, βαίνω). [Soph., Ψ.]

ΘΣ σκηνουργός, οῦ, ὁ. *Chr.*, 154, 7, comédien; hypocrite. [Koum., Ψ.]

Σκῆτις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 190, 29 οἱ ἐν τῇ Σκήτει (*sic leg., pro* σκήτει) καὶ ἐν τῷ Σινᾷ μόναχοι, *n. pr. de lieu, en Égypte*. Euagr.Scit. Pallad. Socr. Soz., etc. [Thes., *s. v.* Σκήτη; Soph., *s. v.* Σκίτις.]

⁂ σκίρρωσις, εως, ἡ. *Med.*, 1131, durcissement; induration.

⁂ σκιωδέστερον. *Patr.*, 720 D. *Cp. de* σκιωδῶς, *Patr.*, 568 A, dans l'ombre. Adam. Nyss. Anast. Sin., etc. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 17, 387.

⁂ Σκλήραινα, ης, ἡ. *Chr.*, 113, 1, *n. de femme*.

Σ Σκληρός, οῦ, ὁ. *Chr.*, 4, 2, 14, 19, 21, 22; 5, 16, 25; 6, 22; 7, 11; 113, 4; *B. G.*, V, 120, 29, etc., Sklèros, *nom d'une famille byz*. Leo Diac. Nicet. Ann.Comn., etc.

[ΘΣ σκοῦρος, α, ον. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 11 (*leg.* σκούραις, *pro* σγούραις), noir; *au fig.*, *B. G.*, V, 564, 4, 6. [Legrand].]

⁂ σκριγγίτης. *Leg.* συριγγίτης; *q. v.*

[Σ σκύλλα, ης, ἡ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 568, 20, chienne. Schol.Eur. = *Gr. mod.* σκύλα. [Legrand].]

Σ σκυτόμος, ου, ὁ. *A. Gr.*, III, 224, 431 ⁂ σ., λωροτόμος, cordonnier. [Thes., Ψ. « Sed suus homini error σκυτόμος *pro* σκυτοτόμος relinquendus est: e versus politici enim dimensione liquet ipsum non aliter scripsisse. »]

Σ σκυφισμός, οῦ, ὁ. *Med.*, 1336, opération chirurgicale. [Thes., Ψ.]. ‖ Cf. Σ ὁ ὑποσκυφισμός. *A. Gr.*, I, 234, 9, incision avec le scalpel dans la peau du crâne. P. Eg.

ΘΣ σμυρνομένων. *B. G.*, V, 475, 2 τὸν δὲ ῥόμβον καὶ τὴν ἴυγγα οὐχ ἡ διὰ τοῦ σμυρνομέ[νου]ος περιελίττει γραφή; [Koum., Ψ.]. *Quid?* (1).

⁂ σοκίο, dans πρὸ σοκίο, *Patr.*, 931 A, 951 B, pro socio.

Σ σοκόνδιος, ου, ὁ. *Patr.*, 888 A τὸν -ιον, *sorte de* jaspe, *pierre précieuse*. [Cang., Ψ.]. *Sed leg.* τὸ σακόνδιον (*vel* σακόδιον); cf. Plin., 37, 9. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 326.

Θ σουλτᾶν, ὁ. *Chr.*, 219, 27, et σουλτάν, *Chr.*, 250, 24, sultan. Cinn. Nicet.

ΘΣ σοῦος. *Patr.*, 946 B σούων, suorum. [Triant.]

⁂ σουπέρστης. *Patr.*, 1028 D, superstes.

Σοφία, ας, ἡ. *Patr.*, 912 *tit.*, etc.; *Chr.*, 33, 4; 87, 5 (cf. 206, 13, 30 θεία) ἁγία Σ., Sainte-Sophie. Socr. Soz. Justin. Euagr., etc. ‖ *N. pr. de femme*, *B. G.*, V, 504, 21. Menandr.Prot. [Thes.]

⁂ σοφιστομανία, ας, ἡ. *Rhet.*, III, 692, 18, passion pour l'art des sophistes.

σπαθάριος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 205, 21; 208, 24, spatharius; spathaire. Eus. Nil. Theod. Apophth. Cedren., etc.

Σ σπαταλικῶς (*sic leg., pro* -κῶν). *Phys. et Med.*, II, 193, 17 λούεσθαι, sans abus; avec une sage réserve. [Thes., *Addenda*, 2647, Ψ., *s. v.* σπαταλικός.]

Σ σπειροδρακοντόζωνος, ον. *Jahns Jahrb.*, VII, 548, 17, qui a une ceinture de serpents entrelacés. Anon. *ap.* Cram.

ΘΣ σπεκιάλιος, α, ον. *Patr.*, 945 A -ία ἀγωγή, actio specialis. Antec. [Triant.]

σπέκλον, ου, τό. *Patr.*, 848 B ἐπὶ τῶν ἐνόπτρων < καὶ τῶν σπέκλων > *glosa ad Psell.*; cf. Boissonade, *Ps.*, 19, n. 6), speculum; miroir. Bas. Doroth. Suid. Zon. [Thes.]

Σ σπερματοθήκη, ης, ἡ. *Patr.*, 968 B ἀγροῦ, ensemencement. [Thes., Ψ.]

Σ σπλάγχνον, ου, τό. *Sens part.*, *Ps.*, 132, 9, *plur.*, ⁂ entrailles de la terre. *Sed fors. leg.* τῶν σπλάγχνων < τῆς γῆς >. (Boissonade). ‖ Cf.,

(1) Le sens de ce mot, d'ailleurs conjectural, nous échappe complètement. A*n leg.* διὰ τοὺς μαινομένους, les fous d'amour, ῥόμβος et ἴυγξ étant précisément des moyens magiques employés dans les choses d'amour?

au sens class., *Chr.*, 22, 30 ; 58, 6 ; 66, 16 ; 179, 7 ; 202, 2 ; 214, 6 ; 215, 32 ; 216, 29 ; *B. G.*, V, 18, 1, etc., entrailles.

Σ σπογγίτης, ου, ὁ. *Patr.*, 888 A, spongites lapis, *nom de pierre*. Plin., 37, 10. Anon., *Lapid.* [Thes., Ψ.]

Σ σπονδίζω. *A. Gr.*, III, 205, 96, faire des vers spondaïques. [Thes., Ψ.]. Cf. ἡρωΐζω.

Σ σπορο-τρόφος, ον. *Med.*, 1167 πόρος, qui nourrit la semence ; testicule. [Thes., Ψ.]

Σ σταθηρότης, ητος, ἡ. *B. G.*, IV, 308, 16 ψυχῆς, fermeté. *F. byz.* = σταθερ. (cf. Phil. [Her.]). Georg.Acrop. Pachym. Prodrom.

Σ σταυρικῶς. *Patr.*, 971 B, en forme de croix. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 387.

σταυρώσιμος, ον. *Patr.*, 856 A τὰς -μους τῶν ἡμερῶν, du crucifiement. Nicon. Nomocan.Cotel. [Thes., Ψ.]

ΘΣ στελλιονάτους (*sic* Teucher, *pro* στέλιο.). *Patr.*, 947 A, stellionatus. [Cang.]

στεφανίτης, ου, *adj. m. et subst.*, ὁ. *B. G.*, IV, 312, 27 ; *B. G.*, V, 315, 27 ; 510, 2 ; *Patr.*, 1141 B οἱ -ῖται μάρτυρες ; *Acc.*, 403, 11, 16, vainqueur couronné. *Sens byz.* (*class.* = où l'on décerne une couronne). Naz. Aster. Eum., etc.

στεφηφόρος, ου, ὁ. *Adj. et subst. Acc.*, 42, 11 ; *Patr.*, 540 A, 660 B, 661 A, 812 A Πατήρ, 817 C, 932 B, 948 B, etc., qui porte la couronne ; empereur. Lyc. Naz. Jo.Euchaïta., etc. [Thes., Ψ. ; Her.]

Σ στεφοδότης, ου, ὁ. *B. G.*, IV, 410, 6, qui donne la couronne (du martyre). Phot. Niceph.Call. Const.Porphyr.

στηλίτευσις, εως, ἡ. *Acc.*, 383, 10, inscription d'une condamnation sur une colonne ; flétrissure. Joann.Hier. Vita.Jo.Damasc. Leo Imp. Eust. || Cf. στηλιτεύω. *B. G.*, V, 140, 21 ; *Patr.*, CXIV, 205 B, inscrire sur une colonne ; placarder, afficher. Phil. Plut. Orig. Arstd. Jambl., etc. [Soph.], et στηλογραφία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 366, 31 ; *Syll.*, XVIII, 607, 19, 20, 21 ; 608, 1 (*cit. de Spt.*, *Ps.*, 15, 1), inscription. Eus. Athan. Bas. Naz. Damasc., etc.

⁂ στιβασμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 576 D τῶν μήλων, action de presser.

ΣΘ στιλβολαμπής, ές. *B. G.*, V, 70, 13 -πεῖς μάργαροι, brillant. [Koum., Ψ.]

ΘΣ στιπουλάτον. *Patr.*, 929 A, 930 A, 952 A, 953 A ἐξ -λάτου, ex stipulatu. Antec. [Triant.]

στιχηρός, ά, όν. *Patr.*, CXIV, 200 *titul.* -ρὰ εἰς τὸ « Κύριε ἐκέκραξα », office en versets sur le « Domine clamavi ». Eus. Naz. Cyrill. Pallad., etc.

Σ στιχοπλοκέω-ῶ. *Patr.*, 548 A, versibus implicare. [Thes., Ψ.]

Σ στόρθη, ης, ἡ. *A. Gr.*, III, 226, 456 ° ⁂ σ., ἡ ἐπιδορατίς, pointe d'un fer de lance. Hesych. Zon.

⁂ Στουδίου μονή. *Chr.*, 237, 26, couvent de Stoudion. Acrop.

ΘΣ στοῦπρον, ου, τό. *Patr.*, 1024 B, stuprum. Antec. [Cang. Triant.]. Cf. στρῶπτον.

⁂ στρατοπεδία, ας, ἡ. *Chr.*, 129, 10, campagne. *F. byz. du class.* στρατοπεδεία ; cf. *Chr.*, 121, 28 ; 130, 33, camp.

⁂ Στρίγκλα, ἡ. *B. G.*, V, 575, 31, *nom du génie* Γιλλώ.

στρίκτος, α, ον. *Patr.*, 931 C, 952 A, strictus. Antec. Suid. [Triant.]

Σ στρογγύλη, ης, ἡ. *Sens part.*, *Ps.*, 67, 19, ⁂ disposition d'une troupe en boule. || Cf., *au sens de* ver intestinal, *Med.*, 1326. Poll. Gal.

στροφάλιγξ, ιγγος, ⁂ ὁ. *B. G.*, IV, 459, 28 τὸν ἑκατικὸν -ιγγα, cercle d'Hécate. *Fém. dans les class. et post.* Hom. Anth. Opp. Arat., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 326.

στρόφαλος, ου, ὁ. *Patr.*, 1133 A, B ἑκατινός, cercle d'Hécate. Nicephor. [Thes., Soph., Ψ.]

⁂ στρῶπτον, ου, τό. *Patr.*, 941 B τὸ σ. τῆς μοιχείας, stuprum. *Fors. leg.* στοῦπρον ; *q. v.*

⁂ στυπτικῶς. *Patr.*, 665 C αἱ ἀρεταὶ πεφυλαγμέναι τῷ τοῦ φόβου σου σ., avec âcreté. *Sed leg.* στυπτικῷ (cf. τὸ -όν, *Patr.*, 677 D), austeritas. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Σ συγγενῶς. *Sens part.*, *B. G.*, IV, 351, 15 εἶχε ἅπασι, ⁂ en parent. || Cf., *aux sens de* dès la naissance, Eus. ; de la même façon, Alex. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 157.

ΘΣ συγγομή, ῆς, ἡ. *B. G.*, V, 310, 5, charge ; fardeau. [Koum., Ψ.]

συγκάλυψις, εως, ἡ. *Acc.*, 406, 9 τοῦ προσώπου, action d'envelopper, de couvrir. Max.Conf.

[συγκαρτερέω-ῶ. Jo.Euchaïta *ap.* Psell., *Patr.*, 908 C * τινι, être ferme avec ; supporter patiemment avec. Prodrom.]

συγκατάβατικός, ή, όν. *Patr.*, 668 C, qui descend vers ; qui s'accommode à, αἱ κατὰ τὰς ἀρετὰς -καὶ * πρὸς ἡμᾶς πορεῖαί σου, gressus tui, quibus te nobis per virtutum actiones accommodas. Ephr. Nyss. Chrys. || Cf. συγκατάβασις, εως, ἡ, *B. G.*, V, 115, 15 τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ; 163, 4 ; 537, 5 ; *Patr.*, 557 B, 560 A, 673 C * ἐπί τινα, action de descendre. Hippol. Method. Naz. Nyss. Chrys. Syn.

⁂ συγκατακληρόω-ῶ. *Patr.*, 876 B τί τινι, assigner en même temps par la voie du sort.

Σ συγκαταλλύζω. *Med.*, 1237, inonder dans sa totalité ; remplir d'eau. Ann.Comn. [Thes., Ψ.]

ΘΣ συγκατακροτέω-ῶ. *An. Ass.*, XIII, 277, 21 τὴν γῆν, faire résonner bruyamment ensemble. [Koum., Ψ.]

ΘΣ συγκαταπλέω. *B. G.*, V, 321, 14 οἱ -πλέοντες, naviguer ensemble. [Koum., Ψ.]

Σ συγκαταπνίγω. *Patr.*, 569 D, étouffer ensemble. [Thes., Ψ.]

Σ συγκατευνάζω. * *Act.*, *Chr.*, 229, 19 ὃν τῇ θέτιδι -σιν, marier ensemble à. Cf., *au moy.*, Zonar.

Σ συγκεκαλυμμένως. *Syll.*, XVIII, 610, 70, *joint à* κρυφίως, d'une manière cachée, obscure. Athan. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 89, 389.

συγκεκομμένως. *Sens part.*, *Med.*, 1004, Σ avec accompagnement de syncope. [Thes., Ψ.]. || Cf., *au sens de* en phrases courtes, à bâtons rompus, Schol.D.Thr. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 89, 389.

Θ σύγκελλος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 269, 13; 456, 13, syncelle, *dign. byz.* Ephes. Chal. Joan.Mosch. Chron. Nic.H. Theoph. Const.Porphyr. Jo. Euchaïta, etc. || ⁂ *N. pr.*, Συγκέλλου μονή, *B. G.*, V, 177, 20.

Σ σύγκλυς, υδος, *adj.* *Sens part.*, *Tz.*, 346, 1 γλῶσσα ξύγ., une langue ⁂ effrénée et tumultueuse comme les flots de la mer. Cf. éd. Boissonade, *s. l.* || Cf., *au sens de* balayé de tous côtés par les flots ; qui forme un ramassis confus, Thc. Plat. Eur. Philstr. Arstd.

⁂ συγκορδακίζω. *Syll.*, XVIII, 604, 4 ξυγκ-, danser ensemble la cordax.

⁂ συγκριτικωτέρως. *Rhet.*, III, 693, 33, pour plus de comparaison. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 88, 387.

Σ συκοφάντις, ιδος, *adj. f.* *B. G.*, V, 348, 7 γλῶττα, calomniatrice. Vit.Athanas. Const.Bas.

⁂ συκοφαντόρειος, α, ον. *B. G.*, IV, 376, 16 γλῶτται πονηραὶ καὶ τὰ κρείττω -ρειαι, calomniateur.

συλλαβιαῶς. *Patr.*, 1145 B, en prononçant syllabe par syllabe. Theodos. E.M. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 387.

συμβάλλω. *Sens part.*, *Act.* (*au sens moy.*), *Patr.*, 1056 C, ⁂ être utile. *Sed fors. leg.* συμβάλλεται ; cf. *Patr.*, *ibid.* || *Emplois d'aill. class.* ; cf. *Chr.*, Sathas, *Index graec.*, *s. v.* Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 94, 163

Σ συμμαθήτρια, ας, ἡ. *B. G.*, V, 66, 4, condisciple. Zachar. pap.

Σ συμμεγεθύνομαι. *Ps.*, 82, 15 τινι, grandir avec. [Thes., Ψ.]

Σ συμμειδιάω -ῶ. *Ps.*, 119, 18, sourire avec. [Thes., Ψ.]

⁂ συμμείωσις, εως, ἡ. *Patr.*, 897 A, diminution avec.

συμμεριστής, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 526, 3, *gén.*, copartageant. Bas. Naz. Chrys. Nectar.

⁂ συμμερῖτις, ῖτιν, ἡ. *Chr.*, 116, 9 τὴν -ῖτιν τοῦ κράτους, celle qui participe avec ; copartageante. *Ms.* -ίτην (1).

(1) Le mot Σ συμμερίτης, ὁ, qui participe à, est connu par Schol. Eschl., *Spt.* 514 ; Eust., etc. Peut-être Psellos l'a-t-il employé au fém., et la leçon -ίτην du ms. n'appellerait pas de corr.

Σ συμμετάγω. *B. G.*, V, 34, 10 πᾶσαν ἐπιθυμίαν τῷ θεῷ, transporter ensemble. Procl. Ps.-Chrys. Eust. || *Avec dat.*, Eust.

ΘΣ συμπαθαίνομαι. *Chr.*, 179, 34 τινι, sympathiser avec. Mich.Akom. [Koum.]

συμπαλαμάομαι-ῶμαι. *B. G.*, V, 411, 23, machiner ensemble. Syn.

Σ συμπαραρρέω. *An. Ass.*, IX, 221, 10 τὰ ἄλλα τῷ χρόνῳ -ρέοντα, s'écouler avec. Nyss. Nicet.Dav. Phot.

Σ συμπεπνιγμένως. *Patr.*, 1021 C (*Ps.*, 109, 22), avec essoufflement. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 89, 389.

Σ συμπεριπλείω. *B. G.*, V, 69, 29 τὰ χρώματα * τοῖς οἰκείοις χώροις, enfermer ensemble dans. Schol.Luc. Phot. Tzetz.

Σ σύμπλασις, εως, ἡ. *Patr.*, 880 C, confection ; fabrication. Nyss.

Σ συμπληρωματικός, ή, όν. *B. Z.*, XX, 58, 368 -καὶ ἔννοιαι, pensées de remplissage. [Thes., §.]

σύμπνευσις, εως, ἡ. *Acc.*, 50, 12 τοῦ Πνεύματος, conspiratio ; conformité de pensées, de sentiments. Ps.-Athan.

σύμπνοια, ας, ἡ. *Sens part.*, *Med.*, 977, ⁂ respiration pressée, difficile. *An leg.* δύσπνοια? || Cf., *au sens de* accord de sentiments, *B. G.*, V, 290, 21; 373, 12 ἡ * ἐκ παίδων ἀλλήλων σ. καὶ ὁμόνοια ; 452, 18 * πρός τι, *joint à* ὁμόνοια ; *Patr.*, 1184 D * εἴς τι, *joint à* σύνευσις ; *An. Ass.*, VIII, 218, 21, etc. DS. Artem. Aret. Sext. Clem.A., etc. [Soph.]

ΘΣ συμπονικός, ή, όν. *B. G.*, V, 502, 22 -κοὶ νόμοι, qui concerne l'assesseur d'un magistrat. [Koum., Ψ.]

σύμπονος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 503, 28, assesseur d'un magistrat. Nil. Const.Porphyr. Eust.

Σ συμπροπέμπω. *Sens part.*, *Chr.*, 196, 19 ἕτερον * μοί τινα τῶν ἐκ τῆς πρώτης βουλῆς -πεμψον, ⁂ envoyer en ambassade avec qqn. || *Class. au sens de* escorter ensemble. Hdt. Ar. Th., etc.

⁂ σύμφθαρσις, εως, ἡ. Psell. *ap.* Vincent, *Not. et extr.*, etc., XVI, p. 340 ; *addenda*, p. 559 τὰ ἐκ συμφθάρσεως (*ms.* τὰ ἐξυφθάρσεως) διαστημάτων πλειόνων μεγεθυνομένων διαστήματα, intervalles résultant d'une altération de l'échelle produite par la multiplication de certains intervalles.

⁂ συμφιλοχωρέω -ῶ. *Patr.*, 913 D ἐκεῖσε, résider volontiers avec qqn dans un lieu.

Σ συμφόρω. *Sens part.*, *au moy.*, *Patr.*, 833 C (*Ps.*, 10, 13) οἰδίπους μητρὶ -μενος, ⁂ se mêler à ; s'unir (par le mariage) à. || Cf. *act.*, *au sens de* mêler à, *B. G.*, V, 541, 15, *dat.* Plat. Diosc.

Σ συμψηφισμός, οῦ, ὁ. *Patr.*, 948 B ὁ νομικὸς -ὸς τῶν χρόνων (*sic leg.*), action de compter. [Thes., Ψ.]

Σ συναγαλλιάομαι -ῶμαι. *B. G.*, V, 221, 4 συνησθήσομαί σοι τοῖς γαμικοῖς προοιμίοις καὶ ἐμφύτοις σκιρτήμασι συναγαλλιάσομαι, se réjouir avec. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 155, 373.

Σ συναγκαλίζομαι. *Chr.*, 195, 28; *B. G.*, V, 456, 28; *Patr.*, 1173 C (*Ps.*, 176, 12), tenir dans ses bras : embrasser. [Thes., *Addenda*, Ψ.]

⁑ συναγυρτεύω. *Acc.*, 387, 4 -οντες ταύτῃ, mendier, charlataniser avec. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 155, 373.

Σ συναθρέω -ῶ. *Chr.*, 113, 32, *joint à* συλλαμβάνω, rassembler; recueillir. Nicet.

συναίρεμα, ατος, τό. *B. G.*, IV, 462, 4 ἀλλοτρίων ἱστοριῶν; *Patr.*, 904 D (*Ps.*, 128, 1) ἀλλοτρίων καὶ διαφόρων, assemblage; réunion. Olympiod. [Thes., Ψ., *Ps.*; Soph., Ψ., *Patr.*]

⁑ συνάλληλοι, αι, α. *Patr.*, 692 B ὁμόχρονα καὶ -λα, contemporanea sunt et mutuo subsistunt.

ΘΣ συναμαυρόω -ῶ. *Patr.*, 1048 B, *au pass.*, συναμαύρουσί τε τῷ σώματι καὶ -ρούνται, s'effacer, s'émousser avec. Schol.Arat. Eust. [Koum.]. ‖ *Avec dat.*, Eust. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 155, 373.

ΘΣ συνανάλυσις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 31, 15, mort commune; rencontre dans la mort. [Koum., Ψ.]

συνάναρχος, ον. *Patr.*, 600 D τῷ Πατρί, qui est sans commencement avec; coéternel à. Athan. Naz. Nyss. Amphil. Did.A. Anast. Sin.

Σ συναπογινώσκω. *Chr.*, 237, 3 τὴν ζωὴν αὐτῷ πάντες -εγνώκεισαν, désespérer ensemble. Prodrom. Cf. notre *Ét. s... Psellos*, p. 53.

ΘΣ συναπολοφύρομαι. *B. G.*, V, 531, 8 τινι, se lamenter avec. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 156, 374.

ΘΣ συναποπερατόω -ῶ. Psell. *ap.* Heiberg, *Archimed.*, t. β', *Praef.*, p. 7, terminer ensemble. Phot. Greg.Akrag. [Koum., Ψ.]

⁑ συναποστίλβω. *B. G.*, V, 213, 16 πορφυρίδι καὶ μαργαρίταις, briller par reflet. Prodrom. [Miller, *J. des Sav.*, 1875, p. 263, n. 2.]

συνασθενέω -ῶ. *B. G.*, V, 161, 1, *dat.*, être malade avec. Naz. Nyss. Jo.Euchaïta.

συνασκέω -ῶ. *B. G.*, V, 38, 22, être compagnon de solitude, de couvent. *Sens byz.* Eus. Bas. Pallad. Manetho. ‖ Cf. συνάσκησις, εως, ἡ, *B. C. H.*, I, 128, 8 τῶν ἑλληνικῶν λόγων, pratique en commun. DH. Sext. Clem.A., etc. [Soph. Her.]

ΘΣ συνατάλλω (*sic leg., pro* συναττάλω). *B. G.*, V, 411, 31 τινι, sauter, bondir avec. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 155, 373.

Σ συναφίστημι. *Patr.*, 828 C, *dat.*, τοῖς αὐτῷ συναποστᾶσιν, être apostat avec qqn. *Sens byz.* Phot.

⁑ συνδιαγωνίζομαι. *Chr.*, 204, 28 ἕκαστος τῶν -διαγωνισμένων ἐκείνῳ τὴν τυραννίδα, combattre avec contre.

⁑ συνδιάλεξις, εως, ἡ. *An. Ass.*, IX, 212, 18, *joint à* συνουσία, entretien avec.

συνδιίστημι. *B. G.*, IV, 335, 25, *dat.*, séparer en même temps de. Syn.

⁑ συνεγκεντρίζω. *Acc.*, 407, 4 τί τινι, greffer avec.

Σ συνεισβολή, ῆς, ἡ. *Chr.*, 33, 26 πρὸ τῆς * εἰς τὴν θάλασσαν -λῆς, action de se jeter dans. Eust.

συνεισκομίζω. *Patr.*, 1016 B τὴν συντέλειαν * τῷ δημοσίῳ, apporter ensemble. Cyrill.A.

ΘΣ συνεξαπολήγω. *B. G.*, V, 126, 17 δεδοικότες μὴ -λήξῃ τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς εὐτυχίας αὐτῶν, prendre fin, cesser avec. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 156, 374.

Σ συνεξαφανίζω. *Chr.*, 69, 20 τὰς ἐλπίδας; *Acc.*, 55, 12 τὰ θειότατα, détruire en même temps de fond en comble. Athan.

⁑ συνεξεικονίζω. *B. G.*, V, 514, 20 τῷ χαρακτῆρι τῶν τρόπων -εικόνισμαι, faire une copie exacte avec; *d'où, au pass.*, ressembler exactement à.

συνεξορχέομαι -οῦμαι. *Patr.*, 905 C * περὶ τὴν ἠχώ, danser en même temps. Syn. Phot. Metoch. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 181.

Σ συνεξυφαίνω. *B. G.*, V, 10, 11; *B. Z.*, XX, 52, 150 κόσμον ποθουμένῳ συνεξύφαγκας σώματι, tisser, façonner avec. Cosmas. Andr.Cret. Bryenn. Ann.Comn., etc.

ΘΣ συνεπαγάλλομαι. *B. G.*, V, 82, 6; 521, 17 * τῇ ἐνεγκούσῃ * τῆς εὐδαιμονίας, se réjouir avec. Procop.Diac. Akom. [Koum.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 151, 156, 374.

ΘΣ συνεπιδεσμέω -ῶ. *B. G.*, V, 400, 9 τινά * τινι, lier fortement à. Sor.Eph. [Koum., Ψ.]

ΘΣ συνεπορθρίζω. *B. G.*, V, 404, 5 τινι, se lever de bon matin avec. [Koum., Ψ.]

ΘΣ συνευθυδρομέω -ῶ. *B. G.*, IV, 444, 18 τινι, concourir avec. [Koum., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 155, 373.

⁑ συνευθυμέω -ῶ. *Act.*, *B. G.*, IV, 378, 27 εἰκὸς τοὺς ἀγγέλους -μεῖν ἐκείνῳ, se réjouir avec. ‖ Cf., *au moy.*, Them.

⁑ συνηβάσκω. *Ps.*, 93, 19 ἀνθεῖ μετὰ ἔαρος καὶ -ει τῷ θέρει, être à l'âge de puberté avec.

συνθάλλω. *B. G.*, IV, 394, 5, *dat.*, fleurir avec. Syncell.

⁑ συνθετώτερος, α, ον. *B. G.*, IV, 462, 15 τὰ -τώτερα. *Cp. du class.* σύνθετος, ον, composé; cf. *Chr.*, 218, 13; *B. G.*, V, 327, 19; 438, 20; 512, 11, etc. Plat., etc. [Soph.]

Σ συνίημι. *Empl. part.*, *Chr.*, 269, 7 ⁑ τὸ συνῆσον, la réflexion; la compréhension. Cf. *class.* οἱ ξυνιέντες, *Chr.*, 94, 19, les hommes entendus aux affaires. ‖ *Mot d'aill. class.*; cf. *Chr.*, 82, 31; 154, 5; 160, 16; 243, 24; 269, 7, etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 347.

⁑ συννάω. *B. Z.*, XX, 48, 33 ταῖς ἀπηριθμημέναις πηγαῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ συνναέτω καὶ λόγου πηγή, qu'une source d'éloquence coule (pour lui), venant s'ajouter aux sources déjà indiquées. Cf. ἐννάω.

συννεκρόω -ῶ. *Patr.*, 548 A, 552 A, 601 B, 640 C, *dat.*, mortifier avec. Caesarius. Naz. Nicet., etc. [Thes., Ψ.; Her.]

συνοδικός, ή, όν. *Acc.*, 393, 24; 395, 12; 399, 24, 29; 400, 34, etc., synodal. Naz. Carthag. Soz. Cyrill.A., etc.

συνοδικῶς. *Acc.*, 395, 7; 398, 18; 399, 12, 25, d'une manière synodale; par un synode. Philostrg. Theod. Euagr. Phot., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Σ συνοικοδομία, ας, ἡ. *Ps.*, 61, 28, action de bâtir. [Thes., *Addenda*, Ψ.]

⁂ συνοπία, ας, ἡ. *Chr.*, 114, 4 ἐκ πρώτης -ίας (*sic ms.*; *éd.* συνουσίας), dès la première fois qu'ils se virent; dès leur première rencontre.

συνταακτήριος, ον. *B. G.*, V, 334, 11, 14 λόγος, d'adieu. Men.Rhet. Euagr. Damasc., etc. [Thes., Ψ.]

συντετμημένως. *B. G.*, V, 344, 16, d'une façon concise; en peu de mots. Euagr. Theophylact. Tzetz., etc. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 89, 389.

συντήρησις, εως, ἡ. *Patr.*, 561 B; *Ps.*, 141, 9, conservation. Naz. Hieron. Eum., etc.

⁂ συντονικός, ή, όν. *B. G.*, V, 454, 9, qui résonne d'accord.

[ΘΣ συντυχαίνω. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 567, 18, 23, converser; s'entretenir, causer. *Vulg.* [Legrand].]

Σ συνυπηχέω-ῶ. *B. G.*, V, 157, 15, *dat.*, résonner d'accord avec. Himer. Nyss. [Her.]

συνυφίστημι. Σ *Act.*, *Patr.*, 713 B τινὲς δὲ πνεύματι ἑνόλῳ -εστήκασιν, exister ensemble, coexister; exister avec. *Act. byz.* Athan. || Cf., *au moy.*, *Patr.*, 689 C τινι, *joint à* σύγκειμαι, *m. sign.* Aristocles. Pol. Phil. Plut. Sext. Jul.; *avec dat.*, Pol. Athan., etc. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 375.

Σ συριγγίτης (*sic leg.*, *pro* σκριγγ.), ου, ὁ. *Patr.*, 888 A, *nom de pierre*. Plin., 37, 10. [Thes., Ψ.]

συστέλλω. *Empl. part.*, *Patr.*, 613 A, 657 C ⁂ τὸ συνεσταλμένον, temperantia. Cf. *class. B. G.*, V, 426, 23 ἦθος συνεσταλμένον; *Chr.*, 261, 26 συνεσταλμένος τὴν γνώμην, replié sur soi-même; contraint, renfrogné. || *Mot d'aill. class.*; cf. *Chr.*, Sathas, *Index graec.*, *s. v.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 179, 346.

⁂ συστοίχεια, ας, ἡ. *Patr.*, 1052 A, fait d'être du même ordre. *F. byz.* = συστοιχία. Arstt.

⁂ συστροφής, ές. *Acc.*, 67, 27 τὴν ψυχήν, ramassé sur soi-même; réfléchi.

συχνάζω. *Patr.*, 916 A, faire souvent; répéter, ταπεινωθήσῃ καὶ -σεις ἐπὶ τῷ πτώματι, humiliaberis et spissaberis ad hunc lapsum. Antec. Theoph. Schol.Philstr. E.M. Eust.

Σ συχνῶς. *B. G.*, V, 482, 29, fréquemment. [Thes., §.]

⁂ σφαγιαστής, οῦ, ὁ. *Chr.*, 67, 14, *joint à* θύτης, sacrificateur.

Σ σφάκελλος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 198, 17 δικαιωμάτων, paquet; liasse. = φάκελος. Opp. Hesych. Pachym.

σχέδος, εος -ους, τό. *B. G.*, V, 361, 18, essai; livre. Anast.Sin. Ann.Comm., etc. [Thes., *s. v.* σχεδογράφειν.]

σχετικός, ή, όν. *Acc.*, 397, 26, 32; *Patr.*, 693 A -κὴ ἕνωσις, Σ union relative, *opp. à* ὑποστατικὴ ἕνωσις, union de Dieu en trois personnes. *Sens eccl.* Theodoret., etc. [Cang., *s. v.* σχέσις; Suicer.]

Σ σχετικῶς. *Patr.*, 812 B, 813 A, 1153 A, d'une manière relative, *opp. à* οὐσιωδῶς, en essence. *Sens eccl.* Greg.II Pap. Theosterict. Vit.Theoph.Conf. Vit.Nic.Stud., etc. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

⁂ σχετλίασις, εως, ἡ. *Rhet.*, III, 702, 7, 8 μέθοδος ἡ σχετλίασις εἰς ἔννοιαν τοιαύτην, ἐν ᾗ μὴ σχετλιάσεως χρεία τῆς εἰρημένης, plainte.

σχηματίζω. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr*, 48, 15; 167, 18, ⁂ se figurer; s'imaginer. || Cf., *aux sens class.*, *à l'act.*, *Chr.*, 43, 18; 176, 25 τοῖς δακτύλοις τὴν τῶν τριχῶν τομήν, figurer avec les doigts le geste de couper les cheveux; 159, 21; *Acc.*, 64, 16 τὸν σταυρόν (faire le signe de la croix); *B. G.*, V, 130, 28; 537, 25, etc., façonner, former, figurer, faire; *au pass.*, *Chr*, 149, 15, s'arranger, prendre une position; *au moy.*, *Chr.*, 64, 23, se faire un extérieur, s'arranger; *Chr.*, 39, 16; 192, 26; *Acc.*, 391, 21; *B. G.*, V, 392, 20, feindre, simuler. [Soph.]

Θ Σωζόπολις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 274, 15, *ville de Thrace*. Anon., *Peripl.PontiEux*. Constantin. Nicet.Pisid., etc.

[σώζω *Sens part.*, Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 569, 17, arriver. Cosmas. Stud. Eudoc.M. [Cang.Soph.Thes., 1700 C.]

T

ταβελλίων, ωνος, ὁ. *Patr.*, 966 B, tabellio; tabellion. Proc. Antec. [Triant. Her.]

Σ τάβουλλα. *Patr.*, 934 A, *dans* κόντρα ταβούλλας, contra tabulas. Epigr. [Thes., Her., τάβουλα.]

Σ ταγματοστραταρχία, ας, ἡ. *Patr.*, 553 C, ordre d'armée. [Thes., Ψ.]

ταξείδιον, ου, τό. *B. G.*, V, 230, 5; 300, 19; 305, 1, expédition militaire. Const.Porphyr. Proc. Achmet., etc. [Thes., Ψ.]

ταξεώτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 264, 27; 291, 24, huissier; appariteur d'un magistrat. Macar. Serap.Æg. Pallad. Nil. Justinian., etc.

Σ ταράκτης, ου, *adj.* *Sens part.*, *Med.*, 805 ὕπνος, ⁂ troublé. || Cf., *subst.*, ὁ ταρ., *B. G.*, V, 253, 23; *Inv.*, 233, perturbateur. Lyc. Schol.Eschl.

⁂ τάρροθος, τό. *Acc.*, 70, 14, ivoire, laque? (1).

(1) Ce mot, accouplé à βδέλλιον, gomme de palmier, et κουράλιος λίθος, corail, désigne un produit précieux, importé de l'extrême Orient.

⁂ ταὐτομεγέθης, ες. *B. G.*, V, 134, 29 τὰ ἄστρα -θη πάντα καὶ ἰσοφανῆ, de la même grandeur.

ταὐτοπάθεια, ας, ἡ. *Patr.*, 954 B, Σ peine du talion. Concil.Nic.II. Harmenop. [Thes., Ψ.]

Σ ταὐτοποιός, όν. *Patr.*, 1108 D, qui fait la même chose, *opp. à* ἑτεροποιός. Damasc. Proculus.

⁂ ταφρία, ας, ἡ. *Chr.*, 141, 23, 28, fossé. *F. byz.*; = *class.* ταφρεία.

Σ ταχυδρομέω-ῶ. *B. G.*, V, 532, 24, courir vite. Naz. Schol.Eur. Pachym.

⁂ τελεστικός, ή, όν. *B. G.*, V, 92, 7 (*An. Ass.*, IX, 203, 9) ᾤδει τοὺς Ἕλληνας μυστηριώδεις ὄντας καὶ -κοὺς τὰ πολλά, qui aime les mystères. *An leg.* τελεστικούς? Cf. *B. G.*, V, 474, 8; 478, 22, *Patr.*, 1129 D, et cf. τελεστικῶς, *B. G.*, V, 192, 21, *joint à* μυστηριωδῶς.

⁂ τελεύτερος, α, ον. *Patr.*, 1109 C *tit.*, ulterior. || Cf. Σ τελεύτατος, Hesych.

Σ τεμάχιον, ου, τό. *B. G.*, V, 334, 31; *B. G.*, V, 288, 28; 509, 14 (τεμμ.), petit morceau; fragment. *Sens byz.* (*ap.* Hpc. Plat., = petite tranche de poisson salé). Syn. Niceph.Mon., etc.

ΘΣ τεμπορᾶλιος, α, ον. *Patr.*, 951 B -ται ἀγωγαί, actiones temporales. Antec. [Triant. Her.]

⁂ τερεβίνθη, ης, ἡ. *B. G.*, V, 327, 29, térébinthe, *plante.* = ἡ τερέβινθος, Spt. [Soph.]

Σ τερψίθυμος, ον. *B. G.*, V, 83, 10, qui réjouit le cœur. Eust. Tzetz. Jo.Phoc., etc.

Θ τεστάτωρ, ὁ. *Patr.*, 934 A, 938 B, testator. Antec. [Triant.]

Σ τετραβασίλειον, τό. *Syll.*, XVIII, 612, 174 ἐν τοῖς -είοις, les quatre Livres des Rois. Gloss. bibl. mss. Theod. Hyrtac. [Cang.]

τετράς, ἄδος, ἡ. *Patr.*, 1176 B (*Ps.*, 177, 24) κατὰ τὴν τετράδα ἀφίξομαι, quatrième feuille (1). *Sens byz.*Cyrill. Basil.Sel. Antioch. Syn. || Cf., *au sens de* nombre quatre, *B. G.*, IV, 454, 8. Arstt. Theol.Arith. Phil. Plut., etc. [Soph.]

Σ τετράτροπος, ον. *Patr.*, 960 A, qui a quatre aspects; quadruple. Pap. mag. (IVe saec.). [Thes., Ψ.; Her.]

Σ τεχνικωτάτως. *Rhet.*, III, 694, 20, avec une habileté consommée. Tzetz. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 88, 388.

Σ τεχνογραφέω-ῶ. *Rhet.*, III, 690, 3, composer un traité de technique oratoire. Eust.

τεχνουργέω-ῶ. *B. G.*, V, 530, 29, travailler avec art. Cyrill.A. Eum.

(1) Trad. Migne : ad quartam paginem attingam. De son côté, Boissonade interprète : die quarta hebdomadis. Les deux sens sont également plausibles.

Θ τζέρτος, α, ον. *Patr.*, 930 A, B ὁ τ. κονδικτίκιος, certus condicticius. [Soph., Ψ.]. || Cf. κέρτος, Antec. [Triant.]. Cf. ἔντζερτος.

Σ τηλεφεγγής, ές. *Patr.*, 889 A, qui brille de loin. [Thes., Ψ.]

⁂ τηλίον, ου, τό. *B. G.*, V, 427, 7 ἐν τηλίοις καὶ καπήλείοις, endroit où l'on joue (spécialement aux dés); tripot.

Σ τίτις, ιδος, ἡ. *A. Gr.*, III, 226, 450 ⁂ τίτιδας φλέβας λέγουσι τὰς περὶ τὴν καρδίαν, veine qui entoure le cœur. Zon., *d'ap.* Psell.

τλημαθής, ές. *B. G.*, V, 370, 23, malheureux. Hdn. Bas. Zos. Cyrill.A. Schol.Ar., etc.

τμητικός, ή, όν. *Sens part.*, *Med.*, 181 (*au sp.*), ⁂ qui produit des tranchées, *en parl. de l'amande* (1). || Cf., *au sens de* précis, concis, *B. Z.*, XX, 59, 420 λόγος. DH. Just. Hermog. Artem. A.Aphr., etc. [Soph.]

τομή, ῆς, ἡ. *Sens part.*, *Chr.*, 178, 13 (cf. 176, 25 τριχῶν τομή), ⁂ tonsuration. || Cf., *au sens ord.*, *Chr.*, 127, 13; 176, 25; 207, 29; 216, 16, 27; 219, 3; 227, 18; 240, 13, etc., coupe, coupure, amputation. Class.; *au fig.*, *B. G.*, V, 347, 6 τέμε τὴν γλῶτταν ἡ τῶν ἐμῶν λόγων τομή (cf. Arr., *Tact.*, 15), tu, orationum mearum securis. [Soph.]

τοπίον, ου, τό. *B. G.*, V, 342, 25; *Patr.*, 972 A, fonds de terre. Const.Porphyr. Theoph.Cont.

⁂ Τορνίκιος, ου, ὁ. *Chr.*, 133, 34; 134, 31; 136, 1, etc., (Léon) Tornikios, *n. d'h.* Acrop.

Θ Τοῦρκοι, οἱ, *B. G.*, V, 222, 19; 224, 27, Turcs. Agath. Men.P. Euagr. Theoph.Byz., etc.

τούρμα, ας, ἡ. *B. G.*, V, 423, 11, 17; 487, 19, 20, turma; garnison d'un district; district. Leo. Genes. Const.Porphyr., etc.

τουρμάρχης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 423, 19; 487, 18, 21, 24, 26, chef d'un district. Theoph. Leo. Genes. [Her.]

⁂ τουτέλαε. *Patr.*, 931 A, tutelae.

τραδιτεύω. *Patr.*, 935 A, trado; livrer. Antec. [Triant.]

Θ τρακτάτον, ου, τό. *Patr.*, 1028 D, tractatum; traité. [Cang.]. || Cf. Θ ὁ τρακτάτος, Carth. Eutych. Mal. [Soph.]

Σ τρανέω-ῶ. *Phys. et Med.*, II, 193, 11 τὸν νοῦν, éclaircir. [Thes., §.]. || Cf. τρανόω-ῶ, *Chr.*, 38, 13; *B. G.*, V, 459, 1. Anth. Nicom. Phil. Orig. Bas., etc.

Σ τρημάτιον, ου, τό. *B. G.*, V, 53, 8; *Ps.*, 87, 7, petit trou; orifice. Heron. Apost.Adag. Theoph.Nonn. [Thes., Ψ., *Ps.*]

⁂ τριακοσθέδδομος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 611, 103, trente-septième. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

(1) *Sens dérivé du class.* coupant, tranchant. Plat. Plut.

‡ τριακοστόπρωτος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 611, 91, trente et unième. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

ΘΣ τριακοστότριτος, η, ον. *Syll.*, XVIII, 611, 94, trente-troisième. Heron. [Koum.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 19.

τριβουνάλιον, ου, τό. *Patr.*, 1028 D, tribunal. Philostrg. Ps.-Cod. Const.Porphyr. [Her.]

ΘΣ τριβουτορία (ἀγωγή). *Patr.*, 947 A, actio tributoria. Antec.. -ωρία. [Triant.]

Σ τριβώνιον, ου, τό. *Sens part.*, *Chr.*, 135, 16 μέλαν; 178, 18; 207, 17; *B. G.*, IV, 331, 5; *B. G.*, V, 23, 14; 31, 30; *Patr.*, 857 B; *Acc.*, 41, 23 μοναχικόν; 63, 9, etc., ‡ manteau noir des religieux. || *Class. au sens de* manteau vieux et grossier, manteau de philosophe; manteau de paix, *opp. à* manteau de guerre. Ar. Is. Lys. Luc.. etc. Cf. τριβωνοφορέω, τριβωνοφόρος.

τριβωνοφορέω-ῶ. *Sens part.*, *B. G.*, V, 32, 21; 287, 4. ‡ porter le manteau noir des religieux. || Cf., *au sens de* porter le manteau de philosophe, Plut. Damasc. [Soph.]. Cf. τριβώνιον.

τριβωνοφόρος, ον *B. G.*, V, 174, 11, Θ porteur du manteau noir des religieux. Pallad. Socr.

Σ τριγλίτης, ου, ὁ. *Patr.*, 888 A, *nom de pierre précieuse*. Anon., *De virt. lap.*

τριεκδότις, ἡ. *Patr.*, 1152 B, honorée dans les carrefours, *épith. d'Hécate*. [Thes., Soph , Ψ.]

τριθείτης, ου, ὁ. *B. G.*, IV, 349, 13 * τὴν αἵρεσιν, trithéiste; qui croit en l'existence de trois dieux. Naz. Tim. Presb. Leont. Phot. Nicet.Byz., etc.

ΘΣ τρικάπηλος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 502, 25, trois fois brocanteur. [Koum., Ψ.]

τριμέρεια, ας, ἡ. *B. G.*, V, 132, 13; *Acc.*, 52, 13, division en trois parties. Eus Sallust.

Σ τριποδικός, ή, όν. *B. G.*, V, 247, 7 λέβης, à trois pieds. [Thes., Ψ.]

τρισάγιος, ον *B. G.*, V, 362, 4 ὕμνος, trois fois saint. *Mot surt. byz.* Method. Did.A. Damasc. Const. Simoc., etc [Suicer.]

τρυγία, ας, ἡ. *A. Gr.*, III, 214, 275, lie. Athan. Alex. Trall. Geop. Hesych. || Cf. τρυγίας, ου, ὁ, *B. G.*, V, 312, 29. Spt.Plut. Eust. [Soph.]

τρυπανώδης, ες. *Med.*, 1082 πόνος, qui agit comme une tarière. Leo Med. [Thes., Ψ.]

Σ τρυφητήριον, ου, τό. *B. G.*, IV, 416, 3, *opp. à* ἀσκητήριον; *B. G.*, V, 402, 7, lieu de délices. Nicet. Chon.

Σ τυμβάς, άδος, ἡ. *A. Gr.*, III, 226, 460 ° τ., ἡ φαρμακίς, empoisonneuse. Hesych. Zon. [Her.]

‡ τυπερίς. *Adv.*, *Chr.*, 119, 18, en frappant. *Sed* Miller (*J. des Sav.*, 1875, p. 25) *corr.* τυπεποῖς, par des coups.

Υ

Σ ὑακινθώδης, ες. *Patr.*, 889 A, couleur de jacinthe. [Thes., §.]

Σ ὑδραῖος, α, ον. *Patr.*, 841 A, aquatique. Olympiod. Nicet.Chon.

Σ ὑδροροΐα, ας, ἡ. *Sens part.*, *An. Ass.*, IX, 213, 18, ‡ aiguière. || Cf., *au sens de* gouttière, aqueduc, Ar. Poll. Polyaen., etc.

υἱακός, ή, όν. *Patr.*, 812 B, du fils. Ps.-Dion. Nicet.Byz.

‡ υἱοθετίζω. *Patr.*, 664 B -θετισαμένη ταύτην, adopter pour fils, pour fille. *F. byz.* = -θετέω-ῶ; cf. *Chr.*, 53, 26; *Patr.*, 633 A, D. Alex.A. Eus. Nyss. Hesych., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 70.

‡ ὑλάρχης, ου, ὁ. *Bresl. phil.*, VII, 74, 5 ὁ μὲν ἐμπόριος, ὁ δὲ αἰθέριος, ὁ δὲ ὑλ., qui préside à la matière.

‡ ὑλικώτερος, α, ον. *B. C. H.*, I, 316, 21. *Cp. de* ὑλικός, ή, όν, *B. G.*, IV, 309, 7; *Ps.*, 82, 11; *Acc.*, 395, 3 (cf. 396, 7; 397, 7; 407, 9); *Patr.*, 680 C, 681 C, etc., matériel. Arstt. Tatian. Iren. Sext. Orig., etc. [Soph.]. || *Sp.* -κώτατος, Syn. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 18.

Σ ὑπαγκωνίζω. *Ps.*, 149, 7 τὴν χεῖρα τῇ γνάθῳ, se faire avec la main un soutien pour sa tête; soutenir sa tête de la main. [Thes., Ψ.]

ὑπαγκώνιος, ον, *adj. Sens part.*, *Ps.*, 94, 11 τὸ -ον μέρος, ‡ la partie du lit destinée à soutenir le conde. || Cf., *subst.*, τὸ -ον, coussin. Poll. Symm. Gal. [Soph.]

[‡ ὑπακολουθία, ας, ἡ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 565, 18, action de suivre de près, d'accompagner.]

Σ ὑπανάπτω. *Chr.*, 118, 14; *B. G.*, IV, 347, 11 θυμόν; *Patr.*, 604 A πόθον; *Acc.*, 60, 24 ὀργήν, allumer par-dessous; attiser. Georg.Pisid. Niceph.Ant. Const.Acrop. Eust. Tzetz. [Thes., Ψ., *Patr.*]

Σ ὑπαργυρίζω. *Chr.*, 188, 6, *en parl. des cheveux*; *B. G.*, V, 460, 3; 511, 22; *Patr.*, 568 D, s'argenter; avoir des reflets d'argent. Eunap. Nicet.Chon.

ὕπαυγος, ον. *Sens part.*, *Chr.*, 219, 30, ‡ hors de la lumière du jour; invisible. || Cf., *au sens de* exposé à la lumière, Oracl. *ap.* Lyd. Ptol. P. Alex. [Soph.]

‡ ὑπαυξάνω. *Patr.*, 565 A τὸ κάλλος, augmenter peu à peu.

Σ ὑπεκδρομή, ῆς, ἡ. *Chr.*, 178, 22 τῶν λόγων, digression. Sym. Metaphr. Jo.Camen.

‡ ὑπεκκριτικός, ή, όν. *Chr.*, 187, 20 -κὴ δύναμις, faculté d'évacuation par le bas. *Sed* Pantazidis *et* Kurtz *corr.* ἀποκριτική.

Σ ὑπεκτείνω. *Ps.*, 124, 4, * *gén.*, ὑπερκέρασίς ἐστιν, ὅταν ἡ φάλαγξ καθ' ἓν τῶν κεράτων αὐτῆς τῆς ἐναντίας ὑπεκτείνηται φάλαγγος, lorsque la phalange déborde par une de ses ailes sur la phalange opposée. Phot. *Sed fors leg.* ὑπερτείνηται. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 150.

ΘΣ ὑπένθετος, ον. *B. G.*, V, 71, 15 -οι ἀμφίδεσμοι, introduit en dessous. [Koum., Ψ.]

Σ ὑπεξουσιότης, ητος, ἡ. *Patr.*, 969 B, tutelle. Theoph. Leo, etc.

ὑπεράγαθος, ον. *Patr.*, 541 B, extrêmement bon. Them. Ps.-Dion. Ant.Mon. Nicet. Paphl. Eust., etc.

ὑπερανέχω. *Sens part.*, *Patr.*, 649 A οἷα στύλοι τῇ ἀρραγεῖ πίστει -ουσαι * τὸν λόγον, ⁑ soutenir. = ἀνέχω. || Cf., *au sens de* surpasser, *Ps.*, 83, 13, *gén.* Orig. Procl. Planud. [Soph.]

ΘΣ ὑπερανιστάω-ῶ. *B. G.*, V, 193, 6 -ιστᾶν τὴν θάλασσαν, élever au-dessus. [Koum., Ψ.]. *F. post de* ὑπερανίστημι; cf. *Chr.*, 199, 10; *B. G.*, V, 69, 26; *Acc.*, 65, 34; *Patr.*, 617 A, etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 63.

⁑ ὑπεραργυρίζω. *B. G.*, IV, 392, 2, être tout à fait d'un blanc d'argent, *en parl. des cheveux*. Cf. ὑπαργυρίζω.

⁑ ὑπεραρτάω-ῶ. *Patr.*, 797 B -ήρτηται πρὸς ἡμᾶς ὁ βόρειος πόλος, être suspendu au-dessus. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 373.

ὑπεράρχιος, ον. *Patr.*, 725 B θεός; *An. Ass.*, IX, 219, 8 θεαρχία, qui est au-dessus de tous les principes; suprême. Ps.-Dion. Ps.-Athan. Eust.

ὑπεραυγάζω. *B. G.*, IV, 459, 6, briller d'un vif éclat. Bas. Eust.

ὑπερβάθμιος, ον. *Chr.*, 201, 15, qui saute par-dessus les échelons. Damasc. Agath. Areth. Nicet. Chon., etc.

ὑπερβλύζω. *Sens part.*, *tr.*, *B. G.*, V, 464, 29, ⁑ faire déborder de; répandre, τὴν ῥητορικὴν εἰς ἄκρον ἤσκησα τέχνην, σχεδίων λόγων πηγὰς -ζων τῆς γλώττης, faisant déborder de ma langue des sources d'éloquence. || Cf., *au sens intr.*, *B. G.*, IV, 457, 3 * ἀπό *gén.*; *B. G.*, V, 394, 6 γεννάιῳ φυσήματι; 430, 22 τὸν αὐλῶνα, bouillonner par dessus; déborder. Phil. D. Chr. Clem.A. Philstr. Q. Sm. Naz., etc. [Soph. Her.]

⁑ ὑπερδρομή, ῆς, ἡ. *B. G.*, V, 343, 15 -αὶ καὶ παρατροπαί, montées et tournants.

Σ ὑπερελαύνω. *Tr.*, *Patr.*, 565 A γῆν πᾶσαν * εἰς τὴν ἠδυβοτρύαν, dépasser. Phot. Theod.Metoch. Ann.Comn. Pachym. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 163.

ὑπέρζωος, ον. *Patr.*, 641 A; *B. Z.*, XX, 56, 298, au-dessus des êtres vivants; éternel. Procl. Ps.-Dion. Ant.Mon., etc.

ὑπερθειάζω. *Syll.*, XVIII, 603, 2 τὴν Ἑλληνικὴν σοφίαν, porter aux nues; déifier. Philostrg.

ὑπεριδρύω. *B. G.*, V, 449, 29; *Patr.*, 1152 B; *Bresl. phil.*, VII, 75, 18, *gén.*, asseoir, établir au-dessus. Procl. Ps.-Dion. Phot., etc.

[ὑπέρμαχος, ον. Jo. Euchaïta *ap.* Psell., *Patr.*, 909 B, ⁑ non vaincu. || Cf., *au sens de* défenseur, protecteur, Anth. Spt. Phil. Clem.R. [Soph.].]

ὑπερνεφέω-ῶ. *B. G.*, V, 407, 26, s'élever au-dessus des nuages. Naz. Eust. Niceph.Chumn. || Cf. ὑπερνεφής, ές, *B. G.*, V, 305, 11, qui s'élève au-dessus des nuages. Clem. A. Hdn. Naz. Eust., etc [Soph.]

Σ ὑπέρνους, ουν. *Chr.*, 108, 19 ὑπέρνουν (*sic leg.*, *pro* ὑπὲρ νοῦν) καὶ ὑπερούσιον; *B. G.*, V, 114, 31 τὸν ὑπερφυῆ καὶ ὑπέρνουν; *B. Z.*, XX, 56, 298, qui est au-dessus de l'intelligence; supraintellectuel. *Mot de* Procl., *Inst. théol.*, 115, 168. Nicol. Methon.

ΘΣ ὑπερόρχημα, ατος, τό. *B. G.*, V, 443, 14 ὀρχήματα καὶ -ματα, danse supérieure.

ὑπερούσιος, ον. *Chr.*, 108, 19, *joint à* ὑπέρνους (*q. v.*); *B. Z.*, XX, 56, 298; supérieur à la substance; suprasubstantiel; τὸ -ον, *Patr.*, 584 C, 605 D, 1085 C. Procl. Caesarius. Syn. Ps.-Dion. Theodoret. Zachar.Mytil., etc.

ὑπερουσίως. *Patr.*, 717 C, d'une manière suprasubstantielle. Ps.-Dion. Theodoret. Phot.

ὑπεροχή, ῆς, ἡ. *B. G.*, V, 370, 18, éminence, *titr. byz.* Justinian. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 73, 16 ἡ πρὸς τὸ γένος ὑ.; *B. G.*, V, 520, 21, supériorité, prééminence. Inscr. Arstt. Pol. NT., etc., et cf., *médic.*, *A. Gr.*, I, 237, 9 σαρκώδης, excroissance charnue. Diosc. [Soph.]

ὑπεροχικός, ή, όν. *An. Ass.*, IX, 212, 11, prééminent. Ps.-Dion. Eust. Suid., etc.

ὑπερσέβαστος, ον. *B. G.*, V, 378, 15; *Patr.*, 1172 A (*Ps.*, 172, 18), tout à fait auguste. [Thes., Soph., Ψ., *Patr.*]

ὑπέρτιμος, ον. *Chr.*, 99, 9; *B. G.*, V, 377, 24; 428, 1, souverainement honorable; *Chr.*, 1, 2; *B. G.*, V, 168, 5, hypertime, *dignité d'hypertimos*. Justinian. Max. Conf. Codin., etc.

ὑπερφαής, ές. *B. G.*, V, 226, 28, qui brille au-dessus de tout. Ps.-Dion. Andr. Cret., etc.

Σ ὑπερφαλάγγιστις, εως, ἡ. *Ps.*, 124, 4, déploiement de la ligne de bataille de façon à déborder l'ennemi. *F. byz.* = -λάγγησις. Montef. Bibl.Cois., 513. [Thes., Ψ.]

⁑ ὑπνιάζω. *Chr.*, 156, 26, dormir.

ὑποβάλλω. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 118, 5 ἱστουργεῖν ὑπεβάλλετο, ⁑ se soumettre à. *Sed leg. cum ms.* ἐπεβάλλετο, s'appliquer à. || *Mot d'aill. class.*; cf. *Chr.*, 163, 13 τινὰ τῷ λόγῳ; *B. G.*, IV, 376, 7; *B. G.*, V, 45, 30, jeter sous; comprendre dans. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 31.

⁑ ὑπογαίως. *B. G.*, IV, 405, 24, sous terre. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387.

Σ ὑπογραμματεύς, έως, ὁ. *Sens part.*, *Chr.*, 23, 12, greffier; secrétaire. = γραμματεύς. [Thes., §.]. || *Class. au sens de* sous-greffier; greffier adjoint. Ar. Ant. Lys. Cf. ὑπογραμματεύω.

Σ ὑπογραμματεύω. *Sens part.*, *Chr.*, 82, 24; 98, 14; 116, 28; 166, 26; 235, 12; *B. G.*, V, 90, 17; 215, 2. ⁑ être greffier, secrétaire = γραμματεύω. Cf. ὑπογραμματεύς. || *B. G.*, IV, 434, 23 εἶτά μοι λέγοντι ὑπεγραμμάτευε καὶ τὰ ὦτα πρὸς διδασκαλίαν ἀνίστα, ⁑ écrire sous la dictée de qqn, *en parl. d'un disciple*. || *Class. au sens de* être sous-greffier, sous-secrétaire, Ant. Lys. Plut.

ὑπογραφή, ῆς, ἡ. *Acc.*, 402, 17 αὐτόχειρ; 402, 23 βασιλέως; *B. G.*, V, 202, 1 μαρτύρων, θ signature. *Sens byz.* Cyrill.A.

θΣ ὑπόγραφος, ον. *B. G.*, V, 202, 10 -ους μάρτυρας, qui signe au bas. [Koum., Ψ.]

⁑ ὑποδίδομαι. *Moy.*, *Chr.*, 71, 2, *intr.*, ταῖς μηχαναῖς, donner dans; céder à. || Cf., *à l'act.*, *Chr.*, 170, 18 τί τινι, céder. Arstt. Philstr., etc.

ὑποδοχεύς, έως, ὁ. *B. G.*, V, 460, 7, celui qui accueille; hôte. Naz. Ammon. Charit. Suid.

ὑποδωρίζω. *A. Gr.*, III, 201, 20, parler un peu dorien. Syn. [Thes., Ψ.]

Σ ὑποζευγνύω. *B. G.*, V, 246, 3 τινά τινι, mettre sous le joug; atteler; soumettre. [Thes., §.]. *F. post. de* ὑποζεύγνυμι; cf. *B. G.*, V, 438, 4. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 67.

ὑποζωγραφέω-ῶ. *Chr.*, 247, 10, ébaucher une peinture; peindre. Cosm. Nicet.Chon. Eum.

ὑποθηκάριος, α, ον. *Patr.*, 951 C, 960 B, hypothécaire. Justinian. Procop. Basil.Const. Leo. Balsam., etc. [Her.]

⁑ ὑποκαθιστάω-ῶ. *Patr.*, 1025 A -ιστᾶν ἐννεακούγγιον, substituer. *F. post. de* ὑποκαθίστημι.

Σ ὑποκλάζω. *Tr.*, *Ps.*, 94, 26 τῷ πόδε κελεύοντι, faire fléchir; plier. Lys. || *Intr.*, *Chr.*, 187, 20; *Patr.*, 957 A -ζουσι τῷ ῥόῳ τοῦ δυνάστου, s'écrouler; s'affaisser; s'abattre. Hld. Nonn. Paul. Sil.

⁑ ὑπόκλισις, εως, ἡ. *B. G.*, V, 15, 31 ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἐς γόνυ κλίσεσί τε καὶ ὑποκλίσεσι, action de fléchir sous.

Σ ὑποκουφίζω. *B. G.*, V, 249, 18, 26, alléger un peu. Sym.Metaphr. Vita Euphemiae.

ὑποκριτής, οῦ, ὁ. *Sens part.*, *Tz.*, 346, 4 τοῦ δράματος; 350, 5, ⁑ auteur de tragédies, *en parl. d'Euripide*. Cf. éd. Boissonade, *s. l.* || Cf., *au sens de* comédien, hypocrite, *Chr.*, 154, 4; 155, 7, 24, 36; 160, 12; *B. G.*, V, 468, 23. Spt. NT. Orig. [Soph. Zor.]

Σ ὑπόληρος, ον. *B. G.*, V, 366, 13, qui déraisonne quelque peu. Sym.Metaphr.

ὑπολιμνίσκος, ον. *Syll.*, XVIII, 605, 11 ὀβελός, signe critique ÷. Epiph. Cf. ἄστικτος, λιμνίσκος.

⁑ ὑπομφάλιος, ον. *A. Gr.*, III, 220, 363 τὸ -ον; 226, 454 ὁ -ος τόπος, qui est sous le nombril; bas-ventre.

⁑ ὑπονοσφίζω. *Moy.*, *B. G.*, V, 252, 18 ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἕξεως τὸ νῖκος, éloigner en-dessous; écarter.

Σ ὑπονωθής, ές. *Chr.*, 27, 31, *au cp.*, -έστερος τὴν γνώμην, un peu lourd. Damasc. *ap.* Phot. Suid. || *Avec acc. de rel.*, Suid.

ὑποπίπτω. *Empl.part.*, *Chr.*, 73, 11 ⁑ τὸ ὑποπεπτωκὸς * πρός τινα, le fait d'être tombé sous la dépendance de qqn; la sujétion relativement à qqn. || *Mot d'aill. class.*; cf. *B. G.*, IV, 447, 31; *B. G.*, V, 26, 12; 78, 11; *B. Z.*, XX, 51, 139, *dat.*, tomber sous. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, pp. 41, 80, 196, 346.

ὑποποδίζω. *Patr.*, 745 C, aller en arrière; rétrograder. *Mot surt. byz.* P. Alex. Athan. Schol.Ar. Procl. Jo.Philopon. Hesych., etc.

ὑποποδισμός, οῦ, ὁ. *An. Ass.*, XIII, 277, 14, *opp. à* προποδισμός, mouvement rétrograde (d'une étoile). Procl. Lyd. [Her.]

ὑποσμήχω. *B. G.*, IV, 414, 12; 417, 22, frotter légèrement. Them. A.Tr. *Sed leg.* ὑποσμύχω, consumer lentement; cf. *Chr.*, 138, 8. A.Rh. Cyrill.A. Naz. Nyss. Steph.Diac., etc. [Soph.]

⁑ ὑποσολοικίζω. *Chr.*, 117, 3 τὴν φωνήν, *opp. à* ὀρθοεπέω, exprimer en un langage entaché d'incorrection.

⁑ ὑποσπαδισμός, οῦ, ὁ. *Med.*, 1363, opération dans l'urèthre (σπαδών).

ὑπόστασις, εως, ἡ. *Acc.*, 69, 28, *opp. à* φύσις; *Patr.*, 688 A, B ὁ. καὶ πρόσωπον τὸ αὐτό, hypostase, personne de la Trinité. *Sens byz.* Athan. Bas. Naz. Hieron., etc. || Cf., *aux sens class. et postcl.*, *Chr.*, 101, 29, base, fondement; *B. G.*, V, 367, 19 κινητή, fonds, bien; *B. G.*, V, 197, 10 σκιὰ καὶ μορφὴ ὑποστάσεως, fond, fondement. Hpc. Arst. DS. NT., etc.; *médic.*, *Med.*, 508, 512, 516, hypostase, substance de l'urine. Hpc.; *philos.*, *Ps.*, 86, 18, substance. Arstt. NT. Artem. Luc. Sext.; *rhétor.*, *B. Z.* XX, 58, 363, *opp. à* ἀπόστασις; *B. G.*, V, 476, 16, *joint à* διαγραφή, développement. Hermog. Arstd. [Soph.]

ὑποστατικός, ή, όν. *Patr.*, 692 D -κὴ ἕνωσις, Σ union hypostatique, *en parl. de la Trinité*. *Sens byz.* Jo.Damasc. Const.Acrop. Vit.Jo. Damasc. || Cf., *au sens de* substantiel, *An. Ass.*, XIII, 249, 1. Epict. Hippol. Jambl. Eus. Procl., etc. [Soph.]. Cf. ὑπόστασις.

ὑποστηρίζω. *Sens part.*, *intr.*, *B. G.*, V, 479, 16, *opp. à* στηρίζω, *en parl. d'astres*, ⁑ être fixe, stationnaire. || Cf., *tr.*, *au sens de* soutenir, étayer, *B. G.*, V, 369, 13 τινὰ χερσίν; *Patr.*, 605 B τὴν Ἐκκλησίαν. Spt. Luc. Simoc. [Soph.]

ὑποσχεδιάζω. *B. G.*, IV, 329, 16 τὰ λυσιτελοῦντα, exécuter à la hâte. Cyrill.A.

⁑ ὑποτελεσμός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 460, 15, soumission à une dette, à un impôt.

⁑ ὑποτιθέω -ῶ. *Chr.*, 32, 18 τὴν ἑαυτῶν κακίαν τῇ τοῦ κρατοῦντος ὑπετίθουν πυρκαϊᾷ, placer sous; apporter à. *F. post. de* ὑποτίθημι; cf. *Chr.*, 146, 24, etc. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 64.

Θ ὑποτιτλόω -ῶ. *Patr.*, 927 A, ranger sous un titre. [Soph., Ψ.]

⁑ ὑποτονόω -ῶ. *B. G.*, IV, 335, 30 τὴν μὲν ἐπιθυμίαν ὑπετίθει τῷ λόγῳ, τῷ δὲ θυμῷ τὸ χαῦνον αὐτῆς ὑπετόνου, tendre sous; renforcer, affermir.

Σ ὑποχρυσίζω. *B. G.*, V, 71, 12, être de couleur d'or. Nyss. Eum.

Σ ὑπόψελλος, ον. *B. G.*, V, 474, 20; *Patr.*, 692 D, qui zézaye légèrement; un peu bègue. Eust.

ὑποψιθυρίζω. *Chr.*, 245, 22; *B. G.*, IV, 433, 11; *B. G.*, V, 38, 19; 226, 11, murmurer tout bas. Eunap. Syn. Agath. Men.P. Sophrns. Eust. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 47.

⁑ ὑπόψυξις, εως, ἡ. *Patr.*, 744 A, refroidissement.

ὕσκα, ης, ἡ. *B. G.*, V, 290, 4 ὕσκαν τὸν ποτάμιον ὃν ὀνομάζομεν, hyène, *poisson*. Schol.Opp. LeoTact. Sym.Seth. [Thes., Ψ.: Soph., ἴσκα.]

ὑφαπλόω -ῶ. *B. G.*, V, 293, 27; *Patr.*, 1009 C, étendre dessous. Heracl. Bas. Naz. Them. Himer. [Her.]

ΘΣ ὑφέδρασμα, ατος, τό. *B. G.*, V, 500, 3, siège; support. [Koum. Ψ.]

⁑ ὑφέδρεια, ας, ἡ. *B. G.*, IV, 431, 27, siège de dessous; poste subalterne. = -δρία, Naz.

⁑ ὑφησυχάζω. *B. G.*, V, 526, 25, être tranquille.

⁑ ὑφιστάνω. *Chr.*, 184, 11 τὴν πνευματικὴν ζωήν, poser comme principe, comme fondement; *Patr.*, 716 A, prétendre, affirmer.

Σ ὑψηλολογέω-ῶ. *Sens part.*, *Act.*, *Patr.*, 1176 A (*Ps.*, 176, 29) σὺ δὲ ἐξακριβεῖς τούτους (mes oracles), καὶ -εῖς, καὶ θαυμάζεις, élever au ciel. [Thes., Ψ.]. || Cf., *act. byz.*, *B. G.*, IV, 456, 17; *B. G.*, V, 233, 9, *joint à* ὑψηλόφρονέω; 240, 13, parler un langage haut, fier. Them.; *moy. class.*, *Chr.*, 109, 13, parler un langage emphatique. Plat.

Σ ὑψηλῶς. *B. G.*, V, 446, 7, *joint à* φιλοσόφως, d'une manière élevée. Nyss. Theod.Hyrt.

ὑψίδρομος, ον. *B. G.*, V, 533, 27, *opp. à* ἐπίπεδος, qui court dans les régions du ciel. Naz. Philé.

⁑ ὑψολογέομαι -οῦμαι. *An. Ass.*, IX, 211, 17 τὰ θεῖα κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν -μενος, parler en termes élevés de; exalter. *Sed fors leg.* ὑψηλολογούμενος; *q. v.*

ὑψοποιός, ὁν. *B. G.*, V, 337, 4 μετριότης, qui élève. Vit.Nil.Jun. Ps.-Chrys. Eust., etc.

Φ

Θ φάκτον, ου, τό. *Patr.*, 964 A, 1028 D, factum. Chal. Basilic. Antec. [Triant.], et ⁑ φάκτουμ, dans ἐν φάκτουμ (*sic leg.*, *pro* ἐνφάκτουμ, ἐμφάκτουμ), *Patr.*, 931 B, 937 B, 943 A, 945 A, 945 B, 953 A, (actio) in factum.

Θ φάλσος, ον. *Patr.*, 936 B, 943 B, 944 A δὲ φάλσις, de falsis. Adam. Const.

φαμιλία, ας, ἡ. *Patr.*, 951 B -λίας, familia; *Patr.*, 947 A -ίας ἐρκισκούνδαε, familiae herciscundae. Lyd. Simoc. Theoph., etc.

φανταστοσκοπέω-ῶ. *B. G.*, V, 235, 21; *Patr.*, 880 A. *F. byz.* = -σιοκ. Eustrat. Suid. [Thes.]. || *Tr.*, *B. G.*, V, 235, 21 -ποῦντες αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) τὸ τῆς ἀληθοῦς ζωῆς εἴδωλον, Σ représenter d'une façon imaginative, *c.-à-d.* vaine, illusoire. Phot. || Cf., *au sens ord.*, *Patr.*, 880 A γοητεία * περὶ τοὺς δαίμονας -ποῦσα, se repaître d'illusions. Spt. Malchio. Eust.Ant. Eus. Athan. Cyrill.A. Eust., etc. [Soph., -σιοκ.]

[⁑ φαρακλός, ὁν. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 568, 5, 8, chauve. *Vulg.* = φαλακρός.]

Φαραωνίτης, *adj. m.* *Patr.*, 553 C, Pharaonite. Nyss. Achmet.

Θ φάσουλος, ου, ὁ. *Med.*, 146, fésole. = φάσηλος. [Soph., Ψ.]

⁑ Φερέβιος, ου, ὁ. *B. G*, V, 424, 21, 22; 425, 6; 426, 21; 428, 12, *n. d'h.*

⁑ φθάς, ὁ. *Patr.*, 716 B, naphte. *An leg.* νάφθας?

Θ φιδεϊκομισσάριος, α, ον, fideicommissarius : -ία, *Patr.*, 961 A (Teucher -μμ-); -ίαν, 1024 B; -ίας, 1024 B, 1025 B; -ίως, 1025 B, et φιδικομισσαρίαν, *Patr.*, 948 A; φιδικομισάριος, 933 B. Antec. [Triant.]

φιδεκόμισσον, ου, τό. *Patr.*, 970 A (Teucher, φιδεικ.); 970 B, fideicommissum. Antec. [Thes., φειδ.; Soph., φιδεικ.; Triant.]

ΘΣ φιδήιον, ου, τό. *A. Gr.*, I, 239, 16 ⁑ φ., τὸ στόμα τῆς ὑστέρας, orifice de la matrice. [Cang., Ψ.]

φιλακροάμων, ον. *B. G.*, V, 62, 21, qui aime écouter; attentif. Cyrill.A. Eust.

Σ φιλαλλήλως. *B. G.*, V, 356, 20, avec une affection mutuelle. Eust.

Σ φιλευσεβέω-ῶ. *B. G.*, V, 128, 20, aimer la piété. Sophron. Manass.

⁑ Φιλιστιεύς, ὁ. *B. G.*, V, 364, 30 -έων φρέατα. Cf. Φιλιστιείμ, Suid. [Pape]

φιλίστωρ, ορος, ὁ. *Chr.*, 102, 4, ami de l'histoire. Steph.Byz. V.V. Tzetz. [Her.]

Σ Φιλογόνιος, ον. *Rhet.*, III, 693, 4 ὡς εἶπεν ὁ Χρυσόστομος ἐν τῷ -ίῳ. Theodoret. Suid.

φιλοθεία, ας, ἡ. *Chr.*, 118, 32; *B. G.*, V, 237, 4, amour de Dieu. Pallad. Cyrill.A. Joann.Ant. Theod., etc.

Σ φίλοικτος, ον. *Sens part.*, *B. G.*, V, 212, 17; 526, 24 * περὶ τὰ πάθη τῶν ἐκγόνων -ος, compatissant. Eust. || Cf., *au sens de* qui excite *la pitié*, Eschl.

φιλόκοσμος, ον. *B. G.*, V, 236, 31, *opp. à* φιλόθεος, qui aime le monde. *Sens byz.* Bas. Naz. Nil. Pisid., etc. || Cf., *au sens de* qui aime la parure, *Patr.*, 561 D. Spt. Str. Phil. Plut. El. [Soph.]

φιλόμαρτυς, υρος, ὁ. *Rhet.*, III, 690. 27, qui aime les martyrs. Bas. Nyss. Nil. Joann.Mosch., etc.

φιλόσαρκος, ον. *Inv.*, 119, qui aime la chair, les plaisirs charnels. Bas. Naz. Chrys. Pallad. Nil.

Σ φιλοσοφίζω. *Patr.*, 716 B, cultiver la philosophie. *F. byz.* = -φέω. Act.S.S. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 70.

φιλοσώματος, ον. *Patr.*, 844 A, Σ qui revêt volontiers une forme corporelle, *en parl. des démons. Sens byz.* Sym.Metaphr. || Cf., *au sens de* ami du corps, *Chr.*, 182, 28 ζωή. Plat. Phil Muson. Plut. Ptol. Clem.A. Orig., etc. [Soph.]

ΘΣ φιλοτρόφων, ονος, *adj. Inv.*, 119, qui aime les délices; luxurieux. [Her., Ψ.]

⁂ φινίουμ, *dans* φ. ῥεγουνδόρουμ, *Patr.*, 951 A, finium regundorum.

φίσκος, ου, ὁ. *Patr.*, 933 A, 939 A, 953 B, fiscus; fisc. Artem. Inscrr. Eus. Nil. Antec., etc. [Triant.]

[Σ φληναφέω-ῶ. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 567, 2, bavarder à tort et à travers. Procl. Eus. Epiphan. Xiphil.]

⁂ φλογοποιός, όν. *B. G.*, V, 511, 23 περιστερά, de flamme, de feu.

⁂ Φλουρῆς, ῆ, ὁ. *B. G.*, V, 577, 3, *n. d'h.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 2.

⁂ Φλώριον, ου, τό. *B. G.*, V, 214, 13, 17; 215, 26; 216, 17, *n. d. lieu.*

Θ φόδερα, τά. *A. Gr.*, III. 227, 468 ⁂ φ., αἱ συνθῆκαι, foedera. Proc. [Soph., φοίδ.]. Cf. Miller, *Lex.*, 281, 673.

Σ φοινικίας, ου, *adj. Sens part.*, *Chr.*, 36, 28 ἡ αἰδὼς τοῦτον -κίαν ὅλον ἐδείκνυ, ⁂ d'un rouge de pourpre. *An leg.* φοινίκιον? || Cf., *subst.*, *Patr.*, 756 A (ἄνεμος), vent de Phénicie. Arstt. Gal.

ΘΣ φοινικόχροος, ουν. *Patr.*, 889 B, de couleur rouge, écarlate. Recens poema *ap.* Cram. [Her.]. Cf. σιδηρόχροος.

Σ φοινικώδης, ες, *adj. Sens part.*, *B. G.*, V, 73, 10 -ες ἀνάστημα, ⁂ semblable à un palmier. || Cf., *n. pr.*, ἡ Φ., l'île aux Palmiers. Arstt., etc.

ΘΣ φονοδρόμος, ον. *Inv.*, 27 -ους πόδας; 131 -μους βλάβας, qui court à travers le meurtre. Christ. Mytil. *ap.* Siber, *Eccles. Graecae martyrol. metric.* (L. 1727), 273. [Her., Ψ.]. Cf. *not.* éd. Sternbach, *s. l.*

Σ φονουργός, ὁν. *Chr.*, 156, 26 σιδήριον, meurtrier. Manass., -οεργός.

ΘΣ φούρτη, *acc.* ⁂ φούρτην (1). *Patr.*, 951 B ἡ φούρτη ἀγωγή, actio furti; 929 B τὴν φούρτην τὴν περὶ κλοπῆς; 936 A, B; 943 B τὴν φούρτην, actio furti. Antec. [Triant.]

ΘΣ φούρτιβον, τό. *Patr.*, 936 A, furtivum. Antec. [Triant.]

[Θ φουσάτον, ου, τό. Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 570, 13, fossatus;

(1) Sur φούρτη pris pour *nomin.*, Psellos a forgé un *acc.* à la grecque, φούρτην.

camp, armée. Chrys. Mauric. LeoTact. Theoph. Seph.Diac., etc. [Soph., φοσσάτον].]

⁂ φριμάζομαι. *Patr.*, 1161 A, frémir, *en parl. d'un cheval.* = φριμάσσω; *q. v.* Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 70.

φριμάσσω. *Act.*, *Patr.*, 1141 D τὸ θεῖον οὐκ ἔστι φριμάσσον, frémir, [Soph., Ψ.]. || *Class. au moyen*, Hdt. Ther.Anth. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 70.

Σ φρονέω-ῶ. *Empl. part.*, *Chr.*, 9, 13; 176, 28; 207, 12 ⁂ τὸ φρονοῦν, la pensée, le sentiment. || *Mot d'aill. class.*; cf. *Chr.*, 9, 17; 10, 9; 22, 20; 124, 20; 184, 18; 243, 28 -οῦσα ἡλικία; 247, 16, etc.

φροντιστήριον, ου, τό. *Chr.*, 11, 3; 67, 10; 259, 5; *B. G.*, IV, 415, 3. 8; 416, 4; 443, 11; 444, 2; *B. G.*, V, 265, 26; 367, 23, monastère. *Sens byz.* Bas. Naz. Nyss. Pallad. Theod.Phot. Suid., etc. || Cf., Ar. Philstr., lieu de méditation.

Σ φυλλομαντεία, ας, ἡ. *Patr.*, 881 A (*Ps.*, 42, 11), action de deviner l'avenir par l'inspection des feuilles. [Thes., Ψ.]

⁂ φυνεραπίκιος, α, ον. *Patr.*, 947 A (Teucher, φου.), funeraticius; qui concerne les funérailles.

Σ φυτηκόμος, ου, ὁ. *B. G.*, V, 515, 5, qui prend soin des plantes; jardinier. Nonn. Nicet.Chon. Eust. Eum.

φωνητικῶς. *Patr.*, 1145 B, verbalement. [Thes., Soph., Ψ.]

Σ φωράω-ῶ. *Sens part.*, *au moy.*, *Chr.*, 74, 10 τὸ μέλλον -ᾶται, ⁂ chercher à prévoir. || Cf., *au sens de* prendre sur le fait, surprendre, découvrir, *Chr.*, 80, 10; 250, 26; 259, 30; *Acc.*, 71, 31; *Ps.*, 164, 11; *B. G.*, V, 129, 24; 203, 17; 245, 15; 279, 15; *Patr.*, 828 A, etc. Ar. Eur. Plat. Dem. Luc. Philstr., etc. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, pp. 46, 58, 207.

φωτοδότις, ιδος, *adj. f. B. G.*, V, 491, 1 σελήνη, qui donne de la lumière; qui éclaire. Ps.-Dion.

φωτοφάνεια, ας, ἡ. *B. G.*, V, 76, 1 λαμπάδων -είαις, apparition de la lumière; illumination. Ps.-Cyrill. Ps.-Dion. Ant.Mon. Andr. Cret. Eust.

X

⁂ χαλαστότερος, α, ον. *Syll.*, XVIII, 605, 9 διηλλάττοντο ἀπὸ τοῦ συντόνου ἐπὶ τὸ -τότερον, relâché; détendu. *Cp. de* χαλαστός, ή, όν, Spt. [Soph.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 18.

⁂ χαλδαισμός, οῦ, ὁ. *Acc.*, 389, 20, *joint à* ἑλληνισμός, chaldaïsme. || Cf. χαλδαΐζω, *B. G.*, V, 239, 9; *Acc.*, 391, 17; 414, 24; *B. C. H.*, I, 127, 7; 319, 24, chaldaïser. Phil. [Soph.]

⁂ Χάλεπ. *Chr.*, 28, 29, Chalep, *nom arabe d'une ville de Célésyrie.*

⁑ Χάλεφ, ὁ. *B. G.*, V, 306, 16 ὁ τοῦ Ἰεφανῆ, *n. d'h.*

⁑ χαλινοκτυπέω-ῶ. *B. G.*, V, 574, 6, faire sonner son frein.

⁑ Χαλκοπρατία, ων, τά. *B. G.*, V, 428, 14; 573, 15, Chalcopratia, *marché de Constantinople.* = -τεῖα, Theod.Lector. Theoph. Ps.-Codin. [Cang. Her.]

⁑ χαλκός, ή, όν. *Chr.*, 115, 15; 117, 18, d'airain; de bronze. *F. byz.* = *class.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν; cf. *Chr.*, 123, 29. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 11.

⁑ Χαμοδράκαινα, ἡ. *B. G.*, V, 575, 29, *nom du génie* Γιλλώ.

χαρακτήρ, ῆρος, ὁ. *Sens part.*, *Chr.*, 260, 9 χρυσοῦς, empreinte de monnaie; *d'où, par synecdoque,* ⁑ monnaie. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 72, 13; 103, 29; 190, 20; 232, 22; 242, 29, etc., signe distinctif; caractère. [Soph.]

Σ χαρακτηριστικῶς. *Patr.*, 689 B, d'une manière caractéristique. Eust. || Cf. *adj.* -κός, *Chr.*, 95, 14 (*sp.*); *B. Z.*, XX, 51, 106. DH. Dysc. Sext. Clem A. Orig., etc. [Soph.]

⁑ Χαρβῆς, ῆ, ὁ. *B. G.*, V, 306, 15, Ἀχαρ ὁ τοῦ -βῆ, *n. d'h.*

⁑ Χαρσινός, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 308 *tit.*; 370 *tit.*, *n. de lieu.*

⁑ Χαρχανιστρέα, ἡ. *B. G.*, V, 575, 16, *nom du génie* Γιλλώ.

⁑ Χαρχαρίστρια, ἡ. *B. G.*, V, 576, 23, *nom du génie* Γιλλώ.

⁑ Χασάνης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 272 *tit.*; 439 *tit.*, *n. d'h.*

⁑ Χατατούρης, ὁ. *Chr.*, 256, 34; 257, 25, et ⁑ Χατατούριος, ου, ὁ, *B. G.*, V, 393, 25, *n. d'h.*

χειροτονέω-ῶ. *Sens part.*, *byz.*, οἱ -νούμενοι, *Patr.*, 921 C; οἱ -νηθέντες, *Patr.*, 924 A (cf. οἱ κληρονομούμενοι, *Patr.*, 921 D), les prêtres. Cf., NT., *Act.*, 14, 23 -νήσαντες αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, instituer des Anciens (*c.-à-d.* des chefs, prêtres ou évêques) dans chaque Église). Ignat. Athan. || Cf., *au sens class.*, *Chr.*, 55, 28 τὸ ἐνδόσιμον; 191, 10 βουλεύματα; *B. G.*, V, 110, 1 τὰς ψήφους; 498, 10, etc., voter, décréter, élire.

Σ χειροτονητής, οῦ, ὁ. *B. G.*, V, 128, 4 τοῖς τῶν βασιλείων -ταῖς, qui élit; qui choisit. Jo.Damas.

ΘΣ χελιδωνίς, ίδος, ἡ. *A. Gr.*, III, 227, 478 ⁑ χ., τὸ πάτημα τὸ κάτω τῆς εἰσόδου, seuil de porte. = χελωνίς, Spt., *Jud.*, 14, 15. [Cang, Ψ.]. Cf. Miller, *Lex.*, 282, 691.

χερουβικός, ή, όν. *B. G.*, IV, 328, 11; 384, 28; *Patr.*, 560 B; *Acc.*, 406, 7, de chérubin. Method. Cyrill.H. Ps.-Chrys. Theod.Anc. Syncell., etc.

⁑ χήμων, ονος, ὁ. *Med.*, 868 χ. δέ ἐστι τῶν βλεφάρων ἡ τάσις, chémose, *maladie de l'œil. An leg.* χήμωσις δ' ἐστί, κ. τ. λ., *ut ap.* Gal., P.Eg., etc.? [Thes.]

⁑ χλιάζω. *Med.*, 1351 -άζον σῶμα, être tiède. = χλιάω. Cf. notre *Ét. sur ... Psellos*, p. 70.

⁑ Χοιροβάκχοι, οἱ. *B. G.*, V, 306, 25 αἴθε γενοίμην λέων ἢ πάρδαλις ἐν -χοις ἄττων, Chœrobacchant.

χοιροβότανον, ου, τό. *A. Gr.*, III, 216, 296, herbe de cochon; pourpier. [Cang., Thes. (-βότινον), Soph., Ψ.]

Χοιροσφάκτης, ου, ὁ. *B. G.*, V, 372 *tit.*; 455, 14, tueur de porcs, *surnom.* Attal. Eust.

ΘΣ χορδοειδής, ές. *Med.*, 1137, en forme de corde. [Koum., Ψ.]

⁑ χόρειον, ου, τό. *Ps.*, 123, 22 ἐξελιγμῶν δὲ γένη τρία, μακεδὼν, λάκων καὶ χόρειον ὀνομαζόμενα, il y a trois sortes de changements de front, dénommés à la macédonienne, à la laconienne et à la chorique. *Sed fors. leg.*, χόρειος; cf. *Ps.*, 123, 29; *B. G.*, V, 470, 26. El.Tact., etc. [Soph.]

Σ χορῳδάκτης, ου, ὁ. *Syll.*, XVIII, 611, 106; 613, 201, 213, chantre du chœur. Anon.

Σ Χοσρόης, ὁ. *Chr.*, 5, 30, Chosroès, *roi de Perse.* Procop. Agath.

χρεωστέω -ῶ. *B. G.*, V, 210, 28; 211, 23, 30; 212, 6, 8; 412, 8; *Patr.*, 934 B, 937 A, 948 A, 1024 B, *tr. et intr.*, être débiteur; devoir. Ps.-Just. Pallad. Hld. Naz. Nyss. Antec. Eus. Alex. || *Avec* * *infin.*, Anon. *ap.* Psell., *B. G.*, V, 562, 14, 15, 17, 19. *Vulg.*, *anal. de* χρή + *infin.*

⁑ χρεωστῶς. *Patr.*, 958 B (*vers* 969, 972), en vrai débiteur (*p. opp. à* débiteur forcé ou trompé), *vel* loyalement, de pleine foi (*p. opp. à* étant contraint de façon quelconque). Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 387 (1).

Σ χρηματικῶς. *Sens part.*, *Patr.*, 945 B, ⁑ en argent (*trad.* pecuniarie), *opp. à* ἐγκληματικῶς, criminaliter. || Cf., *au sens de* civiliter, Basil. Const. et Leo Prochir. [Thes.]. Cf. *adj.* χρηματικός, ή, όν, *Ps.*, 168, 16 ἡ -κή, le gain. Plut. Clem.A. [Thes.]

χριστέμπορος, ου, ὁ. *Sens part.*, *B. G.*, V, 503, 28 ὁ τῶν -ων ἐξάρχων, ὃν δὴ Σύμπονον καλεῖν ὑμεῖς ἐπαιδεύθητε, Σ iconoclaste. [Thes., Ψ.]. || Cf., *au sens de* qui fait trafic du Christ, Bas. Naz. Chrys.

χριστοειδής, ές. *Patr.*, 573 A πολιτεία, conforme au Christ. Ps.-Dion. Stud.

Χριστοτόκος, ου, ἡ. *Patr.*, 816 D, la mère du Christ. Cyrill.A. Theodoret. Euagr., etc.

Σ χριστωνυμία, ας, ἡ. *B. G.*, V, 447, 7, nom tiré de celui du Christ. Prodrom. || Cf. χριστώνυμος, ον, *B. C. H.*, I, 127, 19, qui porte le nom du Christ; chrétien. Hdn. Ignat., etc. [Soph.]

Σ χρονοάρχης, ου, ὁ. *Patr.*, 881 C (*Ps.*, 43, 17) qui commande au temps. [Thes., Ψ.]

(1) Cet adv. ne correspond à aucun adj. Si telle est effectivement la bonne leçon, il serait né d'une confusion entre χρεώστης, χρήστης et χρηστός.

⁂ χρυσελάτης, ου, ὁ. *Acc.*, 71, 19, batteur d'or; orfèvre.

⁂ Χρυσοβλαντίτης, ὁ. *B. G.*, IV, 296, 12, qui a une bourse d'or. *Nom donné par Psellos à un de ses amis.*

χρυσόβουλλος, ον. *Neut.*, τὸ χ. (γράμμα), *B. G.*, V, 197, 15, 17; 199, 31; 200, 8, 9; 215, 27; 397, 8; 487, 6, etc., bulle d'or; chrysobulle. Porph. Alex.Comn. Nicet., etc. ‖ *Masc.*, ὁ χ. λόγος, *B. G.*, V, 197, 21; 200, 3; 213, 3; 217, 2. Leo. Jo.Euchaïta. Attal. ‖ *Fém.*, ἡ χ. (γράφη), *B. G.*, V, 423, 7; *Acc.*, 402, 6, 23; ἡ χ. δωρεά, *B. G.*, V, 200, 6; 201, 2. Nov. *ap.* Zachar., 124, 4.

Σ χρυσογνώμων, ονος. *Patr.*, 565 A; *Acc.*, 70, 1; *Ps.*, 136, 26, qui éprouve l'or; ὁ χ., orfèvre. Nyss. Nic.Greg. Tzetz. [Thes., Ψ., *Patr.*]

Σ χρυσόρειθρος, ον. *B. G.*, V, 137, 4 Πακτωλός, courant d'or. Mich. Acom. Manass. [Koum.]

Σ Χρυσοστομικός, ή, όν. *B. G.*, IV, 379, 26 -κή χάρις, de saint Jean Chrysostome. Tit. catenae Theophyl. Niceph.Chumn. Anon. *ap.* Monfauc., etc.

χρυσοτελής, ὁ. *B. G.*, V, 258, 21; 259, 3; 276, 13 τοῦ θέματος, chrysotèle du thème, *fonctionnaire particulier des finances.* Theod.

χρωματουργέω-ῶ. *B. G.*, V, 24, 1 τῷ λόγῳ τὰς ἀρετάς, colorer. Damasc. Nicet.Eugen. Tzetz.

⁂ χρόνη, ης, ἡ. *A. Gr.*, III, 227, 472 ⁂ χ., πάθος τι.

Ψ

ψάλτης, ου, ὁ. *Patr.*, 913 A, joueur d'un instrument à cordes; accompagnateur des chants à l'église. Canon.Apost. Const.Apost. Pallad. Zon.

Σ ψέλλισμα, ατος, τό. *B. G.*, V, 74, 31, bégayement; balbutiement. Himer. Nyss. Eust. [Her.]

Σ Ψελλός, οῦ, ὁ. (Michel) Psellos. Cedren. Skyl. Eust. Suid., etc.

Σ ψεφαῖος, α, ον. *A. Gr.*, III, 228, 479 ⁂ -ον, τὸ σκοτῶδες, ténébreux; obscur [Thes., Ψ.].

Ψηφᾶς, ὁ. *B. G.*, V, 490 *tit.*; 493 *tit.*, Prestidigitateur, *n. d'h.* Ps.-Athan. Leont.Cypr. Anon.Byz., etc. [Thes., Ψ.]

⁂ ψιττάκιον, ου, τό. *B. G.*, V, 14, 22 -κίῳ ἐῴκει, petit perroquet.

[ψιχίδιον, ου, τό. *B. G.*, V, 568, 10, miette. Apophth. E.M.]

ψοφέω-ῶ. *Intr. byz.*, *B. G.*, V, 578, 3, crever. Leont.Cypr. Mal. Solom. Ptoch. [Thes., §; Soph.]. ‖ Cf., *tr.*, *B. G.*, V, 37, 29; *Acc.*, 69, 33, τὴν κῦλειον, frapper à la porte. Men.Plut.Luc., etc.; *B. G.*, V, 261, 23, (τὰ) τηνάλλως ἐψοφημένα, faire du bruit. Eur. Ar.Xen.Plat. Arstt.

⁂ ψυχοκτονέω-ῶ. *B. G.*, IV, 405, 26, tuer l'âme.

ψυχοκτόνος, ον *Inv.*, 143, qui tue l'âme. Caesarius. Cyrill.A. Sophrns. Suid. [Her., Ψ.]

⁂ Ψυχανοσπάστρια, ἡ. *B. G.*, V, 575, 30, *nom du génie* Γλλώ.

Σ ψυχροποιός, όν. *Med.*, 159, qui refroidit. Schol.Ther. Schol. Hom. E.M.

ψυχωφελής, ές. *Patr.*, CXIV, 204 C, utile à l'âme. Bas. Nyss. Cyrill. A. Jo.Damasc., etc.

Ω

⁂ ὠκυτοκέω -ῶ. *Par.*, 144, 11, accoucher vite. [Thes., Ψ.]

Σ ὠμόπλατος (*sic leg.*, *pro* ὁμο-), ου, ὁ. *Phil.*, VIII, 167, 2, omoplate. Tzetz. [Thes., 2029 A.]. = ἡ ὠμοπλάτη.

⁂ ὠμοπλατοσκοπία, ας, ἡ. *Phil.*, VIII, 166 *tit.*, 6, 9, inspection de l'omoplate.

Σ ὡραΐσμα, ατος, τό. *B. G.*, IV, 308, 27; *B. G.*, V, 86, 18, ornement; parure. *Mot surt. byz.* Rhet. (W., 1, 639, 11). Schol.Pd. Naz. Nicet. Paphl. Glyc., etc.

INDICES GRAECITATIS

I. — MOTS BYZANTINS (1).

A. — MOTS DE L'USAGE GÉNÉRAL DES ÉCRIVAINS BYZANTINS.

✠ ἀββᾶς.
ἄγγουρος.
ἄγγων.
ἀγλευκῶς.
ἀγυρτεία.
ἀγωγή, *actio in jus.*
ἀδιεξόδευτος.
ἀδοκίμως.
Ἀδριανούπολις.
ἀερομαντεία.
✠ ἀθεΐα.
ἀθέλητος.
ἀθεμιτογαμέω-ῶ.
ἀθιγῶς.
αἰδεσιμότης.
αἰθεροδρομέω-ῶ.
Αἰκατερίνη.
✠ αἱρεσιαρχέω-ῶ.
αἰωνίως.
ἀκαθήκων.
✠ ἀκαλλιέργητος.
ἀκανθόχοιρος.
ἀκαταπόνητος.
ἀκατάσειστος.
✠ ἀκατήχητος.
ἀκένωτος.
✠ ἀκεραιότης.
✠ ἀκοινωνησία.
ἀκρόγωνος.
ἀλεκταίνω.
Ἀλέξιος.
ἀμαλλεῖον.
ἀμέθεκτος.
ἀμεταγώγητος.
ἀμεσιτεύτως.
ἀμεταποίητος.
ἀμολύντως.
ἀμφικνεφής.
ἀμφιρρεπής.
ἀμφιφάω.
ἀναγωγικός.
ἀναγωγικῶς.
ἀναδεσμέω ῶ.
ἀναιρέτης.
ἀναιρέτις.
ἀνακεκαλυμμένως.
(τὰ) ἀνάκτορα.
ἀνακτορικός.
ἀνάπνοος.
ἀνάποσις.
ἀνάπτης.
ἀναργυρία.
✠ (οἱ) Ἀνάργυροι.
ἀνάργυρος.
ἀνασκολοπισμός.
ἀνατύπωσις.
ἀναψηλάφησις.
ἀνδράδελφος.
ἀνέκφραστος.
ἀνένδεκτος.
ἀνενδότως.
ἀνεξικακέω-ῶ.
ἀνεπαισθήτως.
ἀνεπερώτητος.
ἀνεπιρώνητος.
ἀνερείδω.
ἀνθυπονοστέω-ῶ.
ἀνοχεύς.
ἀνταμοιβή.
ἀνταρσία.
ἀντέλλογος.
ἀντευφημέω-ῶ.
ἀντιζυγόω-ῶ.
ἀντικλάω-ῶ.
ἀντιμέτρησις.

(1) Rappelons que les mots entre crochets appartiennent à des écrits dont la paternité n'est pas imputable à Psellos.

ἀντιπαθῶς.
ἀντιπρυτανεύω.
ἀντίσηκος.
ἀντισταθμάω-ῶ, et -έω-ῶ.
ἀντιτρέχω.
ἀντιφωνητής.
ἀντίχαρις.
ἀντίχροος-ους.
✠ ἀνομολογέω-ῶ.
ἀπαγροικίζομαι.
ἀπαντιάζω.
ἀπαράγραπτος.
ἀπαράμιλλος.
ἀπαραποίητος.
ἀπαρασάλευτος.
ἀπαριθμητικός.
ἀπεσκληκότως.
ἀποβλυστάνω
✠ ἀπόκαρσις.
ἀποκεκληρωμένως.
ἀποκομιστής.
ἀποκρυσταλλόω-ῶ.
ἀποκτάομαι-ῶμαι.
ἀπολιπτικός.
ἀπολιγωρέω-ῶ.
Ἀπολλινάριος.
✠ ἀπολυτίκιον.
ἀπομειόω-ῶ.
ἀπορριζόω-ῶ.
ἀπορροφάω-ῶ.
ἀποσαλπίζω.
ἀποσκεπάζω.
ἀποσκληρόω-ῶ.
ἀποσπιθηρισμός.
ἀποστοχάζομαι.
ἀποστρώννυμι.
ἀποτευκτέω-ῶ.
ἀποφλέω-ῶ.
ἀπραγμάτευτος.
ἀπρόϊτος.
ἀπροσφόρως.

Ἄργυρος.
✠ ἀρειανίζω
Ἀρειανός.
ἀρραβών.
ἄρρευστος.
Ἀρσένιος.
ἀρχετυπία.
✠ ἀρχιεράρχης.
✠ ἀρχιερατεύω.
✠ ἀρχιερατικός
✠ ἀρχιερεύς.
✠ ἀρχιερωσύνη.
✠ ἀρχιμανδρίτης.
(οἱ) Ἄρχοντες
ἀσηκρήτης et -ῆτις.
✠ ἀσκέω-ῶ.
✠ ἄσκησις.
✠ ἀσκητήριον (sic leg.).
✠ ἀσκητικός.
✠ ἀσκητικῶς.
ἀσματικῶς.
✠ ἀσπόρως.
ἄστικτος.
ἀστόργως.
✠ (οἱ) ἀσώματοι.
✠ ἀσωμάτως.
αὐτοαρετή.
αὐτοενέργεια.
αὐτόσκευος.
αὐτοφανῶς.
αὐτοχειροτόνητος.
ἀφαρμόσσω.
✠ ἀφορίζω.
✠ ἀφορισμός.
ἀφυπνώσσω.
ἄφυρτος.
ἀχαίνω.
ἀχειρότευκτος.
ἀχώρητος.
ἀψόρως.

βαλανοφάγος.
βαρβαρώδης.
βαρυμηνιάω-ῶ.
Βασίλειος.
βαττολογία.
βῆλον.
βίγλα.
βοθρεύω.
βόρδων.
βορδώνιον.
βουκάπη.
Βούλγαρος.
βριμάζω.
βριμαίνω.
βρουμάλιον; cf. -λειον.
Βυζαντίς.
Βύκινον.

γαλανιαῖος.
γαννύσκομαι.
γενικός.
✠ γεννητῶς.
Γεώργιος.
γηΐνως.
γήλοφον, τό.
Γιλλώ.
γλωσσαλγέω-ῶ.
γραμμάτιον, = -εῖον.
γραμματοκομίστης.
Γράσος, γράσος.
✠ γραφικῶς.
Γρηγόριος.

δαίσιμος.
δασυλίς.
δειματώδης.
δεκαδικός.
δεκρέτον.
δενδράς.
δευτερογαμέω-ῶ.
δημαίτητος, s. v. -τατος.
δημοσίευσις.

διαδόσιμος.
διακατοχή.
διάκλασις.
διακόνισσα, *s. v.* Διακ.
διακυρίττομαι.
διαμοχλεύω.
διαμφιβάλλω.
διαπρυσίως.
διαστηματικῶς.
διάσωσις.
διατύπωσις.
διατύφω.
διαυλίζομαι.
διευθετίζω.
δισσολογέω-ῶ.
Δούκας.
δούξ, Δούξ.
δοχεύς.
δρουγγάριος.
δρυοτομέω-ῶ et δρυτ.
δυναμοδυναμοστός.
p δυναμόκυβος.
δυναμοκυβοστός.
δύσκαμπτος.
δυσσεβέω -ῶ, *tr.*
δωδεκάδελτος.

ἐγγειτονέω-ῶ.
ἐγκηματικῶς.
ἐγκόλπιον.
ἐγχείρισις, = -ησις.
ἔγχρονος.
ἐδάφιον.
✠ ἐθελόθυτος.
εἰκονικῶς.
εἰλητάριον.
εἰλιτάριον.
εἰσαγωγός.
εἰσπράκτωρ.
ἑκατικός.
ἑκατινός.
ἐκκέλευστος.
ἐκκένωσις.
ἐκλιπάρησις.
ἐκπλανάω-ῶ.
ἐκπλυσις.
ἐκποίησις.
✠ ἐκπόρευσις.
✠ *p* ἐκπόρευτος.
✠ ἐκπορεύτως.
✠ ἐκπορεύω.
ἐκπρησμός.
ἐκπτωτος.
ἐκσφράγισμα.
ἐκφαντορικός.
ἐλαιοβαφής, *s. v.* -βαρύς.
ἐλαιόχροος-ους.
ἐλαττότερος.
ἑλληνίζω.
ἑλληνικῶς.
ἐλλιμενίζω.
Ἐλπίδιος.
ἐμβομβέω-ῶ.
ἐμματαιάζω.
ἐμμέριμνος.
ἐμμέσως.
ἐμπόνως.
ἐμφύλως.
ἐμφύτευσις.
ἐμφυτευτής.
ἐναγωγή.
ἐναπαστράπτω.
ἐναποκείρω.
ἐναποστάζω.
ἐναποψύχω.
ἐνδότης.
ἐνεχυρίασις.
ἐνηχέω-ῶ, *tr.*
ἐνθεασμός.
ἐνθησαυρίζω.
✠ Ἐνθουσιασταί, οἱ.
ἐνιαίως.
ἐνίδρυσις.
ἐννεάβιβλος.
ἔνστασις.
ἐνστηλόω-ῶ.
ἔνσωμος.
ἐντροπικῶς.
✠ ἕνωσις.
ἐξάκτωρ.
ἐξανίσχω.
ἔξαρχος.
ἐξάρχων.
ἐξιλέωσις.
ἐξίωσις.
ἐξόδιος.
ἐξομαλίζω.
ἐξορία.
ἐξώνησις.
ἐξωστήρ.
ἐπαναλύω.
ἐπανασῴζω.
ἐπανέλευσις.
ἐπαρχεώτης.
ἔπασμα.
ἐπασμενίζω.
ἐπάχθεια.
ἐπείσακτος.
ἐπεισκρίνω, *act.*
ἐπεισφρέω-ῶ, *intr.*
ἐπευλογέω-ῶ.
ἐπευφημίζομαι.
ἐπευφραίνομαι.
ἐπιβασκαίνω.
ἐπιγάννυμαι.
ἐπιζοφόω-ῶ.
ἐπιθανάτιος.
ἐπιθυλλέω-ῶ.
ἐπικινδυνώδης.
ἐπιλύχνιος.
ἐπινοθεύω.
ἐπιποίητος.
ἐπιρρέω, *tr.*
✠ ἐπιστήθιος.
ἐπιστολίδιον.

ἐπιστυγνάζω.
ἐπισχετλιάζω.
ἐπίτριμμα.
Ἐπιφάνιος.
ἐπιψιθυρίζω.
ἐποκλάζω.
ἐποφλισκάνω.
ἑπτάκυκλος.
ἑπτάλογος.
ἑπτάτομος.
ἐρείπωσις.
ἐριοφορέω-ῶ.
ἐρωτοληψία.
ἐσχάτως.
ἑτερογνωμονέω-ῶ.
ἑτεροκίνητος.
ἑτεροκνεφής.
ἑτερόστοιχος.
ἑτερόστομος.
ἑτεροὑπόστατος.
ἑτεροφαής.
ἑτοιμολόγος.
εὐέδρως.
εὐθυδρομία.
εὐθυφορέομαι-οῦμαι.
εὐκτήριον.
Εὐνόμιος.
εὐόδωσις.
εὐπερίγραπτος.
εὐπερίστροφος.
εὐστόλως.
εὐσυμπάθητος.
εὐφήμως.
εὐφραδής.
Εὐφρόσυνος.
✠ Εὐχῖται.
εὐώνως.
ἐφέσπομαι.
ἐχέμυθος.
ἐχέτωρ.

ζόφωσις.
ζωήρρυτος.
ζωηφόρος.
ζώθαπτος.
ζωναῖος.
ζωοθυσία.
ζωστήρ.

ἡγητορία.
ἡδύτης.
ἡδύφθογγος.
ἠκριβωμένως.
ἡμιφανῶς.
ἡνωμένως.
ἤπυτος.
ἠχητικός.

θαλαμεύω, *act.*
θαυματολογία.
✠ θεάνθρωπος.
✠ θεαρχία.
θεαυγής.
θελητικός.
θέμα.
θεματικός.
✠ [θεόγραφος.]
Θεοδότη.
Θεοδώρα.
Θεόδωρος.
θεοκίνητος.
Θεοκτίστη.
✠ θεολόγος, ὁ.
θεοπαράδοτος.
✠ θεοπάτωρ.
✠ θεοπτία.
θεορρήμων.
θεόστεπτος.
✠ θεοφάνεια.
✠ θεοφανία.
θεοφάντωρ.
θεοχάρακτος.
θεσμογράφος.
θέσπισμα.
θεωνυμικός.
✠ θέωσις.
θηροφονία, *s. v.* -εία.

✠ ἰδιόμελον.
ἰδιοσύστατος.
ἰδιόχειρος, *s. v.* -χερος.
ἰδιωτία.
✠ ἱερά, τά.
✠ ἱεράρχης.
✠ ἱεροφάντωρ.
ἱκανοδοσία.
ἰνδικτίων.
Ἰουστινιανός.
ἰσότυπος.

καβαλλάρης.
[* καβαλλάρος.]
[καβαλλικεύω.]
✠ καθιερόω-ῶ.
κάθισμα.
καθυπάγω.
καθωραΐζω.
καινοποιός.
Καισάριττα.
κακοδαιμόνημα.
κακότυχος.
καλαμοειδῶς.
καλλιέπεια.
✠ καλλιέρημα.
καλογήρως.
κάμασον.
κανίκλειος.
✠ κανονίζω.
✠ κανών (*sic leg.*).
καρδιοπονέω-ῶ.
Καρμήλιος.
καστρᾶτος.
καστρένσιος.
καταβακχεύω.
καταγεραίρω.

κατάγραπτος.
καταδειμαίνω.
καταδεσμέω-ῶ.
καταθερμαίνω.
κατακαρυκεύω.
κατακλονέω-ῶ.
κατάκροτος.
καταμαλθάσσω.
καταμολύνω.
καταμορφόω-ῶ.
κατανυθετέω-ῶ.
καταπιμπράω-ῶ.
καταπληρόω-ῶ.
καταπολαύω.
καταπυρσεύω.
κατάργησις.
κατασεμνύνω.
κατάστασις.
κατάστερος.
κατασυκοφαντέω-ῶ.
καταφαιδρύνω.
καταφοινίσσω.
καταφοιτάω-ῶ.
κατεδαφίζω.
κατευναστήρ.
κατοχυρόω-ῶ.
Κατωτικός.
καυχάω-ῶ, *act.*
Κελλία, τά.
κενοφωνέω-ῶ.
κενών.
✠ κιγκλίς.
κίχλα, = κίχλη.
κλαδεία.
κλασματικός.
✠ κληρικός.
κληρονομιαῖος.
✠ κλῆρος.
κλητόριον et -ώριον.
κλιμακηδόν.
κλιματάρχης.
κοινοπραξία.

✠ κοντάκιον.
κόντουρος.
κοσμαγός.
κοσμαγωγός.
κοσμικός.
κουβουκλείσιος.
κουράτωρ.
κουρατωρεία.
κυχλοειδής.
κρᾶτος.
κρεύλλιον.
κροταφιαῖος.
κροτέω-ῶ.
κρυφιότης.
κτιστός.
κύλισμα.
κῦρ.
κυρά.
κύρος.
κωδίκελλος.
Κωνσταντινούπολις.

λαμπρότοξος.
λαμπροφορέω-ῶ.
λαύρα.
λεοντοῦχος.
λεπτέω-ῶ.
[λευκοφόρος.]
ληνοβατέω-ῶ.
ληνοβάτης.
λῆξις.
ληρωδέω-ῶ.
ληρωδία.
λιβελλίσιος.
λιθογνώμων.
λιμνίσκος.
λιτόφθαλμος.
λογάριον.
λογοθέτης.
λοιπάς.
✠ λουτήρ.
λυχνάπτης.

λωροτόμος.

μαγγλαβίτης.
μαγίστρισσα.
μάγιστρος.
Μαγνίτης.
μαΐστωρ.
Μάμας.
Μανιάκης.
✠ Μανιχαῖος.
μαργαρώδης.
μαρτυρικός.
Μαρωναῖος, *s. v.* -νειος.
μεγαλέμπορος.
μεγαλοψυχέω-ῶ.
μεθηλικίωσις.
μελανειμονέω-ῶ.
μελανείμων.
Μελισσηνός.
μελουργέω-ῶ.
μελῳδικῶς.
✠ μελῳδός.
✠ Μεσσαλιῶται, *s. v.* Μα.
μεταμφίασις.
μεταξυλογέω-ῶ.
μεταρσίως.
μετασκήνωσις.
✠ Μητροπάρθενος.
✠ μητροπολίτης.
μητρῴζω.
μηχανουργία.
μηχανουργός.
μιμώ.
μιξάνθρωπος.
μισοφής.
μισοφιλόσοφος.
✠ μοναδικός.
✠ μοναδικῶς.
✠ μονάζω.
[μοναπλός.]
✠ μοναστήριον.
✠ μοναστής.

✠ μοναχικός.
✠ μοναχός.
✠ μονή.
μορφωτικῶς.
✠ μυσταγωγέω-ῶ.
μυστικός.
μυστογράφος.
μωωξία.
μωμέω-ῶ.

✠ Ναζιραῖος.
Ναρσῆς.
ναῦλα.
νεανιότης.
νεκρωτικός.
νεοφανής.
✠ νεοφώτιστος.
νεφύδριον.
Νικαεύς.
Νικηφόρος.
νοβελλίσιμος.
νόθευσις.
Νομοφύλαξ.
νοτάριος.
νούμερος.

ξανθόπλοκος.

ὁδηγία.
Ὁδηγοί, οἱ.
οἰκονομεῖον.
✠ οἰκονομία.
ὀκτάβιβλος.
ὀλεθρίως.
ὀλιγογνώμων.
ὁλομέλεια.
ὁλόφωτος.
✠ ὁμοούσιοστατος.
✠ ὁμοφυία.
ὀξύρυγχος.
Ὀπτίματοι (*sic leg.*).
✠ ὀρθοδοξία.

✠ ὀρθόδοξος.
✠ ὀρθοτομία.
✠ ὀρθοτόμος.
ὁρμητίας.
ὀρτάριον.
ὀρφανοτρόφος.
ὄρχησμα.
✠ ὁσιομάρτυς.
ὁσπήτιον.
ὀστιάριος.
ὀστοκοπώδης.
οὐγγιασμός.
οὐρανοειδής.
οὐρβανός.
οὐσιοποιέω-ῶ.
ὀχεταγία.

παγιότης.
παγιόω-ῶ.
παικτός.
παλινζωΐα.
παλινοστέω-ῶ
παμβέβηλος.
✠ παμμακάριστος.
παμπόθητος.
✠ πάναγνος.
✠ παναιμώμητος.
✠ παναίμωμος.
✠ πανευσεβής.
Πάνιον.
πανσέβαστος.
πανσαίτιος.
✠ παντεργάτης.
παντέφορος.
✠ παπᾶς.
παραβιάζω, *act.*
παραγνωρίζω.
παραγωγός.
παραδοξοποιέω-ῶ.
παραδοξοποιΐα.
παραινέτης.
παρακερδαίνω.

παρακοιμώμενος.
παραμυθέομαι, *pass.*
παραναγινώσκω.
παρατυνάγω.
παραχάραξις.
παρεάω-εῶ.
παρειμένως.
παρεισφρέω-ῶ.
παρεκνεύω.
παρένθετος.
παρεντρίβω.
παρεντυγχάνω.
✠ Παρθενομήτωρ.
παρθένον.
Πάρνηθος, ἡ, = Πάρνης
παροδικός.
παρουσιάζω, *act.*
✠ Πατήρ.
✠ πατριάρχης.
✠ πατριαρχικός.
πειρατήριον.
πένησσα.
πεντηκοστόπρωτος.
πεπαρρησιασμένως.
περάτωσις.
περιανθίζω.
περιαυτίζομαι.
περιβριθής.
περιεργάζομαι.
περιπέξιος.
περιπετρίζω.
περιποππύζω.
περιπόρφυρος.
περιστέρνιος.
περιχαίρω.
περιχώρησις.
περιχρώννυμι.
πηρίν.
πίανσις.
πλαστουργέω-ῶ.
πλαστουργία.

πλαστουργός.
πληρεσπάτως.
Πόθος.
ποικιλοτρόπως.
ποιναῖος.
ποιώδης.
Πόλις.
πολίτης.
πολυδύναμος.
πολύθλιβος.
πολυκλόνητος.
πολυσήμαντος.
πολύφωτος.
πολυχεύμων.
πολυχώρητος.
πόρτα.
[πορτίτζα.]
πορφυρογέννητος.
πούβλικος.
Πουλχερία.
πραγματειώδης.
πραιτώριος.
πρηστήριος.
Πρίγκιπος.
προαθλέω-ῶ.
προανακηρύττω.
προαναπαύομαι.
προβατώδης.
προγαμιαῖος.
προελευσιμαῖος.
προικῶος.
προκάθαρσις.
προκάταρξις.
Πρόκλος.
Προκόπιος.
προκυλίνδημα.
προομαλίζω.
προπύργιον.
προσαγωγή.
προσανάπτω.
προσανάω-ῶ.
προσένεξις.

προσκυρτάω-ῶ.
προσοβέω-ῶ.
προσυγγράφω.
πρόσυλος.
προτέλειος.
προτερεύω.
προφορικῶς.
προχαράσσω.
προχείρισις.
προωραίζομαι.
πρωταίτιος.
πρωτασηκρήτις, -ῆτις.
πρωτοβεστιάριος.
πρωτόζευκτος.
πρωτονοτάριος.
πρωτοσπαθαράτον.
πρωτοσπαθάριος.
πρωτοστράτηγος.
πρωτοτύγκελλος.
πρωτοτύπως.
πταίστης.
πταίω.
πτερορρύησις.
πτωχοτροφεῖον.
πτωχοτροφέω-ῶ.
πυκτίον.
πῦρ.
πυρσολαμπής.
πυρσοφανής.

ῥακός.
ῥεγμός.
ῥεφάνιος.
ῥησείδιον.
ῥογεύω.
Ῥωμαϊκός.
Ῥωμαῖος.
Ῥωμανία.
Ῥωμανός.
Ῥώμη.
Ῥῶς, Ῥῶσσοι, *s. v.*

Ῥῶσοι, οἱ.

✠ σαβελλίζω.
[σάγιον.]
σακκελλάριος.
σαλός.
Σαρακηνοί, οἱ.
[σγουρός.]
σεβασμιότης.
σεκρετικός.
σέκρετον.
σελέμνιον.
[σεμνοποιός.]
✠ σεραφικός.
Σερβωνίτης.
Σίνης.
Σισίνιος.
Σισύης.
σισυροφόρος.
Σκῆτις.
σκιωδῶς.
Σκληρός.
[σκύλλα.]
✠ Σοφία, ἡ ἁγία.
σπαθάριος.
σπέκλον.
σταθηρότης.
✠ σταυρώσιμος.
στεφανίτης.
στεφηφόρος.
στεφοδότης.
στηλίτευσις.
στιχηρός.
στόρθη.
στρόφαλος.
συγκάλυψις.
[συγκαρτερέω-ῶ.]
συγκαπαβατικός.
συγκεκαλυμμένως.
σύγκελλος.
συκοφάντις.
συλλαβικῶς.

συμμαθήτρια.
συμμεριστής.
συμμερίτης, *s. v.* -ῖτις.
συμμετάγω.
συμπαλαμάομαι-ῶμαι.
συμπαραρρέω.
συμπεριπλείω.
σύμπλασις.
σύμπνευσις.
σύμπονος.
συναίρεμα.
συναμαυρόω-ῶ.
✠ συνάναρχος.
συναποπερατόω-ῶ.
συνασθενέω-ῶ.
✠ συνασκέω-ῶ.
✠ συναφίστημι.
συνδιίστημι.
συνεισκομίζω.
συνεξαρανίζω.
συνεξορχέομαι-οῦμαι.
συνεξυφαίνω.
συνεπαγάλλομαι.
συνευθυμέομαι-οῦμαι.
συνθάλλω.
συννεκρόω-ῶ.
✠ συνοδικός.
✠ συνοδικῶς.
συντακτήριος.
συντετμημένως.
συντήρησις.
συνυπηχέω-ῶ.
συνυφίστημι, *act.*
συχνάζω.
σφάκελλος.
σχέδος.
✠ σχετικός.
✠ σχετικῶς.
Σωζόπολις.
[σώζω.]

ταβελλίων.
τάβουλλα.
ταξείδιον.
ταξεώτης.
ταὐτοπάθεια.
ταὐτοποιός.
ταχυδρομέω-ῶ.
τεμάχιον.
τετραβασίλειον.
τετράς.
τετράτροπος.
τεχνουργέω-ῶ.
τληπαθής.
τοπίον.
Τοῦρκοι, οἱ.
τούρμα.
τουρμάρχης.
τρημάτιον.
τριακοστότριτος.
τριβουνάλιον.
τριβωνοφόρος.
✠ τριθείτης.
τριμέρεια.
✠ τρισάγιος.
τρυγία.
τυμβάς.

ὑδραῖος.
✠ υἱικός.
[ὑπακολουθία.]
ὑπανάπτω.
ὑπαργυρίζω.
ὑπεκδρομή.
ὑπεκτείνω.
ὑπεξουσιότης.
ὑπεράγαθος.
ὑπεράρχιος.
ὑπεραυγάζω.
ὑπερβάθμιος.
ὑπερελαύνω.
ὑπέρζωος.

ὑπερθειάζω.
ὑπεριδρύω.
ὑπερνεφέω-ῶ.
ὑπέρνους.
ὑπερούσιος.
ὑπερουσίως.
ὑπεροχή.
ὑπεροχικός.
ὑπέρτιμος.
ὑπερφαής.
ὑπερφαλάγγισις.
ὑπογραφή.
ὑποδοχεύς.
ὑποδωρίζω.
ὑποζωγραφέω-ῶ.
ὑποθηκάριος.
ὑποκλάζω.
ὑποκουφίζω.
ὑπόληρος.
ὑπολιμνίσκος.
ὑπονωθής.
ὑποποδίζω.
ὑποποδισμός.
ὑποσμήχω.
✠ ὑπόστασις.
✠ ὑποστατικός.
ὑποσχεδιάζω.
ὑποχρυσίζω.
ὑποψιθυρίζω.
ὕσκα.
ὑφαπλόω-ῶ.
ὑφεδρία.
ὑψηλολογέω-ῶ, *act.*
ὑψηλῶς.
ὑψίδρομος.
ὑψοποιός.

φάκτον.
φαμιλία.
φανταστοσκοπέω-ῶ.
Φαραωνίτης.
φιλακροάμων.

φιλευσεβέω-ῶ.
φιλίστωρ.
Φιλογόνιος.
✠ φιλοθεΐα.
φιλόκοσμος.
φιλόμαρτυς.
φιλόσαρκος.
φιλοσοφίζω.
φιλοσώματος.
φίσκος.
[φληναφέω-ῶ.]
φόδερα.
φονοδρόμος.
[φουσάτον.]
✠ φροντιστήριον.
φυτηκόμος.

φωτοδότις.
φωτοφάνεια.

Χαλκοπρατεῖα, τά.
✠ (οἱ) χειροτονούμενοι, — νηθέντες.
χειροτονητής.
✠ χερουβικός.
Χοιροσφάκτης.
Χοσρόης.
χρηματικῶς.
✠ χριστέμπορος.
✠ χριστοειδής.
✠ Χριστοτόκος.
χρυσόβουλλος.
χρυσογνώμων.

Χρυσοστομικός.
χρυσοτελής.
χρωματουργέω-ῶ.

ψάλτης.
ψέλλισμα.
Ψελλός.
Ψηφᾶς.
[ψιχίδιον.]
ψοφέω-ῶ, *intr.*
ψυχοκτόνος.
ψυχροποιός.
ψυχωφελής.

ὡράϊσμα.

B. — MOTS ÉTRANGERS.

α. — Mots latins et mots d'origine latine (1).

ἀβολιτίων.
ἀγνάτος.
* ἀγράριος.
* ἀδ ἐξιβένδουμ.
ἀδιτεύω.
ἀδνάτος.
ἀδοπτίων, -ιον.
* ἀδουλτέρα.
* ἀδουλτερίης.
ἀδρογατίων, -ιον.
: Ἀκτουάριος.
ἄκτους, ἄκτοις.
ἄκτωρ.
* ἀμμίτους.

* ἀμοτάρουμ.
ἀνάλιος.
ἀννόνα.
* ἄουτ κλάμ.
ἀρβιτράριος.
: ἀσηκρήτης et -ῆτις.
* βενδίτο.
* βέρβις.
: βεστάρχης.
: βέστης.
: βεστιαρίτης.
: * βεστιοπράτης.
: βῆλον.

* βί.
βίβων.
: βίγλα.
βίτιον.
(ἰμ) βόνα φίδε.
βονόρουμ.
* βρουμάλειον.
γάττα.
* γεστόρουμ.
* δάμνι.
* δέ.
δεκρέτον.

(1) Dans cet *index* et dans ceux qui suivent, * signale un mot *non* attesté avant Psellos. [*Sic corr. ad p.* XVI, *l.* 6. Cf. *Addenda.*].

δελεγάτιο.
δεμινουτίων.
δεμοστρατίων.
δεποζίτης, -σίτης.
δεπορτατεύω.
δεπορτάτιο, -ίων.
δεφενδεύω.
δεφενσίων.
δεφένσωρ.
δίγεστον, δίγεστα.
δίρεκτος.
* (δὲ) δονατιονίβους.
* δόνουμ.
: δούξ.

ἐμαγκιπάτος.
* (ἐξ) ἔμπτο.
* ἐνβήκτι.
* ἐννεαούγγιον.
* ἐξ.
: ἐξάκτωρ.
ἐξερεδάτος.
ἐξερκιτορία.
* (ἀδ) ἐξιβένδουμ.
ἐξκουσεία.
ἐξτραορδινάριος.
* ἐρεδιτάτις.
* ἔρες.
* ἐρκισκούνδαε.
* ἐστιματορία.

ἴδικτον.
* ἰμ, * ἰν.
* ἴμβετα, * ἴμβεκτα.
* ἰμφάκτουμ.
ἴμφας.
* ἴνβεντον.
ἰνδέβιτον.
: ἰνδικτίων.
ἴνδιξ.
ἰνιουρία.
ἴνκερτος.

* ἴνλατα.
(δὲ) ἰνφικιόσο (cor.).
* ἰνστιτορία.
ἰνστιτοῦτα.
* ἰντέντιο.
* ἴντερ.
* (ἐξ) ἰντερβάλλω.
ἰντέρδικτον.
* ἴντζερτος.
* ἰνφάκτι.
* ἰνφάκτουμ.
* ἰούδεξ.
* ἰουδικάτι.
* ἰουδικῆς.
ἰουρισγέντιος.
ἰούς.
* ἰοῦστος.
* ἴτερ.

: Καισάριττα.
: κάμασον.
: κανίκλειος.
κάπιτα, κάπιτις.
καστρᾶτος.
καστρένσιος.
καῦσα.
: Κελλία, τά.
κίβιλις.
κογνάτος.
* κογνίτα.
κοιαίστωρ.
κομβεντίων.
κομμοδάτι.
κομφεσορία.
κονδεμνατίων.
κονδικτίκιος.
* κονδούκτι.
* κονδούκτιο.
* κονσένσο et -σου.
* κονστιτούταε.
* κοντινέντι.
κόντρα.

: κουβουκλείσιος.
κοῦλπα.
* κούοδ, * κουόρουμ.
κουράτωρ.
: κουρατωρεία.
κωδίκελλος.
* κώδικος.
κῶδιξ.

* λατίνως.
λάτος.
* λεγάτον.
λεγάτος.
* λεγισάκτιο, -ίων.
λεγίτιμος.
* λέξ.
ληγατάριος.
ληγατεύω.
ληγάτον.
: λιβελλίσιος.
* λίττερις.
* λοκάτι.

: μαγγλαβίτης.
: μαγίστρισσα.
: μάγιστρος.
* μαεστάτις.
: μαίστωρ.
μανδάτον.
* μανδατωρίκιος.
μενσουρά.
* μέτους.
μοδεράτωρ.
μόρτις.
: μουλάριον.

νεγατορία.
* νεγοτιόρουμ.
νοβάτιο.
: νοβελλίσιμος.
νοξάλιος.
: νοτάριος.

* νοῦδος.
νούμερος.

⁝ Ὀπτίματοι (*sic leg.*).
⁝ ὀσπήτιον.
⁝ ὀστιάριος.
⁝ οὐγγιασμός et οὐγκ.
* οὔνδε.
οὐρβανός.
οὖσος.
οὐσουκαπιτεύεσθαι.
οὐσουκαπίων.
οὐσουφρουκτάριος.
οὐσούφρουκτος.
οὐτίλιος.

πάκτον.
πατρωνικός.
* πεκουλάτους.
περπετοῦος.
περσονάλιος.
πετίτζιο et -τίων.
πιγνερατικία.
* πλέβις.
πλεβίσκιτον.
⁝ πλούμματον.
ποινάλιος.
* πόνδερε.
⁝ πόρτα.
⁝ πορτίτζα.
* πόσεσον, πόσεσα.
* ποσέσωρ.
ποστλιμίνιον.
ποτέστατε.
* πουβλίκανος.
Πουβλικίανος.
πούβλικος.
⁝ * Πουλχερία.
πουπιλάριος.
πουπιλαρίως.
πούπιλος.
* πουπουλάριος.

* πραεουδίκιον.
* πραεσκρίπτις.
πραιτώριος.
* πρεγατόριος.
πριβάτος.
πριβιτόριος.
Πρίγκιπος.
* πρό.
* προέρεδε.
⁝ πρωτοασηκρήτις, -ῆτις.
⁝ πρωτοβεστιάριος.
⁝ * πρωτονοταράτον.
⁝ πρωτονοτάριος.
⁝ πρωτοσπαθαράτον.
⁝ πρωτοσπαθάριος.
⁝ πρωτοσύγκελλος.

* ῥαπτόρουμ.
* ῥεγουνδόρουμ.
* ῥεδιβιτόριος.
* ῥελεγατίων.
ῥελιγίοσος.
ῥέος.
ῥεπετιτίων.
* ῥεπετοῦνδις.
* ῥές, ῥέμ, ῥέ.
ῥεσπόνσον.
⁝ Ῥώμη, Ῥωμαϊκός, -κῶς, Ῥωμαῖος, ῥωμαϊστί, Ῥωμανία Ῥωμανός.

[σάγιον.]
⁝ σακκελλάριος.
σάκτον.
* σατισφάκτιο.
⁝ σεκρετικός.
⁝ σέκρετον.
⁝ σελέμνιον.
* σεπαρατίων.
Σερβιανή.

⁝ σκαλοβασία.
* (προὸ) σοκίο.
σοῦος.
* σουπέρστης.
⁝ σπαθάριος.
σπεκιάλιος.
σπέκλον.
στελλιονάτους.
στιπουλάτον.
στοῦπρον.
στρίκτος.
* στρῶπτον.
⁝ σύγκελλος.

⁝ ταβελλίων.
τάβουλλα.
τεμποράλιος.
τεστάτωρ.
τζέρτος.
⁝ τούρμα.
⁝ τουρμάρχης.
* τουτέλαε.
τραδιτεύω.
τρακτάτον.
τριβουνάλιον.
τριβουτορία.

ὑποτιτλόω-ῶ.

φάκτον, * φάκτουμ.
φάλσος.
φαμιλία.
φιδεϊκομισσάριος et φιδικ.
φιδεκόμισσον.
* φινίουμ ῥεγουνδόρουμ.
φίσκος.
φόδερα.
φούρτη, * φούρτην.
φούρτιβον.
[φουσάτον.]

* φυνερατίκιος.

* χρυσόβουλλος.

β. — Autres mots étrangers.

1° *Mots hébreux et mots d'origine hébraïque.*

ἀββᾶς.
βοσόρ.
γέλεβ.
* λελιούριον.
* Σαββαίτης.
* Σαββατίτης.
σεραφικός.
χερουβικός.

2° *Mots arabes.*

Σαρακηνοί, οἱ.
Χάλεπ.
Χοσρόης.

3° *Mots d'origine celtique.*

[καβαλλάρης.]
[* καβαλλάρος.]
[καβαλλικεύω.]

4° *Mots d'origine teutonique.*

βόρδων.
βορδώνιον.
δρουγγάριος.
Ῥοβέρτος.

C. — MOTS VULGAIRES.

ἀνάρετος.
[βελόνιν.]
γάττα.
[γεράκιν.]
* γλυκοθυμία.
[ἐξοδιαστάδες, οἱ.]
[* ἔπτυσμα.]
* ἰδιόχερος.
[ἱεράκιν.]
* ἱλλήμενος.
κερατᾶς. (Cf. *Addenda*).
[κουλούκιον.]
[* κρίμαν.]
[κρυάδες, τάς.]
λαῦρος.

[μαλλίν.]
μουλάριον.
* ὀρυγή.
* πικούτζουλον.
* πολεμάω-ῶ.
[πορτίζα.]
[ῥάχη.]
[συντυχαίνω.]
[* φαρακλός.]

II. — NÉOLOGISMES.

A. — MOTS NON ATTESTÉS AVANT PSELLOS (1).

* Ἀβιδαζιοῦ.
* Ἀβιζιοῦ.
* Ἀβιζώ.
* Ἀβυζοῦ.
ἀγγελίς.
* ἀγγύνητος?
* ἀγελαιοκομέω-ῶ.
* ἄγρις.
ἀγυρτολέσχης.
* ἀγχεμαχέω-ῶ.
ἀδέτως.
* Ἀδικία.
ἀειπαγής.
* ἀζωναῖος.
ἀζωνικός.
* ἀητός.
* Αἰγυπτιανή.
αἰθεροπτηνοδρόμος.
αἱματόμικτος.
αἱματόπνους.
αἱμόπτυστος.
αἱμύλως.
ἀκροχορδόνη.
* Ἀκτουάριος.
ἀκυβερνησία.
* ἀλθοφορέω-ῶ.
* ἀλληλοτόκος.
* ἀλλυπάλληλοι.
* Ἀλουσίανος.
* ἀλωπεκίτης.
* ἀμαστίς.
* ἀμβλυωπῶς.
* Ἀμορφοῦς.
ἀμφίδεσμος.
* ἀμφιδοξία.
* ἀναβάκχευσις.
* Ἀναβαρδαλαία.
* ἀναιμάκτως.
* ἀναισθέω-ῶ.
ἀνακάλυψις.
ἀνάλατος.
* ἀναντιρρητικός.
* ἀναντοικοδομέω-ῶ?
* Ἀναξάρχειος.
* ἀναπτέρωσις.
* ἀνάρμονος?
ἀνάτλασις.
* ἀνεμπίπλημι.
ἀνεννοήτως.
ἀνεπερυθρίαστος.
* ἀνέρως.
ἀνήβησις.
ἀνηδύντως.
* ἀνθελίττω.
* ἀνθιδρύω.
* ἀνθισμός.
* ἀνθυψηλόω-ῶ.
* ἀνομούλος.
ἀνοχικός.
ἀνταναπέμπω.
ἀνταναελίττω.
ἀνταναισάζω.
* ἀνταναοικοδομέω-ῶ.
* ἀντανάγω.
ἀντεξευρίσκω.
* ἀντεπαγγέλλω.
ἀντεπικλαίω.
ἀντεπικλύζω.
ἀντεπιπλήττω.
ἀντεπιφώνημα.
ἀντιβαστάζω.
ἀντιδιάθεσις.
* ἀντιθέτις?
ἀντικάμπτω.
ἀντικαταφέρω.
ἀντίκρημνος.
ἀντίμετρος.
* ἀντιπαρακινέω-ῶ.

(1) Le ? signale un mot douteux, ou dont la paternité n'est pas incontestablement imputable à Psellos.

ἀντισκήνιον.
ἀντισυγγράφω.
* ἀντιφιλοφροσύνη.
ἀντιχέω.
* ἀντιχωρέω-ῶ.
* ἀντιψοφέω-ῶ.
ἀντοφθαλμίζω.
* ἄνωθι.
ἀξύγκλυστος.
ἀπαλλαιόω-ῶ.
* ἀπανασώζω.
ἀπαρακλήτως?
* ἀπαραμίλλως.
ἀπαρέκκλιτος.
* ἀπειρόπλαστος.
* ἀπειρόω-ῶ.
* ἀπεναντιόομαι-οῦμαι.
ἀπεριστόπως.
* ἀπλαγίαστος.
* Ἀπλετοῦ.
* Ἀπλοκόνησος.
* ἀπόβλυσις.
ἀποθαλαττόω-ῶ.
ἀπολαιμόω-ῶ.
ἀπολεπαίνω.
* ἀπομείλιξις.
* ἀπομερίμνως.
* ἀπομιγνύω?
ἀπομυλίζω?
* ἀπορρεύγομαι?
* ἀπορρητοτέρως.
* ἀποστάσιος.
ἀποστρόφως.
* ἀποταμιεύω.
* ἀποτυμπάνισις.
* ἀποφράστιστος?
* ἀπρολόγητος.
ἀπροσποίητος.
* ἄπροσπος?
ἀπροστίμητος.
ἄπιστις.
* ἀργυρόδετος.

ἀργυρολαμπέω-ῶ.
* ἀργυρωνήτης?
* Ἀριανή.
ἄρνις?
* ἀρραγῶς.
ἀρρενόφρων.
ἀρρεύστωσις.
ἀρρητοτρόπως.
* ἀρρητοτόπως.
* ἀρωμάτισμα.
ἀστιμοποιία.
ἀσμαστογράφος.
ἀστραπηβόλος.
ἀσύγκρουστος.
* ἀσυστρεφής.
* ἀσωματικός.
* ἀσωματο(α)σώματος?
ἀτελευτησία.
ἀτιμουργός.
* ἀτρίστωσις.
* αὐταλλάττω?
* αὐτάνθρωπος.
* αὐτεκαλέω-ῶ?
* αὐτεξουσιάζω.
αὐτοέπαρσις.
αὐτοκρατέω-ῶ.
* αὐτολογία.
αὐτονόητος.
* αὐτόντες, οἱ?
αὐτοπόθιος.
αὐτοφάνεια.
* ἀφήβης?
ἄψαλτος.

βαβουτζικάριος.
Βαβώ.
* βακλέας.
* Βάρδας.
* Βαρδελλοῦς.
* Βαρνά.
βαρυβρέμων.
* Βατάτζης.

* βέκηλος.
* Βέσαινα (*sic leg.*).
βεστάρχης.
βέστης.
βεστιαρίτης.
* βεστιοπράτης.
βέτων.
* Βίβλιος?
* βλιμαίνω.
* Βορδόνα.
βοσόρ.
βοστρυχίς.
* βοτρυοδχος.
* Βούρτζης.
* Βριανή.
* Βυζοῦ.

* Γαλατάρια, τά.
* γαστρόθεν.
γάττα? Cf. δάττα.
* γέλεβ.
* γενεσιουργικός.
γῆθυ.
* γιγαντοφυία.
Γιλλόβρωτος.
γλάσσων.
γλωττοκρότος.
* γονοτοκία.
* γονόω-ῶ.
* Γορδιασός.
γραμματοδιακομιστής
γυναικικῶς.
γυναικοπρεπῶς.

* Δαλασηνή.
* Δάλασσα.
* δάττα; cf. γάττα.
* Δελφόθεν.
* δευτερωτικός.
* δημοθέσιος.
* διαγκαλίζομαι.
* διαγλαίζω.

διαιμάσσω.
* διακερδής.
* Διακόνισσα.
* διαντιτορέω-ῶ.
διασπαργανόω-ῶ.
* διαστιλβόω-ῶ.
διατιμάζω.
διαχρώννυμι.
* διεξιχνιάζω.
διεσκεδασμένα.
* διεστίασις.
διμηνίτης.
διομματόω-ῶ?
* διοπτάω-ῶ.
* διοπτρίζω.
* διορατός.
δισδέκατος.
δισέβδομος.
Δοκειανός.
* Δολίανος.
δορπίς?
* δουλότης.
δρακοντόζωνος.
* δυσβάρκωνος.
δυσεκφώνητος.
* δυσόργως.
δυσστόμαχος.
δωδεκάβιβλος.
* δωδεκαπέλεκυς.

* ἑβδομηκονταπλασίων.
* ἑβδομηκοστόπρωτος.
* ἐγγείτων.
ἐγκαλλύνω.
ἐγκατακρίνω.
ἐγκαταστεγάζω.
ἐγκίσσωσις.
* ἐγχυμόω-ῶ.
ἐθελόκωφος.
* ἔθνιος?
εἰδωτικῶς?
* εἰκοσάμετρος.

* εἰκοστότριτος.
* εἰλικτάριον.
* εἰσδείκνυμι?
εἰσέλευσις.
εἰσήλυδες, οἱ.
* εἰσοικιστής.
* εἰσφθορά.
* ἑκατονταῖος.
ἐκβιοτεύω?
* ἐκδήμιος.
* ἐκθεμελιόω-ῶ.
* ἐκκεφαλίζω.
ἐκκλυστικός.
ἐκμέσως?
* ἐκπιαίνω.
ἐκπρόθυρος.
* ἐκπροφάσιστος.
* ἐκπύθω.
ἐκπυρηνισμός?
* ἐκπύρινος.
ἐκραγή.
ἐκτροπιάζω.
ἐλαιοβαρύς?
ἐλαιοφανής.
* ἐλεφαντικός?
* Ἑλληνοῦς.
* ἐλλογιστεύω.
ἐμβόημα.
ἐμβόμβημα.
ἔμμιξις.
ἐμπαρασκευόω.
* ἐμπροάδιος?
* ἐναετίζω?
* ἐναντιόφθογγος.
* ἐναπαρτίζω.
* ἐνάπλιτα?
* ἐνδρεσμόχειρ.
* ἐνδόξαστος.
* ἐνεπιδεής?
ἐνηλικίωσις?
* ἐνθαρρύνω?
* ἐνισοταχής.

* ἐνναπλασίων?
* ἐννεαούγγιον.
* ἐννηκοστέννατος.
* ἐνουσιότης.
ἐνοχή.
ἐντρανίζω?
ἐνυπόθηκος.
ἐνυπόστασις.
* ἐνωματίας, * -μοτίας.
* ἐξάρρισμα.
ἑξηκονταβίβλος.
* ἑξηκονταπλάσιος.
* ἑξηκοστέννατος.
* ἑξηκοστοδεύτερος.
* ἑξηκοστόπεμπτος.
ἑξκουσεία.
* ἐπανανεύω.
* ἐπανοδία.
ἐπαύκλια, τά.
* Ἐπαχθοῦ.
* ἐπενδοιάζω.
ἐπενθυμέομαι-οῦμαι.
ἐπεξουσιάζω.
* ἐπετείως.
* ἐπίγραπτος.
* ἐπιγυμνόω-ῶ.
* ἐπιδημοσιεύω.
* ἐπιδιαιτάομαι-ῶμαι.
* ἐπιδόχμιος.
* ἐπιεκατοστόγδοος.
* ἐπιεκκαιδέκατος.
ἐπιθωύζω.
* ἐπικυρωτικός.
ἐπιλογισμός.
* ἐπιμυκάομαι-ῶμαι.
* ἐπινάω.
* ἐπιρριπίζω.
* ἐπισύμβασις.
ἐπιτοκίδιος.
ἔποιδα.
ἑπτάβιβλος.
* ἑπταδικός.

* ἐρασμίως.
* ἐριοβάφος.
* Ἑρμογένειος.
* ἐρυγώδης.
ἐρυθροβαφής.
* ἐρυσιπέλατος?
ἐρυσιπελατόχροος-ους.
* ἑτερόκεντρος.
ἑτυμολογικῶς.
εὐδαπάνως.
* εὐέδραστος.
εὐηνιάζω.
Εὐθύμιος.
* εὐρύθμιστος.
εὐσυντάκτως.

ζατρεύω.

ἡδυβοτρύα.
ἡλιόβρυτος.
ἡλιοφανής.
* ἡμερόλεκτον?
* ἡμίπρωρος.
* ἡμισέληνος.
ἡπατοκτόνος.
ἡρωΐζω.

θαλαττόχρωος.
* θαμάλωψ.
θελγήτριος.
* θέλγος.
* θεοπάτητος.
θηλυπρεπῶς?
θηρολετέω-ῶ.
* θηροπόλος.

* Ἰασίτης.
* Ἰδηρίτζης.
* Ἱεράκης.
* ἱέρις.
* Ἱκανάτισσα.

ἱλέωσις.
ἱλλίζω.
* ἱππαλαρχία?
* ἰσοστρόφως.
ἰσοτάλαντος
ἰσχνοποιός.
* ἰχνηλάτις.

* (τὰ) Καθαρά.
* καθητερισμός?
καθορμάω-ῶ.
καθυποδείκνυμι.
καινοφανής.
* κάκιμος?
καλλιπρόεδρος.
καλλιστότατος. Cf. *Addenda.*
* καλλίψυχος.
καλλύντρω.
καλογηρίδιον.
καλοήθεια.
* κάπρειρος?
* Καρανιχοῦς.
* Καριανή.
* Καρχοῦς.
* καταβατός.
καταγεωμετρέω-ῶ.
* καταδειματόω-ῶ.
* καταθεμίζω.
καταιονίζω.
καταμνηστεύομαι.
καταμυθεύω.
καταπυργόω-ῶ.
* κατασέβομαι.
* καταστοιβάζω.
* κατατεχνόω-ῶ.
κατατινάσσω.
* καταψυχαγωγέω-ῶ.
* κατευωδιάζω.
* κατομματόω-ῶ.
κάτωθι.
* Κεγχρῆς.

* Κεκαυμένος.
κενοῦχος?
* κέρασις.
κερατᾶς? Cf. *Addenda.*
κεφαλαίωσις.
* κηροδύτης.
* κιρνοφορέω-ῶ.
[* κιρινοφόρος.]
κλάριον.
κοινολεξία.
[* κοκκινοφόρος.]
* Κολωνείαθεν.
* κονιοειδής.
* Κορδακᾶς.
* κορυβαντίασις.
κοσμόφθογγος.
Κουζηνᾶς.
* Κοῦστος.
* κτηματίκιον?
[* κυβαρός?]
κυπέλλιον.
* κυριοτρόπως.
* κυριώνυμος.
* κυσαρόν.
* κώδικος.
κωμάς.

λαμπροφορέω-ῶ.
λαομουλτοσυστάτης.
* λατίνως.
λαῦρος.
λειοκυμονέω-ῶ.
* λειρόφθαλμος.
Λειχούδης.
* λελιούριον.
λεοντοκομέω-ῶ.
λέπρωσις.
λευκόσκαρος.
λευκόφλεγμος.
λίβατος.
* Λίζιξ.

* λίθαργος.
* λογογνώμων.
λογοφόρος.
* λοργός.
* λόχμισις.
* Λυσοκρανίτης.

μαίευτρα, τά.
* μακρισμός.
* μακρόζωος.
μακροκεντίτης.
μακροτενῶς.
* Μανλοῦ.
* μαντῳδός.
* Μαρμαλατοῦς.
* Μαρμαροῦ.
* μαστροπεῖον.
* Μαχητάριος.
μεγαλεπηβόλως.
* μεγαλοπαθής.
μεγαλοπρεπεύομαι.
μειλικτός?
μελαμφορέω-ῶ.
* μελένδυτος.
* Μελετίνη.
μελίβρυτος?
μελιποιέω-ῶ?
μελιτοτροφέω-ῶ.
μελιτοτροφία.
* μεσοπωρινός.
* μεταδεής?
μετακυβεύω.
* μεταποικίλλομαι.
μεταφορτίζομαι.
* Μηδίκιον.
* μήσημος.
μισάναξ.
* μισθαπόδοσις.
μισθαρνότης.
μισογείτων.
* μισοθεία.
μισοθύτης.

μισοπλάτων.
* μνίζουρις.
* μόγκωσις.
* μολυντικός.
* μοναστηριτίκιον.
μόνεφθος.
* μονοκρατόρισσα.
μουλάριον.
* Μυῖα.
* μύξωνος?
* Μυραλίδης.
μυριόκλονος.
μυριότεχνος.
* Μωροχαρζάνου μονή.
* Μωρρᾶ.

ναρδεργάτης.
νεκρόζωος.
νεκρόχρωτος.
νέκρωμα.
* Νεοθεαίτητος.
* νεοττιδεύς.
* νεουργία.
νεστοριάζω.
* Νικηφορίτζης.
* νοθογενής.
νοόω-νοῶ.
* Νουμερικοί, οἱ.
* νυκτάλωπος.
* νυκτιλοχέω-ῶ.
νυκτιτυμβάς.
νυμφοπρεπεστάτως.
* Νυσσαεύς.

* ξενήεις.
* Ξηρῖται, οἱ.
* Ξηρός.
* Ξηροχωραφίτης.
* Ξιφίας.
Ξιφιλῖνος.

* ὀαρισταίνω.

ὀβριμοβουγάϊος.
οἰνοκάγγλαινα.
οἰνοχοεία.
* Ὀλυμπίτης.
* ὁμόβραστος.
* ὁμοδιαιτάω-ῶ.
ὀμφακοφαγία.
* ὀμφαλίτις.
* ὀξυδερκῶς.
ὀξυδρόμως.
* ὀργανιστής.
* ὀρυγή.
ὀσαυταχῶς.
ὀττάκος.
οὐρανόπλοκος.
ὀφεώνυμος.
* Ὀφρυδᾶς.
* Ὀψίκιον.

* παγγλώσιος.
* παθητιάω-ῶ.
παιδεύτρια.
* Παιδοπνίκτρια.
παιδοποιϊκός.
* παλαιγενέτης.
παμμισής.
παμμώμητος.
* πάνανδρος?
πανευειδής.
* Πανθήριος.
* Παννάρυος.
πανοπτήρ.
πανυπέρλαμπρος?
* πανυπερφυῶς.
* παπαδούλιος.
παράγραπτος.
παραδογματίζω.
* παράκνημος?
* παρακρημνίζω.
* παραλλοιόω-ῶ.
παραμειδιάω-ῶ.
* παραμιξία.

* παραξενεύω ?
* παραρριζόω-ῶ.
παραρρυθμίζω.
παρασκίασις.
Παρασπόνδυλος.
* παρασυμπλέκω.
παραφιλοσοφέω-ῶ.
* παρεγκλινής.
παρεισπείρω.
παρεμπήγνυμι.
* παρέννοια.
* παρεπομένως.
παρεσκευασμένως.
* παρορθρεύομαι ?
* Παταξαρέα.
πατριώδης.
* Πεινεύς ?
* Πελαγία.
* πενταγονία.
πενταδικός.
* πεντηκοστένματος.
* πεντηκοστόγδοος.
* πεντηκοστοδεύτερος.
* πεντηκοστόεκτος.
* πεντηκοστόπεμπτος.
* πεντηκοστότριτος.
περιάρπακτος.
* περιβολικός.
περίδυσις.
περικαλλύνω.
* περικοιλαίνω.
περικυλίνδησις.
* περιλοίγγης.
πέριλος.
περιοροφόω-ῶ.
* περιπαρίημι.
περιπόρευσις.
* περιρραντία.
* περίσωτος.
* περιτροπεύω.
περίτταινος ?
περιχειλής.
περιψιθυρίζω.
* πεταλάω-ῶ.
* Πετασία.
* Πετωμένη.
* πηγίμος ?
* πεκαίριον.
* πεκούτζουλον.
* Πεκρίδης.
* πίτυλον ?
πλειστόχρυμος.
πλούμματον.
πνευματισμός.
* πνευρόθεν.
* πολεμάω-ῶ.
* πολυβασανίζω.
πολυκυμία.
πολυπετής.
* πολυστίχως.
* πολυτάλας.
πόρρωθι.
ποτιπερνίς.
* προαναλογέω-ῶ.
* προαναχαιτίζω.
* προαφαρπάζω.
* προαφήγησις.
προγενεσία.
* προδεικτικός.
* προεγγίζω.
προεγκατοικίζω.
* προενθύμημα.
προέξαλμα.
προεξικμάζω.
* προθαλάμιον
προθέρμανσις.
* προθεώρησις.
προκαταστέλλω.
* προσαινίττομαι.
προσαΐτις.
προσαναφύω.
πρόσαυγος.
* προσδιαγγέλλω ?
προσέγγισις.
προσεπεκπείνω.
προσεπιχειρέω-ῶ.
προσεφερμηνεύω.
* προσεφίστημι.
* προσηνύζομαι.
* προσκιάζω.
προσκυρωτικός.
προσλαλιά.
προσπέλασις.
προσπορισμός.
* πρόστιμος.
* πρότριτος ?
* προχωρῶς.
* πρωτονοταράτον.
πρωτοπρόεδρος.
πρωτοτυπία.
* πτωχικῶς.
πωλοδαμνικῶς.

* ῥητόρειος ?
* Ῥοβέρτος.
ῥωννύντως.
* Ῥωσικός.

* Σαββαΐτης.
Σαββατίτης.
* σαρδοειδής.
σαρκοτρόφος.
* Σαταναήλ.
σεμνονυμφοστολία.
* Σηνόδωρος.
* Σήρα.
* σιδηρόχρους.
σκαλοβασία.
σκηνουργός.
* σκίρρωσις.
* Σκλήραινα.
σκυτόμος.
σκυφισμός.
σμυρνομένων ?
σοκόνδιος ?
σουλτᾶν et -τάν.

* σοφιστομανία.
σπαταλικῶς.
σπειροδρακοντόζωνος
σπερματοθήκη.
p σπογγίτης.
σπονδίζω.
σπορότρόφος.
σταυρικῶς.
* στιβασμός.
στιλβολαμπής.
στιχοπλοκέω-ῶ.
* Στουδίου μονή.
* Στρίγκλα.
* στυπτικῶς ?
συγγομή.
* συγκατακληρόω-ῶ.
συγκατακλύζω.
συγκατακροτέω-ῶ.
συγκαταπλέω.
συγκαταπνίγω.
συγκατευνάζω.
* Συγκέλλου μονή.
* συγκορδακίζω.
* συγκριτικωτέρως.
* συκοφαντόρειος.
συμμεγεθύνομαι.
συμμειδιάω-ῶ.
* συμμείωσις.
* συμμερῖτις ?
συμπαθαίνομαι.
συμπεπνιγμένως.
συμπληρωματικός.
συμπονικός.
* σύμφθαρσις.
* συμφιλοχωρέω-ῶ.
συμψηφισμός.
συναγαλλιάομαι -ῶμαι.
συνακγκαλίζομαι.
* συναγυρτεύω.
συναθρέω-ῶ.
* συνάλληλοι.
συνανάλυσις.
συναπογινώσκω.
συναπολοφύρομαι.
* συναποστίλβω.
συνατάλλω.
* συνδιαγωνίζομαι.
* συνδιάλεξις.
* συνεγκεντρίζω.
συνεισβολή.
συνεξαπολήγω.
* συνεξεικονίζω.
συνεπιδεσμέω-ῶ ?
συνεπορθρίζω.
συνευθυδρομέω-ῶ.
* συνηβάσκω.
* συννάω.
συνοικοδομία.
* συνοπία.
* συντονικός.
p συριγγίτης.
* συστρεφής.
συχνῶς.
* σφαγιάστης.
* σχετλίαστις.

ταγματοστραταρχία.
* τάρροθος.
* ταὐτομεγεθής.
* τελεστικός ?
* τελεύτερος.
τερψίθυμος.
τεχνικωτάτως.
τεχνογραφέω-ῶ.
τηλεφεγγής.
* τηλίον.
τίτις.
* Τορνίκιος.
τρανέω-ῶ.
* τριακοσθέδδομος.
* τριακοστόπρωτος.
τριγλίτης ?
τριεκδότις.
τρικάπηλος.
τριποδικός.
τρυπανώδης ?
τρυφητήριον.
* τυπερίς ?

ὑακινθώδης.
* ὑλάρχης.
ὑπαγκωνίζω.
* ὑπαυξάνω.
* ὑπεκκριτικός ?
ὑπένθετος.
* ὑπεραργυρίζω.
* ὑπεραρτάω-ῶ.
* ὑπερδρομή.
ὑπερόρχημα.
ὑπερστέβαστος.
* ὑπνιάζω.
* ὑπογαίως.
ὑπόγραφος.
* ὑπόκλισις.
* ὑπομφάλιος.
* ὑπονοσφίζω.
* ὑποσολοικίζω.
* ὑποσπαδισμός.
* ὑποτελεσμός.
ὑποτιτλόω-ῶ.
* ὑποτονόω-ῶ.
ὑπόψελλος.
* ὑπόψυξις.
ὑφέδρασμα.
* ὑφησυχάζω.
* ὑφιστάνω.
* ὑψολογέομαι -οῦμαι ?

* Φερέβιος.
* φθάς ?
φιδήιον.
φιλαλλήλως.
* Φιλιστιεύς.
φιλοτρύφων.
* φλογοποιός.

* Φλουρῆς.
* Φλώριον.
φοινικόχρους.
φονοδρόμος.
φονουργός.
φυλλομαντεία.
φωνητικῶς.

* χαλδαϊσμός.
* Χάλεπ.
* Χάλεφ.
* χαλινοκτυπέω-ῶ.
* Χαμοδράκαινα.
χαρακτηριστικῶς.

* Χαρβῆς.
* Χαρσινός.
* Χαρχανιστρέα.
* Χαρχαρίστρια.
* Χασάνης.
* Χατατούρης et -ούριος.
χελιδωνίς.
* χήμων?
* Χοιροβάκχοι, οἱ.
χοιροβότανον.
χορδοειδής.
χοροψάλτης.
* χρεωστῶς.

χριστωνυμία.
χρονοάρχης.
* χρυσελάτης.
* Χρυσοβαλαντίτης.
χρυσόρειθρος.
* χυόνη.

ψεφαῖος.
* ψιττάκιον.
* ψυχοκτονέω -ῶ.
* Ψυχρανοπάστρια.

ὠκυτοκέω -ῶ.
* ὠμοπλατοσκοπία.

B. — MOTS EMPLOYÉS SOUS UNE FORME NON ATTESTÉE AVANT PSELLOS.

* αἰσθάνω? *act.*
* ἀκαλλέστατος, *sp.*
* ἀκουτέω-ῶ, = -ίζω.
ἀναλυτέος, -τέον, *vb.*
ἀνανήχω, *act.*
* ἀνατιθέω -ῶ, = -ημι.
ἀναχωννύω, = -υμι.
* ἀνεψιαδής et -δεύς (cf. *Addenda*), = -αδοῦς.
* ἀνεψίος, = -ιός.
ἀνθομολογέω -ῶ, *act.*
* ἀνόστεως, = -εος.
* ἀπαριθμίζω, = -έω-ῶ.
ἀπειρητέον, *vb.*
ἀποβουκολητέον, *vb.*
* ἀποκρεμαννύω, = -υμι.
ἀπονακρέω-ῶ, = -άω -ῶ.
* ἀποφορτίζω, *act.*
* ἀραγέω-ῶ, = -άσσω.

* ἀρασμός, = ἀραγμός.
ἀράχνιος (*sic leg.*), = -αιος.
* ἄρθρωδος? = -ώδης.
αὔλιος, * ἡ, = τὸ αὔλιον.
* ἀφθεγκτότατος, *sp.*

* βαρυμηνιέω-ῶ, = -άω -ῶ.
* βλίτος, ὁ, = τὸ -ον.
βορβορύττω, = -ύζω.
* βορειότερος, *cp.*
* βρουμάλειον, = -ιον.

* γαληνίως, = -αίως.
γλαγκάζω, = κλαγ.
* γλευκίνης, = -ινος.
* γλυκοθυμία, = γλυκυ.

* δάφνειος? = -ιος.

δέλτος, * ὁ? = ἡ δ.
δημαίτατος, *sp.*
διαβεβαιόω-ῶ, *act.*
διαζωννύω, = -υμι.
διαθραυστέον, *vb.*
* διανιστάω -ῶ, = -ημι.
διαυλωνίζομαι, *moy.*
διομαλίζω, *tr.*, *act. et pass.*
* διυπηρετέω -ῶ, *act.*
* δραστικώτερος, *cp.*
δρυτομέω-ῶ, = δρυοτ.

* ἐγγεώτοκος, = ἐγγειό.
ἐγκαθιστάω-ῶ, = -ημι.
* ἐδαφιόω-ῶ, = -ίζω.
* ἐκφορίζω, = -έω-ῶ.
ἐλεεινολογέω -ῶ, *act.*
* ἐμπυριβάτος (*sic leg.*), = -βήτης.
* ἐνάλλω? = -ομαι.

* ἐνθυμηματικώτερον, *cp.*
* ἐνθύμισις, = -ησις.
* ἐντυχεία, = -ία.
ἐπανιστάω-ῶ, = -ημι.
* ἐπεισκυκλόω -ῶ, = -έω -ῶ.
* ἐπευφημίζω, *act.*
* ἐπευφραίνω, *act.*
ἐπιγόνιον, = -ειον.
* ἐπινύμφιος, = -ειος.
* ἐπιτελείωμα, = -είωσις, -έωμα.
* ἑτεροποιής, = -οιός.
* Εὐπρεπία, = -εια.
* εὐτραπέλεια, = -ία.
ἐφερμηνευτέον, *vb.*

* ἠλιθιάω-ῶ, = -όω-ῶ.
ἡμίτομον, * τό, = -μος, ὁ.
ἡπατώδης, = -οειδής.

* θηλυπρεπέστερος, *cp.*
θηροφονεία, = -ία.
* θριόν, = θρῖον.

* ἰδιολογέω ῶ, *act.*
* ἰδιόχερος, = -ειρος.
ἰλαρχία, = εἰλ.
* ἰλλήμενος? = εἰλη.
* ἱππάομαι -ῶμαι? = -ζομαι.

* [καβαλλάρος.]
* καθαρειότατος, *sp.*
* Καισαρέων, = -ειον.
* καλλιέλαιον, τό (*dout.*).
* Κασσάνδρειος, = -ιος.
καταπληγόω-ῶ, = -ήσσω.

* καταστατικώτερος, *cp.*
* κατεντεῦθεν.
* κατηφέστατος, *sp.*
* κατοπτρικώτατος, *sp.*
κέρασος, * ἡ, = ὁ κ.
* Κερβέρειος, = -ιος.
κιννάβαρις, * ἡ, = ὁ κ.
κιρροκήλη, = κιρσο.
* κρουστικώτερος, *cp.*
* κυνηγάω-ῶ, = -έω-ῶ.
κῦρτος, * τό, = ὁ κ.

λευκάνθεμος, *adj.*
λιγγούριος, * ὁ? = τὸ -ιον.
λίνος, * ὁ, = τὸ -ον.
* λόχισις, = λόχησις.

* μαντῳδός, = -ώδης.
Μαρώνειος, = -αῖος.
* Μασσαλιῶται, = Μεσσ.
* μεσώτατος, *sp.*
μεταζευγνύω, = -υμι.
* μεταστέλλω, *act.*
* μετώπειος, = -πιαῖος.
μίτος, * ἡ, = ὁ μ.
* μονόχρωος, = -χρως.
* μυστηριωδέστερος, *cp.*
* μωκέω-ῶ, = -άω-ῶ.

* νηπιέστερος, *cp.*
νωτιαῖος, * ὁ, *subst.*

ξιφοφόρος, = ξιφη.

ὀκτωκαιδεκαέτης, = -κέτης.
ὀνοκάρδιος, * ὁ? = τὸ -διον.
* ὀπτικώτατος, *sp.*

Πάρθος, *adj.*
* πεδόω-ῶ, = -άω-ῶ.
* περιζωννύω, = -υμι.
* περιπτυχέω-ῶ, = -ύσσω.
* πιθανάγκη, = πειθ.
* πληθυντικώτερος, *cp.*
πλησιέστατα, *sp.*
* πολυχωρητότατος, *sp.*
* πορφυρός, = -οῦς.
* προαναπαύω, *act.*
προΐξ, ἡ, *nomin.*
* προκαθιστάω-ῶ, = -ημι.
* προμνάω-ῶ, *act.*
προσερανίζω, * *moy.*
προσεφαρμόζω, = -όττω.
προσεφερμηνευτέον, *vb.*
προσυφαντέον, *vb.*
* προφητικώτερος, *cp.*
* πυκτικώτερος, *cp.*

Ῥῶσοι, οἱ.

* σκιωδέστερον, *cp.*
* στρατοπεδία, = -εία.
στροφάλιγξ, * ὁ, = ἡ σ.
* συνευθυμέω-ῶ, *act.*
* συνθετώτερος, *cp.*
* συστοίχεια, = -ία.

* ταφρία, = -εία.
* τερεβίνθη, = -θος.

* υἱοθετίζω, = -τέω-ῶ.
* ὑλικώτερος, *cp.*
ὑπερανιστάω-ῶ, = -ημι.

ὑποδίδωμι, *moy.*
ὑποζευγνύω, = -υμι.
* ὑποκαθιστάω -ῶ, = -ημι.
* ὑποτιθέω -ῶ, = -ημι.
* ὑφέδρεια, = -ία.

φάσουλος, = -σηλος.
* φριμάζομαι, = -άσσομαι.
φριμάσσω, *act.*

* χαλαστότερος, *cp.*
Χαλκοπρατία, τά, = -εῖα.
* χαλκός, = -οῦς.
* χλιάζω, = -άω.
χόρειον, *τό (*dout.*).

ὠμόπλατος, ὁ, = ἡ -πλάτη.

C. — MOTS EMPLOYÉS AVEC UN SENS NON ATTESTÉ AVANT PSELLOS.

ἀγκύλιον. (Cf. *Addenda.*).
ἄδεσμος.
ἀδιατύπωτος.
ἀθιγῶς.
αἱρεσιαρχέω-ῶ.
ἀκοντίζω (πῦρ).
ἀκοντιστής (τοῦ πυρός).
ἀκρίβωσις.
ἀλεκταίνω.
ἀμετάκλητος.
ἀμφίδρομος.
ἄμφοδος, *adj.*
ἀναίμακτος.
ἀνεπίληστος.
ἀνταναχλάω-ῶ.
ἀντίληψις.
ἀντισχηματίζομαι.
ἀντιφωνητής.
ἀπαγωγή.
ἀπογινώσκω.
ἀπόθετος.
ἀποκαθεύδω.
ἀποκαρτερέω-ῶ.
ἀποκεκληρωμένως.
ἀποτέμνω.

ἀπροσαύδητος.
ἀπροσφώνητος.
ἀρδεύω, *moy.*
ἀρχαιρεσιάζω.
ἀστατοῦν, τό.
ἄστυ.
ἀτύλληπτος.
ἄσχετος.
ἀτμίζω.
αὔλειος.
αὐτόδικος.
ἀφέλεια.

βάσταγμα.
βδέλλιον.
βεθηκός, τό.
βιώσιμος.

γεωργέω-ῶ.
γλυκαῖνον, τό.
γνωσιμαχέω-ῶ.

διαίρεσις.
διαπρεσβεύομαί τι.
διαχέω, *moy.*
διαψεύδομαι.
δίγνωμος.

διεστηκός, τό.
διομαλίζω, *tr.*
δίυγρον πῦρ.
δύστοκος.
δυστράχηλος.
δωδεκαταῖος.

ἐγχειρέω-ῶ, = -ίζω.
ἐγχειρίζω, = -ζομαι.
εἰρηνοδίκης.
εἰσποιέω-ῶ, *moy.*
ἐλαττούμενον, τό.
ἐνασκέω-ῶ.
ἔνδειξις.
ἑνδεκαταῖος.
ἐξαιματόω-ῶ.
ἐξανίσχω.
ἐξάντης.
ἐξαρκέω-ῶ.
ἐξιστορέω-ῶ.
ἐξυπηρετέω-ῶ, *moy.*
ἐπαιγίζω, *tr.*
ἐπαράσσω, *moy.* ?
ἐπασθμαίνω, *tr.*
ἐπιποίητος.
ἐπιστήθιος.
ἐπιτηδείως.

ἐπιτραγῳδέω-ῶ.
ἐπίτριμμα.
ἐποπτικά, τά.
εὐθές, τό.
εὐθήρατος.
εὐμενίζω, *moy.*
εὐτελισμός.
εὐφημούμενον, τό.
ἔφεδρος.

ζώαρχος.
ζώθαπτος.

ἡδυμελής.
ἡμίφωνος.
Ἡρακλῆς.
ἠχεῖον.

θεατροκοπέω-ῶ.
θυμέομαι-οῦμαι?

ἱλαρχία.
ἵππος.

καθαρτικός.
καταγωγή.
καταδειμαίνω.
κατάδρομος.
κατάκροτος.
καταλιθόω-ῶ.
καταμνησπεύομαι.
καταπλάττω, *moy.*
κατάποσις.
καταπτήσσω.
καταρρέω, *tr.*
κατασιγάζω, *intr.*
κατάστρωμα.
καταχαρίζομαι, *intr.*
κατευδαιμονίζω.
κατευνάζοντες, οἱ.
κληρονομέω-ῶ.
κνησμός?
κολπόω-ῶ, *moy.*
κόντουρος.

λευκάνθεμος, *adj.*
λυποῦν, τό.
λύσις.

μελουργός.
μετάθεσις.
μοιρηγέτης.
μονότροπος.
μονόχρονος.

νυμφίδιον, τό.

ὁδηγέω-ῶ.
ὁλκάς.
ὀπτικός.

παλαμναῖος.
παμβέβηλος.
παραγωγή (ὀμμάτων)
παρασημείωσις.
παρεντυγχάνω.
πεμπταῖος.
περίδρομος.
περιελίττω.
περίκυκλος.
πέριξ, τά.
περιωπή.
ποιώδης.
πολιορκητής.
πολυαλγής.
πομπεῖον?
πονοῦν, τό.
προβουλεύω.
προκαταβάλλω.
προσάρτημα.
προσκόπτω?
προσπέλασις.
προσφθέγγομαι.
πρότασις.
πυθόχρηστος.

σιδηρόδετος.
σπλάγχνον, *plur.*?
στρογγύλη.
συγγενῶς.
συγκεκομμένως.
σύγκλυς, *adj.*
συμβάλλω, *act.*?
σύμπνοια?
συμπροπέμπω.
συμφύρω, *moy.*
συνεσταλμένον, τό.
συνῆσον, τό.
σχηματίζω, *moy.*

ταράκτης, *adj.*
τμητικός.
τομή.
τριβώνιον.
τριβωνοφορέω-ῶ.

ὑδρορρόα.
ὑπαγκώνιος, *adj.*
ὕπαυγος.
ὑπερανέχω.
ὑπερβλύζω, *tr.*
[ὑπέρμαχος.]
ὑποβάλλω, *moy.*?
ὑπογραμματεύς.
ὑπογραμματεύω.
ὑποκριτής.
ὑποπεπτωκός, τό.
ὑποστηρίζω, *intr.*
ὑψηλολογέω-ῶ.

φίλοικτος.
φοινικίας, *adj.*?
φοινικώδης.
φρονοῦν, τό.
φωράω-ῶ, *moy.*

χαρακτήρ.
χρηματικῶς.
χριστέμπορος.

D. — MOTS EMPLOYÉS AVEC UNE SYNTAXE PARTICULIÈRE A PSELLOS OU NON ATTESTÉE AVANT PSELLOS.

ἀγωγή.
ἀθέλητος.
αἰθεροδρομέω-ῶ.
ἀκατάχρητος.
ἀκοινωνησία.
* ἀμβλυωπῶς.
ἀμετάκλητος.
ἀναδεσμέω-ῶ.
ἀναιρέτις.
* ἀνεμπίπλημι.
ἀνένδεκτος.
ἀνεπίληστος.
* ἀνθυψηλόω-ῶ.
ἀντανιστάζω.
* ἀντεναγω.
ἀντεπικλαίω.
ἀντεπικλύζω.
ἀντεπιπλήττω.
ἀντικάμπτω.
ἀντικλάω-ῶ.
ἀντίκρημνος.
ἀντίμετρος.
ἀντιπαθῶς.
* ἀντιπαρακινέω-ῶ.
ἀντοφθαλμίζω.
ἀπαράμιλλος.
* ἀπεναντιόομαι-οῦμαι.
ἀποκαρτερέω-ῶ.
ἀποστρόφως.
* ἀποφορτίζω, *act.*
ἀρχαιρεσιάζω.
ἄσχετος.

βαρυμηνιάω-ῶ et
* -ἐω-ῶ.
βιώσιμος.

διανιστάω-ῶ.
διασωσις.
διαολωνίζω.
διαχρώννυμι.
διομματόω-ῶ.
* διυπηρετέω-ῶ, *act.*
* δυσόργως.

ἐγκατακρίνω.
ἐθελόκωφος.
* εἰσδείκνυμι.
εἰσέλευσις.
* εἰσφθορά.
ἐκκέλευστος.
ἐκλιπάρησις.
* ἐκπιαίνω.
ἐκπόρευτος.
ἐναποστόζω.
ἐνηχέω-ῶ.
ἐνθησαυρίζω.
ἐντρανίζω.
ἐντροπικῶς.
ἐξανίσχω.
ἐξάντης.
ἐξαρκέω-ῶ.
ἐξυπηρετέω-ῶ, *moy.*, *tr.*
ἐπαιγίζω.
ἐπαναλύω.

* ἐπανανεύω.
ἐπαράσσω.
ἐπασθμαίνω.
ἐπεισκρίνω.
* ἐπεισκυλόω-ῶ.
ἐπεισρρέω-ῶ.
* ἐπενδυάζω.
* ἐπευφημίζω, *act.*
* ἐπευφραίνω, *act.*
ἐπιβασκαίνω.
* ἐπιδιατάομαι-ῶμαι.
* ἐπιμυκάομαι-ῶμαι.
ἐπισχετλιάζω.
ἐπιτραγῳδέω-ῶ.
ἐποφλισκάνω.
ἑτερογνωμονέω-ῶ.
εὐθυδρομία.
εὐμενίζω.
εὐπερίστροφος.

καθορμάω-ῶ.
* καταβατός.
καταγωγή.
καταθερμαίνω.
κατάκροτος.
καταμαλθάσσω.
καταπτήσσω.
καταρρέω.
καταφοιτάω-ῶ.
κροτέω-ῶ.

μεγαλοπρεπεύομαι.
μετάθεσις.

μετασκήνωσις.
* μεταστέλλω.
* μολυντικός.
μονότροπος.
μονόχρονος.
μυσταγωγέω-ῶ.

νοτάριος.
* νυκτιλοχέω-ῶ.

* ὀαριστάινω.
ὁδηγέω-ῶ.
οὐσιοποιέω-ῶ.

παλινοστέω-ῶ.
παραβιάζω.
* παρασυμπλέκω.
παρασυνάγω.
παρειμένως.
παρεισπείρω.
παρεμπήγνυμι.
παρεντυγχάνω.
* πεδόω-ῶ.
* περικυιλαίνω.
* περιπαρίημι.
περιπόρευσις.
περιχαίρω.
περιχώρησις.
περιψιθυρίζω.
* προδεικτικός.
* προεγγίζω.
προεγκατοικίζω.

προκαταβάλλω.
προσαγωγή.
προσαναφύω.
προσαντάω-ῶ.
προσεπιχειρέω-ῶ.
* προσερανίζομαι.
προσεφαρμόζω.
προσκόπτω.
προσλαλιά.
πρόσυλος.

* σιδηρόχρους.
[συγκαρτερέω-ῶ.]
συγκατάβασις.
συγκαταβατικός.
* συγκατακληρόω-ῶ.
συγκατευνάζω.
* συκοφαντόρειος.
συμμεγεθύνομαι.
συμμετάγω.
συμπαθαίνομαι.
συμπεριλείω.
σύμπνοια.
συμπροπέμπω.
συναγαλλιάομαι-ῶμαι.
* συναγωρτεύω.
συναμαυρόω-ῶ.
συναπολοφύρομαι.
συνατάλλω.
* συνδιαγωνίζομαι.
* συνεγκεντρίζω.

συνεισβολή.
συνεισκομίζω.
συνεξαπολήγω.
* συνεξεικονίζω.
συνεξορχέομαι-οῦμαι.
συνεπαγάλλομαι.
συνεπιδεσμέω-ῶ.
συνεπορθρίζω.
συνευθυδρομέω-ῶ.
* συνευθυμέω-ῶ, *act.*
* συνηβάσκω.
* συννάω.
* συστρεφής.

τριθείτης.

ὑπαγκωνίζω
ὑπεκτείνω.
ὑπερανέχω.
* ὑπεραρτάω-ῶ.
ὑπερβλύζω.
ὑπερελαύνω.
* ὑπόκλισις.
* ὑπονοσφίζω.
ὑπονωθής.
ὑποπίπτω.

φανταστιοσκοπέω-ῶ.
φίλοικτος.

χρεωστέω-ῶ.

III. — APPENDICE.

MOTS DONNÉS COMME RARES PAR PSELLOS

ἄγγουρος.
ἄγγων.
ἀγκύλιον. (Cf. *Addenda.*).
* ἄγρις.
* ἀγχεμαχέω-ῶ.
* ἀητός.
ἀκαθόχοιρος.
ἀμαλλεῖον.
ἄπτιστις.
ἀχαίνω.

* βέκηλος.
βέτων.
* Βίβλιος (*dout.*).
* βλιμαίνω.
βλίτον, *s. v.* βλίτος.
βοσόρ.
βουκάπη.
βριμάζω.
βριμαίνω.

γῆθυ.
γλαγκάζω.
γλάσσων.
γνωσιμαχέω-ῶ.

δαίσιμος.
δασυλίς.

* δυσβάρκωνος.

ἐγκίσσωσις.
* ἐννάω.
ἐπαύκλια, τά.
ἑτερόστοιχος.
εὐέδρως.
ἔφεδρος.

ζατρεύω.

ἡγητορία.
* ἡμερόλεκτον (*dout.*).
ἤπυτος.

* θαμάλωψ.
* θριόν.

* ἱλλήμενος.
ἱλλίζω.
ἵππος.

καλλύντρω.
κάμασον.
κενοῦχος.
κλάριον.
κνησμός (*dout.*).
* κυσαρόν.

* λειρόφθαλμος.
* λοργός (*dout.*).

μωωξία.

οἰνοκάγχλαινα.

πέριλος.
περίτταινος (*dout.*).
πηρίν.
* πικαίριον.
πλούμματον.
ποτιπτερνίς.

ῥακός.

σκυτόμος.
στόρθη.

τίτις.
τυμβάς.

* φιδήιον.
φόδερα, τά.

* χελιδωνίς.
* χυόνη.

ψεφῖος.

TABLE ANALYTIQUE DES MATIÈRES

Avant-propos ..... I-XVI

BIBLIOGRAPHIE

1. Œuvres de Psellos. — 2. Ouvrages spéciaux relatifs a Psellos. — 3. Ouvrages généraux et Monographies intéressant l'Histoire de la langue et de la littérature byzantines. — 4. Lexicographie ..... XVII-XXVII

LEXIQUE CHOISI DE PSELLOS

Lexique 1-129

INDICES GRAECITATIS

I. — Mots byzantins.

A. **Mots de l'usage général des écrivains byzantins.** — B. **Mots étrangers** : α. Mots latins et mots d'origine latine. — β. Autres mots étrangers : 1° Mots hébreux et mots d'origine hébraïque. 2° Mots arabes. 3° Mots d'origine celtique. 4° Mots d'origine teutonique. — C. **Mots vulgaires** 131-143

II. — Néologismes.

A. **Mots non attestés avant Psellos.** — B. **Mots employés sous une forme non attestée avant Psellos.** — C. **Mots employés avec un sens non attesté avant Psellos.** — D. **Mots employés avec une syntaxe particulière à Psellos ou non attestée avant Psellos** 143-155

III. — Appendice.

Mots donnés comme rares par Psellos 156

Vu, le 10 mars 1914,

Le Doyen de la Faculté des Lettres
de l'Université de Paris,
A. Croiset.

Vu et permis d'imprimer,

Le Vice-Recteur
de l'Académie de Paris,
L. Liard.

ADDENDA ET CORRIGENDA

I. — *AVANT-PROPOS*

PP. vii, n. 3; viii, n. 3; xii, n. 2; xiii, n. 1; xvi, n. 1; xxv, *sub titt.*, etc., *ubicumque occurrit, pro Étude sur la langue et le style de Psellos, leg. Étude de la langue et du style de Psellos.*

P. xvi, l. 6, *leg.* * signale un mot *non* attesté avant Psellos.

Id., l. 10, *add.* De même, aux autres *Indices.*

II. — *BIBLIOGRAPHIE*

Au cours de l'impression de notre volume, a paru :

Ch. Zervos, *Un philosophe néoplatonicien du XIe siècle. Michel Psellos. Sa vie. Son œuvre. Ses luttes philosophiques. Son influence.* Thèse pour le Doctorat d'Université, Paris, 1919.

Cet ouvrage renferme, outre une importante *Bibliographie générale*, une *Bibliographie des œuvres de Psellos*, contenant d'utiles indications sur les manuscrits et les éditions des œuvres de l'auteur, classées par ordre de matières.

III. — *LEXIQUE*

P. 1, *ex ord. voc.*, *adde* :

ἀγκύλιον, ου, τό, *A. Gr.*, I, 235, 15 ° * πάθος περὶ τὴν γλῶτταν, τῶν κατεχόντων αὐτὴν ὑμένων πληροτέρων ὄντων, * *sorte d'*ankylose de la langue. || Cf. Suid., *au sens de* attache, anneau. [Thes., §. Soph.]

P. 6, *pro* ἀμφιφάω-ῶ, *leg.* ἀμφιφάω.

P. 8, *post* ἀνεψιαδής, οῦς, ὁ, *add.* et ἀνεψιαδεύς, έως, ὁ.

P. 15, *sub* ἀποφράσιστος, *leg. Sed leg.* Kurtz κ. τ. λ.

P. 16, *pro* ἀραχνίος, *leg.* ἀράχνιος.

P. 18, *pro* ἀσκητηρίον, *leg.* ἀσκητήριον.
P. 23, *pro* Βεσαίνα, *leg.* Βέσαινα.
P. 24, *ante* βουκάπη, *pro* ⁂, *leg.* Σ.
P. 38, *pro* ἐμπυρίβατος, *leg.* ἐμπυριβάτος.
P. 42, Σ ἐξοδιαστής, κ. τ. λ. *Mettre l'article entre crochets.*
P. 56, *pro* ἰνοφικνιόσο, *leg.* ἰνοφικιόσο.
P. 58, *pro* κάνων, *leg.* κανών.
Id., *ex ord. voc.*, *adde* :
Σ καλλιστότατος, η, ον. *Patr.*, 596 C, unus omnium pulcherrimus. [Thes., Ψ.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 16.
P. 63, *ex ord. voc.*, *adde* :
Σ κεραταῖς, ᾶ, ὁ. *B. G.*, V, 525, 5, 6; 526, 10; 527, 9, cornutus (maritus). *Vulg. expl. par Psell.* Antiq. Cpol. in Banduri Imp. Or. I, 57 E. Ps.-Codin. [Thes., Ψ. Cang. Her.]. Cf. notre *Ét. sur... Psellos*, p. 2.
P. 77, *ante* μυριότεχνος, *pro* ⁂, *leg.* ΘΣ.
P. 82, *pro* Ὀπτιμάτοι, *leg.* Ὀπτίματοι.
P. 109, *sub* συναγαλλιάομαι-ῶμαι, *post* se réjouir avec, *add.* Eust.

LE PUY-EN-VELAY. — IMPRIMERIE PEYRILLER, ROUCHON ET GAMON.

COLUMBIA UNIVERSITY
002598 4080

MAR 1 4 1923